

2. Βάλτου.
3. Ξηρομέρου.
4. Βλοχού.
5. Πατρατζικίου.
6. Σαλώνων.
7. Καρπενησίου.
8. Σταθμούς αρχιφυλάκων και
40. » δασοφυλάκων.

Άρθρ. 3.

Η εξουσία και η αρμοδιότης αὐτῶν, ἀκολουθοῦν τοὺς μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντας καὶ μέλλοντας ὁρισμούς.

Άρθρ. 4.

Οἱ μισθοὶ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων, ἐμπεριεχομένων τῶν δασονόμων, καθὼς ἐκεῖνοι τῶν ἀρχιφυλάκων καὶ δασοφυλάκων μένουσι οἱ αὐτοί, καθὼς προσδιορίζει τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα ἀπὸ 18 Σεπτεμβρίου 1836.

Διὰ τοὺς βοηθοὺς, νῦν δὲ γραμματεῖς τῶν ἐπιθεωρήσεων, διορίζεται μισθὸς 400 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Άρθρ. 5.

Ὁ ἀνώτερος ἐπιθεωρητὴς τῶν δασῶν τοῦ Βασιλείου ἔχει Βαθμὸν ὑπουργικοῦ συμβούλου, οἱ δὲ ὑποεπιθεωρηταὶ ἔχουσι βαθμοὺς ὑπουργικοῦ παρέδρου, προεξάρχοντος τοῦ τελευταίου.

Άρθρ. 6.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλ.) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομ., Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 14.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐγκτητικῶν φόρων (δεκάτων) διὰ τὸ 1838 ἔτος,

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολουθῶς·

ΤΜΗΜΑ Α'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Περὶ Ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει

Άρθρον 1.

Οἱ εἰσπραχθισόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι καὶ διὰ τὸ ἔτος 1838 εἶναι ὡς καὶ πρότερον·

- 1) Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα), καὶ
- 2) Ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας.

Άρθρον 2.

Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκαθάρι-

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1838).

στου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾔθελεν εἶσθαι ὁ ἰδιοκτήτης.

Άρθρον 3.

Ἐκτὸς τοῦ ἔγγειου φόρου (τῶν δεκάτων) λαμβάνεται καὶ φόρος ἐπικαρπίας ἀπὸ τοῦ ἀκαθάριστον εἰσοδήμα ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν κτημάτων.

Άρθρ. 4.

Ἐλεύθερα φόρου εἶναι·

- 1) τὰ ἄχυρα·
- 2) ἡμισυ στρέμμα γῆς ἢ κήπου διὰ λαχανικὰ ἢ ὀπωρικὰ ἂν ᾔηται διὰ χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὄχι διὰ ἐμπόριον·
- 3) τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουτσα (πυρῆνες) ἀπὸ τὰ ὅποια δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ πλέον ἔλαιον·
- 4) ἀπὸ τὰ ἀσταχυολόγια δύο μόνον κοιλά δι' ἕκαστον σταχυολόγον, ἂν ᾔηται ὁμολογουμένως ἐνδεής.
- 5) ὁ λινόσπορος καὶ κανναβόσπορος·
- 6) ῥιζόσπορος.

Άρθρ. 5.

Ὅταν ὑπάρχουν περὶ τῆς καρπώσεως ἐθνικοῦ τινος κτήματος μακρυπρόθεσμοι ἢ βραχυπρόθεσμοι συμφωνίαι ἔγγραφοι μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ, εἴτε ὑπάρχουν ἰδιαίτερα ἀδείας ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὁ καλλιεργῶν αὐτὰ ἰδιώτης πληρώνει τοὺς φόρους κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανόμενους εἰς τὰ ἐνοικιαστήρια, ἢ εἰς τὰ ἀδείας ἔγγραφα ὁρῶνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τοῦ ἔγγειου φόρου (τῶν δεκάτων).

Άρθρ. 6.

Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) προσδιορίζεται δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν Νόμος δὲν ὥρισεν ἄλλως πῶς. Ἐξαίρουνται τῆς φορολογίας αὐτῆς τὰ προϊόντα τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ σφαγίων κτημάτων, ὅσα ἐπροικοδοτήθησαν ἢ ἐξεποιήθησαν, καθόσον οἱ κατασταθέντες ἤδη κύριοι αὐτῶν ὡμολόγησαν ν' ἀποδίδωσιν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα εἰς τὸ Ταμεῖον.

Άρθρον 7.

Εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν ἔγγειον φόρον ὑπόκειται ὡσαύτως τὸ ἐκ τῶν ἀμπελώνων εἰσόδημα καὶ τὸ ἀκαθάριστον προϊόν τῶν λαχανικῶν.

Διὰ τὰ νωπὰ σταφύλια λαμβάνεται ἐν λεπτὸν τὴν ἑκάτην, ὅταν πωλῶνται διὰ νὰ φαγωθῶσιν.

Άρθρ. 8.

Τὸ ἐξ ἰδιωτικῶν πευκῶν κατράμι καὶ ἡ ῥητίνη ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔγγειον φόρον δέκα τοῖς ἑκατὸν. Εἶναι αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον νὰ ἐξάγῃται ῥητίνη ἀπὸ ἐθνικᾶς πεύκας. Συγχωρεῖται δὲ ἡ ἐξαγωγή μόνον διὰ προηγουμένης ἀδείας τῶν ἀρμοδίων δασονομικῶν Ἀρχῶν, καὶ δημοπρατεῖται ἡ φορολογεῖται κατὰ τὸν ἰδιαίτερον περὶ τούτου Νόμον.

Άρθρ. 9.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκήμων γαιῶν τῶν λεβαδίων, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας καὶ τῶν ἰδιαιτέρων προϊόντων τῶν δατῶν, οἷον κάστανα, κέρνα, κουκουνάρια, πότασσα, πρινοκόκκι, τραγακάνθη, φλοιὸς (φλούδα) κυτρινοκόκκι (ἀλατσοχέρι) καὶ τῶν βελανιδίων κτλ, κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρων νόμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Περὶ φόρου ἐπικαρπίας.

Άρθρ. 10.

Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας, προσδιορίζεται εἰς ἀ. 15 τοῖς 0]0 ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος ὅλων

Άρθρ. 14.

Τὰ ὕψηλά συνομολογούντα μέρη συντίθενται ὅτι τὰ διὰ τῆς παρούσης συνθήκης συμφωνηθέντα θέλουν ἐφρμόζεσθαι εἰς τὴν Πύργον καὶ εἰς τὴν νῆσον τῆς Μελίτης.

Άρθρ. 15

Ἡ παρούσα Συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν, ἀφοῦ τὸ ἐν τῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸ ἑτερον τὴν περί παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσιν του. Ἐκαστον δὲ τῶν ὕψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἐπιφυλάττει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τοιαύτην διακήρυξιν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν δέκα εἰρημένων ἐτῶν, ἢ εἰς ἑτέραν τινὰ ὁποιανδὴ ποτε ἐποχὴν, μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην. Καὶ συμφωνεῖται μεταξὺ τῶν, ὅτι μετὰ παρέλευσιν δώδεκα μηνῶν, ἀφοῦ ἡ διακήρυξις τοῦ ἑνὸς τῶν μερῶν ληρῇ παρὰ τοῦ ἑτέρου, ἡ συνθήκη αὕτη καὶ ὅπαντα τὰ ἐν αὐτῇ ὀριζόμενα θέλουν παύσει ὁλοκλήρως τοῦ νὰ ᾔναι ὑποχρεωτικά.

Άρθρ. 16.

Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐν Λονδίνῳ ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς.

Πρὸς πίστῳσιν δὲ τούτων, ἀμφότεροι οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράφαντες τὴν Συνθήκην ταύτην, ἐπέθετο τὴν σφραγίδα των. Ἐν Λονδίνῳ, τὴν 22 Σεπτεμβρίου (4 Ὀκτωβρίου) 1837 ἔτους.

(Γ. Σ.)

Σ. ΤΡΙΚΟΤΠΗΣ

(Γ. Σ.)

ΠΑΛΜΕΡΣΤΩΝ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχόμενοι δι' ἑμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν τὸ παρμικρὸν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστῳσιν ὑπογράφαντες τὴν παρούσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπέθεμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Νοεμβρίου ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἐβδόμῳ τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἑκτῷ.

Ο Θ Ω Ν.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΡΟΥΔΑΡΤ.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU,

ROI DE LA GRÈCE.

Savoir faisons à qui il appartiendra; qu'ayant conclu le vingt deux septembre (quatre octobre) 1833 entre Nous et S. M. la Reine du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, un traité de commerce et de la Navigation dont la teneur suit:

Sa Majesté le Roi de la Grèce, et Sa Majesté la Reine du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, désignant et réglant les relations de commerce de leurs sujets respectifs au moyen d'une convention, ont nommé pour leurs Plénipotentiaires à cet effet savoir:

Sa Majesté le Roi de la Grèce, le sieur Spyridion Tricoupi, son Conseiller d'Etat en service extraordinaire, son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, Grand Commandeur de l'Ordre Royal du Sauveur, Grand Croix de l'ordre Américain d'Isabelle la Catholique, et Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande. Le très honorable Henri Jean Vicomte Palmerston, Baron Temple, Pair d'Irlande, Conseiller de Sa Majesté Britannique en son Conseil privé, Chevalier Grand Croix du très-honorable ordre du bain, membre du Parlement et son Principal Secrétaire d'Etat, ayant le département des affaires Etrangères; les quels après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme; ont arrêté et conclu les articles suivants.

Art. I.

A partir et après l'échange des ratifications de la présente convention, les navires grecs qui entreront dans les ports du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande ou qui en sortiront, et réciproquement, les Bâtimens Anglais qui enteront dans les ports du Royaume de la Grèce, ou qui en sortiront, ne seront assujettis à aucuns droits ou charges, de quelque nature qu'ils soient, autres ou plus considérables que ceux qui sont actuellement imposés, ou qui pourront, par la suite être imposés, aux Navires Nationaux, à leur entrée dans ces Ports, ou à leur sortie respectivement.

Art. II.

Toutes les productions du sol ou de l'Industrie des Etats soumis à la domination des hautes parties contractantes, dont l'importation dans les ports Grecs et dans les ports du Royaume Uni de la Grand Bretagne et d'Irlande, ou dont l'exportation de ces mêmes Ports, est ou sera permise dans les Navires indigènes, pourront également y être importées, ou en être exportées, de la même manière, dans les Navires appartenant aux Etats de l'autre partie contractante.

Art. III.

Tous les objets qui ne sont pas production du sol ou de l'Industrie des Etats soumis à la domination de Sa Majesté Hellénique, et qui peuvent être légalement importés, du Royaume de la Grèce, dans les ports du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande sur des Bâtimens Grecs, ne seront soumis qu'aux droits que payeraient les mêmes objets s'ils étaient importés sur des bâtimens Anglais; et réciproquement, une règle semblable sera observée dans les Ports de la Grèce, par rapport aux objets, qui ne sont pas production du sol ou

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ προικοδοτήσεως τῶν δύο θυγατέρων τοῦ Μάρκου Μπότζαρη.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπιθυμῶντες ν' ἀσφαλίσωμεν τὴν τύχην τῶν δύο θυγατέρων τοῦ ἐνδόξως ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντος ἥρωος Μάρκου Μπότζαρη, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἄφησεν ὁ πατήρ των εἰμὴ τὸ ἐνδοξόν του ὄνομα, ἀποφασίζομεν νὰ προικοδοτήσωμεν αὐτάς ἐν ὀνόματι τῆς εὐγνώμονος πατρίδος καὶ διατάττομεν νὰ παραχωρηθῶν εἰς ἑκατέραν αὐτῶν ἅμα νυμφευθῶν.

1) Πεντακόσια (500) στρέμματα ἐθνικῆς γῆς, ὡς ἐντελὴ ἰδιοκτησίαν· καὶ

2) Ἐξ χιλιάδας (6000) δραχμ. εἰς μετρητά.

Τὸ πέμπτον μέρος τῆς γῆς αὐτῆς πρέπει νὰ ᾔηται κατάλληλον διὰ σταφιδοφυτεῖαν.

Ἐπιφορτίζομεν τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς μνημεῖον ἀναγνωρίσεως τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ τοῦ ἀειμνήστου Μάρκου Μπότζαρη.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 18 (30) Ὀκτωβρίου 1838.

ΟΘΩΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 41. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 42.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐξελέγξεως τῶν εἰς τοὺς νεοφύτους παραχωρήσεων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 7 (19) Μαΐου 1838 περὶ ἐξελέγξεως τῶν εἰς τοὺς νεοφύτους παραχωρήσεων.

Καὶ θέλοντες νὰ κανονίσωμεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὸ ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου εἰς τὴν ἡμέτεραν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν καθυποβληθεῖσαν γνωμοδότησιν, θέλει ζητεῖ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰς ἀπαιτούμενας ἐνόρκους μαρτυρίας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας·

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θέλει λαμβάνει σὺτὸ ἀπ' εὐθείας, ἢ ἐνεργεῖ διὰ παραγγελίας πρὸς τὰ ἀρμόδια πρωτοδικεῖα ἢ εἰρηνοδικεῖα ἐνόρκους ἐξετάσεις μαρτύρων, καὶ ὁρκώσεις πραγματογνωμόνων πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 7 (19) Μαΐου 1838 περὶ ἐξελέγξεως τῶν εἰς τοὺς νεοφύτους παραχωρήσεων ἐθνικῶν κτημάτων Διατάγματος Αἱ δὲ εἰρημέναι πράξεις θέλουν ἐνεργεῖσθαι ἐνώπιον ἐκείνου τῶν εἰρημένων δικαστηρίων, τὸ ὁποῖον κεῖται πλησιέστερον εἰς τὴν διαμονὴν τῶν ἐξετασθησομένων ἢ ὁρκισθησομένων ἀτόμων.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ὅρκος καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων, καθὼς καὶ ὁ ὅρκος τῶν πραγματογνωμόνων θέλει γίνεσθαι ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐπὶ κατὰ τὸν συνήθη τρόπον συνεδριάσεων, παρόντος τοῦ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, ἢ τοῦ ἀρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου, καὶ τοῦ νεοφύτου ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του, δεόντως καλεσθέντος, καὶ ἐνώπιον ἱερέως φέροντος τὴν ἱερὰ τικὴν στολὴν, κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον·

Ὁρκος τῶν μαρτύρων.

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, καὶ εἰς τὸ ἱερὸν » Εὐαγγέλιον, ὅτι εἰς ὅσα ἐρωτηθῶ θέλω εἰπεῖ τὴν ἀλήθειαν, » ὅλην τὴν ἀλήθειαν, τίποτε πλέον παρὰ τὴν ἀλήθειαν. »

Ὁρκος τῶν πραγματογνωμόνων.

« Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, καὶ εἰς τὸ ἱερὸν » Εὐαγγέλιον, ὅτι ἡ ἐκτίμησις τὴν ὁποίαν διορίζομαι νὰ κάμω θέλει εἶσθαι δικαία καὶ ἀληθής, χωρὶς νὰ χαρισθῶ εἰς » κανένα καὶ διὰ τίποτε. »

Ἄρθρ. 3.

Ἡ ἀλήθεια καὶ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Πᾶσα δὲ ἐξέτασις μάρτυρος καὶ ὁρκισις πραγματογνωμόνων, γινομένη ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀρμοδίου ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου, εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ κλήσις τῶν μαρτύρων καὶ τῶν πραγματογνωμόνων, ὡς καὶ αἱ παρὰ τῶν πρωτοδικῶν περὶ ἐξετάσεως καὶ ὁρκίσεως γινόμεναι ἐκθέσεις, θέλουν γράφεσθαι ἐπὶ ἀπλοῦ ἀσήμου χάρτου· ἐνώπιον δὲ τῶν εἰρηνοδικείων θέλει γίνεσθαι περὶ τοιούτων ἐκθέσεων χρήσις καὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς συνήθους ἐνσήμου χάρτου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσωσι καὶ δημοσιεύωσι τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Νοεμβρ. (5 Δεκεμβρ.) 1838.

ΟΘΩΝ.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ,
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

22 Σεπτεμβρίου (4, Οκτωβρίου) 1837 μεταξύ 'Ηνωμένων Βασιλείων της Μεγαλειότητας του 'Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρεταννίας και 'Ιρλανδίας συνθήκης περί εμπορίας και ναυτιλίας, ἥς τὸ περιεχόμενον ἔπεται:

Ἡ Μεγαλειότητα τοῦ Βασιλέως τῆς 'Ελλάδος καὶ ἡ Μεγαλειότητα τοῦ Βασιλέως τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγ. Βρεταννίας καὶ 'Ιρλανδίας, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐκτείνωσι καὶ ρυθμίσωσι τὰς μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τῶν ἐμπορικὰς σχέσεις δι' ἐπὶ τούτῳ συνθήκης, διώρισαν πρὸς σύνταξιν αὐτῆς πληρεξούσιους τῶν ὀμνέντων Μεγαλειότατος Βασιλέως τῆς 'Ελλάδος τὸν Κ. Σπυρίδωνα Τρικουπὴν Σύμβουλον τῆς 'Επικρατείας αὐτοῦ εἰς ἐκτακτὸν ὑπηρεσίαν, ἐκτακτὸν αὐτοῦ ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν παρὰ τῇ Α. Μ. τῇ Βασιλίσσῃ τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ 'Ιρλανδίας, ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ τάγματος τῆς Καθολικῆς 'Ισχυρίας· ἡ δὲ Μεγαλειότητα τοῦ Βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ 'Ιρλανδίας, τὸν ἐντιμότατον Ἐρρίκον Ἰωάννην Ἀντικόμητα Παλμερστὼνα, Βαρὼν Τέμπλε, Πατρίκιον τῆς 'Ιρλανδίας, Σύμβουλον τῆς Βρεταννικῆς Α. Μεγαλειότητος εἰς τὸ ἰδιαιτέρον αὐτῆς Συμβούλιον, ἱππότην Μεγαλόσταυρον τοῦ ἐντιμοτάτου τάγματος τοῦ Λουτροῦ, μέλος τῆς Βουλῆς, καὶ πρῶτιστον αὐτῆς Γραμματέα τῆς 'Επικρατείας, διευθύνοντα τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ὑπουργεῖον, οἵτινες μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων εὐρεθέντων ἐν τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνέθεντο καὶ συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς ἄρθρα:

Ἄρθρ. 1.

Ἀπὸ τῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης ἀλλαγῆς καὶ μετ' αὐτὴν, τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα τὰ εἰσερχόμενα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ 'Ιρλανδίας, ἢ τὰ ἐξερχόμενα τῶν λιμένων τούτων, καὶ ἀμφοτέρωθεν, τὰ Ἀγγλικὰ πλοῖα τὰ εἰσερχόμενα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς 'Ελλάδος, ἢ τὰ ἐξερχόμενα τῶν λιμένων τούτων, δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς δικαιώματα ἢ βάρη ὅποιον ἀσδήποτε φύσεως ἄλλα ἢ μεγαλύτερα, παρ' ὅσα ἤδη ἐπιβάλλονται ἢ ἀκολουθῶσι δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι παρ' ἑκατέρης τῶν Ἐπικρατειῶν, εἰς τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, κατὰ τὴν εἰσοδὸν τῶν εἰς τοὺς λιμένας αὐτοῦ ἢ κατὰ τὴν ἐξοδὸν τῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὅλα τὰ προϊόντα τῆς γῆς, ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸ κράτος τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ὅσων ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς 'Ελλάδος καὶ εἰς τοὺς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ 'Ιρλανδίας, ἢ ὅσων ἡ ἐξαγωγὴ ἐκ τῶν αὐτῶν λιμένων εἶναι συγκεχωρημένη, ἢ θέλει συγχωρηθῆναι εἰς τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, δύνανται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῶσιν ἢ ἐξαχθῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕτερον τῶν συνομολογούντων μερῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ὅλα τὰ εἶδη ὅσα δὲν εἶναι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν εἰς τὸ κράτος τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς 'Ελλάδος ὑποκειμένων ἐπαρχιῶν, δύνανται ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν ἐπὶ Ἀγγλικῶν πλοίων ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς 'Ελλάδος εἰς τοὺς λιμένας τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ 'Ιρλανδίας, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς μόνον τὰ δικαιώματα ὅσα ἤθελον πληρῶνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ εἶδη ἐὰν εἰσῆγοντο ἐπὶ Ἀγγλικῶν πλοίων καὶ ἀμοιβαίως, ὁ αὐτὸς κανὼν θέλει φυλάττεσθαι εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς 'Ελλάδος, ὡς πρὸς τὰ εἶδη ὅσα δὲν εἶναι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν εἰς τὸ κράτος τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ὁ

ποκειμένων ἐπαρχιῶν, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν ἐπὶ Ἀγγλικῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς 'Ελλάδος.

Ἄρθρ. 4.

Ὅλα αἱ πραγματεῖαι καὶ ὅλα τὰ εἶδη τοῦ ἐμπορίου, ὅσων ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τοὺς λιμένας ἐκτέρους τῶν δύο Ἐπικρατειῶν εἶναι ἐννόμως ἐπιτετραμμένη, θέλουν εἰσθαι δεκτά, ἐπὶ πληρωμῇ ἴσων δικαιωμάτων, εἰσαγόμενα εἴτε δι' ἐπιχωρίων πλοίων, εἴτε διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἑτέραν Ἐπικρατείαν, καὶ θέλουν παραχωρεῖσθαι δι' ὅλας τὰς πραγματείας καὶ ὅλα τὰ εἶδη τοῦ ἐμπορίου ὅσα ἐννόμως ἐξάγονται ἐκ τῶν λιμένων τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, αἱ αὐταὶ ἀμοιβαὶ (primes) ἀποδόσεις δικαιωμάτων (remboursement de droits) καὶ ὠφέλειαι, εἴτε ἐξάγονται δι' ἐπιχωρίων πλοίων, εἴτε διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἑτέραν Ἐπικρατείαν.

Ἄρθρ. 5.

Οὐδεμία τῶν δύο Κυβερνήσεων, καθὼς οὔτε τις ἐταιρία ἢ σωματεῖον, ἢ πράκτωρ, ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἑκατέρας τῶν δύο Κυβερνήσεων ἐνεργοῦντες, δὲν θέλουν δόσει ἐμμέσως ἢ ἀμέσως οὐδεμίαν τινα προτίμησιν εἰς τὴν ἀγορὰν προϊόντος τινος τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἐπικρατείας μιᾶς τῶν δύο Δυνάμεων καὶ εἰσαγομένου εἰς τὴν Ἐπικρατείαν τῆς ἄλλης, λόγῳ ἢ αἰτίας τῆς ἐθνικότητος τοῦ μετακομίσαντος τὸ προϊόν τοῦτο πλοίου, καθότι ὁ ἀληθὴς σκοπὸς καὶ θέλησις τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, εἶναι νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τοῦτο οὐδεμία διαφορὰ, ἢ ὅποιαδήποτε διάκρισις.

Ἄρθρ. 6.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως ὡς πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τοῦ προσδιορίζοντος τοὺς ὅρους οἵτινες ἀποτελοῦσιν ἐν πλοίῳ Ἑλληνικὸν ἢ ἄλλο πλοῖον Ἀγγλικόν, συμφωνεῖται ὅτι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς Ἑλληνικὰ ὅλα τὰ πλοῖα τὰ κατασκευασμένα ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας καὶ κυριευθέντα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ πολεμικὰ πλοῖα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἢ ἀπὸ ὑπηκόου Ἑλλήνας ἐφωδιασμένους μὲ καταδικωτικὰ ἔγγραφα καὶ τὰ ὅποια ἤθελον τακτικῶς κηρυχθῆναι ὡς καλῶς κατασκευηθέντα παρ' ἐνὸς ἐπὶ τῶν Λειῶν δικαστηρίου τοῦ Βασιλείου τῆς 'Ελλάδος καὶ ἤθελον εἰσθαι πλήρως ἰδιοκτησία ἐνὸς ἢ πολλῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων καὶ τῶν ὁποίων ὁ πλοίαρχος καὶ τὰ τρία τέταρτα τοῦ πληρώματος εἶναι ὑἱοὶ Ἑλλήνες. Θέλουν ὡσαύτως θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἀγγλικὰ ὅλα τὰ εἰς τὴν Ἐπικρατείαν τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος κατασκευαζόμενα καὶ ὅλα ὅσα κυριευθέντα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ πολεμικὰ πλοῖα τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ἢ ἀπὸ ὑπηκόου τῆς ἐφωδιασμένους μὲ καταδικωτικὰ τοῦ Ναυαρχείου, ἤθελον τακτικῶς κηρυχθῆναι ὡς καλῶς κατασκευηθέντα παρ' ἐνὸς δικαστηρίου ἐπὶ τῶν Λειῶν τῆς εἰρημένης Μεγαλειότητος· προσέτι δὲ καὶ ὅλα ὅσα ἤθελον καταδικασθῆναι ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἐπὶ παραδίσει τῶν κατὰ τῆς σωματεμπορίας τῶν Μαύρων ὑπαρχόντων νόμων, καὶ τὰ ὅποια ἤθελον κατέχεσθαι, ἤθελον πλεῖν καὶ ἤθελον εἰσθαι καταχωρημένα εἰς τὰ νηολόγια, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Ἄρθρ. 7.

Ἐὰν πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν πλοῖον ἐνὸς τῶν δύο ἔθνων ναυαγήσῃ εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ ἑτέρου, ὅλα τὰ λείψανα τῶν ἐμπορικῶν ἢ πολεμικῶν τούτων πλοίων ἢ τῶν ἀρμένων καὶ τῆς συσκευασίας (agres et appareaux) ὅλα τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα καὶ αἱ πραγματεῖαι ἢ τὸ προκύψον ἐξ αὐτῶν, προσέτι δὲ καὶ ἅπαντα τὰ ἔγγραφα τὰ εὐρεθησόμενα ἐπὶ τοῦ πλοίου θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς μεχριότου ἤθελον ζη-

κρινῇ πρόθεσιν τοῦ νὰ διατηρήσωσι τὴν μέχρι τοῦδε μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν εὐτυχῶς ὑπάρξαν καλὴν ἁρμονίαν, καὶ νὰ ἐκτείνωσι καὶ στερεώσωσι τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν σχέσεις καὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλληλότερον ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς πρᾶδοχῆς συστήματος τελείας περὶ τὴν ναυτιλίαν ἐλευθερίας καὶ ἐντελοῦς αὐτοδικοῦ τῆτος βίαιον ἐχούσης ἀρχὰς δικαίας καὶ χρησίμους ἐξίσου εἰς ἀμφοτέρω τὰ Κράτη, συνεφώησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύνταξιν Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίου· ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κύριον Σπυρίδωνα Τρικούπη, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν, ἑκτακτον Αὐτοῦ ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον ὑπουργὸν παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Μεγαλειστάτης Βασιλείσσης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Βασιλ. Αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ τάγματος τῆς Καθολικῆς Ἰσαβέλλας· ὁ δὲ Πρόεδρος τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Στεβενσῶνα, ἑκτακτον ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον ὑπουργὸν τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν παρὰ τῇ αὐτῇ Αὐλῇ, οἵτινες μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων Αὐτῶν ἐγγράφων εὐρεθέντων κατα τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους συνέθεντο τὰ ἐξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ ὑπήκοοι καὶ πολῖται ἑκατέρων τῶν δυνάμεων συνομολογούντων μερῶν, θέλουν προσομιῆσθαι ἐλευθέρως ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ ἑαυτῶν, τῶν πλοίων τῶν καὶ τῶν φορτίων τῶν, εἰς τοὺς λιμένας, παραλίας πόλεις καὶ ποταμοὺς τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἄλλου, ἀπανταχοῦ ὅπου τὸ ἀλλοδαπὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιτετραμμένον. Δύνανται εἴτε προσωρινῶς, εἴτε πολυχρόνιως νὰ ἐνδιαμείνωσιν εἰς ὁποιοδήποτε μέρος τῶν εἰρημένων Ἐπικρατειῶν, νὰ ἐνικνίσουν καὶ καθέξουν οἰκίας καὶ ἀποθήκας διὰ τὸ ἐμπόριον τῶν καὶ θέλουν ἀπολαβεῖν ἐν γένει πλεονεξία τὴν ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν διὰ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις τῶν, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει τοῦ νὰ ὑποκύπτουν ἀμοιβαίως εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ διατάγματα ἑκατέρων τῶν Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 3.

Φθάνοντα τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τοὺς λιμένας τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐξ ὁποιοῦδήποτε τόπου προερχόμενα, κενὰ, ἢ φέροντα φορτίον, θελουν θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἄφισιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσιν τῶν, ἀπαρχαλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φόρων, ναυηγεσιῶν καὶ ὁμοῦ, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινὰς δημοσίας ὑπηρετίας χρησιμοποιήσας ἀντιμισθίας, καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιοῦνδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦνδήποτε. Καὶ ἀμοιβαίως τὰ πλοῖα τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, φθάνοντα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐξ ὁποιοῦνδήποτε τόπου προερχόμενα κενὰ ἢ μετὰ φορτίου, θελουν θεωρεῖσθαι κατὰ τὴν ἄφισιν, διαμονὴν καὶ ἀπέλευσιν τῶν ἀπαρχαλλάκτως ὡς καὶ τὰ ἐγχώρια πλοῖα τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν τῶν δικαιωμάτων χωρητικότητος, φόρων, ναυηγεσιῶν καὶ ὁμοῦ, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὰς εἰς τινὰς δημοσίας ὑπηρετίας χρησιμοποιήσας ἀντιμισθίας καὶ ὡς πρὸς πᾶν ἄλλο δικαίωμα ἢ βάρος ὁποιοῦνδήποτε ἐπιβαλλόμενον ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦνδήποτε.

rappports de bonne intelligence qui ont si heureusement subsisté jusqu'ici entre Leurs Etats respectifs, et d'en étendre et consolider les relations commerciales, et convaincus que cet objet ne saurait être mieux rempli qu'en adoptant le système d'une entière liberté de navigation, et d'une parfaite réciprocité basée sur des principes d'équité également avantageux aux deux pays, sont en conséquence, convenus d'entrer en négociation pour conclure un Traité de Commerce et de Navigation, et ont nommé à cet effet des Plénipotentiaires; S. M. le Roi de la Grèce le Sieur Spisidion Tricoupi, Son Conseiller d'Etat en service Extraordinaire Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaires près la Cour de S. M. Britannique, Grand Commandeur de l'Ordre Royal du Sanveur, Grand Croix de l'Ordre Américain d'Isabelle la Catholique, et le Président des Etats Unis d'Amérique, Andrew Stevenson Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaires des Etats Unis près la même Cour, les quels, après avoir échangé leurs Pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont arrêté les articles suivans:

Article I.

Les sujets et citoyens de chacune des deux hautes parties contractantes pourront, avec toute sûreté, pour leur personnes, vaisseaux et cargaisons, aborder librement dans les ports, places et rivières des territoires de l'autre, partout où le commerce étranger est permis. Ils pourront s'y arrêter et résider dans quelque partie que ce soit, des dits territoires; y louer et occuper des maisons et des magasins pour leur commerce et jouiront généralement de la plus entière sécurité et protection pour les affaires de leur négoce à charge de se soumettre aux lois et ordonnances des pays respectifs.

Article II.

Les bâtimens grecs qui arriveront sur leur lest ou chargés dans les ports des Etats Unis d'Amérique de quelque lieu qu'ils viennent, seront traités à leur entrée, pendant leur séjour, et à leur sortie, sur le même pied que les bâtimens nationaux venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux, de pilotage et de port, ainsi qu'aux vacations des officiers publics et à tout autre droit ou charge, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques. Et réciproquement les bâtimens des Etats Unis d'Amérique qui arriveront sur leur lest ou chargés dans les ports du Royaume de la Grèce, de quelque lieu qu'ils viennent, seront traités, à leur entrée, pendant leur séjour et à leur sortie sur le même pied que les bâtimens nationaux, venant de même lieu, par rapport aux droits de tonnage, de fanaux, de pilotage et de port, ainsi qu'aux vacations des officiers publics, et à tout autre droit ou charge de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement des administrations locales ou d'établissement particuliers quelconques.

σμού καὶ τὴν τήρησιν τῶν προθεσμιῶν, φυλάττοντες καὶ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 885 τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 9.

Πράγματα ὑποκείμενα εἰς φθορὰν πλειστηριάζονται δημοσίως παρὰ χροῖμα, ἢ ἐντὸς βραχείας κατ' ἀναλογίαν τοῦ κινδύνου προθεσμίας διὰ τοῦ διοικητοῦ. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲ προσωρινῶς παρακατατίθεται εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον ἕως οὗ ἀποφασισθῇ ὁριστικῶς εἰς τίνα ἀνήκει.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς περὶ ἐκτελέσεως δίκας ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν.

Ἄρθρ. 11.

Ἄν τινα τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου διεκδικῶσι τρίτοι, ὡς ἀνήκοντα εἰς αὐτοὺς, δυνάμει συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων ἐκδοθέντων πρὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος Νόμου, ὀφείλουν οὗτοι νὰ διευθυνθῶσι δι' ἀναφορὰς πρὸς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 19 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀρμοδίον πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις κατὰ τὸ ἄρθρ. 634 καὶ 914 διατάττει τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκποιήσεως τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος κτημάτων.

Ἄρθρ. 12.

Ὁ τρίτος διάδικος ὀφείλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς λάβῃ τὴν περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατασχεθέντων ἀκινήτων κτημάτων ἀπόφασιν τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγὴν του, ἥτις διεξάγεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 911 τῆς πολιτικῆς δικονομίας εἰδικώτερον ὠρισμένα· αἱ ταῦτα ἀγωγαὶ θεωροῦνται ὡς τὰ μάλιστα κατεπεύγουσαι καὶ προτιμῶνται τῶν ἄλλων συνοπτικῶν.

Ἄρθρ. 13.

Διὰ τῆς ἀγωγῆς ταύτης ἀναβάλλεται ἡ ἐκποίησις μόνον τῶν διεκδικουμένων κτημάτων, μέχρι οὗ ἐκδοθῇ περὶ τούτου ἀνεκκλητὸς ἀπόφασις δὲν ἀναστέλλεται δὲ παντελῶς ἡ ἐνέργεια τῶν πρὸς ἐκτελέσιν λοιπῶν καταναγκαστικῶν μέσων.

Ἄρθρ. 14.

Ἡ χωροφυλακὴ καὶ πᾶσα ἐνοπλος δύναμις ὀφείλει νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, ἅμα ἤθελε πρὸς τοῦτο προσκληθῇ, προσηκόντως παρὰ τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων διοικητικῶν ἀρχῶν ἢ κλητῶν.

Ἄρθρ. 15.

Αἱ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναφυσμένων ἐνστάσεων ἀποφάσεις τῶν διοικητῶν καὶ ὑποδιοικητῶν εἶναι ἀμετάκλητοι, ὡς καὶ αἱ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἀπρόσβλητοι δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου.

Ἄρθρ. 16.

Μετὰ τὴν πρέρουσιν τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐξαμήνου προθεσμίας, καμμία μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως Ὀθωμανῶν διαφορὰ, περὶ δικαιωμάτων, τὰ ὅποια κατέστησαν ἀπαιτητὰ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ῥηθείσης προθεσμίας, δὲν θέλει εἰσθαι δεκτὴ οὔτε εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, οὔτε εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρ. 17.

Ὅλαι αἱ διαφοραὶ, περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, αἱ ἀφορῶσαι δικαιώματα, τὰ ὅποια ἔγιναν ἀπαιτητὰ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας, ἀνήκουσιν αὐτοδικαίως εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 18.

Ὁ ἀπὸ 8 (20) Ἀπριλίου 1836 Νόμος ἀκυροῦται, ὡσαύτως ἀκυροῦνται οἱ ὅρισμοι καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν

26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836, καθόσον ἀντίκεινται εἰς τὴν παρούσαν καὶ διατηροῦνται δι' ὅλα τὰ λοιπὰ.

Ἄρθρ. 19.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης, συνάμα δὲ καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μετὰ τῶν λοιπῶν Ἡμετέρων Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, καθόσον ἀφορᾷ ἐκάστου τὴν ἀρμοδιότητα.

Ἐν Αθήναις, τὴν 27 Αὐγούστ. (8 Σεπτεμβρ.) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ,

Ν Ο Μ Ο Σ

Περὶ παραβόλου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν τὰ ἐξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 975 καὶ 823 τῆς πολιτικῆς καὶ 485 §. 1 τῆς ποινικῆς δικονομίας εἰς διακοσίας καὶ εἰς ἑκατὸν δραχμὰς ὠρισμένον ἀποτυχίας πρόστιμον (παραβόλιον), καταβάλλεται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει εἰς δραχμὰς ἑκατὸν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ εἰς δραχμὰς πενήκοντα.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς πρὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος Νόμου γενομένας περὶ ἀναιρέσεως ἢ περὶ ἐπαναλήψεως δίκης αἰτήσεις.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Αθήναις, τὴν 10 (22 Αὐγούστου) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 36.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Ἰουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν εἰς τὸ Ἡμέτερον κατάστημα τῆς Βασιλικῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας ὀργανισμὸν ἀπλούστερον καὶ οἰκονομικώτερον·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Άρθρ. 3.

Πάν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσυχθῇ εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος δι' ἐλληνικῶν πλοίων, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσυχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς ἐξ ὁποιοῦδήποτε τόπου προερχομένων, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιοῦδήποτε εἶδους καὶ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσυχωγὴ ἤθελε γίνεαι ἐπὶ ἐγγχωρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πάν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ εἰσυχθῇ εἰς τὰς Ὁμοσπόνδους Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς διὰ πλοίων τῶν εἰρημένων Πολιτειῶν, δύναται ἐπίσης νὰ εἰσυχθῇ καὶ ἐπὶ ἐλληνικῶν πλοίων ἐξ ὁποιοῦδήποτε τόπου προερχομένων, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ εἰσυχωγὴ ἤθελε γίνεαι ἐπὶ ἐγγχωρίων πλοίων.

Άρθρ. 4.

Πάν ὅ,τι δύναται νὰ ἐξαχθῇ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος δι' ἐλληνικῶν πλοίων δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ καὶ ἐπὶ πλοίων τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν, χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων, ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνεαι ἐπὶ ἐγγχωρίων πλοίων.

Καὶ ἀμοιβαίως πάν ὅ,τι δύναται ἐννόμως νὰ ἐξαχθῇ τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς διὰ πλοίων τῶν εἰρημένων Πολιτειῶν, δύναται ἐπίσης νὰ ἐξαχθῇ ἐπὶ ἐλληνικῶν πλοίων χωρὶς νὰ ὑποβάλληται εἰς ἄλλα ἢ ἀνώτερα δικαιώματα ἢ βάρη ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, ἐπιβαλλόμενα ἐν ὀνόματι ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τοπικῶν διοικήσεων ἢ εἰδικῶν καταστημάτων ὁποιοῦδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν ἡ ἐξαγωγὴ ἤθελε γίνεαι ἐπὶ ἐγγχωρίων πλοίων.

Άρθρ. 5.

Μένει ρητῶς ἐννοούμενον ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν κατὰ τὰς ἀκτὰς ναυτιλίαν ἢ τὴν ἀκτοπλοΐαν ἐξ ἑνὸς λιμένος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς ἕτερον λιμένα τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου, οὐδὲ εἰς τὴν ἀπὸ ἑνὸς λιμένα τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν λιμένα τῆς Ἀμερικῆς εἰς ἕτερον τῶν εἰρημένων Πολιτειῶν λιμένα ναυτιλίαν, καθότι ἐκατέρω τῶν δύο Ὑψηλῶν συνομολογούσων Δυνάμεων ἐπιφυλάττεται εἰς ἐαυτὴν τὴν θαλασσοπλοΐαν ταύτην.

Άρθρ. 6.

Ἐκάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἀπονέμῃ περὶ τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ ἢ ἀπὸ μέρους ἐταιριῶν ἢ πρακτόρων ἐνεργούντων ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ ἀγορὰν ἀντικειμένων εἰσερχομένων διὰ τῶν πλοίων αὐτοῦ ἢ διὰ πλοίων ἑτέρου ἔθνους, οὐδεμίαν προτίμησιν ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα εἰσερχόμενα διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕτερον συνομολογούν μέρος.

Άρθρ. 7.

Ἀμφότερα τὰ Ὑψηλὰ συνομολοῦντα μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ μὴν ἐπιθέσωσιν ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν ναυτιλίας τῶν πλοίων τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου μέρους, δικαιώματα χωρητικότητος, ἢ ἄλλα ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας ἀνώτερα, ἢ ἄλλα παρὰ τὰ ἐπιβληθησόμενα ἐφ' ὁποιασδήποτε ἄλλης ναυτιλίας, ἐξαιρου-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1838).

Article III.

Tout ce qui pourra légalement être importé dans le Royaume de la Grèce par bâtimens grecs pourra également y être importé par bâtimens des Etats-Unis d'Amérique, de quelque lieu qu'ils viennent, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'importation avait lieu en bâtimens nationaux. Et réciproquement tout ce qui pourra légalement être importé, dans les Etats Unis d'Amérique, par les bâtimens des dits Etats, pourra également y être importé par bâtimens grecs, de quelque lieu qu'ils viennent, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement, des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'importation avait lieu en bâtimens nationaux.

Article IV.

Tout ce qui pourra légalement être exporté du Royaume de la Grèce, par bâtimens grecs pourra également y être importé par batimens des Etats Unis d'Amérique sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit perçus au nom et au profit du gouvernement des administrations locales ou d'établissements particuliers quelconques, que si l'exportation avait lieu en bâtimens nationaux. Et réciproquement, tout ce qui pourra légalement être exporté des Etats-Unis d'Amérique, par bâtimens des dits Etats, pourra également en être exporté par bâtimens grecs, sans payer d'autres ou plus hauts droits ou charges de quelque espèce ou dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit du gouvernement des administrations locales, ou d'établissements particuliers quelconques que si l'exportation avait lieu en bâtimens nationaux.

Article V.

Il est expressément entendu que les articles précédens deux, trois, et quatre, ne sont point applicables à la navigation de côte ou de capotage d'un port du Royaume de la Grèce à un autre port du même Royaume, ni à la navigation d'un port des Etats Unis d'Amérique à un autre port des dits Etats. Navigation que chacune des deux hautes parties contractantes se réserve.

Article VI.

Chacune des deux hautes parties contractantes s'engage à ne donner dans ses achats, ou dans ceux qui seraient faits par des Compagnies ou des agens agissant en son nom ou sous son autorité, aucune préférence aux importations faites par ses bâtimens ou par ceux d'une nation tierce sur celles faites dans les bâtimens de l'autre partie contractante.

Article VII.

Les deux hautes parties contractantes s'engagent à ne pas établir sur la navigation entre leurs territoires respectifs, par les bâtimens de l'une ou de l'autre, des droits de tonnage ou autres, de quelque espèce ou dénomination que ce soit, plus hauts ou autres que ceux qui seront établis sur toute autre navigation, excepté

σθέντος νέου οργανισμού του σώματος του μηχανικού και των σκαπανέων, και σκοπεύοντες να καταστήσωμεν την υπηρεσίαν του μηχανικού όσον το δυνατόν απλουστέραν, απεφασίσαμεν και διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Άρθρ. I.

Παύουν αἱ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντες θέσεις τῶν 9 νομομηχανικών.

Άρθρ. II.

Διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ μηχανικοῦ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουσι κυρίως,

α) Τὴν οἰκοδομὴν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν στρατιωτικῶν κτιρίων,

β) Τὴν οἰκοδομὴν καὶ διατήρησιν τῶν φρουρίων καὶ ὀχυρωμάτων,

γ) Τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν, καὶ τὴν διατήρησιν τῶν,

δ) Τὴν ἐπιτήρησιν ὅλων τῶν κτιρίων καὶ θέσεων τοῦ δημοσίου, τῶν παραδοθεισῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, καθ' ὅσα ἀποβλέπουσι τὴν διατήρησιν καὶ προφύλαξιν τῶν ἀπὸ ζημίας καὶ ἀπὸ ἐλαθῆς προξενουμένων πρὸς ἄλλου ὅποιουδήποτε, σχηματίζονται τέσσαρες διευθύνσεις μηχανικοῦ.

Ἡ σφαῖρα τῶν ἐργασιῶν τῶν διευθύνσεων, καθὼς καὶ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ ἐν γένει θέλει προσδιορισθῇ λεπτομερέστερον δι' ἰδιαίτερου Διατάγματος.

Άρθρ. III.

Ἡ 1. διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ, ἔχουσα τὴν ἑδρὰν της εἰς Ἀθήνας, περιλαμβάνει τὰ μέρη τῆς στερεᾶς καὶ τῶν νήσων, καὶ ἐπομένως ὅλα τὰ εἰς αὐτὰς φρούρια, ὀχυρώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰς νιοσχηματισθείσας διοικήσεις Ἀττικῆς, Βοιωτίας, Εὐβοίας καὶ τῶν Κυκλάδων.

Ἡ 2. διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ, ἔχουσα τὴν ἑδρὰν της εἰς Λαμίας, περιλαμβάνει τὰς ἐπαρχίας τὰς σχηματίζουσας τὰς διοικήσεις Φθιώτιδος, Φωκίδος καὶ Εὐρυτανίας, καὶ τὰ εἰς αὐτὰ φρούρια, ὀχυρώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα.

Ἡ 3. διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ, ἔχουσα τὴν ἑδρὰν της εἰς Μεσολόγγιον, περιλαμβάνει τὰς ἐπαρχίας, τὰς ἀνηκούσας εἰς τὰς διοικήσεις, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κατὰ τὴν στερεάν, καὶ τὴν διοίκησιν Ἀχαΐας κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἐπομένως ὅλα τὰ εἰς αὐτὰς φρούρια, ὀχυρώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα.

Ἡ 4. διεύθυνσις τοῦ μηχανικοῦ τέλος πάντων περιλαμβάνει τὴν Πελοπόννησον, ἐξαιρουμένης τῆς ἐκείνης διοικήσεως Ἀχαΐας, καὶ τὰ εἰς αὐτὴν ὑπάρχοντα φρούρια, ὀχυρώματα καὶ στρατιωτικὰ καταστήματα.

Άρθρον IV.

Ἀρχηγὸς ἐκάστης τῶν τεσσάρων διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ εἶναι εἰς λοχαγὸς ὡς προϊστάμενος αὐτῆς, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποῖου τίθεται ὁ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυποαπιστῶν, καὶ οἱ διὰ τὴν ἐπιτήρησιν ἀπαιτούμενοι ὑπάλληλοι.

Ὅλοι οἱ εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστης τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ ἀποσπασμένοι ἀξιωματικοὶ ἀναφέρονται κατ' εὐθεῖαν πρὸς ταύτην τὴν ἀμέσως προϊσταμένην αὐτῶν ἀρχὴν, καὶ λαμβάνουν διαταγὰς καὶ ὁδηγίας παρ' αὐτῆς.

Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν χορηγεῖται εἰς ἐκάστην τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ εἰς λογιστής.

Άρθρ. V.

Ἡ καθ' ὑπηρεσίαν θέσις τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ τόσον ὡς πρὸς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ μηχανικοῦ, ὅσον καὶ πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Στρατιωτικῶν προσδιορίζεται διὰ τοῦ

(ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1838).

ἄρθρ. II §. 9 τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε. ἀριθ. 2151 περὶ σχηματισμοῦ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ, καὶ διὰ τοῦ ἡμετέρου σημερινοῦ Διατάγματος περὶ ἀρμοδιότητος καὶ περὶ τῶν σχέσεων τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ.

Άρθρ. IV.

Τὰ περὶ συνεργείας τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ εἰς τὰς πολιτικὰς κατασκευὰς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν δήμων, ἐξ ὧν ἡ ὁδοποιεῖα καὶ γεφυροποιεῖα διὰ τοῦ ἄρθρ. II τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνετέθησαν εἰς αὐτὸ διευθυνόμενον παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν ἐνταυτῷ, θέλουν ἐνεργεῖσθαι ὡς μέχρι τοῦδε, ἐκτὸς τῆς περιστάσεως, ὁπότε ἐπιφορτίζεται αὐτὰς ἰδίως πολιτικός τις ἀρχιτέκτων, ἢ ὁπότε ἀξιωματικός τις τοῦ μηχανικοῦ εἶναι διωρισμένος εἰς τὰ μέρη ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν λοιπῶν Γραμματειῶν, καὶ ἐπομένως αἱ περὶ αὐτῶν προσκλήσεις διευθύνονται παρὰ μὲν τῶν διοικητικῶν πρὸς τοὺς σχετικούς διευθυντὰς τοῦ μηχανικοῦ ἢ πρὸς τοὺς ἀποσπασμένους ἀξιωματικούς τοῦ σώματος τούτου, ἢ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Άρθρ. VII.

Προσδιορίζονται δὲ τὰ ἐρεζῆς, διὰ νὰ συμμορφωθῶσιν οἱ διοικηταὶ καὶ διὰ νὰ ὁρισθῇ σαφῶς εἰς ποῖον ἕκαστος ἐξ αὐτῶν χρεωστῇ νὰ διευθύνῃ τὰς προσκλήσεις του.

α) Οἱ διοικηταὶ Ἀττικῆς καὶ Κυκλάδων ἀποτείνονται εἰς τὰς τυγχούσας περιστάσεις κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 1. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Ἀθήνας,

β) Οἱ διοικηταὶ Βοιωτίας καὶ Εὐβοίας πρὸς τὸν εἰς Χαλκίδαν ἀποσπασμένον ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ,

γ) Οἱ διοικηταὶ Φθιώτιδος, Φωκίδος καὶ Εὐρυτανίας πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 2. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Λαμίας,

δ) Οἱ διοικηταὶ Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 3. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Μεσολόγγιον,

ε) Ὁ διοικητὴς Ἀχαΐας πρὸς τὸν εἰς Πάτρας ἀποσπασμένον ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ,

ς) Οἱ διοικηταὶ Ἀργολίδος, Ὑδρας, Κορίνθου, Κυναιθῆς, Μαντινείας, Γόρτυνος καὶ Λακεδαιμονίας πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς 4. διευθύνσεως τοῦ μηχανικοῦ εἰς Ναύπλιον,

ζ) Οἱ διοικηταὶ τῆς Ἠλίδος, Τριφυλλίας, Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας πρὸς τὸν εἰς Νεόκαστρον ἀποσπασμένον ἀξιωματικὸν τοῦ μηχανικοῦ.

Άρθρ. VIII.

Αἱ ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουλίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Περὶ τῶν ὑποπροξενείων Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθμ. 2374 ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΖΩΗΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 21.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 2. Ἰουνίου.

ΣΥΝΘΗΚΗ.

Περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1836 μετὰ Προσθέτου Πράξεως ὑπογραφείσης τὴν 26 Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) 1837 καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλάχθησαν ὡσαύτως ἐν Ἀθήναις τὴν 4 (16) Φεβρουαρίου 1838.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιούμεν πρὸς οὐστινας ἀνήκει, ὅτι συντεθείσης τὴν 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1836 μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας Συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ Ναυτιλίας, εἰς ἣν προσετέθη τὴν 26 Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) 1837 Πράξις Πρόσθετος, τῶν ὁποίων, τῆς τε συνθήκης καὶ τῆς προσθέτου πράξεως, τὸ περιεχόμενον αὐτολεξεί ἐπεται.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, ἐπιθυμοῦντες ἐξ ἴσου νὰ στερεώσωσι τὴν μεταξὺ αὐτῶν εὐτυχῶς ὑπάρχουσαν φιλίαν καὶ νὰ ἐκτείνωσι τὰς μεταξὺ τῶν ἐπικρατειῶν τῶν ἐμπορικὰς σχέσεις, καὶ πεπεισμένοι ὅτι ὁ σωτήριος οὗτος σκοπὸς δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ καταλληλότερον ἄλλως εἰμὴ διὰ τῆς παραδοχῆς συστήματος ἐντελοῦς ἀμοιβαιότητος, ἡ ὅσην ἔχοντες ἀρχὰς δικαίας, συνεφώνησαν νὰ διαπραγματευθῶσι τὴν σύνταξιν Συνθήκης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, καὶ διώρισαν ἐπὶ τούτῳ πληρεξουσίους: ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος τὸν Κ. Ἰάκωβον Ρίζον Νερουλὸν, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας αὐτοῦ εἰς ἔκτακτον ὑπηρεσίαν, Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων, ἱππότην τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Βασιλ. τάγματος τῆς Καθολικῆς Ἰσαβέλλας, ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας τὸν Κ. Κάρολον Πέτρον Ἐῦδενστάμ, Κλειδοῦχον αὐτοῦ, ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ παρὰ τῇ αὐλῇ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἀντισυνταγματάρχην εἰς τὸν στρατὸν αὐτοῦ, ἱππότην τοῦ τάγματος αὐτοῦ τοῦ Ξίφους, ἀνώτερον ταξίαρχην τοῦ Ἑλληνικοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος, οἵτινες μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὐρεθέντων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνέθεντο τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Θέλει ὑπάρχει ἀμοιβαία ἐλευθερία ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας.

Ἄρθρ. 2.

Ἐπομένως οἱ ὑπῆκοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν θέλουν ἀπολαμβάνει εἰς τοὺς λιμένας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἴσην ἐλευθερίαν ἐμπορίας, εἰς τρόπον ὥστε θέλουν ταῖς (ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1838).

TRAITE

De navigation et de Commerce entre S. M. le Roi de la Grèce et de S. M. le Roi de Suède et de Norvège, signé à Athènes le 22 Novembre (4 Décembre) 1836, avec l'acte additionnel signé le 26 Juillet (7 Août) 1837, et dont les Ratifications ont été échangées également à Athènes le 4 (16) Fevrier 1838.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU,

ROI DE LA GRÈCE.

Savoir faisons à qui il appartiendra qu'ayant été conclu le 22 Novembre (4 décembre) mil huit cent trente six entre Nous et Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, un traité de commerce et de Navigation auquel il a été ajouté le 27 juillet (7 août) 1837 un acte additionnel, lesquels traités et acte additionnel sont mot à mot ainsi conçus:

Sa Majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, également animés du désir de consolider les rapports d'amitié si heureusement existans entre Eux et d'étendre les relations commerciales entre leurs états respectifs, et persuadés que ce but salutaire ne saurait être mieux rempli, que par l'adoption d'un système de parfaite reciprocité, basé sur des principes équitables sont convenus d'entrer en négociation pour la conclusion d'un traité de commerce et de navigation, et ont nommé à cet effet des Plénipotentiaires, savoir: Sa Majesté le Roi de la Grèce le Sieur Jacques Rizo Néroulos, son Conseiller d'Etat en service extraordinaire, son secrétaire d'Etat au département de Sa Maison Royale et des Relations extérieures, chevalier de l'ordre Royal du Sauveur, grand croix de l'ordre Royal d'Isabelle la Catholique, et Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, le sieur Charles Pierre de Heidenstan, son chambellan, son chargé d'affaires à la cour de Sa Majesté le Roi de la Grèce, Lieutenant colonel dans les armées, chevalier de son ordre de l'épée, grand commandeur de l'ordre du Sauveur de Grèce, les quels après avoir échangé leur pleins pouvoirs, trouvées en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants.

Article 1.

Il y aura liberté réciproque de commerce et de navigation entre les sujets de Sa Majesté le Roi de la Grèce et de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège.

Article 2.

En conséquence les sujets des hautes parties contractantes jouiront dans les ports des deux dominations d'une liberté égale de commerce, de sorte qu'il leur

σουν τρεις ημέρας πριν της έναρξεως του θέρους, ή της καρπολογίας, εγγράφως διά της δημοτικής αρχής επί αποδείξει. Παρελθούσης δε της προθεσμίας, λογιζομένης αφής ελαβε την ειδοποίησιν ο ένοικιαστής, ο φορολογούμενος έχει την άδειαν, και χωρίς της παρουσίας του ένοικιαστού, να θερίση, ή να καρπολογήσῃ.

Άρθρ. 33.

Οι έγκλητικοί φόροι αποδίδονται εις τὸν ένοικιαστήν ὡς ἀκολουθῶς:

α. Διὰ τὰ ἀσταχυφόρα γεννήματα ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀλωνίσῃ, κοπανίσῃ, καὶ λυχνίσῃ, εἰς τὰ συνήθη ἀλώνια αὐτοῦ δι' ἰδίων του ἐξόδων ταῦτα τὰ γεννήματα, τὰ ὅποια ἔπειτα ἀποδεκατίζονται παρὰ τοῦ ένοικιαστοῦ διὰ τοῦ κοιλοῦ· ἀλλ' ἡ φορολογία εἰς τὴν ῥόβην, λαθούρια, καὶ τα τούτοις ὅμοια, ὅσα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουσιν ν' ἀφήνωσιν εἰς δεμάτια, καὶ τὰ ὅποια χρησιμεύουσιν εἰς τροφήν τῶν ζώων, γίνεται κατὰ θημονίας, ἢ δεμμάτια. Εἶναι πάντοτε ὅμως ὑποχρεωμένος ὁ φορολογούμενος, ὅταν τὸ ζητήσῃ ὁ ένοικιαστής, ν' ἀλωνίσῃ τοὺς ἐκ τούτων φόρους δι' ἰδίων του ἐξόδων. Περιπλέον ὁ φορολογούμενος ὀφείλει καὶ εἰς τὰς δύο ἀνωτέρω περιστάσεις νὰ παραδίδῃ τοὺς εἰς προϊόντα ἀποδιδόμενους φόρους (τὸ δέκατον καὶ τὴν ἐπικαρπίαν) εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποίαν χρεωστεῖ τὸ χωρίον νὰ προμηθεύσῃ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου με εὐλογον ένοίκιον, εἰς βῆρος τοῦ ένοικιαστοῦ. Ἐάν δε ἀρνηθῇ τὴν προμήθειαν τοιαύτης ἀποθήκης τότε ὁ ένοικιαστής ένοικιάζει μίαν δι' ἐξόδων τῶν φορολογουμένων. Ἐκεῖθεν ὀφείλει νὰ τοὺς μεταφέρῃ ἕως πέντε ὥρας μακρὰν, εἴτε ἐντὸς, εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, ἂν τὸ ἀπαιτήσῃ ὁ ένοικιαστής· διὰ δὲ τὴν τυχόν περαιτέρω μετακόμισιν (ἡτις δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ ἄλλας πέντε ὥρας), πληρώνεται ὁ μετακομίζων φορολογούμενος παρὰ τοῦ ένοικιαστοῦ πρὸς ἐν λεπτὸν τὴν ὁκτὴν ἀπὸ ἐκάστην ὥραν. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι καὶ εἰς τὸ δεύτερον αὐτὸ διάστημα εἶναι ὑποχρεωτική ἡ μετακόμις, διὰ τὸν φορολογούμενον, ὅστις δὲν ἡμπορεῖ ν' ἀρνηθῇ αὐτήν· πλὴν ἂν ὁ ένοικιαστής ἔχῃ χρεῖαν ὀλιγωτέρων ὥρων διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν φόρων, δὲν ἔχει κἀνὲν δικαίωμα νὰ ζητήσῃ κάμμιαν ἀποζημίωσιν ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ τὸ μένον διάστημα. Εἶναι ἐπίσης ἀπηγορευμένον εἰς τὸν ένοικιαστήν τὸ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν φορολογούμενον ἄνευ εὐλόγου αἰτίας νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους εἰς δρόμους, δυσβάτους.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους τοῦ ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ χωρίου ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ένοικιαστής. Ἐάν δὲ ὁ φορολογούμενος προσκληθῇ παρὰ τοῦ ένοικιαστοῦ ἐντὸς τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν δὲν ἤθελε μετακομίσει τοὺς φόρους τοῦ, τότε τοὺς μετακομίζει ὁ ένοικιαστής, καὶ ἀποζημιούται ἀπὸ τὸν φορολογούμενον διὰ τὰ ἐξόδα τῆς μετακομιδῆς· ἀλλ' ὁ ένοικιαστής χάνει κάθε δικαίωμα ἀποζημιώσεως, ὅταν δὲν προσκαλέσῃ τὸν φορολογούμενον ἐντὸς τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν.

Οἱ έγκλητικοί φόροι τῶν καλλιεργημένων ἀκατοικητῶν νήσων μετακομίζονται ἀπὸ τοὺς φορολουμένους εἰς τὸ παράλιον αὐτῶν τῶν νήσων, ὅπου προσορμίζονται συνήθως τὰ πλοῖα, καὶ ἐκεῖ παραδίδονται εἰς τὸν ένοικιαστήν.

β'. Τὸ καλαμβόκιον ἀλωνίζεται πρῶτον εἰς τὸ ἀλώνιον, καὶ ἔπειτα ἀποδεκατίζεται μετὰ τὸ κοιλόν. Ὁ πρῶτος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται εἰς τὸ ἀλῶνι ἀκοπάνιστος (εἰς κώνους, λουμπούκια) μετὰ κοφίνια (τσιθέρας).

Ὁ φορολογούμενος ὅμως ὀφείλει νὰ τὸν κοπανίσῃ ἔπειτα μετὰ ἰδιά του ἐξόδα, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ένοικιαστής· ὁ δὲ ὀψιμος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια, διὰ νὰ μετρηθῇ, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἐνὸς κοφίνιου μετὰ τὰς σφραγίδας τοῦ δημάρχου, τοῦ ἐσρέως τοῦ χωρίου, καὶ τοῦ ένοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται παρὰ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὴν οἰκίαν του. Τὸ κοφίνιον παρκατατίθεται ὅπου προσδιορίσῃ ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ, συγκαταθέσει τοῦ ένοικιαστοῦ. Ἄμα δὲ ὁ ἀραβόσιτος καταξηρανθῇ, ἀνοίγεται ὁ σφραγισμένος, παρόντων τῶν τριῶν ῥηθέντων ἀτόμων, καὶ ἀμέσως κοπανίζεται, καθαρίζεται, ζυγίζεται, καὶ ἀναλόγως ἀποδεκατίζεται.

β'. Ὡς πρὸς τὴν προμήθειαν ἀποθηκῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μετάκουισιν, ἰσχύουσιν οἱ ὅρισμοι τοῦ στοιχ. Α. Ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεως ν' ἀποθέτῃ τὸν ἀραβόσιτον εἰς κώνους μόνον εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ χωρίου ἀποθήκην· περαιτέρω ὅμως θέλει τὸν μεταφέρει ὅχι πλέον εἰς κώνους, ἀλλ' εἰς κοπανισμένον καρπὸν.

γ'. Τὰ ὄσπρια, καθὼς καὶ τὸ ὀρύζιον, τὸ κίμινον, τὸ σπῆμιον, κτλ. ἀποδεκατίζονται ξηρὰ, εἰς εἶδη μετρούμενα, ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὸ ἀλώνιον. Ἡ ἀποδεκάτωσις τοῦ ὀρυζίου γίνεται εἰς ἀκοπάνιστον καρπὸν.

δ'. Τὰ βαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς ἀποδεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγρούς κατ' ἐκτίμησιν. Ἡ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φόρου τοῦ βαμβάκιου γίνεται εἰς ἐβγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπὸν.

Ἡ μετακόμισις τῶν εἰς τὰ στοιχ. γ' καὶ δ' ἐνδιαλκμβανόμενων φόρων γίνεται ἀπαράλλακτως ὡς τὰ γεννήματα.

ε. Οἱ ἐκ τῶν βοστανιῶν καὶ λαχανικῶν φόροι, ἐπειδὴ δὲν ὠρμαίνουν ταυτοχρόνως, ἀποδίδονται ὅχι εἰς εἶδη, ἀλλ' εἰς χρήματα δι' ἐκτιμήσεως.

ς. Ὁ φόρος διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποδίδεται εἰς ἐλαίον, μετρούμενον καὶ τὰ ἐλαιοτριβεῖα· ὅταν ὅμως οἱ καρποὶ τῶν ἐλαιόδενδρῶν χρησιμεύουσιν διὰ φαγί, τότε δίδεται εἰς ἐλαίος. Μετακόμισις τῶν φόρων τούτων, καὶ προμήθεια ἀποθήκης δι' αὐτοὺς, δὲν γίνεται.

ζ. Τὰ κουκούλια δεκατίζονται ζυγίζόμενα, εἴτε εἰς τοὺς μανιάνους, εἴτε ὅπου ἄλλοῦ τὸ νομίζει καταλληλότερον ὁ ένοικιαστής· ὅθεν μετακόμισις τῶν φόρων τούτων καὶ προμήθεια ἀποθήκης δὲν γίνεται.

η. Οἱ φόροι διὰ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα ἀποδίδονται εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἥτις πρέπει νὰ γενῇ ὀλίγον τι πρὸς τῆς συνάξεως τῶν ὀπωρικῶν.

θ'. Τὰ σύκα τῆς διοικήσεως Μεσσηνίας ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδη, καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ένοικιαστήν εἰς τὸ παράλιον.

ι. Αἱ σταφίδες ζυγίζονται, καὶ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδη, καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ένοικιαστήν εἰς τὰς συνήθεις ἀποθήκας τῶν παραλίων.

ια. Ὁ οἶνος μετρεῖται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ λινοστάσιον, ἢ εἰς κῆδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν λινοστάσια, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ένοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μούστον, ἢ εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου, γενομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ τόπου, ὅπου κεῖται, ἀλλ' ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ προσκαλέσῃ τὸν ένοικιαστήν διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει, ὁ δὲ ένοικιαστής ὀφείλει νὰ πρερυρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὅταν ὁ οἶνος ᾔναι εἰς ληνοὺς, καὶ δέκα ἡμερῶν ὅταν εἰς κῆδδους, ἀφῆς εἰλαβε τὴν πρόσκλησιν τοῦ φορολογουμένου, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μούστον. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μούστον, καὶ νὰ τὸν βάλῃ εἰς τὰ βουτζιά.

Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἐν χωρίον εἰς ἄλλο, διὰ νὰ χρησιμεύουσιν εἰς κατασκευὴν οἴνου, δεκατίζονται κατ' ἐκτίμησιν ἐντὸς τοῦ χωρίου, εἰς τὸ ὅποιον κεῖται ὁ ἀμπελὼν, καὶ διὰ ν' ἀπομακρυνθῇ πᾶσα διένεξις, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπὸ τὸν ένοικιαστήν ἀπόδειξιν, περιέχουσαν

ἀναιρούνται διὰ τοῦ παρόντος, ὑποβαλλομένων τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνηκόντων δασῶν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιβλέψιν τῶν δασονόμων.

6.

Τὰ δάση τοῦ Βασιλείου διαίρουται εἰς 20 δασονομικά τμήματα (δασονομεία) καὶ εἰς 400 σταθμοὺς φυλάκων.

1.	Δασονομ. Πύλου	ἔδρα Χώρας.
2.	» Μεγαλουπόλεως	» Λεοντάρι.
3.	» Κυνουρ. καὶ Λακεδαί.	» Σπάρτη.
4.	» Ἀργολίδος	» Ἐπίδαυρος.
5.	» Γορτύνης	» Βιτίν.
6.	» Κυλληνίας	» Καλάβρυτα.
7.	» Ἀχαΐας	» Ἀλὴ Τσελεπῆ.
8.	» Ἰλίδος	» Δοῦκα.
9.	» Ὀλυμπίας	» Κρεστενᾶ.
10.	» Τριφυλίας	» Τσοῦρτσα.
11.	» Ἀρκτικῆς Εὐβοίας	» Πίλυ.
12.	» Μεσημβρ. Εὐβοίας	» Ψαχνά.
13.	» Ἀττικῆς	» Καλύβια Κάζα.
14.	» Βοιωτίας	» Λεβαδί.
15.	» Ἀκαρνανίας	» Κομπότη.
16.	» Βάλτου	» Καρθασαράς.
17.	» Αἰτωλίας	» Βραχῶρι.
18.	» Φθιώτιδος	» Λαμία.
19.	» Φωκίδος	» Λοιδορίκι.
20.	» Εὐρυτανίας	» Καρπενήσι.

Κατὰ ταύτην τὴν διείρεσιν τὸ μέχρι τοῦδε δασονομεῖον Ἐπιομέρου διαλυθὲν συμπεριελήφθη μετὰ τὴς Βονίτσας ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ δασονομείου Ἀκαρνανίας· τὰ δὲ δασονομεία Γαστούνης καὶ Βιλίστας συνενώθησαν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ἰλίδος. Παρομοίως ἐσχηματίσθη καὶ δασονομεῖον χωριστὸν διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς Τριφυλίας.

Εἰς ἕκαστον δασονομεῖον δίδονται ἀνὰ πέντε δασοφύλακες, οἵτινες πρέπει νὰ τοποθετηθῶσι καταλλήλως.

7.

Τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐπιβλέψεως μένουσι τὰ αὐτὰ, ὡς προσδιορίσθησαν ἐν τῷ ὀργανικῷ Διατάγματι τῶν

18 (30) Σεπτεμβρίου 1836 μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι οἱ δασονόμοι ἀπὸ τοῦ νῦν θέλουν πέμπει εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν αὐτὴν ὅλας τὰς ἀναφοράς, προτάσεις καὶ εἰδοποιήσεις τῶν. Οὗτοι θέλουν προσφέρει εἰς ἄκρον ὑπακοὴν εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς, ὅταν εὐρίσκωνται εἰς τὰ δασονομεία.

8.

Ὁ μισθὸς καὶ βαθμὸς τοῦ ὑπουργικοῦ εἰτηγητοῦ τῶν δασονομικῶν, καὶ τῶν δύο δασονομικῶν ἐπιθεωρητῶν μένει ὁ αὐτὸς ὡς ἐπροσδιορίσθη διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 25 Μαρτίου (Ἑ Ἀπριλίου) τ. ε. περὶ τοῦ ἀνωτέρου ἐπιθεωρητοῦ καὶ τῶν ὑποεπιθεωρητῶν, ὅσον ὁμοῦς ἀφορᾷ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἱπποφοβίας, οἱ ἐπιθεωρηταὶ δὲν χρεωστοῦν εἰς τὸ ἐξῆς ν' ἀποδεικνύουν, ὅτι τρέφουν ἵππον τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ μισθὸς τῶν δασονόμων προσδιορίζεται γενικῶς εἰς δραχμὰς ἑκατὸν τριάντα· ὁ δὲ τῶν δασοφυλάκων εἰς δραχμὰς τριάκοντα κατὰ μῆνα.

9.

Διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ προσωπικοῦ ἀπεκατέστη μᾶλλον ἀναγκαιότερον, ὥστε ἐν τῷ διορισμῷ τῶν θέσεων νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ἄξια ἄτομα, ἔχοντα τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις, ἐξάπαντος ὁμοῦς ἡξέροντα νὰ ἀναγινώσκωσιν, ὡσαύτως χαίροντα καὶ δυνατὴν καὶ ὑγιεινὴν κρᾶσιν τοῦ σώματος. Ὅθεν ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐπιτηρεῖ διὰ νὰ φυλάττωνται ἀκριβῶς οἱ ὅρισμοί τοῦ §. 19 τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 18 (30) Σεπτεμβρίου 1836.

10.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν μετὰ τὴν 15 (27) Αὐγούστου, τ. ε.

11.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 (19) Αὐγούστου 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 34.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Αὐγούστου.

ΣΥΝΘΗΚΗ.

Περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μεταξὺ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, ὑπογραφείσα ἐν Λονδίῳ τὴν 10 (22) Δεκεμβρίου 1837, καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐπίσης ἐν Λονδίῳ τὴν 13 (25) Ἰουνίου 1838.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιούμεν πρὸς οὓς τινες ἀνήκει ὅτι, συντεθείσης τὴν δεκάτην (εἰκοστὴν δευτέραν) Δεκεμβρ. 1837 μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Συνθήκης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἥς τὸ περιεχόμενον ἔπεται:

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ Ὁμόσπονδοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, κινούμενοι ἐξίσου ἀπὸ τὴν εἰλι-

TRAITÉ.

De Commerce et de Navigation entre Sa Majesté le Roi de la Grèce et les Etats Unis de l'Amérique du Nord signé à Londres le 10 (22) Décembre 1837 et dont les ratifications ont été échangées également à Londres le 13 (25) Juin 1838.

ΟΘΩΝ

PAR LA GRACE DE DIEU

ROI DE LA GRÈCE.

Savoir faisons à qui il appartiendra: Qu'ayant été conclu le dix (vingt deux) Décembre 1837 entre Nous et les Etats Unis d'Amérique un Traité de Commerce et de Navigation dont la teneur suit:

S. M. le Roi de la Grèce et les Etats Unis d'Amérique également animés du désir sincère de maintenir les

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ἐκκρεμῶν κατ' ἔφεσιν δικῶν τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ ὑπάρχουσι τινες, αἵτινες ὑπαγόμεναι τότε, κατὰ τὰς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ ὑπαρχούσας διατάξεις εἰς τὸ ἀμφισβητούμενον διοικητικόν, ἀνήκουν ἤδη διὰ τὴν ιδιότητα τοῦ ἀντικειμένου αὐτῶν καὶ κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῶν νῦν νόμων, εἰς τὴν κοινὴν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δικαιοδοσίαν παρατηρήσαντες, ὅτι ἡ κοινὴ δικαιοδοσία πρέπει νὰ ἐπικρατῇ, αἱ δὲ εἰδικαὶ νὰ περιορίζωνται στενῶς εἰς τ' ἀντικείμενα, τὰ ὅποια ῥητῶς εἰς αὐτὰς ἀνετέθησαν, τὴν δ' ἀρχὴν ταύτην καθιεροῖ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφινόμενον ἐκ τῆς ἀναρμόδιον νὰ ἐκδικᾷ τὰς τοιοῦτου εἵδους μετεώρους ἐφέσεις.

Θέλοντες νὰ προλάβωμεν πᾶσαν δυσκολίαν, δυνάμειν ν' ἀναφυῇ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ὅταν οἱ διάδικοι ἤθελαν ἐπικαλεσθῇ αὐτά, νὰ δικάσουν τὰς τοιαύτας εἰσέτι ἐκκρεμεῖς κατ' ἀπορίσεων διοικητικῶν ἐφέσεις τῶν, λαβόντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1

Ὅσαι τῶν ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ 1830 λαβουσῶν γέννησιν καὶ εἰσέτι ἐκκρεμῶν κατ' ἔφεσιν δικῶν τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ, ἀφορῶσιν ἀντικείμενα ὑπαγόμενα κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἤδη νομοθεσίαν εἰς τὴν κοινὴν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων δικαιοδοσίαν θέλουσιν ἐκδικασθῇ παρὰ τῶν ἀρμόδιων ἐφετῶν.

Τὸ μέσον τῆς ἀναιρέσεως καὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας ἐπιτρέπεται καὶ εἰς τὰς τοιοῦτου εἵδους ὑποθέσεις, ὡς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τὰς δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων νόμων ὑπαγόμενας εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 21 Μαρτίου (2 Ἀπριλίου) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 12. (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 13.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19. Ἀπριλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' ἐρέταις παρέδρων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1) Εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ἓνα καὶ μόνον παρὰ τοῖς ἐφεταῖς πάρεδρον, προστίθενται ἔτι δύο, εἰς τρόπον ὥστε τὰ δικαστήρια τῶν ἐφετῶν θέλουν ἔχει τοῦ λοιποῦ ἕκαστον τρεῖς παρέδρους.

2) Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ Δημοσίεσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 10 (22) Ἀπριλίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ τῆς διοικήσεως τῶν δασῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν περὶ ἐλαττώσεως τῶν διοικητικῶν ἐξόδων, καὶ περὶ κανονισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς δασονομικῆς ὑπηρεσίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Δι' ἐμέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι δασαρχαίαι, ἐγκλεισμένου τοῦ δασονομικοῦ Ἀττικῆς, ἀναιροῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ δάση τοῦ Βασιλείου ὑποτάσσονται εἰς μίαν ἀνωτέραν ἐπιθεώρησιν, καὶ διαίρουνται εἰς τέσσαρας ὑποεπιθεωρήσεις.

α) Ἡ πρώτη ὑποεπιθεώρησις, μετὰ τὴν ἑδρὰν εἰς Τρίπολιν, ἐμπεριέχει τὴν μεσημβρινο-ανατολικὴν Πελοπόννησον μετὰ τῶν δασονομείων.

1. Πύλου.
2. Μεγαλοπούλεως.
3. Κυνουρίας.
4. Ἐπιδαύρου.
5. Γόρτυνος.

Τέσσαρες σταθμοὶ ἀρχιφυλάκων, καὶ εἴκοσι ἑξ δασοφυλάκων.

β) Ἡ δευτέρα, μετὰ τὴν ἑδρὰν εἰς Πύργον θέλει ἐμπεριέχει τὴν βοραιο-δυτικὴν Πελοπόννησον μετὰ τὰ δασονομεία.

1. Κυλληνίας.
2. Ἀλητζίελεπίου.
3. Γαστούνης.
4. Βελίτζης.
5. Ὀλυμπίας καὶ
2. Σταθμοὶ ἀρχιφυλάκων καὶ
26. » δασοφυλάκων.

γ) Ἡ τρίτη τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὴν ἑδρὰν εἰς Χαλκίδαν, θέλει ἐμπεριέχει τὴν Εὐβοίαν, συμπεριλαμβανομένων τῶν Σποράδων μετὰ τὰ δασονομεία.

1. Καλτζάδων.
2. Μεντουδίου.
3. Ἀττικῆς.
4. Λεβαδίας.
5. Σταθμοὶ ἀρχιφυλάκων καὶ
24. » δασοφυλάκων.

δ) Ἡ τετάρτη τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὴν ἑδρὰν εἰς Βρυχώρι, θέλει ἐμπεριέχει τὰ δασονομεία.

1. Βονίτζης.

ἀποδοχῶν τοῦ σώματος ἔστι δὲ ἀποβλέπουσιν τὴν ὑπηρεσίαν
τῶν οἰκοδομῶν.

6. Περὶ τοῦ ἐνεργεῖν καὶ τοῦ λογίζεσθαι τὰ λοιπὰ ἔξοδα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν καθ' αὐτὸ ὑπηρεσίαν τοῦ σώματος, εἰς τὰ ὅποια περιλαμβάνονται ὡς μέχρι τοῦδε τὰ ἔξοδα τῶν γραφείων τῶν διευθύνσεων τοῦ μηχανικοῦ, τὰ ἔξοδα ὁδοπορίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπαυσπιστῶν εἰς περιστάσεις ὅτε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῶν χρημάτων τῶν οἰκοδομῶν.

Τὰ ἔξοδα ταῦτα θέλουν συμπεριληφθῇ ὡς μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοὺς ἰδίους τίτλους εἰς τὸν ἀποδοθησόμενον χρηματικὸν λογαριασμὸν ὅλου τοῦ σώματος, ἀφ' οὗ ἐξελεγχθῶσι καὶ διαταχθῇ ἡ πληρωμὴ αὐτῶν παρα τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέως.

γ. Περί τῆς κανονικῆς κρατήσεως τῶν μεταβολῶν τῶν μηνιαίων ἀναφορῶν καὶ καταστάσεων δυνάμεως, τῶν πινάκων τοποθετήσεως τῶν ἐπιτελῶν τοῦ σώματος καὶ τοῦ λόγου τῶν σκαπανέων.

δ. Περὶ τῆς ἀπαντήσεως εἰς ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότη-
τός της καὶ περὶ τῆς κρίσεως τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπὶ
τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ τῆς Αὐτοῦ Βασιλικῆς
Μεγαλειότητος εἰς ὅλας τὰς αἰτήσεις, τὰς ἀποβλεπούσας τὸ
προσωπικὸν καὶ τὴν καθ' ἑαυτὴν ὑπηρεσίαν.

Αἱ ἀποφάσεις περὶ ἀδειῶν καὶ μεταθέσεων τῶν ἀξιωμα-
τικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων
καὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ σώματος πρέπει νὰ καθυποβάλλωνται
πάντοτε, ὡς ἐκτὸς τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ
μηχανικοῦ, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῶν δια-
νὰ ἀποφασίσῃ ἢ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ περὶ αὐτῶν.

Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ ἔχει ὅλην
τὴν εἰς διοίκησιν αὐθυπάρχτου τάγματος ἡ μοίρας ἀνηκούσαν
δικαιοδοσίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν.

Τὸ τμήμα τοῦ μηχανικοῦ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας εὐρίσκεται ἀπέναντι αὐτῆς εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν τῶν λοιπῶν τμημάτων τῆς ῥηθείσης Γραμματείας.

Τὸ λογιστικὸν τῶν οἰκοδομῶν ἀνάγεται εἰς τὸ τμήμα αὐτὸ μόνον καθόσον ἀποβλέπει.

α. Τὴν ἐξέλεγχξιν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν προϋπολογισμῶν.

6. Τὰ προτάσεις πιστώσεων καὶ τὰς περὶ αὐτῶν κοινοποιήσεις πρὸς τὰς διευθύνσεις τοῦ μηχανικοῦ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

γ. Τὴν Σύνθεσιν τοῦ γενικοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν οἰκοδομῶν.

Ὅλαί αἱ λοιπαὶ ἐργασίαι αἱ ἀποβλέπουσι τὸ λογιστικὸν καὶ τὰς οἰκοδομὰς ἐναπόκεινται εἰς τὸ 2. τμήμα τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας καὶ εἰς τὸ Στρατιωτικὸν λογιστήριον, εἰς τὸ τελευταῖον δὲ ἀνήκει κατ' ἐξοχὴν ἡ ἀναθεώρησις καὶ ἡ ἐπιδιόρθωσις ὅλων τῶν λογαριασμῶν τῶν οἰκοδομῶν, καὶ ἡ ἀπόδοσις τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῶν οἰκοδομῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

⁴Aθc. V.

Όλοι οἱ λογαριασμοὶ τῶν οἰκοδομῶν καὶ οἱ τῶν ἐξόδων
ὁδοιπορίας, ὅσοι πρέπει νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῶν διὰ τὰς οἰκο-
δομὰς χρημάτων διευθύνονται παρὰ τῶν διευθύνσεων τοῦ
μηχανικοῦ μὲ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῖαν
τῆς Ἐπικρατείας.

(Στρατιωτικὸν Λογιστήριον).

Ἄρθρον. VI.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμμῶν ἐπιφορ-
τίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) Ἰουλίου 1838.

 $O\Theta\Omega N$

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
ΣΧΜΑΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διοργανισμοῦ τῶν δασονομείων.

002N

$$E \wedge E \dot{\Omega}_t \quad \Theta E \wedge \Upsilon$$

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μολοντί διὰ τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 25 Μαρτίου (ἢ Ἀπριλίου) τ. ε. κατεστήσαμεν ἤδη ἀπλούστερον τὸν διοργανισμόν τῶν δασονομείων, μ' ὅλον τοῦτο θεωροῦντες τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ γενῇ σημαντικὴ ἐλάττωσις τῶν ἐξόδων τῆς τούτων διοικήσεως, καὶ προθέμενοι σκοπὸν τὴν γενικὴν ἰσορροπίαν εἰς τὰ ἔσοδα καὶ ἐξόδα τοῦ Κράτους, παρακινούμεθα ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ διατάξωμεν τὰ ἑξῆς.

4.

Διὰ τὴν ἐργασίαν ὅλων τῶν ὑποθέσεων, τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν δασονομικὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους μένει προτε-
θειμένος, παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῶν Οἰκονομικῶν ἰδιαιτέρος τις
εἰσηγητὴς, περαιδευμένος τὰ δασονομικά.

Χάριν δε βοηθείας, καὶ ῥητῶς διὰ τὴν κράτησιν τῶν οἰκο-
νομικῶν βιβλίων, τῆς δασογραφίας κ.τ.λ. δίδεται εἰς αὐτὸν
διὰ τὸ εἶναι εἰς δασονόμος.

Ἡ μέθοδος ταύτης ἀποδίδουσα ἀξιοτάτην ἐπιθεώρησιν, ὡς ἀπολύτως

3.

Τὰ πρὸς ἐπιθεσίῃν, ἐλεγχον καὶ βοήθειαν τῆς ἔξω δασονομικῆς ὑπηρεσίας ἀναθέτομεν εἰς δύο ἐπιθεωρητάς, διατελοῦντας ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν ὡς κινητὰ ὄργανα. Οὗτοι πρέπει νὰ διατρίβουν τοῦλάχιστον ὀκτὼ μῆνας τοῦ ἔτους εἰς τὴν ἐπιθεωρησίαν τῶν ἔξω δασονομικῶν κρῶν καὶ πάντοτε εἰς τὴν ἐκεῖθεν ἐπιστροφὴν των νὰ καθυποβάλλωσι τὰ ἡμερολόγια των, ἀποδεικνύοντες τὰ ἀποτελέσματα διὰ συνεθιζομένων πρωτοκόλλων συνταττομένων ἐπὶ τοῦ τόπου καὶ ὑπογραφομένων ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα δασονομικά πρόσωπα καὶ ἀναφέροντες τὰ πάντα δι' ἐγγράφου ἐκθέσεως, ὅπου πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται καὶ αἱ ἀναγκαῖαι προτάσεις. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ οὗτοι πρὸς τὸ παρὸν θέλουν ἐδρεῦε εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βασιλείου, ἐνασχολούμενοι ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ, ὅτε δὲν εἶναι εἰς ἐπιθεωρήσιν ἀπόντες, μὲ τὴν κατὰ-στρωσιν τῶν γενικῶν λογαριασμῶν τοῦ ὕλικου.

4.

Τὰ κυρίως ὄργανα τῆς ἐξωτερικῆς δασονομικῆς διοικήσεως καὶ τῆς προφυλάξεως τῶν δασῶν, περὶ τοῦ ὁποῖου ἀποκαθίστανται εἰδικῶς ὑπεύθυνοι, εἶναι οἱ δασονόμοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἡμεῖς, ὡς βοηθητικὰ ἄτομα προσθέτομεν τοὺς δασοφύλακας. Οἱ δασονόμοι ἴστανται ἀμέσως ὑπὸ τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν.

5.

Οι μέγροι τοῦδε 14 σταθμοὶ δασονομικῶν ἀρχιφυλάκων

τὸ ποτὸν τῶν ἀποδεκτικῶν σταφυλίων. Μετακομίσεις τῶν οἴνων καὶ προμήθεια ἀποθήκης δὲν γίνεται.

15. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῆς ῥητίνης καὶ κατραμίου γίνεται εἰς εἶδος, καὶ δὲν μετακομίζεται, οὔτε δίδεται ἀποθήκη δι' αὐτά.

Ἄρθρ. 34.

Αἱ ἐκτιμήσεις, περὶ τῶν ὁποίων διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, καὶ αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν ὡς αἰεὶ ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τὸν φορολογούμενον, γίνονται παρ' εἰδημόνων, διοριζομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ φορολογουμένου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ φορολογούντος, καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, ἢ ὑποδιοικητοῦ· ὁ τρίτος οὗτος ὁρίζεται προηγουμένως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ, ἢ ὑποδιοικητοῦ, καὶ προσπαθεῖ νὰ συμβιβασθῇ τοῖς δύο διαφωνοῦντας ἐκτιμηταῖς· εἰς ἀποτυχίαν δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ, αποφασίζει μόνος αὐτὸς, ἐκφράζων αἰτιολογημένην ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 35.

Δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς ἐνοικιαστὰς νὰ κάμωσιν οἰκίαν θελήσει ἰδιαιτέρως ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν συμφωνίας, ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν αἱ ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων τούτων συμφωνιῶν ἐξαχρῶμεναι διενέξεις διαλύονται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Ὅσοι δὲ μηδεμίαν σχέσιν ἔχουσιν μετὰ αὐτάς πηγάζουσιν ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, διαλύονται διὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 36.

Τὸ δημόσιον δὲν ἐνέχεται εἰς κάμιν διαφορὰν μεταξὺ τῶν πρώτων ἐνοικιαστῶν καὶ ὑπενοικιαστῶν, οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ἐνοικιαστὴν ν' ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου διὰ τοιαύτας διαφοράς.

Ἄρθρ. 37.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὁρεῖσιν νὰ κρατῶσι βιβλίον διπλότυπον, ἀριθμοῦμενον καὶ μονογραφούμενον παρὰ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὰ ὅποια νὰ καταχωρίζωσι τὰ ὀνόματα τῶν φορολογουμένων, καὶ τὴν ποσότητα τοῦ ἀποδοτέου φόρου.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπογράφονται εἰς τὸ στέλεχος, τὸ αὐτὸν εἰς τὸ βιβλίον, ἢ, ἂν δὲν γνωρίζωσι γράμματα, ὑπογράφουσι δύο μάρτυρες ἀντ' αὐτῶν, ἐξ ὧν ὁ εἰς πρέπει νὰ ᾔναι ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ ἐν διπλότυπον, καὶ δίδει αὐτὸ εἰς τὸν φορολογούμενον ὑπογεγραμμένον.

Ἄρθρ. 38.

Ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἀπαιτήσεως κατὰ τῶν φορολογουμένων ἐκεῖνων τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου δὲν εὑρεθῶν καταγεγραμμένα εἰς τὸ διπλότυπον βιβλίον.

Ἄρθρ. 39.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσωσιν εἰς τὰς κατὰ τόπον διοικητικὰς Ἀρχὰς τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων μ' ἓνα κατὰ λόγον τῶν φορολογουμένων, ὅσοι δὲν ἀπέδωκαν μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ φόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 40.

Ὅπου ἤθελε συμβῇ νὰ μὴ γενῇ ἐνοικίασις τῶν ἐγκτητικῶν φόρων, ἢ Γραμματεὶς τῶν Οἰκονομικῶν διορίζει ἀναλόγους ἐπιστάτας καὶ φύλακας, διὰ νὰ ἐπιχειρήσωσιν τὴν εἴσπραξιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 41.

Οἱ ἐπιστάται καὶ φύλακες τῶν προσόδων θεωροῦνται ὡς τακτικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ δίδουν τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας τῶν

λαμβάνοντες μισθὸν ἀνάλογον τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν ἔθελαν καθέξει, καὶ τῶν εἰσδημάτων μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν. Οἱ δὲ Οἰκονομικοὶ Ἐπίτροποι ἐπιτηροῦν τὰς ἐργασίας τῶν, καὶ ἐξελέγχουν τὰς πράξεις τῶν, ἀναφέροντες τὰ δέοντα πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς αἰεὶ ἡ χρεια τὸ καλέσει.

Ἄρθρ. 42.

Οἱ φορολογούμενοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ζητοῦν προηγουμένως τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ ἐπιτήδεος διοριζομένου ἐπιστάτου, διὰ νὰ θερίσωσιν, συγκομίσωσιν καὶ ἀλωνίσωσιν τοὺς καρπούς τῶν· ὅστις ἤθελε φωραθῇ, ὅτι ἄνευ ἀδείας ἐπιχειρεῖ νὰ ἐμβῇ εἰς τὸ θέρος, τὴν συγκομιδὴν, ἢ τὸ ἀλώνι καταδικάζεται νὰ πληρώσῃ τριπλάσιον φόρον.

Ἄρθρ. 43.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ συσσωρεύσωσιν τοὺς συγκομιζομένους καρπούς ἐπὶ τῶν ἀλωνίων εἰς ἰσομεγεθεῖς θημονίας, σχηματίζοντες, διὰ μὲν τοὺς ἐξ ἰδιοκτητῶν ἀγρῶν καρπούς, δέκα, διὰ τοὺς ἐξ ἐθνικῶν δὲ τέσσαρας.

Ἄρθρ. 44.

Ἐκ τῶν δέκα ἰδιοκτητῶν θημονιῶν λαμβάνει κατ' ἐκλογὴν ὁ ἐπιστάτης μίαν, ὡσαύτως καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων ἐθνικῶν λαμβάνεται μία.

Ἄρθρ. 45.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται ν' ἀλωνίσωσιν καὶ λυχνίσωσιν τὴν λαμβανομένην θημονίαν παρὰ τοῦ δημοσίου δι' ἰδίων αὐτῶν ἐξόδων. Μετὰ τὸ ἀλώνισμα μετράται τὸ γέννημα διὰ τοῦ κοίλαυ, καὶ παραδίδεται εἰς τὸν φορολογούμενον, ὅστις ὑπογράφει εἰς τοὺς πίνακας, τοὺς σχηματιζομένους κατὰ τὸ ἄρθρ. 46, τὴν παραλαβὴν τῶν.

Ἄρθρ. 46.

Οἱ ἐπιστάται εἶναι ὑπόχρεοι νὰ κρατοῦν καθαρὸς πίνακας τῶν φορολογουμένων κατὰ τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θέλει δώσει ἡ Γραμματεὶς τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς τοὺς πίνακας αὐτοὺς θέλει σημειοῦται ἡ ποσότης ἐκαστοῦ προϊόντος, καὶ ὁ φάρος τῶν ὁποίων ἀποδίδει ὁ φορολογούμενος. Οἱ πίνακες οὗτοι συρῃσιν ὡς βιβλία, ὑπογράφονται παρὰ τῶν φορολογουμένων, ἢ ἂν αὐτοὶ δὲν ἔξέωσιν γράμματα, παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ τόπου, καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ τόπου καὶ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρ. 47.

Οἱ φορολογούμενοι δύνανται ν' ἀποδώσωσι τοὺς φόρους τῶν εἰς χρήματα εἰς τρεῖς δόσεις, τὴν α' Ὀκτωβρίου, τὴν β' Νοεμβρίου, καὶ τὴν γ' Δεκεμβρίου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν κατὰ τὸ Πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον ἐπὶ τούτῳ σχηματίζεται δυνάμει τοῦ Διατάγματος τῆς 25 Μαΐου (9 Ἰουνίου) 1834, παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, καὶ τοῦ δημάρχου τοῦ τόπου, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ εἴσπραξις διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 48.

Ἐνεκὰ τῆς ἀνωτέρω περιστάσεως εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος νὰ σχηματίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνδιαλαμβανομένου πίνακος εἰς τὸ ἄρθρ. 46, καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 47 ἕτερον πίνακα, ὅπου πρέπει νὰ σημειοῦται ἡ χρηματικὴ ἀξία τῶν φόρων. Τὸν πίνακα αὐτὸν, ὅστις θεωρεῖται ὡς χρεωστικὴ ὁμολογία τῶν φορολογουμένων, ὁφείλει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος ἐγκαίρως νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸν ταμίαν διὰ νὰ γενῇ φροντίς τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων.

Ἄρθρ. 49.

Ἡ πληρωμὴ τῶν φόρων εἰς χρήματα, ἐκτὸς τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρ. 51 δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς φορολογουμένους· ὅσοι λοιπὸν δὲν ἤθελον στέρξει εἰς τὴν εἰς χρή-

ἐπώνυμον τοῦ λαβόντος αὐτὸν καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Εἰς κκυμίαν περίστασιν ἡ κλήρωσις δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἀρχίσῃ ἐκ νέου, καὶ ἂν κατὰ παραδρομὴν ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων τῶν ῥιφθέντων εἰς τὴν κάλπην εὐρεθῇ κατώτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατευσίμων, οἱ μὴ δυνηθέντες νὰ λάβωσι ψηφοδέλτια θέλουσι λαβεῖ μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἄρθρ. 29. Ἐκ τῶν λαβόντων τὰ ψηφοδέλτια νέων ἐκεῖνοι θέλουν σχηματίσει τὴν ἀναλογισθεῖσαν εἰς τὸν Δῆμον μερίδα τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες εἶναι πρῶτοι κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἀριθμοῦ π. χ. ἂν εἰς δῆμος ἔχῃ πενήντα στρατευσίμους, καὶ ὁρεῖται νὰ δώσῃ δέκα στρατιώτας, οὗτοι θέλουσιν εἶσθαι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἔλαβον τοὺς ἀριθμοὺς ἀπὸ ἑνα ἕως δέκα.

Ἄρθρ. 30. Οἱ ἀπόντες ἀπὸ τὴν κλήρωσιν καὶ οἱ μὴ διορίσαντες ἐπιτροπὸν διὰ νὰ λάβῃ τὸν κλήρον ἀντ' αὐτῶν, θέλουν κατὰ τὴν κάλπην εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν νεοσύλλεκτων τοῦ τρέχοντος ἔτους, τῶν ἀνυπολογιστῶν εἰς τὸν δῆμον.

Θέλουν δὲ ληφθῇ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα παρὰ τοῦ Δημάρχου ἢ τῶν ἄλλων ἀρμοδίων ἀρχῶν, πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν αὐτῶν.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περὶ ἐξετάσεως τῶν νέων, ἃν ᾖναι ὑγιεῖς καὶ ἔχουσι τὸ προσδιορισμένον μέγεθος.

Ἄρθρ. 31. Τὴν 23 ἡμέραν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν στρατολογικῶν πινάκων, πρέπει νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς διοικήσεως οἱ προσδιορισθέντες διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν νέοι, διὰ νὰ ἐξετασθῶσιν ἂν ᾖναι ἐντελῶς ὑγιεῖς καὶ ἔχουσι τὸ παρὰ τοῦ νόμου προσδιορισμένον μέγεθος· συνοδεύονται δὲ εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς διοικήσεως παρ' ἑνὸς δημοτικῷ ὑπαλλήλῳ, ὅστις χρεωστῇ νὰ φέρῃ ἐν τῇ περι τῆς τροφοδοσίας τῶν νεοσύλλεκτων κατὰ τὰς ὑποδοθησόμενας ὁδηγίας.

Ἄρθρ. 32. Ἐκαστος δῆμος θέλει προσθέσει εἰς τοὺς προσδιορισθέντας διὰ τοῦ κλήρου νέους καὶ ἐν τρίτον τοῦ ἀριθμοῦ λαμβανόμενον ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἔτυχον τοὺς ἀμέσως μεγάλους ἀριθμοὺς, μετὰ τοὺς προσδιορισθέντας διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ὅσοι ᾔθελον ἀποδειχθῇ ἀνίκανοι.

Ἄρθρ. 33. Ἐν Συμβούλιον καλούμενον Στρατολογικὸν Συμβούλιον καὶ συγκείμενον ἀπὸ 3 μέλη, τὸν Διοικητὴν, τὸν εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς διοικήσεως μοίραρχον ἢ Ἱπομοίραρχον τῆς χωροφυλακῆς καὶ τὸν διοικητικὸν ἱατρὸν θέλουν ἐξετάζει τοὺς εἰς αὐτὸ σταλμένους νέους, ἂν ᾖναι ἢ δὲν ᾖναι σωματικῶς ἱκανοὶ διὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄν τὰ τρία μέλη δὲν μείνωσι σύμφωνα, ἢ ὅταν ἔχῃ τις ἐξ αὐτῶν ἀμφισβηλία περὶ τινος ἀτόμου, τοῦτο στέλλεται, ὡς οἱ λοιποὶ, παρὰ τοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν πόλιν εἰς τὴν ὁποίαν χρεωστοῦν νὰ συναθροισθῶσιν οἱ νεοσύλλεκτοι, διὰ νὰ ἐξετασθῇ παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ὁποίαν κοινοποιοῦνται ἐνταυτῷ δι' ἐγγράφου ἐκθέσεως αἱ γενόμεναι παρατηρήσεις.

Θέλουν κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἱατρὸν διὰ νὰ συμμορφωθῇ αἱ ἰδιαιτέρας ὁδηγίαι, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν ἤδη εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 39 σημειωθέντας ἱατροὺς καὶ εἰς τὰς στρατιωτικὰς ὑγειονομικὰς ἐπιτροπὰς, καὶ ἐπομένως ὁ διοικητικὸς ἱατρὸς ἢ ὁ ἐκπληρῶν τὰ χρεῖα αὐτοῦ ἱατρὸς μένει ὑπόλογος διὰ κάθε ἀτόμημα ἢ ζῆμιαν προελθούσαν ἀπὸ σφάλμα του.

Ὅπου δὲν ὑπάρχει Διοικητικὸς Ἱατρὸς θέλει ἐκπληρώσει τὰ χρεῖα αὐτοῦ εἰς τῶν κανονικῶν ἱατρῶν, τῶν διαμενόντων

εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς διοικήσεως· θέλει δὲ δοθῇ ἀνέλογος ἀντιμισθία εἰς αὐτόν.

Ἄρθρ. 34. Πρὸς καταμέτρησιν τῶν νέων θέλει σταλῇ μέτρον εἰς ἐκάστην διοίκησιν.

Εἰς τὴν καταμέτρησιν οἱ νέοι θέλουν ἵστασθαι ὀρθοὶ ἔχοντες γυμνὴν τὴν κεφαλὴν καὶ ἀνυπόδητοι.

Ἄρθρ. 35. Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς δύναται νὰ κάμῃ παρατηρήσεις, ἂν τις τῶν παρουσιαζομένων δὲν τοῦ φαίνεται ἱκανὸς διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 36. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐξετάσεως ταύτης οἱ νεοσύλλεκτοι διευθύνονται εἰς τὰς διὰ τὴν συνάθροισιν καὶ διανομὴν τῶν προσδιορισμένας πόλεις ὡς ἐφεξῆς·

α'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Ἀχαΐας, Αἰτωλίας, Ἀκαρνανίας, Εὐρυτανίας καὶ Τριχωνίας εἰς Μεσολόγγιον.

β'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Φωκίδος καὶ Βοιωτίας εἰς Ἀμφισσαν.

γ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Φθιώτιδος, Θηβῶν καὶ Εὐβοίας εἰς Χαλκίδα.

δ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Ἀττικῆς εἰς Ἀθήνας.

ε'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Ἀργολίδος, Κορινθίας, Κυνουρίας καὶ Λακεδαιμόνος εἰς Ναύπλιον.

ε'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Μήλου, Θήρας, Νάξου, Σύρου καὶ Τήνου συγκεντρώνονται πρῶτον εἰς τὴν Σύρον καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Ναύπλιον.

ζ'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῆς διοικήσεως Λακωνίας εἰς Ἀρκαδίαν.

η'. Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν διοικήσεων Μαντινείας, Μεσσηνίας, Πυλίας, Τριφυλίας, Ἠλείας, Κυλληνίας καὶ Γόρτυρος εἰς Τριπολιν.

Ἄρθρ. 37. Οἱ νεοσύλλεκτοι μετακομίζονται εἰς τὰς ἐφεξῆς πόλεις παρ' ἀποσπασμάτων τῆς Χωροφυλακῆς, αἱ δὲ διοικήσεις τῶν ἀποσπασμάτων φροντίζουν διὰ τὴν τροφοδοσίαν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 38. Εἰς τὰς πόλεις ταύτας εἶναι διορισμένοι στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ συγκείμενη ἐκ τοῦ Φρουράρχου, ἢ ἄλλου ἐπίτακτος στελλομένου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, ἐκ τοῦ διοικητοῦ τοῦ φρουροῦντος τάγματος, ἢ ἄλλου ἐπὶ τούτου διοριζομένου δευτέρου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ καὶ ἐξ ἐνὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ ἱππικοῦ ἢ πυροβολικοῦ. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην προσκολλᾶται καὶ στρατιωτικὸς Ἱατρός.

Ἄρθρ. 39. Διανέμονται εἰς τὰ διάφορα συστήματα καὶ σώματα τοῦ στρατοῦ νεοσύλλεκτοι, ἀναλόγως τῶν ὑπαρχουσῶν ἀναγκῶν, αἱ ὁποῖαι γνωστοποιοῦνται εἰς τὰς ἐπιτροπὰς καὶ τῶν δι' ἑκαστον σύστημα ἀπαιτουμένων ιδιοτήτων.

Οἱ νεοσύλλεκτοι τῶν νήσων καθόσον δὲν ἀναγκαιοῦν εἰς συμπλήρωσιν τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ κατατάττονται κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸ πυροβολικόν, ἂν ἔχωσι τὰς ἀπαιτουμένας ιδιότητες, ἂν δὲ στερῶνται αὐτῶν κατατάττονται εἰς τὰ λοιπὰ συστήματα.

Οἱ νεοσύλλεκτοι τῆς διοικήσεως Λακωνίας τάττονται εἰς τὸ 3, ἢ 4 ἐλαφρὰ τάγματα τῆς Μάνης, ἂν ταῦτα δὲν ᾖναι ἤδη πλήρη διὰ τῆς κατατάξεως ἐθελοντῶν.

Ὁ στρατιωτικὸς Ἱατρὸς ἐξετάζει σωματικῶς τὸν νεοσύλλεκτον, ὅποτε ἔχει βασίμους λόγους διὰ νὰ στοχασθῇ τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀνίκανον διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἄν οὗτος ἀναγνωρισθῇ ὡς τῷ ὄντι ἀνίκανος, γίνεται ἡ ἐγγράφος ἐκθεσις τῶν αἰτιῶν, ἐξετάζεται παρὰ τῆς ἀνωτάτης στρατιωτικῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἂν αὕτη ἐπικυρώσῃ τὴν γνώμην τοῦ στρατιωτικοῦ Ἱατροῦ, τότε ὁ ἀρμοδῖος δῆμος χρεωστῇ νὰ στείλῃ ἀντὶ τοῦ ἀποδειχθέντος ἀνίκανου, ἕτερον τὸν

employer. Une liberté entière sera de même accordée, en toute circonstance, à l'acheteur et au vendeur de conclure un marché, et de fixer entr'eux, comme ils le jugeront convenable, le prix de toutes marchandises ou objets de commerce qui seraient importés dans le Royaume Uni, ou qui en seraient exportés en observant les lois et les coutumes en vigueur dans le pays. Les mêmes privilèges seront accordés dans les possessions de Sa Majesté Hellénique, et sous les mêmes conditions, aux sujets de Sa Majesté Britannique.

Art. XI.

Pour tout ce qui a rapport à la police des Ports, au chargement et au déchargement des Navires, et à la sûreté des marchandises, biens, et effets, les sujets de l'un ou de l'autre Etat, seront soumis localement, sans différence ni distinction, aux lois, et réglemens de police de chaque Pays; et ils jouiront dans toute l'étendue des possessions des deux Parties contractantes, par rapport à leurs personnes et à leurs propriétés, d'une pleine et entière liberté. Ils auront libre et facile accès aux cours de justice, pour la poursuite et pour la défense de leurs droits, et ils seront libres d'employer les avocats, les procureurs, ou les agens de quelque dénomination que ce soit, qu'ils jugeront le plus propres à maintenir et à défendre leurs intérêts en se conformant, bien entendu, à cet égard, aux obligations imposées aux Nationaux par les lois du Pays. Ils jouiront pour tout ce qui concerne l'administration de la justice, des mêmes privilèges, droits et franchises, dont jouissent les indigènes; et il ne seront assujettis dans aucun de ces cas, à aucun autre droit ou taxe qu'à ceux aux quels sont soumis les indigènes. Ils seront exempts de toute conscription pour service militaire, soit par mer, soit par terre; aucun emprunt forcé ne leur sera imposé, et leurs propriétés ne seront assujetties à aucun autre charge, réquisition, ou taxe, qu'à celles dont sont passibles les propriétés indigènes.

Art. XII.

Sa Majesté le Roi de la Grèce et sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la grande Bretagne et d'Irlande, conviennent que les sujets des pays respectifs jouiront dans les Etats de l'autre, de tous les avantages d'une tolérance religieuse complète, et de la protection que les lois aujourd'hui existantes dans les deux Pays, accordent à ceux qui professent toute opinion religieuse.

Art. XIII.

Les sujets de Sa Majesté le Roi de la Grèce résidant dans les Etats de Sa Majesté Britannique et les sujets de Sa Majesté Britannique résidant dans les Etats de Sa Majesté le Roi de la Grèce pourront disposer de toutes leur propriétés, quel qu'en soit la dénomination, par acte de dernière volonté ou par testament, comme il jugeront convenable; et si un sujet grec venait à mourir dans les Etats de la Reine de la Grande Bretagne, ou si un sujet Anglais venait à mourir dans les Etats du Roi de la Grèce, sans acte de dernière volonté, ou sans testament, les Consuls ou les Vice-Consuls respectifs auront le droit d'administrer, au profit des héritiers légitimes et des créanciers, autant qu'il sera permis par les lois des Pays respectifs, la propriété des sujets de leur nation qui mourraient sans testament.

Art. XIV.

Les Hautes Parties Contractantes conviennent que les stipulations de la présente convention seront applicables à Gibraltar et à l'Ile de Malte.

Art. XV.

La présente convention restera en vigueur pendant dix ans à dater du jour de l'échange des ratifications; et au delà de ce terme, jusqu'à l'expiration de douze mois après que l'une des hautes Parties contractantes aura annoncé à l'autre son intention d'y mettre fin; chacune des hautes Parties contractantes se réservant le droit de faire un telle déclaration au bout des dix ans susmentionnés, ou à telle autre époque que ce soit après la fin de ce terme; et il est convenu entr'elles qu'à l'expiration de douze mois après que la déclaration de l'une des deux parties aura été reçue par l'autre, cette convention, et toutes les stipulations y renfermées, cesseront entièrement d'être obligatoires.

Art. XVI.

La présente convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Londres, dans l'espace de trois mois de sa date.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée, et y ont apposée le sceau de leurs armes.

Fait à Londres le vingt deux Septembre (quatre octobre) l'an de grâce Mil-huit-cent trente sept.

(L. S.) TRICOUPI.

(L. S.) PALMERSTON.

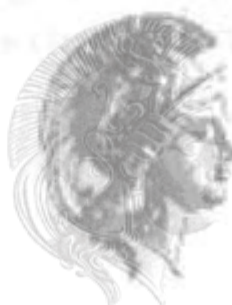
Nous avons agréable, ratifions et confirmons le sus dit Traité en tous les points et articles qu'il contient, promettant pour Nous et Nos héritiers et successeurs de l'observer fidèlement sans y donner ni permettre qu'il y soit donné la moindre atteinte.

En foi de quoi Nous avons signé le présent acte de ratification et y avons fait apposer le sceau de Notre Royaume.

Donné à Athènes le 14 (26) du mois de Novembre de l'an de grâce Mil huit cent trente sept et de Notre Règne le Sixième.

ΟΤΗΟΝ.

RUDHART.

θέλουν εἶσθαι εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου, δι' ἰδιαιτέρας διατά-
ξεως θέλουν κανονισθῇ αἱ ἐπὶ τούτῳ συμφωνίαι καὶ ὑποχρεώ-
σεις ἐκ μέρους τῶν μαθητευομένων καὶ τοῦ ἐργολάβου.
9) Ἐν περιπτώσει ἀθετήσεως ἀπὸ μέρους τοῦ ἐργολάβου
τῶν ἄνω εἰρημένων ὅρων, ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ λάβῃ τὰ
ἐπ' ἐκτιμήσει παραχωρούμενα γῆν καὶ μῦλον, καθὼς καὶ νὰ
παύσῃ τὸ προνόμιον χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα ἐκ τούτου ὁ
ἐργολάβος νὰ ἀπαιτήσῃ καμμίαν ὁποιανδήποτε ἀποζημίωσιν.
Οἱ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομ. Γραμματεῖς ἐντέλ-
λονται νὰ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν Διάταγμα καὶ νὰ δημοσιεύ-
σωσι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὰ εἰκότα.
Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 (28) Ὀκτωβρίου 1838.
Ο Θ Ω Ν.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 45. (παρελείφθη).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1838.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ὅτι τὰ δεινὰ ἄτομα ἀπειλίσαν μέρος τῶν δεινὰ πληρωμάτων, τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυμένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἢ ἀπόδοσις. Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπεταί, θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περιῶν ὁ λόγος ἡροζένων, ὑποπροζένων ἢ ἐμπορικῶν Πρακτόρων, ὅταντα δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίας φυλακὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ καὶ δαπάνῃ τῶν αἰτούντων αὐτοῦς, διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς των, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ.

Ἐννοεῖται μολταχῦτα ὅτι, ἂν ὁ δραπετής τυγχάνῃ πράξης ἤδη κακούργημα τι ἢ πλημμέλημα, ἢμπορεῖ ν' ἀναβληθῇ ἢ ἀπόδοσις του, μεχριστὸν τὸ ἐπιληφθέν τῆς ὑποθέσεως ταύτης· δικαστήριον ἤθελεν ἐκδῶσαι τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἤθελεν αὐτὴν ἐκτελεσθῇ.

Ἄρθρ. 14.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πλοῖόν τι τῆς μιᾶς τῶν ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἤθελε ναυαγήσει, ἤθελεν ὑποφέρει ἄλλην τινὰ βλάβην ἢ ἤθελεν ὠθηθῇ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἐτέρας Ἐπικρατείας, θέλει χορηγηθῇ πᾶσα συνδρομὴ καὶ ἀντίληψις εἰς τοὺς ναυαγήσαντας ἢ τρέχοντας κίνδυνον καὶ θέλουν τοῖς προμηθευθῇ διαβατήρια διὰ νὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς τὴν πατρίδα των. Τὰ παθόντα τὸ ναυάγιον πλοῖα καὶ πραγματεῖται, ἢ τὸ πρὸ κύβον ἐξ αὐτῶν, ἂν ἐπωλήθησαν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν ἢ τοὺς συμμετόχους (ayant cause) ἐὰν ζητηθῶσιν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους καὶ μιᾶς ἡμέρας, ἐπὶ τῇ ἀποτίσει τῶν διὰ τὴν ναυαγιαίρεσιν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποῖας ἤθελεν ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ναυαγιαίρεσεων ἐργολαβίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ὑπηρεσίαν των, εἰμὴ εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις καὶ μετὰ τὴν ἀφαιρέσιν τῶν αὐτῶν προθεσμιῶν, καὶ ὁ ἡθέλε προσφέρει ἢ ὑπηρεσίαν των εἰς τοὺς κυβερνήτας καὶ τὰ πληρώματα τῶν ἐγχωρίων πλοίων· ἄλλως τε ἐκαστοὶ αἱ Κυβερνήσεις θέλουν ἐπαγρυπνεῖ ὅπως αἱ ἐργολαβίαι αὐταὶ ἀπέχωσι πάσης ἀδίκου παρενοχλήσεως ἢ αὐθαριέτων πράξεων.

Ἄρθρ. 15.

Συμφωνεῖται ὅτι τὰ ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κατ' εὐθείαν φθάνοντα εἰς ἕνα λιμένα τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς πλοῖα, ἢ τὰ ἀπὸ τὰς εἰρημένας Ὁμοσπόνδους Πολιτείας εἰς λιμένα τινὰ τοῦ Κράτους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰ ὁποῖα ἤθελεν εἰσθαι προμηθευμένα ἀπὸ ὑγειονομικὴν πιστοποιήσιν ἐκδεδομένην ὑπὸ τοῦ ἐπ' αὐτῷ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ λιμένος, ὅθεν ἐξέπλευσαν τὰ περιῶν ὁ λόγος πλοῖα, καὶ βεβαιούσαν ὅτι οὐδεμία λοιμικὴ ἢ κολλητικὴ νόσος ὑπῆρχεν εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, δὲν θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς ἄλλην κήρυξιν εἰμὴ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὑγείας τοῦ λιμένος, ὅπου ἤθελον προσορμισθῇ, μετὰ τὴν ὁποίαν θέλει ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὰ νὰ εἰσέλθωσιν ἀμέσως καὶ ἀποβιβάζωσι τὰ φορτία των. Ἐννοεῖται ὁμοῦς ὅτι τοῦτο θέλει γίνεσθαι, ὁπόταν οὐδεὶς ἐν τοῖς πλοίοις τούτοις ἤθελε προσβληθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θαλάσσοπλοῦς ἀπὸ λοιμικῆς ἢ κολλητικῆς νόσου, ὁπόταν τὰ πλοῖα ταῦτα δὲν ἤθελεν κοινωνήσαι καθ' ὁδὸν μὲ πλοῖον ἔτερον εὐρισκόμενον καὶ αὐτὸ εἰς στάσιν νὰ ὑποβληθῇ εἰς κήρυξιν, καὶ ὁπόταν ὁ τόπος ὅθεν προέρχονται δὲν ἤθελεν εἰσθαι τόσον γενικῶς μολυσμένος ἢ ὑποπτος, ὥστε νὰ ἔδωσεν αἰτίαν, πρὸ τῆς ἀρίξεώς των, εἰς ἐκδοσιν Διατάγματος θεωρουμένου ἅπαντα τὰ ἐκείθεν προερχόμενα πλοῖα ὡς ὑποπτα καὶ ἐπομένως ὑποκείμενα εἰς κήρυξιν.

ciels, que de tels individus ont fait partie des dits équipages, et cette réclamation, ainsi prouvée, l'extradition ne sera point refusée.

De tels déserteurs lorsqu'ils auront été arrêtés, seront mis à la disposition des dits Consuls, Vice Consuls ou agens commerciaux et pourront être enfermés dans les prisons publiques à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, pour être envoyés aux navires aux quels ils appartenaient, ou à d'autres de la même Nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans l'espace de deux mois à compter du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté, et ne seront plus arrêtés pour la même cause.

Ils est entendu, toute fois, que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime ou delit il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal, nanti de l'affaire, ait rendu sa sentence, et que celle-ci ait reçu son exécution.

Article XIV.

Dans le cas où quelque bâtiment de l'une des hautes parties contractantes auraient échoué, fait naufrage ou souffert quelque dommage sur les côtes de la domination de l'autre, il sera donné toute aide et assistance aux personnes naufragées ou qui se trouveraient en danger, et il leur sera accordé des passeports pour retourner dans leur patrie.—Les bâtimens et les marchandises naufragés, ou leurs produits, s'ils ont été vendus, seront restitués à leurs propriétaires ou ayant cause, s'ils sont réclamés dans l'an et jour, en payant les frais de sauvetage que payeraient les batimens nationaux dans les mêmes cas, et les compagnies de sauvetage ne pourront faire accepter leur services que dans les mêmes cas, et après leur mêmes délais qui seraient accordés aux Capitaine et aux équipages nationaux. Les gouvernemens respectifs veilleront d'ailleurs à ce que ces compagnies ne se permettent point de vexation ou d'actes arbitraires.

Article XV.

Il est convenu que les batimens qui arriveront directement du Royaume de la Grèce, à un port des Etats-Unis d'Amérique, ou des dits Etats-Unis à un port de la domination de S. M. le Roi de la Grèce, et qui seraient pourvus d'un certificat de santé donné par l'officier compétent à cet égard du port d'où les batimens sont sortis, et assurant qu'aucune maladie maligne ou contagieuse n'existait dans ce port, ne seront soumis à aucune autre quarantaine que celle qui sera nécessaire pour la visite de l'officier de santé du port, ou les batimens seraient arrivés, après la quelle il sera permis à ces batimens d'entrer immédiatement et de décharger leurs cargaisons. Bien entendu, toute fois, qu'il n'y ait eu personne à leur bord, qui ait été attaqué pendant le voyage d'une maladie maligne ou contagieuse, que les batimens n'aient point communiqué dans leur traversée avec un bâtiment qui serait lui même dans le cas de subir une quarantaine, et que la contrée d'où ils viedraient, ne fut pas à cette époque si généralement infectée ou suspectée qu'on ait rendu, avant leur arrivée, une ordonnance d'après la quelle tous les batimens venant de cette contrée, seraient regardés comme suspects, en conséquence assujettis à une quarantaine.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ναυτικοῦ Σχολείου εἰς Ὑδραν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ παρέξωμεν εἰς τὴν νηολογίαν τῆς Νήσου Ὑδρας εὐκαιρίαν πρὸς ἀπόκτησιν καὶ τῶν θεωρητικῶν γνώσεων τῆς Ναυτικῆς, ἀπεφασίσαμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὸ ἐκεῖ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον, καὶ Καθέδραν τῆς Ναυτικῆς.

Θεωροῦντες δὲ τὸν ὀλίγον ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν, τῶν σπουδάζοντων ἐν Ναυπλίῳ τὴν ἐπιστήμην ταύτην, καταργοῦμεν συγχρόνως τὴν διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τὴν 31 Ἰουλίου παρελθόντος ἔτους συστηθεῖσαν ἐν τῇ ῤηθείᾳ πόλει καθεδρὸν αὐτῆς. Ὅλα τὰ ναυτικὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη, τὰ δημοσίᾳ δαπάνῃ προαποκτηθέντα θέλουν μετακομισθῆ εἰς Ὑδραν.

Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖς θέλει συνεννοηθῇ μετὰ τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως, κοινοποιήσας αὐτὴν καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Δεκεμβρίου 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορθώσεως ναυτικοῦ λάθους εἰσφορέοντος εἰς τὰ ἄρθρα 6 καὶ γ' τοῦ ἀπὸ 23 Αὐγούστου, (4 Σεπτεμβρίου) τ. ε. Βασ. Διατάγματος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας παρατηρήσαντες, ὅτι, εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τοῦ ἀπὸ 23 Αὐγούστου (4 Σεπτεμβρίου) τ. ε. Ἡμετέρου Διατάγματος, εἰσέφουσε γραφικὸν λάθος, εἰς τὰ ἄρθρα 6, καὶ γ', αὐτοῦ, διατάττομεν τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρ. Α'. Διὰ τὰ ζυγίζοντα γράμματα ἀπὸ 71]2 γραμμῶν μέχρι τῶν 10 ἀποκλειστικῶς θέλει λαμβάνεσθαι μίαν καὶ ἡμίσειαν φορὰν τὸ δικαίωμα τοῦ δι' ἀπλοῦν γράμματος.

Ἄρθρ. Β'. Γράμματα ζυγίζοντα ἀπὸ 10—15 γραμμῶν, ἀποκλειστικῶς θέλουν πληρῶναι δις τὸ δικαίωμα, καὶ οὕτω καθέξῃ κατὰ πᾶσαν πεντάγραμμον αὐξῆσιν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ἐργοστασίου τῶν φεσίων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς παρὰ τοῦ Κ. Φ. Λέλη ὑποβληθείσας εἰς ἡμᾶς προτάσεις, περὶ συστάσεως ἐργοστασίου πρὸς κατασκευὴν φεσίων, καὶ θέλοντες νὰ εἰσάξωμεν εἰς τὸ Βασιλεῖόν μας ἓνα κλάδον βιομηχανίας τόσον ἐπωφελεῆ, ἐπὶ τῇ ἀπὸ 10 (22) Ἰουλίου τ. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1) Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Κύριον Φ. Λέλη νὰ συστήσῃ πλησίον τῶν Ἀθηνῶν ἐργοστάσιον πρὸς κατασκευὴν φεσίων.

2) Ἐπὶ τούτῳ θέλουν τῷ παραχωρηθῆ δύο στρέμματα ἐθνικῆς γῆς ἐκ τῆς κατὰ τὴν θέσιν τῆς Ἀγίας Τριάδος πλησίον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ τὸ τεταρτημόριον τοῦ Μύλου, ὀνομαζομένου τοῦ Σούτσινου, τὸ ὁποῖον ἐξουσιάζει τὸ δημοσίον ἐπ' αὐτοῦ. Ἡ παραχώρησις αὕτη θέλει γίνεαι κατ' ἐκτίμησιν καὶ εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν τοῦ λαμβάνοντος.

3) Τὸ εἰς χρήματα προϊόν τῆς ἐκτιμήσεως τῶν δύο στρεμμάτων καθὼς καὶ τὸ 1/4 τοῦ μύλου θέλει πληρωθῆ παρὰ τοῦ ἐργολάβου εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους ἐξ ἑτῆ μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ ἐργοστασίου τοῦ τούτου, καὶ εἰς τεσσαρὰς ἑτησίαις, ὡς ὁμοῦς ἀτόκως.

4) Παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον ὀκταετὲς προνόμιον, δυνάμει τοῦ ὁποῖου ἀπαγορεύεται εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλον νὰ συστήσῃ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου μας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως μέχρι τῆς παύσεως τοῦ προνομίου, ἐργοστάσιον φεσίων ὁμοῦν μετὰ τοῦ προνομιοῦχου, ἐννοεῖται ὁμοῦς, ὅτι διὰ τούτου δὲν ἐμποδίζονται ποσῶς οἱ ἄλλοι κατασκευάζοντες φέσια εἰς τὴν Ἑλλάδα εἴτε ἀτομικῶς, εἴτε ἐντὸς ἐργοστασίου, ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσκαλοῦνθωσι τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπιτηδεύματός των τούτου, ὡς ὁμοῦς γίνεται.

5) Παραχωρεῖται εἰς τὸν ἐργολάβον τελωνιακὴ ἀτέλεια διὰ τὴν εἰσγωγὴν τῶν ἀναγκαίων εἰς τὸ ἐργοστάσιόν του μηχανῶν καὶ λοιπῶν ἐργαλείων, καθὼς καὶ ὀκταετὲς τελωνιακὴ ἀτέλεια μαλλίου, ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν φεσίων διωρισμένου ἀνὰ 500 ὀκάδας κατ' ἔτος. Ἡ ποσότης αὕτη ὁμοῦς ἢ με ἀτέλειαν εἰσχυθησομένη, θέλει ἐμβαίνει μόνον διὰ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς: ἂν ὁ ἐργολάβος εἰσάξῃ πλέον τῆς ῤηθείσης ποσότητος, διὰ τὸ περιπλέον τοῦτο θέλει πληρῶνεσθαι τὸ κανονικὸν τελώνιον: ἂν ὁμοῦς καθ' ἑν ἔτος δὲν ἤθελε ἐνεργηθῇ ὅλη ἡ εἰσγωγὴ τῶν 500 ὀκάδων, ὁ ἐργολάβος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπολογίσῃ τὸ ἐλλεῖπον, ὡς προσθήκην εἰς τὰ ἐπόμενα ἔτη.

6) Ἡ κατασκευὴ τῶν φεσίων τούτων θέλει εἶθαι τῆς πρώτης ποιότητος, ἥτοι ὡς τὰ Τουνεζικὰ με χρῶμα ἀνεξήντιλον, θέλει ὁμοῦς κατασκευάζεαι καὶ ἄλλα κατωτέρας ποιότητος ἀναλόγως μετὰ τὴν γενομένην ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν αὐτῶν, ἢ δὲ ἀναλογία τῶν τῆς ποιότητος τῶν Τουνεζινικῶν πρὸς τὰ τῆς συνήθους ποιότητος θέλει εἶσθαι ἐξ ἡμισείας.

7) Τὸ ἐργοστάσιον θέλει ἐμβῆ εἰς ἐνέργειαν τρεῖς μῆνας τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος θέλουν ἐξαχθῆ ἐκ τούτου ἕως 30,000 φέσια, ἢ ποσότης αὕτη θέλει αὐξάνεαι κατ' ἀναλογίαν τῶν προσόδων τοῦ ἐργοστασίου καὶ τῆς ὑπαρχούσης καταναλώσεως.

8) Ὁ ἐργολάβος θέλει λάβει ἐντὸς τοῦ καταστήματός του νέους τὸν ἀριθμὸν δέκα, εἰς τοὺς ὁποίους θέλει διδάξει τὴν τέχνην ταύτην, τὰ ἑξῶς τῆς διατροφῆς καὶ συντήρησεώς των

τὸ μέρος τοῦ φορτίου τὸ ὁποῖον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον, καὶ μεθ' οὗ δύναται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν τοῦ εἰς ἑτέρον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου τοῦ, ἂν σύγκειται ἀπὸ εἶδη τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγή ἐπιτρέπεται, πληρῶνον τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἰσὶν ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύναται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς ὁποιοδήποτε ἄλλην Ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι τὰ δικαιώματα, φόροι ἢ ἐσθὲν ὁποιαδήποτε, ἐπιβαλλόμενα ἢ ἐπιβληθγόμενα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ, θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἐνθα ἡνοίχθη τὸ φορτίον τοῦ πλοίου ἢ ἀπεβιβάσθῃ ἐν μέρος αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος ἢ ἐσθὲν τοιαῦτα δὲν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσελθεῖν, παρεκτός ἂν ἤθελον ὑπόκεισθαι κατὰ τὰ ἐπιχώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις εἰς ἴδια τινὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 12.

Συμφωνεῖται ὅτι ἐκάστη τῶν ἱψηλῶν συνομολογούτων Δυνάμεων δύναται νὰ διατηρῇ εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς ἐτέρας Προξένους, Ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς Πράκτορας, οἵτινες θέλουν ἀπολαμβάνει ἀπασαν τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν πρὸς τὴν ἀνήκουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των. ἀλλὰ ῥητῶς διακηρύττεται ὅτι, ἐν περιπτώσει παρανόμου ἢ ἀνοικείου ἐκ μέρους αὐτῶν διαγωγῆς ὡς πρὸς τοὺς νόμους ἢ τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν ὁποίαν οἱ εἰρημένοι Προξένοι, Ὑποπροξένοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἤθελον διαμένει, δύναται νὰ καταδιωχθῶσι καὶ τιμωρηθῶσι σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους καὶ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκτελεῖν τὰ χρέη των κατὰ διαταγὴν τῆς προσβληθείσης Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει γνωστοποιεῖ εἰς τὴν ἑτέραν τοῦς ὑπαγορεύσαντας τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τῆς λόγου. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι τὰ ἀρχεῖα καὶ λοιπὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Προξένου ἐγγράφα, δὲν θέλουν παντελῶς ἐξερευνᾶσθαι, ἀλλὰ θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς ὑπὸ τὴν σφραγίδι τῶν Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ ἐμπορικῶν πρακτόρων καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς αὐτῶν.

Οἱ Προξένοι, Ὑποπροξένοι καὶ ἐμπορικοὶ Πράκτορες, ἢ οἱ ἀνηκόντως ἐπιτετραμμένοι νὰ τοὺς ἀναπληρώσωσι θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα, ὡς τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρώσωσι χρέη δικαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιάρχων καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἔθνους τοῦ ὁποίου ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναφυητομένως τυχόν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύναται αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ νὰ μεσολαβήσωσι, παρεκτός μόνον ἂν ἡ διαγωγή τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιάρχου ἤθελε διαταράξει τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ ἂν οἱ εἰρημένοι Προξένοι, Ὑποπροξένοι ἢ ἐμπορικοὶ Πράκτορες ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὴν μεσολαβήσιν των εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεων των. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ ὁποίου ἔχουσι δικαίωμα τοῦ νὰ καταφύγωσι μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος των.

Ἄρθρ. 13.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Προξένους, Ὑποπροξένους ἢ ἐμπορικοὺς τούτους Πράκτορας νὰ ἐξαίτωνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν καὶ φυλάκισιν δραπετῶν τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἐπικρατείας των. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπετάς, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (rôles d'équipage) ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων,

que la batiment remportera, et avec la quelle il pourra continuer sa route pour un ou plusieurs autres port du même pays et y disposer du reste de sa cargaison, si elle est composée d'objets dont l'importation est permise, en payant les droits qui y son applicables, ou bien il pourra s'en aller dans tout autre pays. Il est cependant entendu que les droits, impôts ou charges quelconques qu'ont ou seront payables pour les batimens mêmes doivent être acquittés au premier port où ils rompraient le chargement ou en déchangeraient une partie; mais qu'aucuns droits, impôts ou charges pareils, ne seront demandés de nouveau dans les ports du même pays où les dits batimens nationaux ne soient sujets à quelques droits ultérieur dans le même cas.

Article XII.

Ghacune des hautes parties contractantes accorde à l'autre la faculté d'entretenir, dans ses ports et places de commerce, des Consuls, Vice Consuls ou agents de commerce, qui jouiront de toute la protection et recevront toute l'assistance nécessaire pour remplir dûment leur fonctions. Mais il est expressément déclaré que dans le cas d'une conduite illégale ou improprie envers les lois ou le gouvernement du pays dans le quel les dits Consuls, Vice Consuls ou agents de commerce résideraient, ils pourront être poursuivis et punis conformément aux lois, et privés de l'exercice de leur fonctions par le gouvernement offensé, qui fera connaître à l'autre ses motifs pour avoir agi ainsi. Bien entendu, cependant, que les archives et documens relatifs aux affaires du Consulat, seront à l'abri de toute recherche et devront être soigneusement conservés sous le sceau des Consuls, Vice-Consuls ou Agents Commerciaux et de l'autorité de l'endroit où il résideraient.

Les Consuls, Vice Consuls et agents Commerciaux, ou ceux qui seraient dûment autorisés à les suppléer, auront le droit, comme tels, de servir de juges et d'arbitres dans les différens qui pourraient s'élever entre les capitaines et les équipages des batimens de la Nation dont ils soignent les intérêts, sans que les autorités locales puissent y intervenir, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine ne troublât l'ordre ou la tranquillité du pays, ou que les dits Consuls, Vice-Consuls ou agents commerciaux ne requissent leur intervention pour faire exécuter ou maintenir leur décisions. Bien entendu, que cette espèce de jugement ou d'arbitrage ne saurait pourtant priver les parties contendantes du droit qu'elles ont, à leur retour, de recourir aux autorités judiciaires de leur patrie.

Article XIII.

Les dits Consuls, Vice Consuls ou agents Commerciaux seront autorisés à requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement de déserteurs des navires de guerre et marchands de leur pays et ils s'adresseront pour cet objet, aux tribunaux, juges et officiers compétent, et réclameront, par écrit, les déserteurs susmentionnés, en prouvant, par la communication des registres des navires ou rôles de l'équipage, ou par d'autres documens offi-

χωρίων, λογίζονται άκυρα, εκτός μόνον αν συμβῇ ἡ δια τοῦ ἐπομένου άρθρου προβλεπομένη περίστασις.

Άρθρ. 21.

Διά τοῦτο αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ κατὰ πρόσκλησιν τῶν οικονομικῶν ἐπιτρόπων, καὶ ὑπ' εὐθύνην των ἰδίαν θέλουν εἰδοποιεῖ ὁκτώ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τοὺς δημάρχους, διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὰ διάφορα χωρία. Ἡ πρόσκλησις αὕτη γίνεται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Τὸ ἴδιον ἀπαιτεῖται ὡς πρὸς τὴν πρόσκλησιν τοῦ δημάρχου πρὸς τοὺς παρόδρους τῶν διαφόρων χωρίων, οἵτινες ὀφείλουν νὰ τὴν κοινοποιῶν κατὰ χωρία διὰ δημοσίας διακηρύξεως.

Αν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν τῆς δημοπρασίας δὲν παρευρεθῶν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ χωρίου, τοῦ ὁποίου πωλοῦνται αἱ προσόδοι, ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ ἢ ὁ εἰρηνοδίκης σημειοῖ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικά, καὶ οὕτως ἀκολουθεῖ ἡ δημοπρασία.

Άρθρ. 22

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης δημοπρασίας δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ δημόσιον πρὶν τῆς ἐγκρίσεως τῆς γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἣτις διατάττει τὴν κατακύρωσιν τῆς ἐνοικιάσεως πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, ἢ τὴν ἐκ νέου δημοπρασίαν τῶν προσόδων. Τῆς δευτέρας δὲ δημοπρασίας τὸ ἀποτέλεσμα τότε μόνον θέλει εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ δημόσιον, ὅταν ἡ προσφορὰ φθάσῃ ἢ ὑπερβῇ τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν ταύτης τῆς δευτέρας δημοπρασίας, ἐκδίδει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὴν ἐγκρίσιν, ἐὰν ἐφυλάχθησαν ὅλοι οἱ τύποι. Ὅταν δὲ δὲν φθάσῃ ἡ προσφορὰ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, τότε διατάττει τὴν ἀπευθείας εἰσπραξὶν τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὅταν τοῦτο κριθῇ συμφερότερον.

Άρθρ. 23.

Ἐκαστος πλειστηριαστῆς ἀπαλλάττεται τῆς ὑποχρεώσεώς του διὰ τὴν ἐνοικίαν τῆς πλειστηριασθείσης παρ' αὐτοῦ προσόδου, ἐὰν μετὰ παρέλευσιν εἰκοσιν ἡμερῶν μετὰ τὴν τελευτῶσιν τῆς δημοπρασίας δὲν εἰδοποιηθῇ ἐπισήμως περὶ τῆς ἐγκρίσεως, ἢ μὴ, τῆς ἐνοικιάσεως. Ὅθεν κάθε παραίτησις γενομένη πρὶν τῆς εἰκοστῆς πρώτης εἶναι ἀπαράδεκτος.

Άρθρ. 24.

Εἴτε προφορικῶς ἐπὶ δημοπρασίας, ἢ δι' ἀναφορᾶς πρὸς ὁποιανδήποτε Ἀρχὴν ἤθελε γενῇ προσφορὰ δι' ἐνοικίαν προσόδου τινός, εἶναι ἐπίσης ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλειστηριαστὴν, ἀλλὰ κατακύρωσις ἐνοικιάσεως προσόδου δὲν γίνεται εἰμὴ διὰ μόνης τῆς δημοπρασίας, ὥστε ὁ προσφέρων ἐγγράφως εἶναι ὑπόχρεως εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διὰ λογαριασμὸν του ἐνεργουμένης δημοπρασίας ἐπὶ τῇ προσφορᾷ του.

Άρθρ. 25.

Ἡ δευτέρα δημοπρασία κηρύττεται πέντε ἡμέρας εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐνηργήθη ἡ πρώτη καὶ περὶ τούτου εἰδοποιεῖ ἀπλῶς ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος τὸ κοινὸν διὰ τοιχοκολήσεως καὶ δημοσίας διακηρύξεως.

Άρθρ. 26.

Πᾶσα δημοπρασία διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, καὶ καθ' ἡμέραν τέσσαρας ὥρας, π. μ. ἀπὸ τὰς 9 ἕως εἰς τὰς 11, καὶ μ. μ. ἀπὸ τὰς 4 ἕως εἰς τὰς 6 ὥρας.

Άρθρ. 27.

Ἐκαστος πλειστηριαστῆς, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων, ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦλάχιστον τῶν δύο τρίτων τῶν φορολογουμένων ἐνὸς χωρίου, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀξιόχρεων ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν

διενεργούντων τὴν δημοπρασίαν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς τῆς ὑποχρεώσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, ὅσαι ἤθελον προκύψει ἐκ τῆς μὴ ἀξιοχρεώσεως τῶν ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας ὀφείλουν νὰ ὑπογράφουν ἀμφότεροι, ὅτε πλειστηριαστῆς καὶ ὁ ἐγγυητῆς, τὰ πρακτικά τῆς δημοπρασίας, τὰ ὁποῖα ἐπικυροῦνται παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν.

Άρθρ. 28.

Ἐκαστος ἐνοικιαστῆς ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ χρεωστικὰς ὁμολογίας διὰ τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον ἐνθὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας. Αἱ ὁμολογίαι αὗται πρέπει νὰ ᾖναι προσυπογεγραμμέναι καὶ ἀπὸ τοὺς ἐγγυητάς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν χωρίων, ἢ τῶν δύο τρίτων τοῦλάχιστον τῶν φορολογουμένων, δίδουν τὰς ὁμολογίας ἐξ ὀνόματος τῶν ἐντολέων των ἢ τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουν· ἀλλ' ὅλα τὰ μέλη, τὰ ὑπογράψαντα τὸ πληρεξούσιον, εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεα εἰς τὴν πληρωμὴν.

Άρθρ. 29.

Ἡ δημοπρασία τῶν ἐγγείων φόρων ἐκ τῶν λεμονίων, ὀρυζίων, σταφίδων, ἐλαιῶν, κουκουλιῶν, καὶ βαλανοκικιδίων, ἐνεργεῖται χωριστὰ τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἐκτὸς ὅπου συμφέροι νὰ συνενοικιασθῶν με τοὺς λοιπούς. Ὅθεν εἰς τὰς δύο περιπτώσεις θέλει ἐκφρασθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακηρύξιν εἰς τὰ πρακτικά ἂν ἐξαίρουνται οἱ φόροι οὗτοι, ἢ μὴ. Περὶ τούτων δὲ ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν διατάττει τὰ δέοντα.

Άρθρ. 30.

Ὁ δημοστὸς ἐγγεῖος φόρος τῶν κτημάτων τῶν διατηρουμένων καὶ διαλελυμένων μοναστηρίων ἐνοικιάζεται ὁμοῦ με τοὺς ἐγγεῖους φόρους τῶν χωρίων, εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ κτήματα ταῦτα. Τὸ δεύτερον ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, καθὼς καὶ ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, περὶ τῶν ὁποίων δὲν διατάχθη ἄλλως, πῶς μέχρι τοῦδε, ἀμφότερα, ἀνήκοντα εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ἐνοικιάζεσθαι διὰ κάθε μοναστήριον χωριστὰ κατ' ἐπαρχίαν. Τὸ δὲ δεύτερον ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν διὰ κολλήγων καλλιεργουμένων χωραφίων τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων λογίζεται ἐπὶ τοῦ καθαρῶ εἰσοδήματος, τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὰ μοναστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ προθεσμιῶν τῶν πληρωμῶν παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Άρθρ. 31.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τῆς ἐπικαρπίας θέρουν πληρώσει τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου εἰς ἑξ ἑσας δόσεις.

Τὸ 4/6 Τὴν 1 Αὐγούστου.

» Τὴν 1 Σεπτεμβρίου.

» Τὴν 1 Ὀκτωβρίου.

» Τὴν 1 Νοεμβρίου.

» Τὴν 1 Δεκεμβρίου.

» Τὴν 31 Δεκεμβρ. τοῦ τρέχοντος ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὑποχρεώσεις τῶν φορολογουμένων ὡς πρὸς τὴν πράξισιν τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, καὶ ἐναλλάξ.

Άρθρ. 32.

Ὅταν ὁ φορολογούμενος θερίζῃ, συλλέγῃ ἢ συγκομίζῃ κρυφίως τὰ εἰς φορολογίαν ὑποκείμενα προϊόντα, καὶ ζητῇ ὅπως ὁποῦν ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, τότε ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ τριπλάσιον τοῦ νομίμου φόρου· ἐξ ἐναντίας ὀφείλει καὶ ὁ ἐνοικιαστῆς νὰ παρευρεθῇ ἐπιτοπίως ἐν καιρῷ, ἀλλ' οἱ φορολούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ τὸν εἰδοποιή-

νομένων ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει, θέλουν κανονισθῇ πρὸς τῶν δύο γενικῶν διευθύνσεων τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς εἰρημένης συμβάσεως. Συμφωνεῖται ἐπίσης, ὅτι τὰ μέτρα τῆς λεπτομερείας, περὶ ὧν γίνεται λόγος εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον, δύνανται νὰ τροπολογηθῶσι πρὸς ἀμφοτέρων τῶν γενικῶν διοικήσεων τῶν ταχυδρομείων, ὅσας ἐκ συμφώνου ἤθελον ἀναγνωρίσει αὐταὶ ὅτι αἱ τροπολογίαι αὗται τείνουν εἰς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρομείων ἀμφοτέρων τῶν Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 28.

Τελευταῖον, διὰ ν' ἀπολαύσωσιν ἀμφοτέρωθεν ἀσφαλῶς ὅλας τὰς ἐκ τῶν ἀνταποκρίσεων τοῦ ἐνὸς τόπου πρὸς τὸν ἄλλον ὠφελείας, τῶν ὁποίων ἀνταποκρίσεων ἡ ἀνταλλαγή ἐσυμφωνήθη διὰ τῆς παρούσης ταχυδρομικῆς συνθήκης, αἱ Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ Γαλλίας ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐμποδίζουσιν δι' ὅλων τῶν ἐν ἐκταῖς μέσων τοῦ νὰ διέρχωνται αἱ ἀνταποκρίσεις αὗται δι' ἄλλων ὁδῶν ἢ διὰ τῶν ἀμοιβαίων ταχυδρομείων των.

Ἄρθρ. 29.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος διατηρεῖ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπαυξήσῃ ἀκολούθως τὰς συγκοινωνίας τὰς κατὰ συνέπειαν τῆς παρούσης συνθήκης συσταθείσας, διὰ μέσου ἀτμοταχυπλόων τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ του, τὰ ὅποια εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θέλουν ἀπολαμβάνει κατ' ἀμοιβαίότητα ὅλα τὰ προνόμια, ὠφελείας καὶ ἀτελείας ὅσα ἐσυμφωνήθησαν ὑπὲρ τῶν Γαλλικῶν ἀτμοταχυπλόων. Θέλει δὲ κρατεῖσθαι τότε λογαριασμὸς πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλ. ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας δι' ὅλας τὰς ἀνταποκρίσεις τὰς μετακομισθησομένας διὰ τῶν Ἑλλ. ἀτμοταχυπλόων ἐπὶ ἐκτεμῆσει ἐνὸς ταχυδρομικοῦ δικαιώματος διὰ τὴν διὰ θαλάσσης μετακίνησιν ὁμοῦ μετὰ τὸ προσδιορισθὲν πρὸς ὄφελος τῆς Γαλλικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 30.

Ἡ παρούσα συνθήκη ἐγίνε δι' ἐννέα ὁλόκληρα ἔτη, καὶ μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει ἰσχύει δι' ἑτέρα ἐννέα ἔτη, καὶ οὕτως ἐφεξῆς, παρεκτὸς ἂν ἤθελε γίνε ἐναντίως τις κοινοποίησις ἐκ μέρους τοῦ ἐνὸς τῶν δύο συμφωνησάντων μερῶν ἑξὶ μηνῶν πρὸ τῆς λήξεως ἐκάστης προθεσμίας. Κατὰ δὲ τοὺς τελευταίους τούτους ἑξὶ μηνῶν, ἡ συνθήκη θέλει ἐκτελεῖσθαι καθ' ὁλόκληρον χωρὶς ἐκ τούτου νὰ ἐπενεχθῇ ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐκκαθάρσιν καὶ ἐξόφλησιν τῶν λογαριασμῶν μεταξὺ τῶν δύο διευθύνσεων, μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῶν ἑξὶ μηνῶν.

Ἄρθρ. 31.

Ἡ παρούσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὐτῆς θέλουν ἀνταλλαχθῇ εἰς Παρισίους ἐν διαστήματι δύο μηνῶν, ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν, καὶ θέλει ἐμβῇ εἰς ἐκτέλεσιν μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν εἰρημένων ἐπικυρώσεων.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων, ἀμφότεροι οἱ ἐπίτροποι ὑπογράψαντες τὴν σύμβασιν ταύτην, ἐπέθεντο τὴν σφραγίδά των.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν πρωτότυπον ἐν Παρισίοις τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ 1838 ἔτους.

(Τ. Σ.) Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

(Τ. Σ.) ΚΟΝΤΕ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην σύμβασιν κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ προερχόμενα ἄρθρα ὑποσχομένοι νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ τὴν προσβάλωμεν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλάχιστη προσβολή.

sente Convention, seront réglées entre les offices des postes des deux pays, aussitôt après l' échange des ratifications de la dite convention.

Il est aussi convenu que les mesures de détail mentionnées au présent article, pourront être modifiées par les deux Offices, toutes les fois que, d' un commun accord, ces deux offices auront reconnu que ces modifications seront utiles au bien du service des postes des deux pays.

Article 28.

Afin de s' assurer réciproquement tous les produits des correspondances de l' un pour l' autre pays dont l' échange est stipulé par la présente Convention les Gouvernements Grec et Français s' engagent à empêcher, par tous les moyens qui sont en leur pouvoir, que ces correspondances ne passent par d' autres voies que par leur postes respectives.

Article 29.

S. M. le Roi de la Grèce se réserve la faculté d' augmenter ultérieurement les communications établies par suite de la présente Convention, au moyen de paquebots à vapeur de la marine Royale, qui jouiront dans ce cas, par réciprocité de tous les privilèges, avantages et franchises stipulés en faveur de paquebots Français.

Il sera alors tenu compte à l' office des postes de Grèce, sur toutes les correspondances qui seront transportées par les paquebots grecs d' un prix de port de voie de mer égal à celui attribué à l' office des postes de France.

Article 30.

La présente Convention est conclue pour neuf ans; à l' expiration de ce terme, elle demeurera en vigueur pendant neuf autres années, et ainsi de suite, à moins de notification contraire faite, par l' une des hautes parties contractantes, six mois avant l' expiration de chaque terme. Pendant ces derniers six mois, la convention continuera d' avoir son exécution pleine et entière, sans préjudice de la liquidation et du solde des Comptes entre les deux Offices après l' expiration des six mois.

Article 31.

La présente Convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Paris dans le délai de deux mois ou plus tôt si faire se peut, et elle sera mise à exécution au plus tard dans le délai d' un mois, après l' échange des dites ratifications.

En foi de quoi les Commissaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Paris, en double original, le deux du mois de Janvier de l' an mil huit cent trente huit.

(L. S.) Signé J. COLETTIS. (L. S.) Signé CONTE.

Nous avons agréable ratifions et confirmons la susdite Convention en tous les points et articles qu' elle contient, promettant de l' observer fidèlement sans y donner, ni permettre, qu' il y soit donné la moindre atteinte.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀριθ. 1.

1838

ΑΘΗΝΑΙ, 1 Ιανουαρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν εἰς τοὺς φαλαγγίτας

ΘΕΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ δώσωμεν ἀσφαλῆ καὶ διαρκῆ ὑπαρξιν εἰς τοὺς ἤδη εἰς τὴν φάλαγγα καταταχθέντας καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καταταχθησομένους ἀξιωματικούς καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας των, δια παραχωρήσεως ἐθνικῶν γαιῶν ἢ ἄλλων ἀκινήτων φθαρτῶν κτημάτων εἰς ἐντελῆ ἰδιοκτησίαν των, καὶ ἔχοντες ἰδίως πρὸς τὸ φθαλμῶν τὸ ἡμέτερον δικάταγμα ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1834 περὶ παραχωρήσεως ἀκαλλιεργήτων μὲν, ἀλλὰ καλλιεργησίμων γαιῶν πρὸς τοὺς μὴ ἐν ἐνεργείᾳ ἐνδεεῖς ἀξιωματικούς κτλ. τοῦ ἡμετέρου κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἐκδουλεύσεων των, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑπεται·

Ἄρθρ. 1.

Ἐκαστος εἰς τὴν φάλαγγα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἤδη κατατεταγμένος ἀξιωματικός, ὅστις ὡς τοιοῦτος λαμβάνει μισθὸν ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, δύναται, ἐὰν θέλῃ, παραιτούμενος τοῦ μισθοῦ του, νὰ λάβῃ ὡς πλήρη ἰδιοκτησίαν, γῆν ἢ κτήματι φθαρτὸν μέχρι τοῦδε ἐθνικὸν ὑπὸ τοῦ ἐξῆς ὅρους·

α. Ὁ λαμβάνων μηνιαῖον μισθὸν 140 δραχμῶν θέλει λάβει γῆν ἢ κτήμα φθαρτὸν ἀξίας 8,400 δραχμῶν.

β. Ὁ λαμβάνων μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν 90, θέλει λάβει γῆν ἢ κτήμα φθαρτὸν ἀξίας 5,400 δραχμῶν.

γ. Ὁ λαμβάνων μηνιαῖον μισθὸν 60 δραχμῶν θέλει λάβει γῆν ἢ κτήμα φθαρτὸν ἀξίας 3,600 δραχμῶν.

δ. Ὁ λαμβάνων μηνιαῖον μισθὸν 48 δραχμῶν θέλει λάβει γῆν ἢ κτήμα φθαρτὸν ἀξίας 2,880 δραχμῶν.

Ὅσοι λαμβάνουν μισθὸν κατώτερον μὲν τοῦ ἀνωτάτου ὅρου πλείοντερον δὲ ἢ ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ

διαλαμβανόμενων ποσοτήτων τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, θέλουν λάβει γῆν ἢ κτήμα φθαρτὸν ἀξίας πενταπλασίου τῆς ποσότητος τοῦ ἐτησίου μισθοῦ των.

Ἄρθρ. 2.

Ὅσοι φαλαγγίται λαμβάνουν κατὰ μῆνα ἀνώτερον τοῦ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ παραγομένου ἀ. διαλαμβανόμενου μισθοῦ δὲν δύναται νὰ λάβουν ἀντ' αὐτοῦ γῆν ἢ ἄλλο κτήμα ὑπερβαίνον τὴν εἰς ἐκεῖνο ὁρισμένην ἀνωτάτην ἀξίαν, ἀντιστοιχοῦσαν μὲ τὸ αὐτότι ἀναφερόμενον ποσὸν τοῦ μηνιαίου μισθοῦ· οὗτοι ὁμῶς λαμβάνουν κατὰ μῆνα τὸ περιπλέον τούτου τοῦ μισθοῦ, ὡς ἄχρι τοῦδε λόγῳ κανονικοῦ μισθοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς ἕκαστον φαλαγγίτην θέλει ἀνοιχθῇ πίστωσις τῆς εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 ἀνηκούσης ποσότητος, καὶ θέλει τῷ δοθῇ γραμματίον πιστώσεως μὲ τὸ ὅποιον ἡμπορεῖ ν' ἀγοράσῃ ὅποιονδήποτε διαθέσιμα καὶ πωλητέα ἐθνικὰ ἀκίνητα κτήματα ἐπὶ δημοπρασίᾳ.

Ἐὰν ἡ τιμὴ ἀδιαιρέτου τινὸς κτήματος ὑπερβαίῃ τὸ γραμματίον τῆς πιστώσεως, πρέπει νὰ πληρωθῇ τὸ περιπλέον ἀμέσως εἰς μετρητά.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ εἰς τοὺς φαλαγγίτας παραχωρηθεῖσα γῆ, ἢ ἄλλο κτήμα, δὲν δύναται νὰ ἐκποιηθῇ κατὰ τα πρῶτα τρία ἔτη ἀνευ Βασιλικῆς ἀδείας· μολοντοῦτο ἡμπορεῖ νὰ δοθῇ εἰς ὑποθήκην ἐπὶ τοιαύτῃ συμφωνίᾳ.

Ἄρθρ. 5.

Ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ ἄρθρ. 1. παραχωρήσεως γῆς ἢ κτήματος, θέλει χορηγηθῇ εἰς ἕκαστον φαλαγγίτην, μετὰ τὴν εἰς αὐτὸν τελειωτικὴν κατακύρωσιν τοῦ κτήματος ἢ τῆς γῆς, καὶ χρηματικὴ ποσότης ἴση μὲ τὸν μισθὸν ἐνὸς ἔτους, πληρωτέα εἰς εἰκοσιτέσσαρας μηνιαίας δόσεις καὶ ὑπολογιζομένη κατὰ τὰς εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀναφερομένας ποσότητας τῶν μηνιαίων μισθῶν.

Συγχωρεῖται ἐν τούτοις εἰς αὐτοὺς νὰ λάβωσι καὶ τὴν ποσότητα τοῦ ἐτησίου τούτου μισθοῦ εἰς γαίαν ἢ ἄλλα φθαρτά κτήματα, ἀλλὰ περὶ τούτου θέλουν ἀναφερεσθαι ἐγκλίτως εἰς

1. Συνιστάται καθέδρα τῆς φαρμακολογίας ἀνήκουσα εἰς τὴν σχολὴν τῆς ἱατρικῆς τοῦ πανεπιστημίου.

2. Οἱ μαθηταὶ τῆς φαρμακολογίας θέλουσι παραδίδεσθαι ἐντὸς τριῶν ἐξαμηνιῶν εἰς τὴν ἱατρικὴν σχολὴν τὰ διὰ τὴν ἐπιστήμην των ἀναγκαῖα μαθήματα ὡς τοιαῦτα δὲ προσδιορίζονται·

Α. Ἐξαμηνία	Β. Ἐξαμηνία	Γ. Ἐξαμηνία.
Φυσικὴ	Φυσικὴ	Φαρμακολογία
Χημεία	Χημεία	Λεξικολογία.
Φυσικὴ ἱστορία	Φυσικὴ ἱστορία	Χημικὴ καὶ φαρμα-
ἱατρικὴ ὕλη	Βοτανικὴ	κολογικὴ ἐργασία.

3. Οἱ μαθηταὶ τῆς φαρμακολογίας θέλουσιν ἔχει ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον τοῦ χημείου τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ ταμείου τῆς φυσικῆς ἱστορίας τοῦ βοτανικοῦ κήπου κ.τ.λ. χάριν τῆς σπουδῆς των.

Καθ' ἐλάχιστην ἐξαμηνίαν ἐξετάζονται οἱ μαθηταί, καὶ ἂν δὲν εὐρεθῶσιν ἱκανοί, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀκολουθήσωσι τὰ αὐτὰ μαθήματα.

5. Ὡς μαθηταὶ τῆς φαρμακολογίας γίνονται δεκτοὶ μόνον οἱ τοὶ ἔχουσι τὰς συνήθεις σωματικὰς καὶ διανοητικὰς ιδιότη-

τας, ὑπερέβησαν τοὺς 16 χρόνους τῆς ἡλικίας, ἠκολούθησαν τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον, καταλαμβάνουσιν ὅπως οὖν τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν καὶ ἔμειναν εἰς τὴν φαρμακοπωλεῖον τρεῖς χρόνους ὡς μαθηταί, ἀποδεικνύοντες διὰ μαρτυριῶν ταῦτα πάντα, καθὼς καὶ τὴν καλὴν των διαγωγὴν, καὶ ὅτι ἔχουσι τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν σπουδὴν ὕλικά μέσα.

6. Ὁ θέλων νὰ μαθητεύσῃ διευθύνεται πρὸς τὸν πρύτανιν μὲ τὰ ἀνωτέρω ἀποδεικτικά, καὶ ἐξεταζόμενος ἔπειτα ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς τῆς ἀρμοδίας σχολῆς γίνεται δεκτὸς ἢ ἀποπέμπεται.

7. Ὁ τελειώσας τὴν σπουδὴν του πρέπει νὰ διευθύνεται πρὸς τὸ ἱατροσυμβούλιον διὰ νὰ ἐξετασθῇ καὶ λάβῃ τὸ δίπλωμα φαρμακοποιοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 (27) ἰουλίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαι-
δεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 33.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 18 Αὐγούστου.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βασιλείου τῶν δύο Σικελιῶν, ἀφορῶσα τὴν ἀκύρωσιν μεταξὺ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, ἐπὶ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους κ.τ.λ. εἰσπράξεων, καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλάχθησαν ἐν Ἀθήναις τῇ 4 (16) Αὐγούστου 1838.

Ο Θ Ω Ν

Ε Α Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΕΑΣΙΑΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιούμεν πρὸς οὓς τινὰς ἀνήκει, ὅτι, ὑπογραφείσης ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Βασιλικῷ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀφ' ἑνὸς μέρους, καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν ἀφ' ἑτέρου, διακηρύξεως, τῆς ὁποίας τὸ περιεχόμενον ἔπεται:

Ὁ ὑποφαινόμενος Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικῷ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος διακηρύττει διὰ τῆς παρούσης, ὅτι σενέθετο μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐπικυρώσεως ἑκατέρων τῶν Βασιλέων, τὰ ἐπόμενα ἄρθρα ἀφορῶντα τὴν ἀμοιβαίαν ἀκύρωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, τῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (census émigrationis) καὶ ἄλλων τοιούτων.

CONVENTION.

Entre le Royaume de Grèce et le Royaume des deux Siciles, touchant l'abrogation réciproque des droits d'aubaine et de détraction, de l'impôt d'émigration (census émigrationis) et autres semblables, de laquelle Convention les ratifications ont été échangées à Athènes le 4 (16) Août 1838.

Ο Θ Ω Ν

PAR LA GRACE DE DIEU,

ROI DE LA GRÈCE.

Savoir faisons à qui il appartiendra: qu'ayant été signée par Notre Secrétaire d'Etat de Notre Maison R. et des affaires étrangères avec le Ministre Secrétaire d'Etat des affaires étrangères de S. M. le Roi des Deux Siciles une déclaration dont la teneur suit:

Le soussigné Secrétaire d'Etat de la Maison du Roi et des affaires étrangères de S. M. le Roi de la Grèce déclare par les présentes, avoir arrêté d'accord avec le Ministre des affaires étrangères de S. M. le Roi des deux Siciles, sauf l'approbation et la ratification des souverains respectifs, les articles suivans, concernant l'abrogation réciproque des droits d'aubaine et de détraction, de l'impôt d'émigration (census émigrationis) et autres semblables.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Επί τη προτάσει του Ημετέρου επί των Οικονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

1.

Ἡ Β. Τυπογραφία καὶ Λιθογραφία ἀποτελοῦσιν ἓν καὶ μόνον κατὰστημα ἀδιείρητον, ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐνὸς Διευθυντοῦ ὑπαγομένου εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ημετέρου ἐπὶ των Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας· εἰ, τὸν Διευθυντὴν τοῦτον ἀνατίθεται ἰδίως καὶ ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῶν δικαστικῶν κοινοποιήσεων, καθόσον δημοσιεύονται εἰς τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοῦτο προσδιωρισμένον φύλλον.

2.

Μετὰ τὸν Διευθυντὴν τοῦτον ἔπονται εἰς λιθογράφος, ὅστις ἐνταυτῷ ὑποχρεοῦται νὰ διδάσκη τὴν τέχνην του, εἰς οἰκονόμος τοῦ ὕλικου, καὶ ἐνταυτῷ γραμματεὺς τοῦ κατὰστηματος.

Δύο ἐργοστασιάρχαι, ἑξ ὧν ὁ εἰς διὰ τὴν Τυπογραφίαν, καὶ ἕτερος διὰ τὴν Λιθογραφίαν.

Δύο ὑπηρεταὶ τοῦ κατὰστηματος καὶ διανομεῖς τῶν ἐφημερίδων.

3.

Τὸ μέχρι τοῦδε ὑπάρχον εἰδικὸν ταμεῖον διαλύεται διὰ τοῦ παρόντος.

Αἱ πληρωμαὶ τοῦ προσωπικοῦ καὶ αἱ τῶν λοιπῶν ἐξόδων γίνονται ἐντὸς τῶν προσδιορισθέντων ὁρίων παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ ταμεῖου Ἀττικῆς, κατὰ πρόσκλησιν τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ προσωπικὸν τῶν ἐργατῶν τοῦ κατὰστηματος ἀναγκάζεται ὡς ἀκολούθως:

Α'. Διὰ τὴν Τυπογραφίαν·

Ἀπὸ 6 στοιχειοθέτας α'. τάξεως, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς εἰσὶ καὶ ἐργοστασιάρχης.

2 » β'. »
1 » γ'. »
4 τυπωτὰς α'. »
2 » β'. »
6 μελανωτὰς

Β'. Διὰ τὴν Λιθογραφίαν·

Ἀπὸ 5 τυπωτὰς α'. τάξεως, ἐνταῦθα καὶ ἐργοστασιάρχης.

1 » β'. »
3 βοηθοὺς α'. »
2 » β'. »

Διὰ τὸ χυτήριον·

Ἀπὸ ἑνὸς πρώτου στοιχειοχύτην,
3 ἐτέρους στοιχειοχύτας,
2 βοηθοὺς διὰ στίλβωμα τῶν στοιχείων.

5.

Ἀνάγκης τυχούσης δύνανται νὰ προσληφθῶσι καὶ ἑκτακτοὶ ἐργάται μὲ ἡμερομίσθιον ἢ κατ' ἀποκοπὴν, ἀλλὰ προηγουμένης πάντοτε ῥητῆς καὶ εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Ημετέρου ἐπὶ των Οἰκονομικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας,

6

Τὰ κύρια ἔργα τοῦ κατὰστηματος τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας εἶναι,

1. Ἡ τύπωσις τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως·
2. » τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος·
3. » τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου·
4. » τῆς Ἀνθολογίας τῶν κοινωφελῶν γνώσεων·

5. » τῶν διαφόρων ἐγγράφων, καταστίχων καὶ σχεδίων τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ Β. Ἀρχῶν, ὑποχρεωμένων

νὰ τυπώνωσιν αὐτὰ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Β. Τυπογραφίαν, ἢ Λιθογραφίαν, διὰ πληρωμῆς τῆς ἀξίας τῆς τυπώσεως κατὰ τὴν διατίμησιν.

7.

Παρεκτὸς τῶν ἔργων τούτων δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς τὸ κατὰστημα τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας καὶ τὰ ἑξῆς:

1. Ἡ τύπωσις λαμπρῶν, καὶ τὰ μάλιστα ἐπωφελῶν συγγραμμάτων, τὰ ὅποια σκοπεῖ νὰ ἐκδόσῃ ἡ Κυβέρνησις, καὶ τὰ ὅποια δὲν ἤθελον ἡμπορεῖ νὰ ἐκδοθῶσιν ὑπὸ τῶν ἰδιωτικῶν κατὰστημάτων τόσον ἐντελῇ καὶ εὐθηνά. Ἡ τύπωσις παρομοίως τῶν συγγραμμάτων καὶ μεταφράσεων ἐκείνων, τῶν ὁποίων, ὡς ὠφελίμων εἰς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν, ἐπιφυλαττόμεθα εἰς τὸ ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν, περὶ καταργήσεως τοῦ Β. βιβλιοπωλείου Ημετέρου Διατάγμα, νὰ διατάξωμεν τὴν τύπωσιν δι' ἐξόδων τοῦ δημοσίου, συναινέσει καὶ τῶν συγγραφέων ἢ μεταφραστῶν.

2. Ἡ διὰ τῆς Λιθογραφίας ἐκδοσις ἰδιωτικῶν πινάκων, ἐγγράφων ἢ σχεδίων, ὅταν τοῦτο δύνανται νὰ γίνῃ χωρὶς βλάβην τῆς κυρίας ὑπηρεσίας, καὶ χωρὶς ζημίαν τοῦ δημοσίου ταμεῖου, καὶ ὅταν δοθῇ ἰδιαιτέρᾳ ἐκάστοτε ἀδεία παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ κατὰστηματος. Τὰ ἐξόδα τῆς τούτων ἐργασίας θέλουν καταστρωθῇ εἰς τοὺς λογαριασμοὺς κεχωρισμένως.

3. Ἡ τύπωσις τῶν διαφόρων ἐγγράφων, καταστίχων καὶ σχεδίων τῶν ἐκτὸς τῆς πρωτεύουσῃς Ἀρχῶν, ὅταν αὐταὶ τὸ ζητήσωσι διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ κατὰστηματος.

8.

Ἡ διατίμησις τῶν τυπογραφικῶν καὶ λιθογραφικῶν ἐξόδων, γενομένη εἰς βάσεις ὁμοιομόρφους καὶ σταθεράς, καὶ ἀναλόγως αὐτῶν τρεχούσας τιμὰς τῆς πρωτεύουσῃς, θέλει καθυποβάλλεσθαι κατ' ἑτος εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ημετέρου Γραμματέως τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τὸ ἐνεστὸς ἑτος ἡ διατίμησις αὕτη θέλει κανονισθῇ ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδόσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

9.

Αἱ εἰσπράξεις τῶν παρὰ τῶν διαφόρων Ἀρχῶν ὀφειλομένων τυπογραφικῶν δικαιοματίων θέλουν γίνεσθαι κατὰ μῆνα, αἱ δὲ τῶν συνδρομῶν τῶν ἐφημερίδων καθ' ἑξαμηνίαν.

10.

Αἱ εἰσπράξεις ὅλων ἐν γένει τῶν τυπογραφικῶν δικαιοματίων καὶ συνδρομῶν τῶν ἐφημερίδων θέλουν ἐνεργεῖσθαι διὰ τῶν ἀρμοδίων ταμιῶν, ἐπὶ τῇ βάσει σημειώσεων, ἀποστελλομένων ἐγκρίτως, κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῶν οἰκονομικῶν, καὶ, ὅταν δὲ πρόκειται διὰ λιθογραφικὰς ἐργασίας συμφωνηθείσας μὲ ἰδιώτας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων ὑποχρεώσεων τῶν, ὁποῖαι θέλουν συνοδεύει τὰς σημειώσεις ταύτας.

11.

Ἐκάστη Γραμματεία καὶ ἑκάστη Ἀρχὴ ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς ἀκριβείας τῶν χειρογράφων τῆς. Ἐκάστη δὲ ζημία προερχομένη ἀπὸ ἀτέλειαν αὐτῶν, καὶ τὰ ἐξόδα τῆς μετατυπώσεως, ἥτις διὰ τοῦτο ἤθελε χρειασθῇ, εἶναι εἰς βάρος τῆς.

12.

Αἱ συνδρομαὶ διὰ τὰς ἐφημερίδας θέλουν γίνεσθαι παρὰ τοῖς ταχυδρομικοῖς ἐπιστάταις, αἵτινες θέλουν ἀποστέλλει διὰ τοῦ γενικοῦ Διευθυντοῦ εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας τοὺς καταλόγους τῶν συνδρομητῶν, διὰ νὰ ἐνεργῶνται τὰ περαιτέρω.

13.

Τὰ περισσεύοντα φύλλα τῶν ἐφημερίδων θέλουν διανέμεσθαι εἰς τὰ διάφορα ταμεῖα, διὰ νὰ πωλῶνται κατὰ φύλλα, κατὰ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀδείας ἀπουσίας εἰς τοὺς διοικητικοὺς ταμίαις:

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀνατρέχοντες εἰς τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836, καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπικειμένην εἰς τοὺς διοικητικοὺς ταμίαις εὐθύνην καὶ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῷ ἀκόμῃ, καθ' ὃν εὐρίσκονται ἀπόντες μὲ ἀδειαν, παρακινούμεθα, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ διατάξωμεν τὰ ἑξῆς:

1.

Ὅταν διοικητικὸς τις ταμίαις, ζητήσας ἀδειαν ἀπουσίας, λάβῃ αὐτὴν παρὰ τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς, τότε παύει πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου ταμείου τὸ ἐν τέταρτον τοῦ μισθοῦ του, λογιζόμενον ἀπὸ τοῦ καιροῦ τοῦ μετὰ τὰς πρώτας ὀκτὼ ἡμέρας τῆς ἀπουσίας του ἐωσότου ἐπανέλθῃ πάλιν εἰς τὰ χρέη του.

2.

Οἱ διοικητικοὶ ταμίαι, ὅσοι πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ ποσοστῶν Ἡμετέρου διατάγματος ἐφθασαν νὰ λάβωσιν ἀδειαν ἀπουσίας, δὲν θέλουν ὑποφέρει διὰ τοῦτο ἀφαίρεσιν τινὰ ἐκ τοῦ μισθοῦ των.

3.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία παραγγέλλεται τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 27 Δεκεμβρ. (8 Ἰουανουρίου) 1837/8.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
Γ. ΣΙΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 6.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 17. Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Πρὲς ὑποχρέωσιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἀσιατικῶν γλωσσῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι ἡ γνῶσις τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν κυρίως τῆς Τουρκικῆς, εἶναι σχεδὸν ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ δι' ἐκείνους ἐκ τῶν Ἡμετέρων ὑπαλλήλων οἵτινες προτίθενται νὰ διατρέξωσι τὸ διπλωματικὸν στάδιον. Θέλοντες νὰ προσδιορίσωμεν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ πρὸς τὸ τῶν ἐπιτελούντων νὰ ὑπηρετήσωσι παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματειᾶ ἐπ' ἐλπίδι τοῦ νὰ προβῶσιν ἐντὸς τῆς Γραμματείας ταύτης ἢ νὰ διατρέξωσι τὸ διπλωματικὸν καὶ προξενικὸν στάδιον, ὅποια, ὅσα τοῦ λοιποῦ πρὸς τοῦτο θέλουσιν εἶσθαι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου ἀναγκαῖα, ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 4848 ἀναφορᾷ τῆς ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, διατάξαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Ἄρθρ. 1.

Πᾶς ὅστις ἤθελε τοῦ λοιποῦ ζητήσει νὰ ὑπηρετήσῃ παρὰ τῇ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἢ ἤθελε προβῇ ἐπὶ τούτῳ εἰς Ἡμᾶς παρὰ τοῦ τὴν Γραμματείαν ταύτην ἐπιτετραμμένου, ὀφείλει ὅχι μόνον νὰ ᾔῃ ἤδη προικισμένος μὲ τὴν συνήθως εἰς πάντα δεκτὸν ἐντὸς μιᾶς Γραμματείας ἀπαιτούμενην παιδείαν, ἥτις ἰδίως πρέπει νὰ συμπεριλαμβάνῃ ἐνταῦθα τὴν γνῶσιν τῆς Γαλλικῆς γλώσσης καὶ τὴν σπουδὴν τῶν νομικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν γενομένην ἐν τῷ πανεπιστημίῳ, ἀλλὰ νὰ γνωρίζῃ προσέτι τοσοῦτον καλῶς ὥστε νὰ δύναται νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ γράφῃ τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν ἢ νὰ ἀναλάβῃ ῥητῶς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ ἀρχίσῃ τὴν σπουδὴν τῆς γλώσσης ἀμέσως μετὰ τὴν εἰς τὴν Γραμματείαν εἰσοδόν του, καὶ ν' ἀποδείξῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους, δυνάμει ἐγγράφου τοῦ ἐν τῇ Ἡμετέρᾳ καθέδρᾳ διερμηνέως Ἡμῶν ἐπὶ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν, ὅτι ἔκαμεν ἤδη προόδους εἰς τὴν ἐκμάθησίν της.

Ἄρθρ. 2.

Ἄπαντες οἱ ἐν τῇ Γραμματείᾳ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπηρετοῦντες ὀφείλουν νὰ μανθάνωσι τὰς Ἀσιατικὰς γλώσσας: ἐκεῖνοι δὲ οἵτινες μετὰ τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἤθελον διακριθῇ διὰ τὰς περὶ τὴν σπουδὴν τῆς Τουρκικῆς προόδους των, θέλουν κατὰ προτίμησιν προτείνεσθαι εἰς Ἡμᾶς διὰ τε τὰς εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν διπλωματικὰς θέσεις καὶ τὰς ἐντὸς τῆς Γραμματείας χηρευούσας, ὑποβαλλόμενοι ὅτι ἔχουσι καὶ τὰς λοιπὰς ἀναγκαῖας ιδιότητας.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ ἀνωτέρω τῶν ὑπαλλήλων τῆς Γραμματείας ταύτης θέλουν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἀσιατικῶν γλωσσῶν Ἡμετέρου διερμηνέως ἐκτελεῖ τὰς διὰ τὸν κλάδον τούτον τῆς ὑπηρεσίας ἀναγκαῖας ἐργασίας: πινὸς δὲ καὶ θέλουν στέλλεσθαι ἐνταῦθα εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπως τελειοποιουνται ἐκεῖσε κατὰ τὰ τοῦ θεωρητικὸν καὶ τὸ πρακτικὸν μέρος παρὰ τῷ διπλωματικῷ γραφεῖ τῆς Ἡμετέρας εἰς τὴν καθέδραν ἐκείνης πρεσβείας.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζεται νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἥτις θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1837.

ΟΘΩΝ.

ΡΟΥΛΑΡΤ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 7.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25. Φεβρουαρίου.

Συνθήκη περὶ ναυτιλίας καὶ ἐμπορίας μετὰ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Μεγαλειοτάτης Βασιίσσης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, υπογραφείσα ἐν Λονδίνῳ τὴν 22 Σεπτεμβρ. [4 Ὀκτωβρ.] καὶ τῆς ὁποίας αἱ ἐπικυρώσεις ἀντηλλαχθῆσαν ἐπίσης ἐν Λονδίνῳ τὴν 3 [15] Ἰανουαρίου 1838.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δηλοποιούμεν πρὸς οὓς τινὰς ἀνήκει διὰ συντεθείσης τῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Άρθρ. 16.

Ἐνεκὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς διχωριζούσης ἐκατέραν τῶν Ἐπικρατειῶν τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, καὶ τῆς ἐντεῦθεν προκύπτουσας ἀβεβαιότητος ὡς πρὸς τὰ διάφορα ἀναφαινόμενα συμβάντα, συμφωνεῖται ὅτι πλοῖον ἐμπορικὸν ἀνήκον εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν καὶ προδιωρισμένον διὰ τινὰ λιμένα, ὑποτιθέμενον ἀποκλεισμένον κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἀναχωρήσεώς του, δὲν θέλει κυριεύεσθαι ἢ καταδικάζεσθαι ὡς ἀποπειραθὲν πρῶτην φοράν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εἰρημένον λιμένα, παρεκτὸς ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο ἔμαθεν ἢ ἠδύνατο νὰ μάθῃ καθ' ὁδὸν ὅτι διέρκει εἰσέτι ὁ ἀποκλεισμός τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μέρους· ἀλλὰ τὰ ἄπ' αὐτῶν ἀπολυθέντα πλοῖα, ἀποπειραθέντα δὲ καὶ δεύτερον κατὰ τὸ αὐτὸ ταξιδίδιον τῶν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν αὐτὸν ἀποκλεισμένον λιμένα, διαρκούντος τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου, θέλουν εἶσθαι τότε ὑποκείμενα νὰ κρατηθῶσι καὶ καταδικασθῶσιν.

Άρθρ. 17.

Ἡ παρούσα Συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ ἂν πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἐννέα πρώτων ἐτῶν θάτερον τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν δὲν ἤθελεν ἀναγγεῖλαι τῷ ἑτέρῳ δι' ἐπισήμου δηλώσεώς του τὴν περὶ πύσεως τῆς Συνθήκης ταύτης πρόθεσιν του, θέλει μένει αὕτη δι' ἓν προσέτι ἔτος ὑποχρεωτική, καὶ οὕτως ἐφεξῆς μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν μετὰ τὴν τοιαύτην δῆλωσιν εἰς ὅποιανδήποτε ἐποχὴν καὶ ἤθελε γίνεαι αὕτη.

Άρθρ. 18.

Ἡ παρούσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ παρὰ τοῦ Μεγάλου τάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ παρὰ τοῦ προέδρου τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς γνῶμη καὶ συγκαταθήκη τῆς συγκλήτου αἱ δὲ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐν Λονδίνῳ ἐν δικαστήματι δώδεκα μηνῶν ἢ καὶ πρότερον εἰ δυνατόν.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφοτέρω οἱ πληρεξούσιοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην ταύτην εἰς τὸ Γαλλικὸν καὶ Ἀγγλικὸν ἰδίωμα, ἐπέθεντο τὰς σφραγίδας τῶν.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Λονδίνῳ τὴν δεκάτην (εἰκοστὴν δευτέρην) τοῦ δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακισιοστοῦ τριακοστοῦ ἐβδόμου σωτηρίου ἔτους.

(Τ. Σ.) Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

(Τ. Σ.) Α. ΣΤΕΒΕΝΣΩΝ.

Ἐγκρίνομεν, ἐτικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχομένοι δι' ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν τῷ παρημικρῶ, οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπετεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπεθέμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἔκτῳ.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Article XVI.

Vu l'éloignement des pays respectifs des deux hautes parties contractantes, et l'incertitude qui en résulte sur les divers événements qui peuvent avoir lieu, il est convenu, qu'un bâtiment marchand, appartenant à l'une d'elles qui se trouverait destiné pour un port supposé bloqué au moment du départ de ce bâtiment, ne sera cependant pas capturé ou condamné pour avoir essayé, une première fois, d'entrer dans le dit port, à moins qu'il ne puisse être prouvé que le dit bâtiment avait pu et dû apprendre en route que l'état du blocus de la place en question, durait encore. Mais les batimens qui, après avoir été renvoyés une fois, essayeraient pendant le même voyage d'entrer une seconde fois dans le même port bloqué, durant la continuation de ce blocus, se trouveront alors sujet à être détenus et condamnés.

Article XVII.

Le présent traité sera en vigueur pendant dix années, à partir du jour de l'échange des ratifications, et si avant l'expiration des neufs premières années, l'une ou l'autre des hautes parties contractantes n'avait pas annoncé à l'autre, par une notification officielle, son intention d'en faire cesser l'effet, ce traité restera obligatoire une année au delà, et ainsi de suite jusqu'à l'expiration des douze mois qui suivront une semblable notification, à quelque époque qu'elle ait lieu.

Article XVIII.

Le présent traité sera ratifié par S. M. le Roi de la Grèce et par le président des Etats Unis d'Amérique, par et avec l'avis et le consentement du sénat, et les ratifications en seront échangées à Londres dans l'espace de douze mois ou plutôt si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectif des hautes parties contractantes ont signé le présent Traité en Français et en Anglais et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en duplicata à Londres le 10 (22) de Décembre l'an de grace Mil huit cent trente sept.

(L. S.) S. TRIGOUPI.

(L. S.) A. STEVENSON.

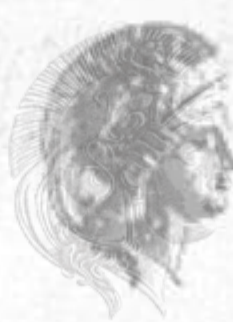
Nous avons agréable, ratifions et confirmons le susdit Traité en tous les points et articles qu'il contient, promettant pour Nous et Nos héritiers et successeurs, de l'observer fidèlement sans y donner, ne permettre qu'il y soit donné la moindre atteinte.

En foi de quoi Nous avons signé le présent acte de ratification ci y avons fait apposer le sceau de Notre Royaume.

Donné à Athènes le 6 (18) du mois d'Avril de l'an de grâce mil huit cent trente huit et de Notre Règne le sixième.

ΟΘΩΝ.

C. ZOGRAPHO.

2.

Καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιμελητηρίου εἶναι τὰ ἀκόλουθα.

α. Νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργείας τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων, τῶν ἀφορούντων τὴν διαχείρησιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, διὰ νὰ συντελῇ διὰ τῶν προτάσεων τοῦ εἰς τὴν διατήρησιν καὶ τελειοποίησιν αὐτῶν.

β'. Νὰ προβάλλῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ ἐτήσιου γενικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ νὰ ἐξετάζῃ τοὺς μηνιαίους ὑπολογισμοὺς τῶν διαφόρων Γραμματειῶν ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπαρχούσης ἰσορροπίας αὐτῶν μετὰ τῆς ἐτήσιου ἐγκριθέας πιστώσεως, καὶ μετὰ τὰ ἐνυπάρχοντα χρηματικὰ μέσα.

γ'. Νὰ ἐπιτηρῇ τὸ λογιστικὸν σύστημα τοῦ Κράτους, σκεπτόμενον καὶ γνωμοδοτοῦν ἀνηκόντως περὶ τροποποιήσεως τῶν μερῶν ἐκείνων τοῦ συστήματος αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἤθελαν κριθῇ ἐπιδεκτικὰ τελειοποιήσεως.

δ'. Νὰ προτείνῃ περὶ ὅλων τῶν ἀφορούντων τὴν νομισματοποιίαν.

ε. Νὰ καθυποβάλλῃ σχέδιον περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐξοφλήσεως τῶν παλαιῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν χρεῶν τοῦ Κράτους.

ς'. Νὰ συντελῇ ἐν γένει εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τοῦ Βασιλείου διὰ τῆς προτάσεως σχεδίων Νόμων διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν, τὰ ὅποια ἢ ἤθελαν ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ ἢ αὐτὸ ἤθελε νομίσει ἀναγκαῖον καὶ ὠφέλιμον νὰ μὴ καθυποβάλλῃ.

3.

Τὸ Γενικὸν Ἐπιμελητήριον εἶναι ἀνεξάρτητον ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν τοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἡμπορεῖ νὰ καθυποβάλλῃ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς τὰς πληροφορίες περὶ πάσης παρέκτροπῆς ἐκ τῶν καθυποβληθέντων διατυπώσεων, ἀλλὰ θέλει μὴ υποβάλλεσθαι διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ὅποιαδήποτε πρότασις ἀφορῶσα οἰκονομικοῦς Νόμους, Διατάγματα καὶ Κανονισμοὺς, μετὰ προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τὴν ῥηθείσαν Γραμματείαν.

4.

Ἡ σύστασις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιμελητηρίου δὲν ἐπιφέρει οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν εἰς τὰ διὰ τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ Διαταγμάτων κανονισθέντα καθήκοντα καὶ χρεῖα τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας.

5.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 (30) Μαΐου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27. Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοσίευσως τοῦ Διατάγματος τοῦ ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου 1833 Διατάγματος περὶ προσωρινῆς ἀπαγορεύσεως τῆς πληρωμῆς καθυστερούντων χρεῶν τοῦ Κράτους κ.τ.λ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῶν 19 Μαΐου διατάττομεν αὐτὴν, νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου 1833 Ἡμέτερον διάταγμα περὶ προσωρινῆς ἀπαγορεύσεως τῆς πληρωμῆς χρεῶν τοῦ Κράτους τῆς πρὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833 ἐποχῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀπαγορεύσεως πληρωμῆς καθυστερούντων χρεῶν τοῦ Κράτους τῆς πρὸ τῆς 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1833 ἐποχῆς.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ τὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους εἶναι πρὸ πάντων προσδιορισμένα διὰ τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν, καὶ ἐπειδὴ ἐκρίναμεν ἰδιαιτέρῳ Μας χρέος, ὥστε ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου (20 Ἰανουαρίου) τ. ε. τὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους νὰ ᾔναι εἰς τὸ ἐξῆς ἀκριβῶς θεμελιωμένα ἐπὶ καθυποβληθέντων εἰς ἡμᾶς καὶ ἐγκριθέντων προϋπολογισμῶν, καὶ νὰ εἰσαχθῇ τοιοῦτοτρόπως εἰς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους διαχείρισιν ἡ αὐστηροτάτη τάξις, διατάττομεν τὸν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ προσωπικῇ αὐτοῦ εὐθύνῃ, νὰ μὴ διατάξῃ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει πληρωμὴν καθυστερούντων χρεῶν τῆς παρελθούσης περιόδου, χωρὶς τὴν Ἡμετέραν εἰδικὴν περὶ τοιαύτης πληρωμῆς ἄδειαν.

Τῷ κάμνομεν δὲ τὴν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ὅτι, ὡς πρὸς τὰ καθυστερούντα χρεῖα, ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διατάξωμεν ἐν καιρῷ τ' ἀναγκαῖα γενικὰ μέτρα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 (13) Μαρτίου 1833.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ἡ Ἀντιβασιλεὺς

Ὁ κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΤ πρόεδρος, ΜΑΟΥΡ, Εἰσεκ.

δικαστηρίου, διαλαμβανούσης καὶ τὸν διορισμὸν πληρεξουσίου αὐτόθι διακείμενος, ὅστις θέλει λαμβάνει τὰς τυχόν γινομένης ἐπιδόσεις καὶ θέλει, χρείας καλούσης, πρὶστασθαι ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, καὶ τέλος ἐχούσης ἐπισυνημμένα ἀντίγραφα τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἐὰν συνενάγωνται πολλοὶ ὁμόδικοι, συνεπιδίδονται ἰσάριθμα μὲ τοὺς ἐναγομένους ἀντίγραφα τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ πρόεδρος, λαμβάνων τὴν ἀναφορὰν ἢ τὰς ἀναφοράς, γράφει ἐπ' αὐτῆς ἢ ἐπ' αὐτῶν, παρόντος τοῦ ἐνάγοντος ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, τὰς πρὸς τὸν ἐναγόμενον, ἢ τοὺς ἐναγομένους κλήσεις, καὶ παραγγέλλει ἐπὶ τέλους ἐκάστης κλήσεως τινὰ τῶν αὐτόθι διακείμενων δικαστικῶν κλητῆρων, νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπίδοσιν.

Ἄρθρ. 8.

Διὰ τῆς κλήσεως διατάσσεται ὁ ἐναγόμενος νὰ ἐμφανισθῇ εἰς ἡμέραν ῥητὴν, ἥτις δὲν θέλει εἶσθαι μακροτέρᾳ τῆς δεκάτης, οὐδὲ συντομωτέρᾳ τῆς πέμπτης ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, καὶ εἰδοποιεῖται ὅτι, ἂν δὲν ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὠρισμένην προθεσμίαν, θέλει δικασθῇ κατ' ἐρήμην. Ἄν δὲ ὁ ἐναγόμενος, ἢ τινες αὐτῶν (ἂν ᾖναι πολλοί), κατοική εἰς τόπον ἀπέχοντα τῆς ἑδρᾶς τοῦ δικαστηρίου ὀκτὼ ὥρας καὶ ἐπέκεινα, προστίθεται εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν μία ἡμέρα ἀνὰ πᾶσαν ὁκτὼ ὥρων ἀπόστασιν· καθ' ἣν δὲ περίπτωσιν ὑπάρχουσι πολλοὶ ἐναγόμενοι, ἡ προσθήκη αὕτη τῆς διὰ τοὺς ἀνωτέρω διακείμενους προθεσμίας μεταδίδεται καὶ εἰς τοὺς λοιπούς, καὶ τοὶ πλησιέστερα ἢ καὶ ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτῇ τοῦ δικαστηρίου διακείμενους.

Ἡ προθεσμία λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως, καὶ τοῦτο πρέπει νὰ ἐκφράζεται ῥητῶς εἰς τὴν κλήσιν, τὴν ὁποίαν κάμνει ὁ πρόεδρος ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ ἐπίδοσις γίνεται, παραδιδόμενη ἐπὶ ἀποδείξει ἐγγράφῳ τῆς κλήσεως εἰς τὸν ἐναγόμενον, ἢ ἂν οὗτος δὲν ᾖναι παρὼν ἐν τῇ κατοικίᾳ του, ἢ ἀρνεῖται τὴν παραλαβὴν, τοιχοκολλημένης αὐτόθι ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, οἵτινες συνοπογράφουν μετὰ τοῦ κλητῆρος τὴν περὶ τῆς τοιχοκολλήσεως συντακτέαν ἐκθεσιν.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ κλητὴρ, ἀμέσως μετὰ τὴν δι' ἐγχειρίσεως, ἢ τοιχοκολλήσεως ἐπίδοσιν, χρεωστεῖ νὰ δώσῃ τὸ ἐπιδοτήριον εἰς τὸν πρόεδρον, ὅστις γνωρίζας ἐξ αὐτοῦ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν μέλλει νὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἐναγόμενος, κοινοποιεῖ ταύτην ὡσαύτως εἰς τὸν ἐνάγοντα ἢ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 διορισθέντα ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δικαστηρίου πληρεξουσίου του.

Ἄρθρ. 11.

Ἄν ἅπαντες οἱ διάδικοι ἐμφανισθῶσι καὶ πρὸ τῆς διορισθείσης δικασίμου, δύναται νὰ γενῇ ἀμέσως ἡ συζήτησις, ἂν ᾖναι δυνατὸν νὰ συγκαλεσθῇ τὸ δικαστήριον, καὶ δὲν ὑπάρχουν ἄλλαι δίκαι ἐμπρόθεσμοι.

Ἄρθρ. 12.

Οἱ διάδικοι δύνανται καὶ ἄνευ τινὸς κλητεύσεως νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ὅστις συγκαλεῖ καὶ τὰ λοιπὰ μέλη, καὶ δικάζεται ἡ ὑπόθεσις τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἂν τοῦτο ᾖναι δυνατόν.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ ἐναγόμενος δύναται, ἐντὸς τῆς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ῥηθείσης προθεσμίας, καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἡμέραν τῆς συνεδριάσεως, ἀλλὰ πάντοτε πρὸ τῆς συζητήσεως, νὰ πρὸςκαταθέσῃ εἰς τὸ δικαστήριον ἐγγράφον ἀπάντησιν.

Ἄρθρ. 14.

Ὁ θέλων νὰ ἐξαίρεσῃ μέλος τι τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, ὀφείλει νὰ προτείνῃ ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως, ἐν τῇ πρώτῃ δικασίμῳ καὶ πρὶν εἶτι ἀρχίσῃ τὴν περὶ τῆς οὐσίας, ἢ πάσης ἄλλης ἐνστάσεως προφορικὴν συζήτησιν, τὴν ἐξαίρεσιν. Λόγοι δὲ τῆς ἐξαίρεσεως εἶναι οἱ ἐξῆς:

1. Ἐὰν οἱ δικάζοντες ἔχουν ἰδιαίτερον συμφέρον εἰς τὴν ἔκβασιν τῆς ὑποθέσεως.

2. Ἐὰν ᾖναι συγγενεῖς τινὸς τῶν διαδίκων, μέχρι τετάρτου βαθμοῦ ἐξ αἵματος καὶ δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας.

3. Ἐὰν μετὰ τινος τῶν διαδίκων ᾖναι συνδεδεμένοι μὲ στενὴν οἰκιακὴν ἢ συνδικαιτητικὴν σχέσιν, ἢ τούναντίον ἔχῃ μετὰ τοῦ ἐξαίρουτος ἀποδεδειγμένην ἔχθραν.

Ἡ ἐξαίρεσις θέλει δικάζεσθαι, ἀπόντων τῶν ἐξαιρουμένων, ἀπὸ τοὺς ἀναπληρωτὰς καὶ τοὺς μὴ ἐξαιρουμένους δικαστὰς ἢ, ἂν ἐξαίρωνται ὅλοι οἱ δικασταί, ἀπὸ μόνους τοὺς ἀναπληρωτὰς.

Ἄρθρ. 15.

Οἱ διάδικοι, ἂν ἔχῃ σκοπὸν νὰ κάμῃσι χρῆσιν μαρτύρων, ὀφείλουν νὰ φροντίσωσι, χωρὶς τινος δικαστικῆς διατυπώσεως, νὰ φέρωσιν αὐτοὺς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατὰ τὴν δικάσιμον. Ἀπόκειται δὲ εἰς τὸ δικαστήριον, νὰ δώσῃ εἰς τοὺς λόγους τῶν τὴν προσήκουσαν ἐκτίμησιν, καθ' ὅσον ὑπάρχουν λόγοι ἐλαττοῦντες τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν.

Ἄρθρ. 16.

Κατὰ τὴν διὰ τῆς κλητεύσεως ἢ ἐκ συναινέσεως τῶν διαδίκων ῥηθείσαν δικάσιμον, οἱ διάδικοι ἐμφανίζονται αὐτοπροσώπως ἄνευ δικηγόρου, ἢ διὰ πληρεξουσίου, μὴ ἀνήκοντος εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων, ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου καλεῖ αὐτοὺς κατ' ὄνομα καὶ σημαίνει εἰς τὰ πρακτικά, τίνες προσήλθον, καὶ τίνας ὄχι.

Ἄρθρ. 17.

Ἐξαπαθθέντων ὅλων τῶν διαδίκων, ἀναγράφει ὁ γραμματεὺς τὴν ἀγωγὴν καὶ τὰ ἄλλα τὰ τυχόν παρακατατεθέντα ἐγγράφα· ἐξετάζονται ἐνέκτως οἱ προσαχθέντες μάρτυρες, πρῶτον οἱ τοῦ ἐνάγοντος, καὶ μετὰ ταῦτα οἱ τοῦ ἐναγομένου, ἀνὰ εἰς, καὶ ἀποχωρησάντων τῶν μὴ ἐξετασθέντων· μετὰ δὲ ταῦτα ἀναπτύσσουν ἐκάτεροι οἱ διάδικοι τὰ μέσα τῆς οικείας ἑκάστος ὑπερασπίσεως, καὶ δίδουν ὅσας τὸ δικαστήριον ζητήσει παρ' αὐτῶν πληροφορίας.

Ἄρθρ. 18.

Ἄν τις ἢ τινὲς τῶν διαδίκων ἀπελίποντο, τὸ δικαστήριον ἐξετάζει πρὸ πάντων, ἂν αἱ ἐπιδόσεις ἐγένοντο τακτικῶς καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους πρὸς τὸν ἀπολιπόμενον ἢ τοὺς ἀπολιπομένους διαδίκους, καὶ, τούτων ἐν τάξει γενομένων, προχωρεῖ εἰς τὴν δίκην· εἰδεμὴ, ἀναβάλλει τὴν συνεδρίαν, καὶ διατάσσει νέαν κλητεύσιν.

Ἄρθρ. 19.

Τὸ δικαστήριον, ἀφ' οὗ ἡ ὑπόθεσις ἀνακρίθῃ, κατὰ τὰ ἐν τοῖς δύο προηγουμένοις ἄρθροις ὠρισμένα, ἐὰν δὲν τὴν εὐρὴ ἱκανῶς σαφηνισμένην, ὀφείλει νὰ διατάξῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν προσαγωγὴν νέων ἀποδείξεων, ἂν τοῦτο ᾖναι δυνατόν, καὶ, ἂν αὗται δὲν δύνανται νὰ προσαχθῶσιν αὐθημερόν, ἀναβάλλει τὴν περαιτέρω συζήτησιν, οὐδέποτε ὅμως ἐπέκεινα τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν, εἰς ἄλλην ῥητὴν ἡμέραν, τὴν ὁποίαν κοινοποιεῖ προφορικῶς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ εἰς τοὺς διαδίκους.

Ἄρθρ. 20.

Περαιωθείσης οὕτω τῆς συζητήσεως, καὶ ἀποχωρησάντων τῶν διαδίκων, τὸ δικαστήριον διασκέπτεται κατὰ μίνας καὶ ἀπαρτίζει κατὰ πλειονοψηφίαν τὴν ἀπόφασιν, ἥτις πρέπει νὰ ᾖναι αἰτιολογημένη καὶ ὑπογεγραμμένη παρὰ πάντων τῶν δικαστῶν καὶ παρὰ τοῦ γραμματέως. Ὁ ἡττώμενος διάδικος καταδικάζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει καὶ εἰς τὰ ἐξόδα τοῦ χροτοσήμου.

εις απάντησιν τῶν ἀναγκαίων αὐτοῦ ἐξόδων, τότε, ἀναλόγως τοῦ ἐλλείματος, ἐπιβάλλεται ἄμεσος εἰσφορά ἐπὶ τῶν προϊόντων ὧν τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δήμου κειμένων κτημάτων, ὅσα ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἀμέσους ἐθνικοὺς φόρους. Ἀλλ' ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει δύνανται ἡ εἰσφορά αὕτη νὰ ὑπερβαίῃ τὸ μέτρον τῶν δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἐκπιπτομένου τοῦ ἐθνικοῦ φόρου.

Δὲν ἐξαιροῦνται τῆς εἰσφορᾶς ταύτης οἱ καλλιεργηταὶ τῶν Ἑθνικῶν, τῶν Μοναστηρικῶν, καὶ τῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμεῖου κτημάτων. Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ὁ φόρος πρέπει νὰ λογίζεται ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος αὐτῶν, ὅ ἐστι, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν δεκάτων, καὶ τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου, πληρωνομένου εἰς τὸ ἐθνικὸν ἢ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

Ἐξαιροῦνται δὲ τὰ μοναστήρια, τῶν ὁποίων αἱ πρόσοδοι δὲν ἐξαρκοῦσιν εἰς τὰ πρὸς συντήρησίν των ἀναγκαῖα.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ κατὰ τὰς περιστάσεις τοῦ ἀνωτέρου ἄρθ. 6 ἐπιβαλλομένη εἰσφορά ἐφαρμόζεται ἐνταυτῷ καὶ εἰς τὰ ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δήμου βόσκοντα ποίμνια, κατὰ λόγον τοῦ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματος. Ὡς ἀνώτερος δὲ ὅρος τοῦ μέτρου τῆς εἰσφορᾶς ταύτης, πρέπει νὰ θεωρηθῇ.

α) Ἐπὶ μὲν τῶν μεγάλων ζώων, οἷον βοῶν, ἵππων καὶ τριάκοντα λεπτὰ ἑκαστον.

β) Ἐπὶ δὲ τῶν μικρῶν, οἷον προβάτων καὶ αἰγῶν, ἑπτὰ λεπτὰ ἑκαστον.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἐργατικά ζῶα καὶ τὰ θηλάζοντα νεογνά.

γ) Ἐπὶ τῶν μελισσίων, πέντε λεπτὰ ἑκαστον.

Ἄρθρ. 8.

Ὅσακις δι' ἐλλείψιν θερινῶν ἢ χειμερινῶν νομῶν μεταφέρονται τὰ ποίμνια ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλον δῆμον τὸ ἔαρ ἢ τὸ φθινόπωρον, ὁ φόρος εἰσπράττεται κατὰ τὸ ἥμισυ παρ' ἑκατέρου τῶν δύο δήμων, τῶν παρεχόντων τὰς νομάς. Διὰ πρόσκαιρον δὲ διαμονὴν τῶν ποίμνιων εἰς τὴν περιφέρειαν τινὸς δήμου, δὲν δύναται νὰ εἰσπραχθῇ παρ' αὐτοῦ κἀνὲν μέρος τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα 6 καὶ 7 ἄμεσος εἰσφορά δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ, εἰμὴ ἄρῃ κατὰ τοὺς νομίμους τύπους συζητηθεῖσα μετὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ ψηφισθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ γίνεται ἔφεσις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν.

Περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ πῖναξ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ τῶν προσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ δήμου πρέπει νὰ διακλαμβάνη κατὰ τοὺς προεκδοθέντας τύπους καὶ καθ' ἑκάστον ἄρθρον ἀκριβῶς ὑπολογισμένα τὰ πιθανὰ ποσὰ τῆς εἰσπράξεως καὶ τὰς διατεταγμένας, καὶ ἐνδεχομένας δαπάνας. Ὅθεν ὁ Δήμαρχος ὀφείλει νὰ μετοχετεύῃ ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τὰς ἀναγκαῖας σημειώσεις καὶ τὰ ἐκ τῆς πείρας φωτὰ του χάριν εὐκολίας τῶν συζητήσεών του, κατὰ τὰ ἄρθ. 105 καὶ 106 τοῦ περὶ Δήμων νόμου.

Ἄρθρ. 11.

Ἀπὸ τῆς 4. Μαρτίου 1838, καμμία εἰσπραξις ὁποιοῦδήποτε δημοτικοῦ φόρου οὔτε δαπάνη δημοτικὴ δύναται νὰ διαταχθῇ παρὰ τοῦ Δημάρχου, καὶ νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τοῦ δημοτικοῦ εἰσπράκτορος, ἐὰν ὁ δημοτικὸς προϋπολογισμὸς δὲν εἴναι ἐψηφισμένος καὶ ἐπικυρωμένος κατὰ τὴν τάξιν, ὥστε ἡ διαχείρισις νὰ γίνεται συμφώνως μὲ τὰς ὁρὰς τοῦ ἄρθ. 109 τοῦ περὶ Δήμων νόμου. Οἱ δὲ Διοικηταὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν παραμέλησιν τῶν τοιούτων παραβάσεων τῶν ῥητῶν ὁρισμῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου, καθὼς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 26 Ἰου-

νίου (8 Ἰουλίου) 1836 περὶ τῶν συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων διατάγματος.

Διὰ τῆς διατάξεως ὅμως ταύτης δὲν ἐννοοῦνται συγχωρημένοι αἱ μέχρι τοῦδε τυχόν παραβάσεις τοῦ ἄρθρου 109 τοῦ περὶ δήμων νόμου.

Ἄρθρ. 12.

Τὸ παρὸν διάταγμα ἰσχύει διὰ τὸ παρὸν ἔτος.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐκδοθησομένου διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 (26) Ἰανουαρίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς ἐθνικῆς γῆς

Θ Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἡ εὐρισκομένη εἰς διαθέσιν τοῦ Δημοσίου, καὶ κειμένη εἰς τὸ προσδιορισθὲν διὰ τοῦ Χίου δεξιὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς γῆς, σύγκειται ἀπὸ 200 περίπου Βασιλικὰ στρέμματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἄρκετὰ δι' ἐπέκεινα τῶν 500 οἰκιῶν.

Ἐπειδὴ ἡ ἀνήκουσα εἰς ιδιοκτητῆς γῆ, μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 30 στρέμματα, δὲν αὐξάνει πολὺ τὸ ἐμβαδὸν τῆς Χιακῆς πόλεως, ἥτις, ὅντιν τῆς γῆς ταύτης, ἔχει ἱκανὴν ἔκτασιν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν συνοικισθησομένων, καὶ ἂν ἀκόμη δείξῃσι περὶ σκευῶν προθυμίαν οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὐρισκόμενοι Χίοι, καὶ ἐπειδὴ ἐπομένως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀπολλοτρίσις τῶν ιδιοκτητῶν ἀπὸ τῆς γῆς τῶν Ἀκουσάντων, τὴν γνώμην τοῦ Πρεσβυτέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ διατάξωμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Α'. Ἀκυροῦμεν τὸ ἄρθ. 8 τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἰουν.) 1836, περὶ συνοικισμοῦ τῶν Χίων εἰς Πειραιᾶ Βασιλικοῦ Διατάγματος, καὶ ἐπομένως τὸν ἀπὸ 20 Ὀκτωβρ. (1 Νοεμβρίου) 1836, νόμον περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

Β'. Ὅλαι αἱ γαῖαι, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἔχει εἰς τὴν διαθέσιν τῆς ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς Χιακῆς πόλεως, παραχωροῦνται εἰς τὸν συνοικισμὸν τῶν Χίων, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἰουνίου) 1836 Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Γ'. Ὅσοι ιδιοκτῆται ἔχουν εἰς τὸ μέρος τοῦτο γαῖας, ἀρ' οὐ ἀποδείξῃσι τὴν νόμιμον κατοχὴν αὐτῶν, θέλουν τὰς διαθέσει ὅπως βούλονται.

Δ'. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν παρεχώρησαν ἤδη τὰς γαῖας των, ἔλαβον ἀντ' αὐτῶν ἄλλας εἰς ἀποζημίωσιν, καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς οἱ νέοι τίτλοι τῆς ιδιοκτησίας των, καὶ ἂν αὐταὶ αἱ πρόην γαῖαι των ἐπαραχωρήθησαν ἤδη εἰς τοὺς ἄλλους, ἐξαιροῦνται ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω ὁρισμὸν, διότι τὸ συνάλλαγμα τοῦτο θεωρεῖται ἀποπερατωμένον.

Ε'. Ἐὰν ἐκ τῶν ιδιοκτητῶν γαιῶν παρεχωρήθησαν καὶ ἄλλαι εἰς τοὺς Χίους δυνάμει Βασιλικοῦ Διατάγματος, καὶ ἐὰν ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων ἀνηγέρθησαν ἤδη οἰκίαι, ἡ ἀποζημίωσις πρέπει νὰ γίνῃ ἀμέσως εἰς τοὺς πρόην κτηματίας μὲ ἄλλας γαῖας κειμένας εἰς ἀναλόγους θέσεις.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 (15) Ἰανουαρίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ,
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

καθώς και επιβάτας όποιουδήποτε έθνους με τὰ πρὸς άτομικὴν των χρῆσιν ἐνδύματα καὶ πράγματα, ὑποχρεωμένων ὅμως τῶν πλοιάρχων νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ὅλους τοὺς ὑγειονομικοὺς καὶ ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς τῶν λιμένων τούτων, ἀφορῶντας τὴν εἴσοδον καὶ ἐξοδὸν τῶν ἐπιβατῶν. Μολαταῦτα οἱ εἰς τὰ ἀτμοταχύπλοα ταῦτα ἐπιβάται, οἵτινες δὲν ἤθελον κρίνει εὐλογον ν' ἀποβιβάσθωσιν εἰς τὴν ξηρὰν διαρκούντος τοῦ ἐλλειμενισμοῦ των, δὲν ἡμποροῦν ἐπὶ οὐδεμιᾷ προφάσει νὰ συρθῶσιν ἔξω τοῦ πλοίου, μήτε ὑποβληθῶσιν εἰς καμμίαν ἐξέτασιν, οὐδὲ νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ παρουσιάσωσι τὰ διαβατήριά των διὰ νὰ ἐπιθεωρηθῶσιν.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβιβάξῃ διὰ τῶν εἰρημένων ἀτμοταχυπλόων καὶ κατὰ τὰ ἐπομένως συμφωνηθησόμενα μεταξὺ τῶν δύο ταχυδρομικῶν διευθύνσεων του, τὰς ἀνταποκρίσεις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς νήσου Μελίτης καὶ τὰς τῶν διαφόρων τούτων μερῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρ. 10.

Ἡ διεύθυνσις τῶν Γαλλικῶν ταχυδρομείων θέλει μετακομίζει διὰ τῶν Γαλλικῶν ἀτμοταχυπλόων ὅλας τὰς ἐμπειστευμένας αὐτοῖς ἀνταποκρίσεις εἰς ἐγκλείστους φακέλλους παρὰ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, ὅπου τ' ἀτμοταχύπλοα ταῦτα θέλουν ἐλλιμενίζεσθαι, διὰ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τοῦ αὐτοῦ Κράτους, ἐπὶ πληρωμῇ 40 ἐκατοστῶν τοῦ φράγκου (44 λεπτῶν) διὰ πᾶν καθαρὸν βάρος γραμμάτων τριάκοντα.

Ἄρθρ. 11.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πλοιάρχους τῶν ρηθέντων ἀτμοταχυπλόων, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἐντὸς τῶν πλοίων τριτῶν ἐπιφορτισμένους ὑπαλλήλους τὴν φροντίδα τῶν φακέλλων, νὰ δέχωνται, ἐνῷ διακίβηται εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ μεταβιβάσωσι, ἐκτὸς τῶν παρὰ τῶν Ἑλ. Ταχυδρομείων παροχῶν, ἄλλους φακέλλους.

Τοῦ μέτρου τούτου ἐξαιροῦνται οἱ μεταλλαστρεφόμενοι ἐπὶ σημαιο ἀνταποκρίσεις μεταξὺ τῶν ἐν Ἑλλάδι Γαλλικῶν διπλωματικῶν, καὶ ἄλλων πρακτόρων, ἢ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως των.

Ἄρθρ. 12.

Πᾶς τις θέλων νὰ διευθύνῃ γράμματα, εἴτε ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς ἀρκτώας Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς ἀρκτώας Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ διὰ τὰ ἄνω εἰρημένα μέρη τῆς Ἀνατολῆς, δύναται κατ' ἐκλογὴν, 1 ν' ἀρίνη ὁλόκληρον τὸ ταχυδρομικὸν δικίωμα εἰς βάρος τοῦ λαμβάνοντος, 2 νὰ προπληρώσῃ τὸ ταχυδρομικὸν δικίωμα μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ εἰς τὸ ἄνωτέρω ἄρθρον προσδιορισθεὶς ἐλεύθερος ἢ κατὰ θέλησιν τρόπος πληρωμῆς διὰ τὰ συνήθη γράμματα, εἶναι ἐφαρμοστέος καὶ εἰς τὰ γράμματα καὶ τοὺς φακέλλους τοὺς ἐμπεριέχοντας δείγματα πραγμάτων.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ γράμματα καὶ οἱ μὲ δείγματα πραγμάτων φακέλλοι, ἀποστελλόμενα ἐξ ἐνὸς Κράτους εἰς τὸ ἄλλο, πληρωμένα ἢ μὴ, θέλουν χαίρεισθαι τὰς ἐλαττώσεις τῶν δικαιωμάτων αἱ ὁποῖαι παραχωροῦνται εἰς τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ διατάξεις τῶν δύο Ἐπικρατειῶν.

gent ainsi que des passagers, de quelque nation qu'ils puissent être, avec leurs hardes et effets personnels, sous la condition que les Capitaines se soumettront aux réglemens sanitaires et de Police de ces Ports, concernant l'entrée et la sortie des voyageurs. Toutefois les passagers admis sur ces paquebots, qui ne jugeraient pas à propos de descendre à terre pendant leur relâche dans les sus-dits ports, ne pourront, sous aucun prétexte être enlevés du bord ni assujettis à aucune perquisition, ni soumis à la formalité du visa de leurs passeports.

Article 9.

Le Gouvernement Français prend l'engagement de faire transporter par les paquebot susmentionnés, et aux conditions qui seront ultérieurement stipulées entre les offices de Poste respectifs, les correspondances du Royaume de Grèce pour les divers Etats d'Italie et de l'île de Malte, et de ces différens pays pour la Grèce.

Article 10.

L'office des Postes de France transportera par la voie des paquebots Français les correspondances qui leur seront confiées en dépêches closes, par les bureaux de Poste établis dans les ports de la Grèce où ces paquebots doivent relâcher, pour des bureaux de Poste du même Etat, moyennant le prix de quarante centimes par trente grammes, poids nets.

Article 11.

Il est défendu aux Capitaines des paquebots susmentionnés ainsi qu'aux agens chargés à bord du soin des dépêches, de recevoir pendant leur relâche dans les ports de la Grèce, aucune lettre en dehors des dépêches qui leur seront remises par les bureaux de l'office Grec, excepté toutefois les dépêches officielles que les Agens Français diplomatiques et autres auraient à échanger entre eux ou avec leur Gouvernement.

Article 12.

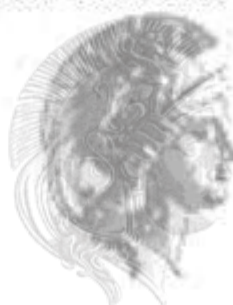
Les personnes qui voudront adresser des lettres, soit de la France ou des possessions Françaises dans le nord de l'Afrique ainsi que des Stations du Levant, où la France entretient des bureaux de Postes pour le Royaume de Grèce soit du Royaume de Grèce pour la France et les possessions Françaises dans le nord de l'Afrique, ainsi que pour les stations du levant susmentionnés, auront le choix: 1. de laisser le port entier de ces correspondances à la charge des destinataires: 2. de payer le port d'avance jusqu'au lieu de destination.

Article 13.

Le mode d'affranchissement libre ou facultatif stipulé par l'article précédent en faveur des lettres ordinaires, sera applicable aux lettres et paquets renferment des échantillons de marchandises.

Article 14.

Les lettres et paquets d'échantillons de marchandises qui seront envoyés d'un pays pour l'autre, affranchis ou non affranchis, jouiront des modérations de ports qui sont accordées à ces objets par les lois et réglemens des deux pays.

πλήρες δικαίωμα νὰ τὰ ἐξιδιαισθῇ, ὡς ἐπιτετραμμένον εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὰς ἐν Λονδίνῳ συμφωνίας, οἱ δὲ ἀγορασταὶ ἐμελλον νὰ τὰ χάσωσι χωρὶς νὰ ἔχουν πολλάκις τὸν ἀποζημιώσαντα, ἀφ' οὗτου μάλιστα ὁ πληρεξούσιος τῆς Πόρτας διεκήρυξεν ὅτι δὲν ἐγγυᾶτο πλέον εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τὴν ἀποζημιώσιν τῶν τοιούτων ἀπαρδέκτων ἢ ἐπισφαλῶν ἀγορῶν. Ὅτε ἔπειτα ἡ ἐπιτροπὴ μεσεγγύασεν ὁσάκις εὗρε κτήματα ὀθωμανικὰ, δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ἀποζημιώσιν ἄλλων ἀπαρδέκτων πωλήσεων, δὲν ἔλειψε νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἀγοραστὰς νὰ ἔρχονται πρὸς αὐτὴν νὰ θεωρῶσι τὸν κατάλογον τῶν μεσεγγυασθέντων κτημάτων, διὰ νὰ μὴ μένῃ εἰς ἔαρος τῶν τὸ ἐπὶ τοῦ ἀγορασθέντος κτήματος τεθῆν μεσεγγυων.

Μὲ ἄκραν τῆς ἀπορίας βλέπει, ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ὅχι μόνον τοῦτο δὲν κάμνουσι, ἀλλὰ καὶ τινες ἀγοράζουσι κτήματα μὲ ἰδιαιτέρον μόνον ἔγγραφον τοῦ πωλητοῦ, χωρὶς νὰ ζητῶσι παρ' αὐτοῦ τὴν συμφωνίαν νὰ τοῖς δοθῇ τουρκικὸν χοτζέτιον ἐν ᾧ τοῦλάχιστον, κατὰ τὸ ληφθέν μέτρον μεταξὺ τῶν δύο ἐπιτροπῶν, ἀπαλλάττονται δι' αὐτοῦ ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῶν ἀπαιτήσεων τὰς ὁποίας δύνανται νὰ κάμωσι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἄλλοι συγκληρονόμοι τοῦ πωλητοῦ, ἔταν αὐτὸς πωλῇ κληρονομικόν τι κτήμα· τὸν αὐτὸν κίνδυνον διατρέχουσιν ἐπίσης καὶ ὅσοι ἀγοράζουσιν ἀπὸ ἐπιτρόπους, τοὺς ὁποίους οἱ ἐντολεῖς τῶν δύνανται πάντοτε νὰ ἀρνηθῶσιν ὡς τοιούτους, ὁσάκις δὲν ἔχουσιν οἱ ἀγορασταὶ τακτικὸν τουρκικὸν πωλητήριον, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἀποδείξωσι νόμιμον τὴν ἐπιτροπὴν αὐτῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπαναλαμβάνουσα καὶ αὖθις εἰς τοὺς ἀγοραστὰς ὅσα διὰ τῶν προλαβουσῶν, προκηρύξεων τῆς τοῦ εἰδοποιήσεως περὶ βουκαφίων μαχλουβίων καὶ μεσεγγυασμένων κτημάτων, κρίνει χρεὸς τῆς, πρὸς μόνον τὸ συμφέρον αὐτῶν ἀποβλέπουσα νὰ τοὺς εἰδοποιήσῃ, ὅτι μέχρις οὗ ληφθέν μέτρον περὶ πωλήσεως, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τουρκικῆς Κυβερνήσεως, νὰ μὴν ἀγοράζωσι Τουρκικὰ κτήματα μὲ μόνον Γραικικὰ ἔγγραφα, ἀλλὰ νὰ ἀπαιτῶσιν παρὰ τῶν πωλητῶν τὴν ἐλθοσιν τῶν Τουρκικῶν πωλητηρίων, τὰ ὁποῖα μόνον δύνανται νὰ τοὺς ἀπαλλάξωσι ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συγκληρονόμων τῶν πωλητῶν, ἢ τῶν ἐντολέων αὐτῶν, ὅταν πωλοῦσι δι' ἐπιτροπῆς· ἄλλως δὲ δὲν μένει λόγος δικαιολογήματος εἰς τοὺς ἀγοραστὰς, ἀλλ' ὅλον τὸ ἔαρος θέλει μένει εἰς αὐτοὺς, χωρὶς νὰ ἔχωσι πόθεν νὰ ἀποζημιωθῶσι, ἥδη μάλιστα ὅτε οἱ πωληταὶ ἔχουν πωλημένα τὰ πλεονέστερα σχεδὸν κτηματὰ τῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Δεκεμβρίου 1832.

ΣΠ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Κ. ΜΑΝΟΣ.

Ι. ΜΗΣΣΙΟΣ.

ΣΥΜΒΙΒΑΣΙΣ

Τῆς ἐπὶ τῶν ὀθωμανικῶν κτημάτων Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Ὑ. Πόρτας.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ συνδιαλεχθεῖσα μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Πόρτας συνδιετέθη εἰς τὰ κατωτέρω.

Α'. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις θέλει ἔχει ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν αἱ ὁποῖαι ἐσχάτως δυνάμει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 24 Ἰουλίου τοῦ 1832 ἔτους, προσετέθησαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ὅλα τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐπ' αὐτῶν ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις.

Β'. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὀθωμανῶν, οἵτινες εὕρισκονται εἰς μερι-

κὰς τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν, ὅσοι θέλουν ν' ἀποδημήσουν, ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ πωλήσωσι τὴν ἑν ἐπὶ τῆς παρελθούσης ἐξουσίας εἶχον ὑπὸ κτῆσιν καὶ χρῆσιν περιουσίαν τῶν, τῆς περιουσίας αὐτῆς ἢ παρελθούσα καὶ μέλλουσα ἐκποίησις νὰ τρέχῃ προσαρμοζομένη τῷ ἐν πληρεστάτῃ ἐνεργείᾳ Σουλτανικῷ κανονισμῷ.

Γ'. Τὰ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαγραφομένων ἐν τοῖς ταπειντεμεσσουκλερὶ εὕρισκόμενα καὶ ὡς παραρτήματα τῶν τσιφλικιῶν λογιζόμενα χειμάδια, ἐκρινὰ δάση καὶ ἄλλα, νὰ κρατῶνται καὶ νὰ ᾖναι ὑπὸ χρῆσιν κατὰ τὸν τύπον ἐκεῖνον μὲ τὸν ὁποῖον ἦσαν ὑπὸ χρῆσιν τῶν ἐχόντων αὐτὰ ἐπὶ τῆς ὀθωμανικῆς ἐξουσίας.

Δ'. Ὡς πρὸς τὴν ἐξέτασιν τῆς νομιμότητος τῶν σενετιῶν, ὁ ἐπίτροπος τῆς Πόρτας, συμφώνως μὲ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιτροπὴν, θέλουν ἔχει ὁδηγὸν τῶν τῆν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἐννοίαν τοῦ κανονισμοῦ.

Ε'. Ἐπειδὴ τὰ σενετία τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν κτημάτων ἐχάθησαν ἐξ αἰτίας τῶν περιστατικῶν τοῦ πολέμου, καὶ πιθανὸν νὰ ἠκολούθησε τοῦτο καὶ εἰς ἄλλα μέρη, αἱ μαρτυρίαι ἀξιότιμων ἀνθρώπων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν θέλουν ἰσχύει πρὸς ἀνίχνευσιν τῆς ἀληθείας. Ταῦτα ἐγκριθέντα κοινῇ γνώμῃ ἐγγράφη ἐν τῷ παρόντι πρωτοκόλλῳ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαρτίου 1835.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

ΛΟΥΚΑΚΗΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Κ. Ν. ΛΕΒΙΑΝΗΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΣ.

Δ. Γ. ΦΕΔΕΡ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐγκρίσεως τῶν 5 ἄρθρων ἀφορώντων τὴν μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Ὑ. Πόρτας Σεκίπ Ἐφέντη καὶ τῆς Ἑλλ. ἐπιτροπῆς συμβίβασιν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὰ ὑποβληθέντα ἡμῖν μετὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς συνεδριάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς 2 (14) Ἀπριλίου Ε. Ε. πέντε ἄρθρα, ἀφορῶντα τὰς βάσεις τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Ὑ. Πόρτας Σεκίπ Ἐφέντη, ἐγκρίνονται.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 (16) Ἀπριλίου 1835.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως.

Ἡ Ἀντιβασιλεία

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, ΚΟΒΕΛΛ, ΕΪΔΕΚ.

μένος του αποβιβασμού αὐτῶν, ἤτοι μέχρι Πειριῶς ἢ Σύρας συμφώνως μετὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 16 (28) Δεκεμβρίου 1837 διατάγματος.

Ἄρθρ. 9.

Τὸ δικαίωμα τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐντύπων ἐκάστου εἴδους προερχομένων ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου διατηρεῖ ἡ Γαλλία Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, καὶ τὰ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ προπληρωμένα μέχρι τοῦ τόπου τοῦ αποβιβασμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλει εἶσθαι τὸ αὐτὸ ὡς προσδιορίζεται εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοῦ; πρὸς οὗ; διευθύνονται.

Ἄρθρ. 10.

Αἱ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα στελλόμενα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν, καὶ τ' ἀνάπαλιν δὲν θέλουν γίνεσθαι δεκτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, εἰμὴ καθ' ὅσον ἤθελον ἐκπληρωθῇ ἤδη πρὸς τοῦτο οἱ νόμοι, ἀπόφαισις καὶ διατάξεις αἱ προσδιορίζουσαι τοὺς ὅρους τῆς δημοσιεύσεως τῶν, καὶ τῆς εἰς ἀμφοτέρα τὰ κράτη κυκλοφορίας τῶν.

Ἄρθρ. 11.

Τὰ συνήθη συστημένα γράμματα καὶ τὰ δείγματα πραγματειῶν Ἑλληνικῆς παραγωγῆς διὰ τὰ κράτη πρὸς τὰ ὅποια διὰ τὰ φθάσσει πρέπει νὰ διέλθωσι τὴν Γαλλικὴν ἐπικράτειαν, θέλουν εἶσθαι προπληρωμένα μέχρι τοῦ λιμένος τοῦ αποβιβασμοῦ, ἤτοι μέχρι Πειριῶς ἢ Σύρας κατὰ τὰ διατάγματα τῶν 12 (24) Ἰουνίου καὶ 10 (22) Αὐγούστου 1836.

Ἄρθρ. 12.

Εἰς τὰ συνήθη συστημένα γράμματα καὶ τὰ δείγματα πραγματειῶν ξένης παραγωγῆς, καὶ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας, καὶ προπληρωμένα μέχρι τοῦ λιμένος τοῦ αποβιβασμοῦ αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλει ἐφαρμόζεσθαι τὸ αὐτὸ δικαίωμα κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι ἀπὸ τοῦ; πρὸς οὗ; διευθύνονται.

Ἄρθρ. 13.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ὅποιον θέλει καταχωρηθῇ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 23.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τελευταίας παρατάξεως τῆς προθεσμίας τῆς ἐγγραφῆς εἰς τοὺς προικοδοτικούς καταλόγους τῶν ἐχόντων δικαίωμα προικοδοτήσεως.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 18 (30) Μαΐου τ. ε. προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας διατάττομεν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1838).

Ἡ κατὰ τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου) τ. ε. ἐκπνεύουσα προθεσμία τῆς εἰς τοὺς προικοδοτικούς καταλόγους ἐγγραφῆς τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα εἰς τὴν προικοδοτήσιν ἀρχηγῶν τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν παρατείνεται διὰ τελευταίαν φορὰν μέχρι τῆς 20 Νοεμβρίου (2 Δεκεμβρίου) 1838.

Ελπίζομεν, ὅτι τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει γένει πρόσφορος χρῆσις, διὰ τὰ συμπληρωθῶν οἱ κατάλογοι· οἱ δὲ ὀκνήσαντες νὰ ἐγγραφῶσι θέλουν σπεύσει νὰ τὸ κάμουν τώρα, ἐπειδὴ οὐδεὶς δύναται νὰ προικοδοτηθῇ, ἄνευ τῆς προμνησθείσης ἐγγραφῆς.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματειῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 21 Μαΐου (2 Ἰουνίου) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 24. (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Ἰουνίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 Νόμου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ προσδιορίσωμεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὰ Ἡμέτερα δικάστηρια, ὀφείλουν νὰ ἐκτελῶσι τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 Νόμου, καὶ θεωροῦντες ἀναγκαῖον, ν' ἀφαιρεθῶσιν ὅλα τὰ μὴ ἀναγκαῖα καὶ βραδύνοντα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ρηθέντος Νόμου προσκόμματα, ἐπὶ τῇ ἐκ συμφώνου προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐξῆς·

Ἄρθρον 1.

Ὁμοῦ μετὰ τὴν ἀπογραφὴν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, οἱ ποινητόρες θέλουν συντάττει καὶ κατάλογον τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ κτημάτων, ὅταν καὶ δι' ὅσα ἐξ αὐτῶν ἤθελαν διαταχθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ταμιῶν. Εἰς δὲ τὴν σύνταξιν ταύτην τοῦ καταλόγου, θέλουν ἐφαρμόζεσθαι ἀναλόγως τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 καὶ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 Νόμου.

Ἄρθρ. 2.

Ὅταν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 Νόμου ὁ ἀρμοδῖος ταμίας νομίσει κατάλληλον τὴν ἐκποίησιν ὅλης ἢ μέρους τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου, ἀπευθύνεται δι' ἀναφορὰς τοῦ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ πρωτοδι-

τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὀρί-
ζει ἄλλο τι ὁ παρὼν νόμος.

Β'. 15 τοῖς 0]0 διὰ τὸν μούστον ἐκείνων τῶν ἀμπελίων
καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς δένδρων, τὰ ὅποια ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς
γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς κυβερνήσεως.

Γ'. 2 Λεπ. τὴν ὁκτὼν διὰ τὰ ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. Β καὶ Ε, ἀμ-
πέλων σταφύλια, ὅταν πωλῶνται διὰ βρώσιν καὶ ὄχι διὰ κα-
κασκευὴν οἴνου.

Δ'. 15 τοῖς 0]0 διὰ τὸ ἀκαθάριστον προῖον τῶν ἀπὸ δια-
φόρου ἄνευ ἀδείας τῆς κυβερνήσεως φυτευθειῶν σταφι-
δαμπέλων.

Ε'. 20 τοῖς 0]0 διὰ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἀπὸ ἀμπε-
λῶνας, σταφιδαμπέλους, μωρέας, ἐλαιόδενδρα καὶ ὀπωροφόρα
δένδρα, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ'
ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοῦς σημερινοῦς
διακκτόχους, χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 11.

Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπικαρπίας, ἴσος μὲ τὸν ἔγγειον διὰ
τὰ ἐθνοῦδιόκτητα κτήματα (ἀμπέλου, σταφιδαμπέλους, ὀπω-
ροφόρα δένδρα, κτλ.) καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται ἐκεῖνα τὰ ὁ-
ποῖα ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐφυτεύθησαν μὲ ἄδειαν τῶν ιδιοκτη-
τῶν τῆς γῆς ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθε-
ρίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἄδειαν τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 12.

Διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνοῦδιο-
κτῆτων ἀμπέλων, λαμβάνεται φόρος ἐπικαρπίας ἐν λεπτοῦν
τὴν ὁκτὼν.

Ἄρθρ. 13.

Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρήτας, νεοφωτίστους φαλαγγίτας καὶ
ἄλλους πολίτας, διὰ διαταγμάτων τῆς κυβερνήσεως παραχω-
ρηθείσας γαῖας, δὲν πληρῶνεται φόρος ἐπικαρπίας ἐκτὸς μὴ-
νον ἂν ὠρῇ ἄλλως πῶς εἰς αὐτὰ τὰ διατάγματα. Ὡσαύτως
δὲν πληρῶνεται φόρος ἐπικαρπίας διὰ τὰς ἐθνικὰς γαῖας ἢ
φθαρτὰ κτήματα, ὅσα ἐπροικοδοτήθησαν ἢ ἐξεποιήθησαν.

Ἄρθρ. 14.

Ὅταν τὸ κτῆμα ᾖ ἀμφισβητούμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως
καὶ ιδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι,
καὶ τὰ εὐεργετικὰ καταστήματα, ἢ δὲ ἀμφισβήτησις προήλ-
θῃ ἐκ μέρους τῶν ιδιωτῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόν-
τος νόμου, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας παρακκτατί-
θεται ὡς καὶ πρότερον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἕως οὗ ἐξακρι-
βωθῇ τῆς ιδιοκτησίας ἢ κατάστασις. Ἄν δὲ ἢ ἐκ μέρους τῶν
ιδιωτῶν αὕτη ἀμφισβήτησις συμβῇ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ πα-
ρόντος νόμου, ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐ-
νοικιαστὴν ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν ἀν-
τιποιούμενον τὸ κτῆμα ιδιώτην παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗ-
τος ἤθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ιδιοκτήτης ὀριστικῶς.

Ὅτῳκις ὅμως ἡ ἀμφισβήτησις προέρχεται ἐκ μέρους τοῦ
δημοσίου ὁ προσδιωρισμένος τῆς ἐπικαρπίας φόρος παρακκα-
τίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἂν τὸ δημόσιον κατέστη-
σεν ἀμφισβητούμενον τὸ κτῆμα πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ
18 (30) Ἀπριλ. 1836 νόμου.

Ἄν δὲ ἡ ἀμφισβήτησις συνέβῃ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ῥηθέν-
τος νόμου, ὁ ἀντιποιούμενος τὸ κτῆμα ιδιώτης δὲν παρακα-
θεῖται μὲν τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ δώ-
σῃ εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸν φόρον τοῦτον ἀξιοῦχος ἐγγυητὴν,
ἐγγυούμενος περιπλέον πρὸς πλειοτέραν ἀσφάλειαν τοῦ δημο-
σίου καὶ μὲ τὴν ὑποθήκην ὅλης τῆς περιουσίας του.

ΤΜΗΜΑ Β'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ διαθέσεως τῆς ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων προόδου.

Ἄρθρ. 15.

Προσδιορίζονται δύο τρόποι διὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν προσό-
δων ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων·

α. Ὁ τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ

β. Ὁ τῆς εἰσπραξέως ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 16.

Καὶ ἡ μὲν ἐνοικίασις γίνεται διὰ δημοπρασίας, ἐνεργουμέ-
νης εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν (διοικήσεων ὑποδιοι-
κήσεων) ἢ εἰς ἄλλας πόλεις καὶ κωμοπόλεις, ὅπου κριθῇ εὐ-
λογον παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, λαμβανομέ-
νων ὑπ' ὄψιν τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, καὶ διακηρυτ-
τομένης τῆς δημοπρασίας, καὶ ἀναφερομένου τοῦ τόπου,
ὅπου αὕτη θέλει γενῇ εἰς ὅλους τοὺς δῆμους, ὁκτὼ ἡμέρας
πρὸ τῆς ἐναρξέως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ ἐνοικίασις γίνεται κατὰ χωρία, τῶν ὁποίων τὰ ὄρια
πρέπει νὰ προσδιορίζονται ἀκριβῶς εἰς τὰς προκηρύξεις, τὰ
πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια. Καὶ ἐὰν θέσῃ τις ἦναι ἀμφι-
βαλλομένη, ὅτι ἀνήκει εἰς τοῦτο ἢ εἰς ἐκεῖνο τὸ χωρίον,
πρέπει νὰ γίνεται τούτου μνεία εἰς τὰς προκηρύξεις, τὰ πρα-
κτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια· ὅτι δηλ. συμπεριλαμβάνεται αὐ-
τὴ εἰς τὰ ὄρια τοῦ ἐνὸς χωρίου, καὶ ἐξαιρεῖται ἀπὸ τὰ ὄρια
τοῦ ἄλλου.

Παρατηροῦνται, ὅτι ἂν κάτοικος τις ἐνὸς χωρίου καλλιεργῇ
κτῆματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος
ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦτου τοῦ δευτέρου
χωρίου.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρό-
πων, ἢ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων των, ὅταν ἡ χρεια τὸ κα-
τέσῃ, καὶ διαταχθῇ τοῦτο παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκο-
νομικῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῶν διοικητικῶν
Ἀρχῶν, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα, ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῶν
εἰρηνοδικῶν.

Ἄρθρ. 19.

Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ἐκάστης ἡμέρας, (καθ' ἃς
διαρκεῖ ἡ δημοπρασία) συντάσσονται καὶ υπογράφονται κατὰ
πᾶσαν σελίδα παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ παρὰ τοῦ
διοικητοῦ ἢ τοῦ ὑποδιοικητοῦ, καὶ καταστρώνονται, εἰς τρό-
πον ὥστε νὰ μὴ χωρῇ καμία ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὸ πωλούμε-
νον πρᾶγμα, ἢ ὡς πρὸς τὴν ὁροθεσίαν τοῦ πωλουμένου χωρίου.

Κατὰ τοῦτο θεωρεῖται ὑπεύθυνος ὄχι μόνον ὁ οἰκονομικὸς
ἐπίτροπος, ἀλλὰ καὶ ἡ διοικητικὴ ἀρχή, ἥτις ὀφείλει νὰ ἐφο-
ρᾷ περὶ τὰ τοιαῦτα, ὥστε αἱ προκύπτουσαι ζημίαι ἐκ τῶν
σφαλερῶν σημειώσεων, πίπτουν εἰς βάρος τῶν οἰκονομικῶν
ἐπιτρόπων καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, ἄνευ βλάβης τινὸς τοῦ
δημοσίου.

Ἄρθρ. 20.

Ἐκαστον χωρίον στέλλει εἰς τὴν δημοπρασίαν ἓνα ἢ πλειο-
τέρους ἀντιπροσώπους του, φέροντας πληρεξούσιον ἑγγραφον
συνταγμένον κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐνώπιον τοῦ δημάρ-
χου τοῦ δήμου εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται τὸ χωρίον, ἢ τινὸς
τῶν συμβολαιογράφων. Τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν,
μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν

ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας δι' ἐαυτὴν καὶ διὰ τοὺς ὑπηκόους τῆς ἐνυπαρχουσῶν ἀπαιτήσεων, ὅποιαιδήποτε φύσεως καὶ ἂν ἦναι αὐταί, πληρωθῇ ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν ἡ ποσότης γροσίων δύο ἑκατομμυρίων ἑκατὸν ἐξήντα τεσσάρων χιλιάδων καὶ πεντακοσίων, γροσ, 2,464,500.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ πληρωμὴ τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον πρῶτον διαλαμβανομένης ποσότητος θέλει γενῇ εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας μηνιαίας δόσεις.

Γρ. 216,450 τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1837.

» 216,450 τὴν 15 Ὀκτωβρίου »
» 216,450 τὴν 15 Νοεμβρίου »
» 216,450 τὴν 15 Δεκεμβρίου »
» 216,450 τὴν 15 Ἰανουαρίου 1838.
» 216,450 τὴν 15 Φεβρουαρίου »
» 216,450 τὴν 15 Μαρτίου »
» 216,450 τὴν 15 Ἀπριλίου »
» 216,450 τὴν 15 Μαΐου »
» 216,450 τὴν 15 Ἰουνίου »

Ἄρθρ. 3.

Ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα ἀπεκδύεται διὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον δι' ἐαυτὴν καὶ τοὺς ὑπηκόους τῆς πᾶν δικαίωμα ἐπὶ παντός κτήματος κειμένου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν, ὅποιαιδήποτε φύσεως καὶ ἂν ἦτελεν εἶσθαι αὐτὸ τὸ δικαίωμα, ἢ ὑπὸ ὁποιαδήποτε μορφήν καὶ ἂν ἦτελε παρήρσιασθῇ τοιοῦτόν τι, καὶ δὲν ἡμπορεῖ τοῦ λοιποῦ νὰ παρουσιάσῃ καμμίαν ἀπαίτησιν, οὔτε νὰ μεσολαβήσῃ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ὑπέρ τινος ὁποιοῦδήποτε, ὅστις ἤτελε προβάλλει ἀπαίτησιν τινὰ τοιοῦτον ὅσον ἐλαχίστη καὶ ἂν ἤτελεν εἶσθαι.

Ἄρθρ. 4.

Τῆς παρούσης συμφωνίας ἐγένοντο δύο ὅμοια πρωτότυπα ὑπογεγραμμένα παρ' ἀμφοτέρων τῶν συμφωνούντων μετ' αὐτῶν, καὶ ἔλαβεν ἕκαστον μέρος ἀνά ἓν: θέλει δὲ λαβεῖ ἰσχύϊν αὐτῶν ἀφοῦ ἐπικυρωθῶσι κατὰ τὴν τάξιν ἀπὸ τὰς δύο Κυβερνήσεων καὶ ἀνταλλαχθῶσι τὰ ἐπικυρωμένα ἔγγραφα.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1837 ἔτους:

Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ, ΙΣΜΑΗΛ ΚΟΥΔΣΗ.

Ἡμεῖς Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνωτέρω σύμβασιν ὑπογεγραμμένην ἐν Ἀθήναις, ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους παρὰ τῶν Κ.Κ. Ἰακώβου Ρίζου, Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ Γ. Λασσάνη Γ. ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, διορισθέντων ἐπὶ τούτῳ ἀμφοτέρων εἰδικῶν ἐπιτρόπων παρὰ τῆς Α. Μ. ἀφ' ἑτέρου δὲ παρὰ τοῦ Κ. Ἰσμαὴλ Κουδσῆ Ἐφέντη ἀξιωματικοῦ τοῦ Διβανίου τῆς γ' τάξεως, ἐπιτρόπου τῆς Ὑψηλῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, καὶ ἀφορῶσαν τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θηβῶν κείμενα κτήματα, ἔχοντες ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 10 (22) Σεπτεμβ. 1837 καὶ ὑπ' ἀρ. 24,573 Ὑψηλὸν Βασιλικὸν Διάταγμα, δι' οὗ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐγκρίνῃ καὶ ἐπικυρώσῃ ἐν ὀνόματί Του τὴν εἰρημένην σύμβασιν, ἐγκρίνομεν ἐπομένως καὶ ἐπικυροῦμεν καθ' ὁλοκληρίαν τὴν σύμβασιν αὐτήν, ἥτις θέλει ἀνταλλαχθῇ ἀμέσως εἰς Ἀθήνας μετὰ τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν 11 τοῦ Σχεβᾶλ 1253 (27 Δεκεμβρ. 1837 ε. π.) ἐπικυρωθείσης παρὰ τῆς Α.

Ε. τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Ὑπουργοῦ τῆς Ὑψ. Πόρτας.

Εἰς ἐνδειξιν τούτου ὑπεγράψαμεν τὰς παρούσας, σφραγίσαντες αὐτάς μετ' ἐνὶ σφραγίδι τῆς ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου (4 Μαρτίου) τοῦ 1838 ἔτους.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν σχέσεων Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 11.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 31. Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀνταποκρίσεως ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

1. Ὁ ἀνταποκρινόμενος, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπάρχοντα μετὰ τῆς συγκοινωνίας μετὰ τοῦ Βασιλείου μας καὶ τῶν ἑσῶν Ἐπικρατειῶν, ἔχει τὸ δίκαιον νὰ ἐκλέξῃ ἀναλόγως τῶν συνθημάτων τοῦ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων μέσων, διὰ νὰ ἀποσταλῇ τὸ γράμμα του.

2. Ἡ θέλησις αὐτῆς τοῦ ἀνταποκρινομένου πρέπει νὰ ἐξηγῇται ἐν τῇ ἀπογραφῇ τοῦ γράμματος.

3. Τὸ παραλαμβάνον Ταχυδρομεῖον ἀρεῖται νὰ διατιμᾷ ἕκαστον γράμμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐξηγῇται ἡ θέλησις τοῦ ἀνταποκρινομένου, κατὰ τοὺς ἐνυπάρχοντας νόμους, καὶ νὰ τὸ ἀποστέλλῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τοῦ ἀναλόγως τῆς ἐκφρασθείσης θέλησεως τοῦ ἀνταποκρινομένου.

4. Ὅσακις δὲν ἐξηγῇται ἡ θέλησις τοῦ ἀνταποκρινομένου, τὰ Ταχυδρομεῖά μας ἀρεῖται νὰ τὰ διατιμῶν σύμφωνα μετὰ τὰ ἐν ἰσχύϊ Διατάγματα, καὶ τὰ διευθύνουν διὰ τῆς καταλληλοτέρης ὁδοῦ.

5. Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως θέλει ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Διάταγμα διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 24 Φεβρουαρίου (8 Μαρτίου) 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας. Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ἐκδικάσεως τινῶν κατ' ἔφεσιν ἐκκρεμῶν δικῶν τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, παρατηρήσαντες, ὅτι μετὰ τῶν ἐπὶ τῆς νομοθεσίας τοῦ 1830 λαβουσῶν γένεσιν καὶ εἰσέτι

Άρθρ. 6.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 25 Σεπτεμβ. (7 Ὀκτωβρ.) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς προϊόντων εἰς Λακωνίαν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρίου) τ. ε. περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς Λακωνίας Νόμου διατάττομεν·

Άρθρ. 1.

Τὰ προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὅσα ἐνδιαλαμβάνονται εἰς τὸν ῥηθέντα νόμον, ἀνεξιρέτως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαγῶνται, εἰμὴ διὰ τῶν τόπων τῶν ὀριζομένων παρὰ τοῦ άρθρου 2 αὐτοῦ τοῦ Νόμου, ἀφ' οὗ ἐκπληρώθῃ τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1. προσδιοριζόμενον δικαίωμα.

Ὅστις τὰ ἐξαίρει χωρὶς νὰ ἐπλήρωσῃ τὸ εἰρημένον δικαίωμα, παιδεύεται κατὰ τὴν διάταξιν τῶν τελωνείων ἀπὸ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1830 μὲ τὴν πληρωμὴν ὀκταπλοῦ δικαιώματος.

Άρθρ. 2.

Οἱ κάτοικοι τῆς Μεσσηνίας καὶ Λακεδαιμόνος, ἢ τινὲς ἄλλης ἐπαρχίας, ὅσοι θέλουν νὰ μεταφέρουν τὰ προϊόντα τῶν οὐκ εἰς τὴν Λακωνίαν εἰς Γύθειον, ἢ Ἀλμυρὸν, διὰ νὰ ἐξαγῶνται ἀπ' ἐκεῖ διὰ θαλάσσης, ὀφείλουν νὰ περῶσι διὰ τριῶν μόνων δρόμων, διὰ τοῦ μεγάλου δρόμου τοῦ φέροντος ἀπὸ Σπάρτης εἰς Γύθειον, καὶ διαβαίνοντος τὸ Κακοσκάλι πλησίον τῆς Σελινίτζας, διὰ τοῦ ἀπ' Ἀρχοντικὸν εἰς Γύθειον δρόμου, καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ Καλάμας εἰς Ἀλμυρὸν, καὶ διαβαίνοντος ἀπὸ τὴν Βέργαν.

Άρθρ. 3.

Διορίζονται τρεῖς ἔφοροι, δύο κατὰ τὴν ἀνατολικὴν γραμμὴν τῶν ὁρίων τῆς Λακωνίας, ἐδρεύοντες ὁ μὲν ἐπὶ τῇ Κακῇ Σκάλῃ πλησίον τῆς Σελινίτζας, ὁ δὲ εἰς Ἀρχοντικόν, ὁ τρίτος κατὰ τὴν δυτικὴν γραμμὴν τῶν ὁρίων τῆς Λακωνίας, ἐδρεύων εἰς Βέργαν, τῶν ὁποίων τὰ καθήκοντα θέλουν εἶναι·

α. Νὰ ἐφορεύουν τὴν διὰ ξηρᾶς ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων τῆς Λακωνίας, ὥστε νὰ μὴ γίνεταί χωρὶς ἀποδεικτικῶς τῆς κατὰ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος Νόμου προσηγνηθείσης πληρωμῆς·

β. Νὰ προμηθεύουν τὰ ἀναγκαῖα ἀποδεικτικά εἰς τοὺς μετακομίζοντας προϊόντα ἀπὸ τὴν Μεσσηνίαν καὶ Λακεδαίμονα εἰς τὴν Λακωνίαν.

Άρθρ. 4.

Πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς λαθρεμπορίου, θέλουν διαταχθῇ νὰ ἐπιτηρῶσι πρὸ πάντων χωροφύλακες εἰς τὰ μεταξὺ Λακωνίας καὶ τῶν πλησίων ἐπαρχιῶν σύνορα, καὶ ἐξαίρετως εἰς τὴν Βέργαν, καὶ εἰς τὰς θέσεις τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου τῆς Ἰατρίσσας ἢ Ῥάχης, τοῦ Ἀγίου Νικολάου, Ἀρχοντικοῦ ἢ τοῦ Κακοσκαλιῦ.

Άρθρ. 5.

Οἱ μετακομίζοντες προϊόντα εἰς τὴν Λακωνίαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Μεσσηνιοὶ, ἢ κάτοικοι ἄλλης τινὸς ἐπαρχίας, ὀφεί-

λουν νὰ προμηθεύωνται μὲ τακτικὰ διαβατήρια πρὸς τῶν ἀρμοδίων δημάρχων, ὅπισθεν τῶν ὁποίων νὰ διαδηλοῦται ἐπισήμως ὁ ἀριθμὸς τῶν φορτίων, καὶ τὸ εἶδος τοῦ προϊόντος, τὰ ὅποια πρέπει νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τοὺς ἐδρεύοντας ἐφόρους εἰς Κακὴν Σκάλαν, ἢ Ἀρχοντικὸν ἢ Βέργαν. Οἱ θέλοντες δὲ νὰ ἐξαίρουν διὰ ξηρᾶς τὰ προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὀφείλουν νὰ προμηθεύωνται διὰ τοῦτο μὲ ἔγγραφα ἀδείας πρὸς τῶν τελωνείων, εἰς τὰ ὅποια ἐπλήρωσαν, ἐπὶ ἀποδείξει ἐκ τοῦ διπλοτύπου βιβλίου, τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νόμου δικαίωμα. Εἰς αὐτὰ τὰ ἔγγραφα ἀδείας θέλει σημειωθῇ τὸ ποσὸν καὶ ἡ ποιότης τῶν ἐξαχθησομένων προϊόντων δι' ὅσα ἐπλήρωσαν.

Άρθρ. 6.

Ὅσον ἀποβλέπει τὴν εἰς τὴν Λακωνίαν εἰσαγωγὴν, οἱ ἔφοροι θέλουν κρατεῖν τὰ παρουσιαζόμενα διαβατήρια, καὶ ἂν εὐρεθῇσαν αὐτὰ καὶ τὰ εἰς αὐτὰ περιεχόμενα ὀρθὰ καὶ ἀνελεῖπῃ, θέλουν δίδει ἀντ' αὐτῶν ἀποδεικτικά, διαλαμβάνοντα ὡσαύτως τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν προϊόντων.

Άρθρ. 7.

Ὅστις τῶν δημάρχων ἤθελε φωραθῇ δημοποιῶν ὡς προϊόντα τοῦ τόπου, προϊόντα, τὰ ὅποια νομίμως ἤθελον ἀποδειχθῇ τῇς Λακωνίας, ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τὴν ὀριζομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 274 τῆς ποινικῆς δικονομίας. Ὅσον δὲ ἀποβλέπει τοὺς θέλοντας νὰ ἐξαίρουν διὰ ξηρᾶς προϊόντα τῆς Λακωνίας, οἱ ἔφοροι πρέπει νὰ ἐξετάσωσιν τὸ ἔγγραφον τῆς ἀδείας, τὸ ὅποion παρὰ τοῦ τελωνείου, ὅπου ἐπλήρωσε τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1. τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Νόμου ὀρισθὲν δικαίωμα, καὶ ἂν εὐρεθῇσαν τὸ εἰσαγόμενον ἔγγραφον ὀρθόν, θέλουν συγχωρῆσαι ἐλευθερίαν ἐξαγωγῆς.

Άρθρ. 8.

Οἱ τελῶναι Γυθείου καὶ Ἀλμυροῦ θέλουν θεωρεῖ ἀνεξαίρετως καὶ φορολογεῖ ὡς προϊόντα τῆς Λακωνίας, ὅσα δὲν συνοδεύονται μὲ τακτικὰ ἀποδεικτικά τῶν ἐφόρων.

Άρθρ. 9.

Οἱ ἔφοροι ὀφείλουν νὰ φυλάττωσιν ἐπιμελῶς τὰ παρουσιαζόμενα εἰς αὐτοὺς διαβατήρια καὶ ἔγγραφα τῆς ἀδείας, τὰ ὅποια ἀποστέλλουσι κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὡσαύτως καὶ οἱ τελῶναι Γυθείου καὶ Ἀλμυροῦ ὀφείλουν νὰ φυλάττωσιν ἐπιμελῶς τὰ παρουσιαζόμενα εἰς αὐτοὺς ἀποδεικτικά τῶν ἐφόρων, καὶ ἀποστέλλουν αὐτὰ τακτικῶς πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τῶν λογαριασμῶν των.

Άρθρ. 10.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία συνεννοουμένη μὲ τὴν τῶν Στρατιωτικῶν, διατάσσεται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα·

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Σεπτεμβ. (8 Ὀκτωβρ.) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

σύνης Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 (18) Σεπτεμβρίου 1838.

ΟΘΩΝ.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 38.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν καταλόγων τῆς προικοδοτήσεως.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 20 ἰουν. τ. ε. ἀναφορᾷ τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπαλλάττομεν τοὺς διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, εἰς τὰς ὁποίας οἱ κατὰ τοιοῦτον τῶν Ἑλλήνων οἰκογενειάρχων δὲν ἐπιθεωρήθησαν εἰσέτι ὑπ' αὐτῶν τῶν ιδίων, ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐπιθεωρήσεως ταύτης, ἐπιβαλλομένης ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου τῆς προικοδοτήσεως τῶν 1835, καὶ διατάττομεν νὰ γίνῃται αὕτη ἀπὸ τοὺς δημάρχους καὶ τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἐκαστοῦ δήμου κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐπιφυλάττομεν ὅμως εἰς ἕκαστον Ἑλληνα οἰκογενειάρχην τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὰς ἀπαιτήσεις του εἰς τὴν ἀρμόδιον διοικήτην, καθὼς καὶ ἐπαρθεῖν εἰς τὰς λοιπὰς διὰ τοῦ εἰρημένου Νόμου διὰ τοῦτο προσδεδειγμένας ἀρχάς, εἰς περίπτωσιν, καὶ ἢ δὲν ἤθελε συμπεριληφθῇ εἰς τὸν κατάλογον καὶ ἐξαιτίας τούτου δὲν ἤθελε λάβει τὸ πιστωτικὸν γραμματίον του. Ἐὰν δὲ ἀναγνωρίσῃ τὸ δικαίωμά του, θέλει καταγράφεσθαι εἰς τὸν κατάλογον καὶ θέλει λαμβάνει οὗτος τὸ πιστωτικὸν γραμματίον του μετὰ ταῦτα, ἐπιφυλαττομένων τῶν εἰς τὸ ἄρ. 9 τοῦ εἰρημένου Νόμου ὠρισμένων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 ἰουνίου (5 ἰουλίου) 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 39.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποδεκατώσεως τῶν προϊόντων τῆς διοικήσεως
Λακωνίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁδηγοῦμενοι ἀπὸ τὴν γενικὴν Ἀρχὴν, ὅτι ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Κράτους ὀφείλου ἐξίσου νὰ συντρέχουν εἰς τὰ πρὸς συν-

τήρησιν τῆς κοινωνίας ἀναπόφευκτα βάρη, κατ' ἀναλογίαν τῶν ὁποίων ἀπολαμβάνουν ἐξ αὐτῆς ὠφελημάτων. Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἰδιοζούσας περιστάσεις τῆς Λακωνίας, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1.

Ὅλα τὰ προϊόντα τῶν δύο ἐπαρχιῶν Οἰτύλου καὶ Γυθείου, τῶν συγκροτούσων τὴν σημερινὴν διοίκησιν τῆς Λακωνίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐνεργεῖται ἀποδεκατώσις, κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις, θέλουσι ὑποβληθῇ εἰς τοὺς τόπους, ὅθεν καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν ἐξάγονται εἰς δικαίωμα, λαμβανόμενον κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν·

Α'. 1. Ἀπὸ τὰ βελανίδια τὴν λεγομένην χαμάδαν ἀνὰ λεπτὰ 150 (λεπτὰ ἑκατὸν πενήκοντα) τὸ καντάρι (ἴσον 1/9 τῆς χιλιάδος τῆς Μάνης).

2. Τὸ ραβδιστὸν ἀνὰ λεπτὰ 100 (λεπτὰ ἑκατὸν) τὸ καντάρι.

3. Τὸ χονδρὸν ἀνὰ λεπτὰ 60 (λεπτὰ ἐξήκοντα) τὸ καντάρι.

Β'. Τὸ ἔλαιον ἀνὰ λεπτὰ 12 (λεπτὰ δώδεκα) ἐκάστην ὀκά.

Γ'. Μετάξι ἀνὰ δραχ. 3 (δραχ. τρεῖς) ἡ ὀκά.

Δ'. Πρινοκόκκι ἀνὰ δραχ. 2 (δραχμ. δύο) ἡ ὀκά.

Ε'. Μέλι ἀνὰ λεπτὰ 6 (λεπτὰ ἑξ) ἡ ὀκά.

Ζ'. Κερίον ἀνὰ λεπτὰ 70 (λεπτὰ ἐβδομήκοντα) ἡ ὀκά.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ τελωνεῖα τῆς Λακωνίας, ὅπου θέλει λαμβάνεσθαι τὸ ἐξαχθέν ἐξαιρητικὸν αὐτὸ δικαίωμα, εἶναι τὰ ἀκόλουθα· τὸ Γύθειον, τὸ Λιμένι, αἱ Κιτριαί, ἡ Σκαρδαμουλὰ καὶ τὸ Ἀλμυρὸν.

Ἡ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ Κράτους διὰ ξηρᾶς ἐξαγωγή τῶν εἰρημένων προϊόντων συγχωρεῖται διὰ τὸ παρὸν, μόνον εἰς τὴν Βέργαν καὶ τὴν Κικκὴν Σκάλαν, πλησίον τῆς Σελινίτζας, ἀφ' οὗ προηγουμένως πληρωθῇ τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα εἰς τὸ Γύθειον, ἢ εἰς τὸ Ἀλμυρὸν, καὶ ἀποδειχθῇ τοῦτο ἀνηκόντως.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ ὡς ἀνωτέρω προσδιορισθὲν δικαίωμα θέλει πληρῶνεσθαι εἰς τὰ κατὰ τόπους τελωνεῖα ἂν ἐξάγονται διὰ θαλάσσης συγχρόνως μετὰ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, φυλαττομένων τῶν αὐτῶν τύπων ὡς πρὸς τὸν τρόπον καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς πληρωμῆς, γενομένης διακρίσεως εἰς τὰς ἐγγραφὰς τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου δικαιώματος.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὸ νὰ διακρίνωνται τὰ διὰ θαλάσσης ἐξαχθησόμενα προϊόντα τῆς Λακωνίας ὅσα δὲν ὑπεβλήθησαν εἰς ἀποδεκατώσιν, ἀπὸ τὰ προϊόντα τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπαρχιῶν, τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ ἐξάγονται δι' αὐτῶν τῶν προμνησθέντων λιμένων, καὶ θέλει λάβει ὁμοίως τ' ἀνήκοντα μέτρα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ καὶ πᾶσαν ἄλλην κατάχρησιν ὡς πρὸς τὴν ἀποφυγὴν τῆς φορολογίας.

Ἄρθρ. 5.

Αἱ περὶ τῆς λαθρεμπορίας διατάξεις τοῦ περὶ τελωνείων Νόμου ἰσχύουν καὶ εἰς τὴν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου προσδιοριζομένην φορολογίαν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 40.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Νοεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί της διαρκείας των έργων των ανακριτών.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 118 τοῦ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834 περί ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολιογράφων Νόμου ἐπὶ ἑνὶ ἐνιαυτὸν περιοριζομένη διάρκεια τῶν ἔργων τῶν ανακριτῶν ἐπεκτείνεται ἐπὶ τρία ἔτη.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ἤδη διὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος διορισμένοι ανακριταὶ θέλουν διαμείνει τριετίαν ὡσαύτως, ἂν κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ ἐλευστομένου ἔτους ὁ Βασιλεὺς δὲν διορίσῃ ἄλλους, κατὰ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ εἰρημένου ἄρθρου 118.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Μεσολογίῳ, τὴν 14 (26) Ὀκτωβρίου 1838.

ΟΘΩΝ

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΦΑΚΗΣ, Κ. ΖΗΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περί τῶν ταχυδρομικῶν ἐξόδων τῶν προκυπτόντων ἐκ τῆς εἰς τὰ ἑκτὸς τοῦ Βασιλείου μέρη ἀποστολῆς δικογράφων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διάδικοι, οἱ παργγέλλοντες ἐπιδόσεις ἀναγομένας εἰς τὸν παράγραφον 6. τοῦ ἄρθρου 143 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἢ ἄλλας οἰκισθήποτε κοινοποιήσεις πρὸς κατοικοῦντας ἢ διαμένοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὁρεῖλουν νὰ καταβάλλωσιν εἰς τὸ γράφεϊον τοῦ εἰσαγγελέως, εἰς ὃν γίνεται ἡ ἐπίδοσις, καὶ τὰ διὰ τὴν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἀποστολὴν τῶν ἐπιδιδόμενων δικογράφων ταχυδρομικὰ τέλη, ὑπολογιζόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ταχυδρομικῆς διατιμῆσεως. Εἰς τὰ τέλη ταῦτα θέλουν προστίθεσθαι καὶ τὰ διὰ τὸ ἐγγράφον τῆς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματειῶν, δι' οὗ θέλουν σταλῇ τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἀρμοδίαν προξενικὴν ἀρχὴν, καθὼς ἀκόμη καὶ τὰ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπιδότηρίου ἢ

ἄλλου τινὸς ἐπιστρεπτεύου δικογράφου μέχρι τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου παρ' ᾧ γίνεται ἡ δίκη.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας τὰ τέλη ταῦτα, ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τοὺς μὴ καταβάλλοντας αὐτὰ πλήρη, ἀρνεῖται ὁ εἰσαγγελεὺς τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐπιδιδόμενου δικογράφου ἄλλως ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ αὐτὸς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος τέλη. Συμπετούσης δὲ φιλονεικίας μεταξὺ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἀδίκου περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τέλους, ὑποβάλλονται τὰ δικόγραφα εἰς τὴν ἐπιτόπιον διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, ἥτις σημειώνει ἐπ' αὐτῶν τὸ νόμιμον τέλος ὑπογράφουσα τὴν σημείωσιν ταύτην. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ ἀπολαύοντες δικαιώματα πενήτων, περὶ ὧν θέλει ἰσχύει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἀπὸ 21 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1837 περὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν δικογράφων τῶν πενήτων Βασιλικὸν Διάταγμα.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Μεσολογίῳ, τὴν 19 (31) Ὀκτωβρίου 1838.

ΟΘΩΝ

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΦΑΚΗΣ, Κ. ΖΗΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί εὐκολίας τοῦ χάριν διαμετακομίσεως ἐμπορίου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὑπ' ἀριθ. 11357, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἑξῆς:

1. Τὸ ἄρθρ. 1. τοῦ ἀπὸ 15 (27) Ἰανουαρίου 1836 ὑπ' ἀρ. 5756 Ἡμετέρου Διατάγματος, περί εὐκολίας τοῦ χάριν διαμετακομίσεως ἐμπορίου, τὸ ὅποιν ἴσχυε μέχρι τούδε διὰ μόνην τὴν Σύραν, θέλει ἰσχύει εἰς τὸ ἑξῆς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου, ὅπου ὑπάρχουν καταστήματα διαμετακομίσεως.

2. Ἡ παρούσα ἀπόφασις ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῇ.

3. Εἰς ὅσα εἶδη εἶχον ἐναποτεθῇ εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως (ἐξαίρουμένης τῆς Σύρας), πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀποφάσεως, ἐφαρμόζεται τὸ μέτρον τοῦτο.

Παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἡ ἐλάττωσις τῶν δικαιωμάτων ἀρχίζει, ἀφοῦ τελειώσῃ ἡ τρέχουσα τριμηνία τῆς ἐναποθέσεως πᾶσηςπραγματείας.

4. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐν Μεσολογίῳ, τὴν 14 (26) Ὀκτωβρίου 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας.

Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ

κοντα ἐφετείου δικάζει, ἀφοῦ προηγουμένως ἀποφασισθῇ κατὰ νόμον τὸ ἐξαίρεσιμον τῶν δύο ἐφετείων.

Αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις τοῦ Ἀρείου πάγου εἶναι ἀμετάκλητοι, ἐξαίρουμένων τῶν εἰδικῶν μέσων, τῆς ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἀνκοπῆς.

Ἄρθρ. 2.

Τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου πάγου δὲν συγχωρεῖται ὁλοκλήρου ἡ ἐξαίρεσις, οὐδ' ἡ κατὰ μέρος ἐξαίρεσις τῶν δικαστῶν, ὥστε ὁ ὑπολειπόμενος αὐτῶν ἀριθμὸς, νὰ μὴν εἴμπορῃ ν' ἀποτελέσῃ νόμιμον τὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου. Τοιαῦται τυχὸν προβληθεῖσαι ἐξαίρεσεις θέλουν θεωρεῖσθαι αὐτοδικαίως ἄκυροι. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν δευτέραν τῶν ἀνωτέρω δύο περιπτώσεων μετὰ τὴν παρὰ τῶν διαδίκων προταθεῖσαν ἐξαίρεσιν ὅλων τῶν ἐκτὸς τῶν ἀπαιτούμενων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου τεσσάρων Ἀρειοπαγιτῶν, ἐξαίρεθῇ ἀφ' ἐκυτοῦ ἄλλος τις ἢ ἄλλοι τινὲς, ὁ Ἀρειὸς πάγος, συμπληρούμενος ἐκ παρέδρων καὶ ἄλλων ἀναπληρωτικῶν δικαστῶν, δικάζει πρῶτον τὰς ἐξαίρεσεις τῶν ἀφ' ἐκυτῶν ἐξαίρουμένων δικαστῶν, μετὰ τὴν ληξάνομένων ὑπ' ὅψιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 49 §. 1 καὶ 50 τῆς πολιτ. καὶ 60 §. 1 καὶ 61 τῆς ποινικῆς δικονομίας διατασσόμενων καὶ ἂν αὗται ἐγκριθῶσι, προσκαλοῦνται οἱ ἐξαίρουντες διαδικοὶ νὰ περιορίσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν παρ' αὐτῶν ἐξαίρουμένων δικαστῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὡρισμένα. Ἄν δὲ δὲν ὑπάρχουν πλέον δικασταὶ δυνάμενοι νὰ ἐξαίρεθωσιν, ἐνεκὰ τοῦ ἀπαιτούμενου ἀριθμοῦ τακτικῶν μελῶν ἢ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτήσεις θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως ἄκυρος.

Τοιαύτη συμπλήρωσις τοῦ Ἀρείου πάγου ἐκ παρέδρων καὶ ἄλλων ἀναπληρωτικῶν δικαστῶν γίνεται καὶ ὅταν, ἀφοῦ ἐγκριθῶσιν αἱ ἐκ μέρους τῶν διαδίκων προταθεῖσαι ἐξαίρεσεις, μετὰ τινὰ τοῦ δικαστηρίου ἐξαίρεθῶσιν ἀφ' ἐκυτῶν.

Τὸ αὐτὸ πράττεται καὶ πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κυρίας δίκης, ὅταν ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν μελῶν κολλοῦται διὰ τῆς ἐγκρίσεως τῆς αἰτήσεως τῶν ἀφ' ἐκυτῶν ἐξαίρεθέντων.

Ἄρθρ. 3.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου αἱ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ ἀντεισαγγελέως προσλαμβανόμενοι παρέδροι ἢ ἄλλοι ἀναπληρωτικοὶ δικασταὶ δὲν ὑποκείνται εἰς ἐξαίρεσιν, ἐκτὸς ἐὰν ἐξαίρεθῶσιν ἀφ' ἐκυτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τῆς πολιτ. δικονομίας· ἀλλ' ἕκαστος διάδικος δύναται εἰς τοὺς οὕτω προσληθέντας ἀναπληρωτικούς δικαστὰς νὰ κάμῃ παρατηρήσεις περὶ τῶν τυχόν ὑπαρχόντων λόγων τῆς ἐξαίρεσεως, καὶ νὰ τοὺς παρακινήσῃ νὰ προτείνωσιν ἀφ' ἐκυτῶν τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ἂν ᾖ συνειδότες τῶν τοιούτων λόγων τῆς ἐξαίρεσεως.

Οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν περὶ ἐξαίρεσεως τῶν Ἀρειοπαγιτῶν ἀπόφασιν ἀναπληρωτικοὶ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ λάβουν πλέον μέρος εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, ἂν, ἐγκριθεῖσιν τῶν ἐξαίρεσεων, πρόκειται ἤδη νὰ συμπληρωθῇ τὸ δικαστήριον ἐκ συμπληρωτικῶν μελῶν πρὸς ἐκδίκασιν τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 4.

Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ διάδικοι κάμουν αἴτησιν περὶ ἐξαίρεσεως Ἀρειοπαγιτῶν, οἱ δὲ ἐξαίρουμένοι εἶναι πλείονες τῶν δυναμένων, κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον, νὰ ἐξαίρεθῶσι, τότε ἕκαστος αὐτῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαίρεσῃ ἴσον ἀριθμὸν δικαστῶν, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξαίρεθησομένων ᾖ ἄρτιος ἐὰν δὲ ᾖ περιττὸς ὁ πρῶτος αἰτήσας τὴν ἐξαίρεσιν δύναται νὰ ἐξαίρεσῃ ἕνα περισσότερον.

Ἄρθρ. 5.

Ἐὰν εἰς τῶν διαδίκων ἢ ἀμφότεροι ὁμοῦ ἐξαίρεσωσι πλείονας τῶν δυναμένων κατὰ νόμον νὰ ἐξαίρεθῶσι δικαστῶν, ὁλόκληρον τὸ δικαστήριον συγκείμενον ἐκ τῶν ἐξαίρεθέντων καὶ μὴ ἐξαίρεθέντων δικαστῶν ἀποφασίζει προηγουμένως περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' ἐνός

ἢ παρ' ἑκατέρων τῶν διαδίκων ἐξαίρεθησομένων δικαστῶν, ἐν δὲ τῇ ἀποφάσει προσδιορίζεται ῥητῶς καὶ ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ γίνῃ ἡ περὶ ἐξαίρεσεως νέα αἴτησις.

Ὁ παραμελήσας τὴν προθεσμίαν ταύτην διάδικος χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαίρεσεως, τὸ δὲ δικαίωμα αὐτοῦ μεταβαίνει αὐτοδικαίως εἰς τὸν ἀντίδικόν του, ἂν αὐτὸς κάμῃ ἐγκαίρως τὴν περὶ ἐξαίρεσεως αἴτησιν, καὶ καθ' ὅσον ὑπάρχουσι δικασταὶ δυνάμενοι νὰ ἐξαίρεθῶσι.

Ἄρθρ. 6.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἰουλίου 1838.

ΟΘΩΝ

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΜΙΟΔΑΚΗΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἀγωγῆς κακοδικείου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίσαντες καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Ὁ θέλων νὰ κάμῃ κατὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ποινικῇ δικονομίᾳ ὡρισμένας περιπτώσεις, ἀγωγὴν κακοδικείου, ἢ νὰ ζητήσῃ ἀποκαταστάσιν κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 66 τῆς πολιτικῆς καὶ 68 τῆς ποινικῆς δικονομίας περιπτώσεις, κατὰ δικαστικὸν τινος ὑπαλλήλου, ἢ καὶ καθ' ὅλου τοῦ δικαστηρίου, ἀφοῦ ἐνεργήσῃ τὰ παρὰ τοῦ ἄρθρου 60 τῆς πολιτικῆς δικονομίας περὶ θεραπείας διατάγματα δὲν δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀγωγὴν, ἂν προηγουμένως δὲν αἰτήσῃ καὶ λάβῃ πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρ' ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὅποιον κατὰ τὰ ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ποινικῇ δικονομίᾳ εἰδικώτερον ὡρισμένα ἤθελεν εἶσθαι ἀναρμόδιον νὰ δικάσῃ τὴν προκειμένην ἀγωγὴν κακοδικείου.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ περὶ τούτου αἴτησις γίνεται δι' ἀναφορᾶς, ὑπογεγραμμένης, ἥτοι παρὰ τοῦ νομίζοντος ἐκυτὸν ἡδικομένον διαδίκου, ἢ παρὰ πληρεξουσίου ἔχοντος εἰδικὴν καὶ ἐπίσημον πληρεξουσιότητα, ἥτις ἐπισυνάπτεται ἐν τῇ ἀναφορᾷ ὡς καὶ τὰ ὑπάρχοντα τυχόν δικαιολογητικὰ τῆς αἰτήσεως ἐγγράφα ἐπὶ ποιῇ ἀκυρότητας.

Ὅταν δὲν ὑπάρχουν δικαιολογητικὰ ἐγγράφα, οἱ λόγοι τῆς αἰτήσεως, πρέπει ἐπὶ ποιῇ ἐπίσης ἀκυρότητας, νὰ ᾖ τούλάχιστον βεβαιωμένοι.

Ἄρθρ. 3.

Τὸ δικαστήριον βασανίζει ἀνευ ἀναβολῆς ἐν συμβουλίῳ τὴν αἴτησιν, ἀπόντων μὲν τῶν διαδίκων, ἀκουσθέντος δὲ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ ἥτοι ἀποφαινεται αὐτὴν ἀπαράδεκτον, ἢ ἐπιτρέπει ἀπλῶς τὴν ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς. Εἰς τὴν πρώτην ὁμῶς περίπτωσιν, ἢ ἀπόρριψις τῆς αἰτήσεως θέλει γίνεσθαι πάντοτε δι' αἰτιολογημένης ἀποφάσεως περιεχούσης ὅλα τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 182 καὶ 183 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαλαμβανόμενα προσόντα, καὶ ἐκθεσιν συνοπτικὴν ὅλων τῶν ἐπιχειρημάτων τῆς αἰτήσεως.

Κατὰ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων ἔφεις δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ ὅταν τὸ δικαστήριον ἀποφαινεται τὴν αἴτησιν ἀπαράδεκτον. Εἰς

τοῦ ἑτέρου τῶν Βασιλέων τὰ εἰς τὰ κατεργασμένα καὶ ἀκατέργαστα προϊόντα ἄλλου τινὸς τόπου ἐπιβεβλημένα δικαιώματα ἤθελον ἐλαττωθῇ δι' ἐπισήμου συνθήκης, ἐπὶ ἐξασφαλίσει ἰδιαιτέρων ἐμπορικῶν πλεονεκτημάτων, ἢ ἀναλόγου ἐλαττώσεως δικαιωμάτων. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἄλλη Κυβέρνησις δὲν θέλει δύνασθαι νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτὴν τῶν δικαιωμάτων ἐλάττωσιν, εἰ μὴ παρέχουσα τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα, καὶ δὲν θέλει τὴν ἀπολαμβάνει εἰμὴ ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἤθελον ἀσφαλίσει εἰς τὴν ἄλλην τὰ εἰρημένα πλεονεκτήματα, ἢ, ἂν δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τὰ αὐτὰ κατὰ τὴν ἑκτασιν καὶ ποιότητα, ἀφοῦ δώσῃ ἀντάξια ἄλλα πάντοτε δὲ αἱ δύο Κυβερνήσεις πρέπει νὰ διατάξωσι δι' ἰδιαιρας συμβάσεως τὰ περὶ τούτου.

Ἄρθρ. 9.

Εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατὰ τοὺς λιμένας ἀστυνομικὴν εὐταξίαν, τὴν φόρτωσιν καὶ ἀποφόρτωσιν τῶν πλοίων, τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν ἀντικειμένων τῆς ἐμπορίας καὶ ὁποιοῦνδήποτε πραγμάτων, οἱ ὑπήκοοι τῶν συνομολογούντων Βασιλέων θέλουν ὑποκείσθαι ἀμοιβαίως εἰς τὰ παρὰ τῶν ἐπιχωρίων νόμων καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων ὡρισμένα ἀντὶ τούτου δὲ θέλουν ἀπολαμβάνει δι' ἑαυτοὺς καὶ διὰ τὰ πράγματά των, καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν ἑκατέρων τῶν Ἐπικρατειῶν, τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ προνόμια, τὰς αὐτὰς χάριτας καὶ ἐξαιρέσεις, ὡς καὶ οἱ ἰθαγενεῖς. Δύνανται νὰ διαθέσωσι ἐλευθέρως τὴν ιδιοκτησίαν των διὰ πωλήσεως, ἀνταλλαγῆς, δωρήσεως, διαθήκης, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἀκωλύτως καὶ ἀνεμποδίστως, συμμορφούμενοι ὅμως μετὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τοῦ τόπου των. Δύνανται ἐπίσης νὰ μετακομίζωσι, κατὰ τὸ δοκούν, τὴν κατάστασιν των ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην Ἐπικρατείαν χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται ἕνεκα τούτου εἰς ὁποιοῦνδήποτε ἐκτακτὸν δασμὸν ἢ τέλος.

Ἄρθρ. 10.

Οὐδεμία τῶν δύο Κυβερνήσεων, καθὼς οὔτε τις πράκτωρ, ἐταιρία, ἢ συντεχνία, ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῆς πράττοντες, δὲν θέλουν ἀπονέμει προτίμησιν τινὰ περὶ τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν κατεργασμένων ἢ ἀκατεργάστων προϊόντων, προσερχομένων ἐκ τῆς Ἐπικρατείας μιᾶς τῶν δύο Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων καὶ εἰσπυρομένων εἰς τὴν Ἐπικρατείαν τῆς ἄλλης λόγῳ τοῦ ἔθνους εἰς ὃ ἀνήκει τὸ πλοῖον καθότι αἱ συνομολογοῦσαι Δυνάμεις προέθεντο νὰ μὴν ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τοῦτο καμμία διαφορά ἢ διάκρισις.

Ἄρθρ. 11.

Ἐν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας ναυαγήσῃ εἰς τοὺς λιμένας ἢ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἑτέρας τῶν Ἐπικρατειῶν, θέλει τῷ δοθῇ ἡ κατὰ τὸ δυνατόν μεγίστη ἀντίληψις πρὸς τὴν συντήρησιν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων, τὴν περὶ τῶν διασωθέντων ἀντικειμένων φροντίδα καὶ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ ἀπόδοσιν αὐτῶν. Τὰ πράγματα ταῦτα δὲν θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν δικαιωμάτων, εἰμὴ ἐὰν μετὰ ταῦτα ἤθελον διατεθῇ πρὸς κατανάλωσιν.

Ἄρθρ. 12.

Τὰ Ὑψηλὰ συνομολογοῦντα μέρη συμφωνοῦν νὰ μὴ δέχωνται πειρατὰς εἰς κανένα λιμένα, μυχὸν (baie) ἢ ἀγκυροβόλιον τῶν Ἐπικρατειῶν των καὶ νὰ ὑποβάλωσι εἰς τὰς τῶν νόμων αὐστηρὰς ποινὰς πάντας τοὺς ἐπὶ πειρατείᾳ ἐγνωσμένους καὶ πάντας τοὺς εἰς τὰς Ἐπικρατείας αὐτῶν κατοικοῦντας, ὅσοι ἐξελεγχθῶσι συναίτιοι τῶν τοιούτων ἢ συνεννοούμενοι μετ' αὐτῶν. Ὅσα πλοῖα καὶ φορτία, ἀνήκοντα εἰς ὑπηκόους ἑκατέρων τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, συλλάβωσι οἱ πειραταὶ καὶ

les Etats de l'une des deux dominations les droits sur les productions brutes ou manufacturées d'un autre pays viendraient à être diminuées à la suite d'un traité formel, sur l'assurance d'avantages commerciaux particuliers ou d'une diminution de droits, analogues; Dans ce cas l'autre gouvernement ne pourra demander le même diminution de droit, qu' en offrant les mêmes avantages, et il n'en jouira qu'à dater du moment où il les aura assurés, et s'il ne pouvait en présenter de même étendue et qualité, qu' après en avoir donné d'équivalens; et dans tous les cas les deux gouvernemens devront conclure un arrangement particulier à cet égard.

Article 9.

En tout ce qui a rapport à la police des ports, au chargement ou déchargement des navires, à la surété des marchandises, objets de trafic, biens, et effets quelconques, les sujets des Hautes parties contractantes seront mutuellement soumis aux lois et réglemens de police locaux; par contre ils jouiront en leurs personnes et biens, dans tout l'étendue des territoires respectifs, des mêmes droits, privilèges faveurs, exemptions, qui sont ou seraient accordés aux nationaux. Ils pourront disposer librement de leur propriétés par vente, échange, donation, testament, ou toute autre manière, sans qu'il soit mis aucun obstacle ou empêchement, en se conformant néanmoins aux lois et réglemens des pays respectifs. Ils pourront transférer comme bon leur semblera, leur fortune d'une des deux territoires dans l'autre, sans être assujettis à raison de cette translation à une taille ou taxe extraordinaires quelconque.

Article 10.

Il ne sera donné ni directement ni indirectement, ni par l'un des deux gouvernemens, ni par aucun agent, compagnie, ou corporation agissant en son nom ou sous son autorité, aucune préférence pour l'achat ou la vente de produits bruts ou manufacturés, provenant des possessions de l'une des deux Hautes Parties contractantes et importées dans le territoire de l'autre à cause ou en considération de la nationalité du navire; l'intention des deux Hautes Parties contractantes étant qu' aucune difference ou distinction quelconque n'ai lieu à cet égard.

Article 11.

S'il arrive que quelque navire de guerre ou marchand grec ou Suédois et Norvégien fusse naufragé dans les ports ou sur les côtes des territoires respectifs le plus grand secours possible leur sera donné, tant pour la conservation des personnes et effets, que pour la sûreté, le soin et la remise des articles sauvés; et ceux-ci ne seront assujettis à payer des droits qu'en tant qu'on en disposerait ensuite pour la consommation.

Article 12.

Les Hautes Parties contractantes conviennent de ne pas recevoir de pirates dans aucun des port, baies, ancrages de leurs Etats, et d'appliquer l'entière rigueur des lois contre toute personnes connues pour être pirates, et contre tous individus résidant dans leurs Etats, qui seraient convencus de connivence ou de complicité avec elles. Tous les navires et cargaisons appar-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 16.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27. Ἀπριλίου.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γαλλίας διὰ τὴν
διαβίβασιν τῶν ἀνταποκρίσεων

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιούμεν πρὸς οὐς τινὰς ἀνήκει ὅτι κλεισθείσης τὴν
δευτέραν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1838 ε. ν. μεταξύ Ἡ-
μῶν καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Γάλλων συμ-
βάσεως διὰ τὴν διαβίβασιν τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξύ
τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γαλλίας ἥτις ἐπεταὶ αὐτολεξεῖ ὡς
ἀκολουθῶς·

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασι-
λεὺς τῶν Γάλλων, ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωσι τὴν ἀλλαγὴν
τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξύ τῶν ἀμοιβαίων Ἐπικρατειῶν
τῶν καὶ νὰ προσδιορίσωσιν τοὺς πρὸς τοῦτο ὅρους διὰ ῥητῆς
συμβάσεως, διώρισαν ἐπ' αὐτῷ ἐπιτρόπους τῶν·

Ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, τὸν Κ.
Ἰωάννην Κωλέττην, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ εἰς
ἐκτακτὸν ὑπηρεσίαν, ἐκτακτὸν Αὐτοῦ ἀπεσταλμένον καὶ πλη-
ρεξούσιον Ὑπουργὸν παρὰ τῷ Μεγαλειοτάτῳ βασιλεὺς τῶν
Γάλλων, ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικῷ Ἑλληνικῷ Τάγ-
ματος τοῦ Σωτήρος, Μεγαλόσταυρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ Τάγ-
ματος τῆς Καθολικῆς Ἰσαβέλλας· ὁ δὲ Μεγαλειότατος Βασι-
λεὺς τῶν Γάλλων τὸν Κ. Ἰωσήφ Σαβιέρν Ἀντώνιον Κόντε,
Ταξιάρχην τοῦ Γαλλικοῦ Βασιλικῷ Τάγματος τῆς Τιμῆς, Ἱπ-
πότην τοῦ Τάγματος τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ τῆς Πρωσίας καὶ
δευτέρας τάξεως καὶ τοῦ Βελγικοῦ Τάγματος τοῦ Λεοπόλδου,
Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας εἰς ἐκτακτὸν ὑπηρεσίαν, μέλος
τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων, Διευθυντὴν τῆς Γεν. Διοι-
κήσεως τῶν Ταχυδρομείων καὶ Πρόεδρον τοῦ Ταχυδρομικοῦ
Συμβουλίου.

Οἵτινες ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσιά των, εὔρεθέντα κα-
τὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα
ἄρθρα·

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τῶν διατηρουμένων παρὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως
ἀτμοταχυπλόων εἰς τὴν Μεσόγειον, θέλει γίνεσθαι, τοῦλάχισ-
τον τρίς τοῦ μηνὸς, ἀμοιβαία ἀνταλαγὴ ἀνταποκρίσεων με-
ταξύ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας τόσον διὰ τὰ γράμματα, δείγμα-
τα πραγματειῶν, ἐφημερίδας καὶ κάθε εἶδους ἔντυπα τῶν
δύο Ἐπικρατειῶν καὶ τῶν μερῶν ἐκείνων ὅπου ἡ Γαλλία δια-
τηρεῖ ταχυδρομικὰ καταστήματα, ὅσον καὶ διὰ τὰ ἀντικεί-
μενα τῆς ιδίας φύσεως καταγωγῆς ξένης, ἢ διευθυνόμενα εἰς
ξένα Κράτη καὶ διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ἀνταποκρίσεων
θέλει γίνεσθαι διὰ τῶν ἀκολουθῶν ταχυδρομικῶν γραφείων.
ἦτοι

Ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος

1. Ἀθηνῶν.
2. Σύρας.

CONVENTION

Entre la Grèce et la France pour la transmission
des correspondances.

OTHON

PAR LA GRACE DE DIEU,
ROI DE LA GRÈCE.

Savoir faisons à qui il appartiendra: que ayant été con-
clu le deux du mois de Janvier 1838 n. s. entre Nous
et Sa Majesté le Roi des Français une convention pour
la transmission des Correspondances entre la Grèce et
la France, la quelle Convention est mot à mot ainsi con-
cue.

Sa Majesté le Roi de la Grèce, et Sa Majesté le Roi des
Français désirant régler l'échange des correspondan-
ces entre leurs Etats respectifs et en fixer les condi-
tions par une Convention formelle, ont nommé pour
leurs Commissaires à cet effet, savoir.

Sa Majesté le Roi de la Grèce, M. Jean Colettis, Con-
seiller d'Etat en service extraordinaire, Envoyé Extra-
ordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté
le Roi des Français, Grand Commandeur de l'Ordre
Royal du Sauveur de Grèce et Grand Croix de l'Ordre
Américain d'Isabella la Catholique.

Et Sa Majesté le Roi des Français, M. Joseph Xayiere
Antoine Conte, Commandeur de l'ordre Royal de la lé-
gion d'honneur et Chevalier de l'ordre de l'aigle Rou-
ge de Prusse de seconde classe, et de l'ordre de Léopold
de Belgique, Conseiller d'Etat en service Extraordinaire,
membre de la chambre des Députés, directeur de
l'administration générale et président du Conseil des
postes.

Les quels, après avoir échangé leurs pouvoirs, trou-
vés en bonne et due forme, sont convenus des arti-
cles suivants:

Article 1.

Il y aura, au moins trois fois par mois et au moyen
des paquebots à Vapeur entretenus par le Gouverne-
ment Français dans la Méditerranée, un échange de cor-
respondances entre la Grèce et la France, tant pour les
lettres, échantillons de marchandises, journaux et im-
primés de doute espèce des deux pays, où la France en-
tretien des établissemens de postes, que pour les ob-
jets de même nature originaires ou à destination des
pays qui empruntent leur intermédiaire.

Article 2.

L'échange des correspondances ci dessus désignées
aura lieu par les bureaux de poste suivants, savoir:

Du côté de la Grèce,

1. Athènes,
2. Syra,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

Άρθρ. 1.

Ο επί των μελισσιών φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ εἴκοσι πέντε (25) τὸ κοφίνιον.

Άρθρ. 2.

Ἡ πρόσδοσις τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιών φόρου θέλει ἐκτεθῇ εἰς δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως κατ' ἐπαρχίας, κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ, συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἀποδεκατώσεως Νόμου. Ἡ ἐγκρισις τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ἄνω εἰρημένου Νόμου.

Άρθρ. 3.

Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν κοφινίων δύναται νὰ γενῇ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐνοικίαν, ἢ εἰς ἄλλην ἐποχὴν ἀδιαφόρως ἐντὸς τοῦ διαστήματος μετὰ τῆς ἐνοικιάσεως καὶ τῆς φορολογίας· ἡ δὲ πληρωμὴ τοῦ φόρου εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν θέλει γενῇ μετὰ τὰς 18 Αὐγούστου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου.

Άρθρ. 4.

Ὁ φόρος θέλει πληρῶνεσθαι εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ὅπου εὐρίσκονται αἱ κυψέλαι τῶν μελισσῶν, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐγίνεν ἡ ἐνοικίασις.

Άρθρ. 5.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς μίαν καὶ μόνην δόσιν τῇ 4 Ὀκτωβρίου.

Άρθρ. 6.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖα νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 (22) Ἰουλίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ,
Γ. ΣΠΑΝΙΟΔΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Άριθ. 29.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν περὶ ἐγκτητικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ζώων φόρων διαφορῶν.

ΘΘΩΝ

ΕΛΕΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀρμοδιότης καὶ σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου.

Άρθρ. 1.

Ὅλαι αἱ ἐκ τῆς φορολογίας τῶν ἐγκτητικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ζώων φόρων προκύπτουσιν διαφοραί, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη προκυψασῶν, μετὰ τὸ τοῦ δημοσίου καὶ φορολογουμένων, μετὰ τὸ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν, ὑπεννοικιαστῶν, συνενοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν πρὸς ἀλλήλους, ὡσπύτως δὲ καὶ πᾶσα περὶ ὁρίων μετὰ τῶν διαφορῶν

ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπεννοικιαστῶν διαφορά, θέλουν δικάζεσθαι ἀπὸ ἐπίτηδες συστηθησόμενα διοικητικὰ δικαστήρια.

Άρθρ. 2.

Τοιαῦτα διοικητικὰ δικαστήρια συσταίνονται κατὰ πᾶσαν διοίκησιν καὶ ὑποδιοίκησιν διὰ τὰς ἐντὸς τῆς περιφέρειας αὐτῶν διαφοράς, καὶ σύγκεινται ἀπὸ τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν τοῦ τόπου, ὅπου ἀναφέρεται ἡ διαφορά, ὅστις καὶ προεδρεύει, τὸν εἰρηνοδίκην καὶ τὸν δήμαρχον τῆς πρωτευούσης.

Τὰ ἔργα τοῦ γραμματέως ἐκπληροῦ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ διοικητικοῦ γραφείου, ἐκλεγόμενος παρὰ τοῦ διοικητοῦ.

Άρθρ. 3.

Τὰ ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν νομῶν ἐδρεύοντα διοικητικὰ δικαστήρια, προσλαμβάνοντα ἀντὶ τοῦ δημάρχου ἓνα τῶν αὐτόθι ἐδρευόντων πρωτοδικῶν, σημειούμενον ἐκάστοτε, κατ' αἴτησιν τοῦ διοικητοῦ, παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου, δικάζουσιν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ οἰκείου νομοῦ τὰς γινόμενας ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῶν εἰς τὰς λοιπὰς διοικήσεις ἢ ὑποδιοικήσεις ἐδρευόντων διοικητικῶν δικαστηρίων· αἱ δὲ ἐφέσεις ἀποφάσεις τῶν εἰς τὰς τῶν νομῶν πρωτευούσας καθεδρυμένων ἐκκαλοῦνται πρὸς ἄλλα τοιαῦτα δικαστήρια, κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον μετασχηματιζόμενα καὶ κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν·

Αἱ τοῦ ἐν Σύρῳ καὶ τοῦ ἐν Χαλκίδι, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις·

Αἱ τοῦ ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ·

Αἱ τοῦ ἐν Λαμίας, εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι·

Αἱ τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ, εἰς τὸ ἐν Πάτραις·

Αἱ τοῦ ἐν Πάτραις, ἐν Ναυπλίῳ καὶ ἐν Σπάρτῃ, εἰς τὸ ἐν Τριπόλει·

Αἱ τοῦ ἐν Καλάμαις, εἰς τὸ ἐν Σπάρτῃ·

Αἱ τοῦ ἐν Τριπόλει, εἰς τὸ ἐν Καλάμαις.

Άρθρ. 4.

Αἱ κατ' ἀναγκαστικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναγκαστικῶν αἰτήσεων, δικάζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Άρθρ. 5.

Ἐν περιπτώσει κωλύσεως, ἢ ἐξαιρέσεως ἀναπληροῦσι τὸν μὲν διοικητὴν, ὑποδιοικητὴν, εἰρηνοδίκην καὶ δήμαρχον οἱ κατὰ τὰ κύρια καθήκοντά των νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί, τὸν δὲ πρωτοδίκην ὁ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ διορισμοῦ ἐπόμενος αὐτοῦ πρωτοδίκης, ἢ, ἂν αὐτὸς ᾖ τὸν τελευταῖος, ὁ ἀμέσως προηγούμενος. Οἱ ἀναπληρωταὶ οὗτοι δὲν ὑπόκεινται εἰς κἀμμίαν ἐξαίρεσιν· τὰ δὲ ἔργα τοῦ προέδρου, κωλυομένου ἢ ἐξαιρουμένου τοῦ διοικητοῦ, ἐκπληροῦ ὁ πρωτοδίκης, εἰς δὲ τὸς μὴ πρωτευούσας τῶν νομῶν, κωλυομένου τοῦ διοικητοῦ, ἢ ὑποδιοικητοῦ ὁ εἰρηνοδίκης· καὶ τούτου δὲ κωλυομένου, ὁ τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ ἀναπληρωτής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Διαδικασία.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ Πρωτοδίκου δίκης.

Άρθρ. 6.

Ὁ θέλων νὰ ἐντάγῃ τινὰ ἀποτείνεται πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου δι' ἐγγράφου ἀναφοράς, ὑπογεγραμμένης παρ' αὐτοῦ, ἢ παρὰ πληρεξουσίου διορισμένου κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 93 καὶ 94 τῆς πολιτ. δικονομίας ὠρισμένα, διαλαμβάνούσης τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ἐναγομένου, τὸν τόπον τῆς κατοικίας του, τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφοράς, τὴν αἴτησιν ἀκριβῶς ὠρισμένην καὶ ἐκτιμπμένην εἰς χρήματα, καὶ, ἂν ὁ ἐνάγων δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ

Άρθρ. 1.

Η διά του άρθρου 12 τών προσθέτων προξενικών οδηγιών συστηθείσα διαίρεσις διατηρείται, καθ' όσον άφορξ τα Ημέτερα υποπροξενεία Ζακύνθου καί Κεφαλληνίας.

Άρθρον 2.

Αί λοιπαί μή συμπεριλαμβανόμεναι εις τήν δικαιοδοσίαν τών άνωτέρω προξενείων νήτοι καί τεθειμέναι διά του αυτού άρθρου 12 τών οδηγιών υπό τήν άμεσον του Ημετέρου Γεν. εις Κέρκυραν προξένου διεύθυνσιν, θέλουν υπάγεσθαι, έφ' όσον μένει κενή ή θέσις αύτη του γενικού προξενείου, εις τήν δικαιοδοσίαν του διά του υπό ήμερομηνίαν 2 (14) Δεκεμβρίου, υπ' αριθ. 25877 Ημετέρου Διατάγματος προσωρινώς συστηθέντος υποπροξενείου Κερκύρας.

Άρθρ. 3.

Ό επί του Ημετέρου Βασιλικού Οίκου καί επί τών Εξωτερικών Γραμματεύς της επικρατείας επιφορτίζεται τήν εκτέλεσιν καί δημοσίευσιν της παρούσης.

Εν Αθήναις, τήν 16 (28) Ιουλίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ό επί του Βασιλικού Οίκου καί τών Εξωτερικών Γραμματεύς της Επικρατείας.

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Άριθ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 12 Αυγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τών ακολουθούντων τήν διετή περίαν της χειρουργίας καί Ιατρικής φοιτητών του Πανεπιστημίου κ.τ.λ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατά τήν από 31 Μαρτίου πρότασιν της επί τών Εκκλησιαστικών Γραμματείας της Επικρατείας εγκρίνομεν ώστε οι φοιτηταί του Πανεπιστημίου, όσοι κατά το Ημέτερον από 9 (21) Ιανουαρίου Διάταγμα θέλουν ακολουθήσει κατά τήν πρώτην ταύτην περίοδον, διετή χειρουργίας καί Ιατρικής σειράν, μετά το τέλος αυτής, άσκηθέντες εις διάστημα εξαμηνίας εντός δημοσίου νοσοκομείου, νά δύνανται νά διορίζωνται εις τόν στρατόν καί τόν στόλον ως δόκιμοι Ιατροί, προεβάζόμενοι μετά ταύτα κατά λόγον του ζήλου καί της προόδου των, πάντοτε μετά προηγηθείσαν εξέτασιν.

Αν καί οι ρηθέντες Ιατροί δέν έχουσι τήν άδειαν νά μετέρχωνται τήν πρακτικήν των εις εκείνους τους τόπους όπου υπάρχουν Ιατροί έφωδισμένοι με διπλώματα, άφ' ου όμως κατασταθώσιν εις μέρη στερημένα τοιούτων Ιατρών συγχωρείται νά εξακολουθώσιν εκεί τήν εξάσκησιν της τέχνης των, καί αν ήθελε έλθη μετά ταύτα Ιατρος φέρων διπλωμα.

Εν Αθήναις, τήν 7 (19) Μαΐου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ό επί τών Εκκλησιαστικών καί της Δημοσίου Εκπαιδεύσεως Γραμματεύς της Επικρατείας
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί διетуός σειράς Ιατρικών μαθημάτων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατά πρότασιν της Ημετέρας Γραμματείας επί της Δημοσίου Εκπαιδεύσεως, θεωρούντες έφ' ενός μέν τήν μεγάλην ανάγκην Ιατρού παντού, εξαιρουμένων τών πόλεων, άφ' έτέρου δέ το πολυέξοδον καί πολυχρόνιον της τακτικής εις το Πανεπιστήμιον σπουδής της Ιατρικής, συγχωρούμεν νά σπουδάσωσιν αύτην εις το άρμόδιον του Πανεπιστημίου σχολείον, εκτός τών τακτικών καί έφωδισμένων με προκαταρκτικής γνώσεως μαθητών, καί οι γνωρίζοντες μόνον Ικανώς τήν Ελληνικήν διάλεκτον, της αριθμητικής δέ τα αναγκαϊότερα. Τών τοιούτων τά μαθήματα θέλουσι τελειώσει εντός δύο έτών ως ακόλουθως:

Α'. Εξαμηνία.

Φυσική.
Χημεία.
Ανατομία.

Γ'. Εξαμηνία,

Νοσολογία καί κλινική.
Χειρουργία.
Μαιευτική
Ιατροδικαστική

Β'. Εξαμηνία.

Φυσιολογία.

Παθολ. γεν. καί θεραπευτική.

Ιατρική ύλη.

Δ'. Εξαμηνία.

Νοσολογία καί κλινική.

Χειρουργία καί κλινική.

Χειρουργία έγχειρηματική.

Υγιεινή δημόσιος καί μερική.

Αύτη ή δύο έτών παράδοσις θέλει είναι μόνον προσωρινή, καί παύει μετά τήν παρέλευσιν τών δύο έτών, αν αναπόφευκτος ανάγκη δέν άπαιτήσει δευτέραν ακόμη παράδοσιν.

Οί εις το σχολείον τούτο πεπαιδευμένοι Ιατροί (χειρουργοί) συγχωρούνται τήν εξάσκησιν της τέχνης των μόνον εις μέρη όπου δέν υπάρχουν με τακτικά προλυτών (δοκτόρων) διπλώματα έφωδισμένοι Ιατροί.

Παρατηρούμεν όμως ότι ή τακτική της Ιατρικής εις το Πανεπιστήμιον παράδοσις δέν πρέπει νά διακοπή. Όθεν είναι ανάγκη νά γενή άρμοδία διανομή τών μαθημάτων καί τών ώρών.

Ανατίθεται εις τήν γραμματείαν ή διά της Πρυτανείας εκπλήρωσις του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις, τήν 9 (21) Ιουνίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ό επί τών Εκκλησιαστικών καί της Δημοσίου Εκπαιδεύσεως Γραμματεύς της Επικρατείας

Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί συστάσεως φαρμακολογικής καθέδρας εν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νά συμπληρώσωμεν εις το Ημέτερον Πανεπιστήμιον τά μαθήματα της Ιατρικής διδασκαλίας, άπεφασίσαμεν καί διατάττομεν κατά πρότασιν της Ημετέρας επί τών Εκκλησιαστικών καί της Δημοσίου Εκπαιδεύσεως Γραμματείας τά ακόλουθα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ

ρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ φαρῶν, ἐπὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπιβάλλονται καὶ εἰς τοὺς ἐγγωρίους εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουν συμμορφῶσθαι μετὰ τοῦ ἀφορῶντος τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φρούρια ἢ τοὺς λιμένας ἔνθα ἤθελον προσορμισθῇ, κανονισμοὺς καὶ Διατάγματα, ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λάβωσιν ἰσχὺν διὰ τοὺς ἰθαγενεῖς, καὶ θέλει εἰσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνείων νὰ τοὺς ἐπισκέπτωνται, νὰ μένουν ἐντὸς τῶν πλοίων καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις ὅποιας ἤθελον εἰσθαι ἀναγκαῖαι, διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπορία, ἐφόσον μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἄρθρ. 4.

Συμφωνεῖται ὡσαύτως, ὅτι τὰ πλοῖα ἑκατέρως τῶν συνολογουσῶν Δυνάμεων ἐμβαίνοντες εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσιν ἐν μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελον ἐπιθυμήσει, καὶ ν' ἀπέρχωνται ἐλευθέρως μετὰ τὸ λοιπὸν, χωρὶς νὰ υποβάλλωνται εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους, καὶ βάρη ὅποιαδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβάσθαι μέρος, ὅπερ θέλει σημειωθῆαι καὶ σθενυνέσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ περιέχοντι τῇ ἐπαριθμῆσιν τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν εἶναι φορτωμένον τὸ πλοῖον, καὶ τὸ ὅποσον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκληρον νὰ παρουσιάζηται εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου ἔνθα προσωρμισθῇ τὸ πλοῖον· δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι καμμία πληρωμὴ διὰ τὸ μέρος τοῦ φορτίου, τὸ ὅποσον μένει εἰς τὸ πλοῖον ἀπερχόμενον καὶ μεθ' οὗ δύνανται νὰ διευθύνῃ τὸν πλοῦν τοῦ εἰς ἕτερον ἢ ἑτέρους λιμένας τῆς αὐτῆς Ἐπικρατείας, καὶ νὰ διαθέσῃ ἐκεῖ τὸ λοιπὸν τοῦ ὅλου φορτίου του, ἂν συγκαταῖ ἀπὸ εἶδη τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται, πληρῶν τὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια εἰσὶν ἐκεῖ ἐφαρμοστέα, ἢ δύνανται καὶ ν' ἀπέλθῃ εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλην Ἐπικράτειαν. Ἐννοεῖται ὡσαύτως, ὅτι τὰ δικαιώματα, ὅσοι ἢ βάρη ὅποιαδήποτε ἐπιβάλλομενα ἢ ἐπιβληθέντα εἰς τὰ σκάφη αὐτὰ θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ἔνθα ἡνοίχθῃ τὸ φορτίον τοῦ πλοίου, ἢ ἀπεβιβάσθῃ ἐν μέρος αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲν δικαίωμα, φόρος, ἢ βάρη τοιαῦτα δὲν θέλουν ζητεῖσθαι πάλιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἐπικρατείας, ὅπου τὰ εἰρημένα πλοῖα ἤθελον μετὰ ταῦτα εἰσελθεῖν, παρεκτὸς ἂν ἤθελον υποβιβάσθαι καὶ τὰ ἐπιχώρια εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις εἰς ἰδιὰ τινὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ Πρόξενοι, ὅποιας δὴποτε τάξεως καὶ ἂν ᾧσι, θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα ὡς τοιοῦτοι, νὰ ἐκπληρώσιν χρεὴ δικαστῶν καὶ διαιτητῶν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν πλοιαρχῶν καὶ τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων τοῦ ἑθνικοῦ, τοῦ ὁποῦ ἐπιβλέπουσι τὰ συμφέροντα, ἀναφυητομένας τυχὸν διενέξεις, χωρὶς νὰ δύνανται αἱ ἐγγωριοὶ ἀρχαὶ νὰ μεσολαβήσωσι, παρεκτὸς μόνον ἂν ἡ διαγωγὴ τῶν πληρωμάτων ἢ τοῦ πλοιαρχοῦ ἤθελε διαταράξῃ τὴν τάξιν ἢ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ἢ ἂν οἱ εἰρημένοι Πρόξενοι ἤθελον ἐπικλεσθῇ τὴν μεσολαβησίν των εἰς ἐκτέλεσιν ἢ διατήρησιν τῶν ἀποφάσεών των. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δικαστικῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων, δὲν θέλει ἀποστερεῖ τὰ διαφερόμενα μέρη τοῦ ὁποῦ ἔχουσι δικαίωμα τοῦ νὰ καταφύγωσι μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των εἰς τὰ λοιπὰ μέσα τὰ ὅποια δύνανται νὰ τοῖς χρηρηγῇ ὁ νόμος τῆς πατρίδος των.

Ἄρθρ. 6.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς προξένους τοῦτους νὰ ἐξαίτωνται τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγγωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν σύλληψιν, κράτησιν

tien de fanaux, quand ces droits sont perçus sur les Nationaux dans les mêmes cas. Bien entendu cependant qu'ils se conformeront toujours aux réglemens et ordonnances concernant la navigation et les places ou ports dans les quels ils pourront aborder, qui sont ou seront en vigueur pour les nationaux, et qu'il sera permis aux officiers des douanes de les visiter de rester à bord et et de prendre telles précautions qui pourraient être nécessaires pour prévenir toute commerce illicite pendant que les batimens resteront dans l'enceinte de leur jurisdiction.

Article 4.

Ils est aussi convenu que les bâtimens de l' une des Hautes parties contractantes étant entrés dans les ports de l' autre, pourront se borner à ne décharger qu' une partie de leur cargaison selon que le capitaine ou propriétaires le desirera, et qu'ils pourront s'en aller librement avec la reste, sans payer de droits, impôts, ou charges quelconques que pour la partie qui aura été mise à terre et qui serra marquée et biffée sur le manifeste qui contiendra l'énumération des effets dont le bâtiment était chargé, lequel manifeste devra être présenté en entier à la douane du lieu où le bâtiment aura adordé. Il ne sera rien payé pour la partie de la cargaison, que le bâtiment remportera et avec la quelle il pourra continuer sa route pour un ou plusieurs autres ports du même pays et y disposer du reste de sa cargaison, si elle est composée d'objets dont l'importation est permise en payant les droits qui y sont applicables ou bien ils pourra s'en aller dans tout autre pays. Il est cependant entendu que les droits, impôts ou charges quelconques, qui sont ou seront payables pour les bâtimens mêmes, doivent être acquittés au premiers port où ils rompraient le chargement ou en déchangeraient une partie, mais qu' aucuns droits, impôts ou charges pareilles ne seront demandés de nouveau dans les ports du même pays, où les dits bâtimens pourraient vouloir entrer après, à moins que les nationaux ne soient sujets à quelques droits ultérieurs dans le même cas.

Article 5.

Les Consuls de quelque classe qu'ils soient, auront le droit comme tels de servir de juges et d'arbitres dans les différens qui pourraient s'élever entre les capitaines et les équipages des bâtimens de la Nation dont ils soignent les intérêts, sans que les autorités locales puissent y intervenir, à moins que la conduite des équipages ou du Capitaine ne troublât l'ordre ou la tranquillité du pays ou que les dits Consuls ne requissent leur intervention pour faire exécuter ou maintenir leurs décisions.

Bien entendu que cette espèce de jugement ou d'arbitrage ne saurait priver les parties contentantes du droit qu'elles ont à leur retour, aux autres moyens que peut leur procurer la loi de leur patrie.

Article 6.

Les dits Gonsuls sont autorisés à réquerir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et

Αυγούστου) 1833, μετά την ήδη διαταττομένην διάλυσιν ενός λόχου τεχνιτών, θέλει σύγκεισθαι εκ των εξής:

- 1 Διευθυντού, ανωτέρου αξιωματικού του πυροβολικού (ταγματάρχου ή εξαιρετικώς αντισυνταγματάρχου),
- 1 Προϊσταμένου της οικονομικής επιτροπής, του εργοστασίου και λοιπών καταστημάτων του πυροβολικού (νιτροκαθαρτηρίου πυριτοδομύλου) λοχαγού 1. κλάσεως,
- 1 Αρχιεφύλακος, λοχαγού 2. κλάσεως ή υπολοχαγού,
- 1 Αρχιαποθηκοφύλακος, λοχαγού 2 κλάσεως,
- 1 Αποθηκοφύλακος, υπολοχαγού,
- 3 Αποθηκοφυλάκων, ανθυπολοχαγών,
- 1 Αξιωματικού επιθεωρητού των καταστημάτων, ανθυπολοχαγού,
- 2 Οικονόμου, επικταλυματίου 2. κλάσεως,
- 1 Ταμίου, υποκταλυματίου,
- 2 Αρχιπυροτεχνιτών, ανθυπασπιστών ή ανθυπολοχαγών του πυροβολικού,
- 1 Πολεμοφοδοποιού, ανθυπασπιστού,
- 2 Λογιστών 2. κλάσεως,
- 5 Υποαποθηκοφυλάκων, επιλοχιών,
- 1 Επιστάτου του Νιτροκαθαρτηρίου, επιλοχίου,
- 12 Υπηρετών του υλικού εξ' ων
 - 4 Με βαθμόν υπαξιωματικών,
 - 8 Με βαθμόν πυροτεχνιτών.

§. 2

Είς τὸν ἐσώκλειστον πίνακα στοιχ. Α. ἐνδιαλαμβάνεται ἡ κατάταξις καὶ χρήσις τοῦ προσωπικοῦ τούτου εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τοῦ απαιτούμενου διὰ τὴν διεύθυνσιν, τὴν ἐφορίαν καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ὀπλοστασίων, ἐργοστασίων, καὶ λοιπῶν καταστημάτων τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἄρθρ. II.

Σχηματισμός τοῦ Λόχου τῶν τεχνιτῶν.

§. 3.

Ἀντὶ τῶν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς 13 (25) Ἰανουαρίου 1836 ὑπαρχόντων δύο λόχων τεχνιτῶν, εἰς τὸ ἐξῆς θέλει ὑπάρχει εἰς μόνος.

§. 4.

Ὁ λόχος οὗτος τῶν τεχνιτῶν σύγκειται ἐξ

- 1 Λοχαγού 1. κλάσεως,
- 1 Υπολοχαγού,
- 2 Ανθυπολοχαγών,

Ὅλον 4 αξιωματικῶν,

- 1 Λογιστοῦ 2. κλάσεως,
- 5 Επιλοχιῶν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν,
- 1 Επιλοχίου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν,
- 8 Λοχιῶν,
- 12 Δεκανέων,
- 1 Σχλιπιστοῦ 1. κλάσεως,
- 1 Σχλιπιστοῦ 2. »
- 50 Τεχνιτῶν 1. »
- 50 Τεχνιτῶν 2. »
- 30 Μαθητευομένων. »

Ὅλον 159 ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν,
Ὅλικόν 163 ἀνδρῶν.

§. 5.

Εἰς τὸν ἐσώκλειστον πίνακα στοιχ. Β'. ἐμπεριέχεται ἡ ἀναλογία τῶν διαφόρων ἐπαγγελματῶν καὶ ἡ διαμοίρασις τῶν ἐργοστασίων.

Ἀκροτελευτίον Ἄρθρον.

§. 6.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰουλίου 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας
ΣΧΜΑΛΤΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχέσεων ὑπηρεσίας καὶ περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῆς νεοσχηματισθείσης ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας τῆς 12 (24) Ἰουλίου ἀριθ. 12218 καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον II §. 9 καὶ 10 τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε. περὶ τοῦ νέου σχηματισμοῦ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς, διὰ νὰ ὀρισθῶσι θετικῶς τὰ περὶ σχέσεων τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ περὶ ἀρμοδιότητος τῆς νεοσχηματισθείσης ἐπιθεωρήσεως τοῦ μηχανικοῦ.

Ἄρθρ. I.

Ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ σχηματίζεται

α. Ἐν διοικητικῇ ἀρχῇ τοῦ σώματος τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων καὶ ὡς τοιαύτη ἀναφέρεται πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῶν δι' ὅπαντα τὰ ἀποβλέποντα τὴν καθ' ἑαυτὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ σώματος τούτου, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει τὴν ἀρμοδιότητα νὰ ἀποφασίσῃ ἀπ' ἐαυτοῦ τῆς.

β. Σχηματίζει πρὸς τούτοις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῶν ἐν ἰδιαίτερον τμήμα ἐπιφορτισμένον τὴν εἰσήγησιν ἁπάντων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ μηχανικοῦ ἀντικειμένων, τὸ ὅποιον λαμβάνει τὸν τίτλον,

« Τμήμα τοῦ μηχανικοῦ »

ἀντὶ τοῦ δι' ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 11 (23) Ἰουνίου 1836 σχηματισθέντος τμήματος τῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρ. II.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ χωρισμοῦ τούτου τῶν χρεῶν οἱ διευθύνται τοῦ μηχανικοῦ ἀναφέρονται

πρὸς μὲν τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ μηχανικοῦ περὶ ἁπάντων τῶν ἀποβλεπόντων τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπ' αὐτὰς ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὑπαλλήλων, καὶ τῆς καθ' ἑαυτὴν ὑπηρεσίας.

πρὸς δὲ τὴν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεῶν περὶ ἁπάντων τῶν ἀντικειμένων ὅσα ἀποβλέπουσι τὰς ἐργασίας καὶ οἰκοδομὰς, τὰς ὁποίας εἶναι ἐπιφορτισμένοι.

Ὁ λόχος τῶν σκαπανέων ἀποτείνεται δι' ὅλας τοῦ τὰς ὑποθέσεις πρὸς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ μηχανικοῦ πρὸς τὴν ὁποίαν θέλει εὐρίσκεσθαι εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ὡς ἡ διαλυθεῖσα διλογία τῶν σκαπανέων.

Ἄρθρ. III.

Ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ μηχανικοῦ ὡς διοικητικὴ ἀρχὴ τοῦ σώματος φροντίζει

α. Περὶ τῆς μισθοδοτροφῆς καὶ περὶ τῶν λοιπῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράφοντες τὴν παροῦσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπέθεμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σφραγίδα.
 Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου (4 Φεβρουαρίου)
 ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακισιαστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ,
 τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἕκτῳ.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΠΑΪΚΟΣ.

En foi de quoi nous avons signé le présent acte de ratifications et y avons fait apposer le sceaux de notre Royaume.

Donné à Athènes, le vingt trois du mois de Janvier (quatre Février) de l'an de grâce mil huit cent trent huit et de Notre Règne le sixième.

Ο Τ Η Ο Ν.

A. PAIKOS.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 17. (παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 18.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 20. Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συνοικισμού ὕδραϊων εἰς Πειραιᾶ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐγκρίνοντες ἤδη τὸ συνταχθέν σχέδιον διὰ τὸν συνοικισμόν τοῦ πρὸς τῷ λιμένι καὶ πρὸς τὸν Παλαιόν δυτικομαρμαρῶνα κειμένου μέρους τοῦ Πειραιᾶ, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν ἀρ. 4776 πρότασιν τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1

Οἱ εἰς Πειραιᾶ ἀποκαταστησόμενοι ὕδραϊοι, θέλουν συσσωματωθῇ μετὰ τὸν ἤδη ἐκεῖ σχηματισθέντα δῆμον, ὡφελοῦμενοι ἀπὸ ὅλων τὰ ὀφέλη, καὶ ὑποχρεούμενοι εἰς ὅλα τὰ βάρη τοῦ δήμου τούτου ὡς καὶ οἱ λοιποὶ δημόται.

Ἄρθρ. 2.

Διὰ τὴν ἀποκατάστασιν των θέλουν τοῖς χορηγηθῇ αἱ εἰς τὰ 48 παραλληλόγραμμα τοῦ ἐγριθέντος σχεδίου, συμπεριλαμβανόμεναι ἐθνικαὶ γαῖαι· θέλουν δὲ διαιρεθῇ αἱ γαῖαι αὗται εἰς γήπεδα, ὧν τὸ ἐλάχιστον θέλει ἔχει ἕκτασιν 112 4|2 □ Βασιλ. πηγῶν. ἢ 200 □ πηγῶν Ἀττικῶν, καὶ τὸ μέγιστον 337 4|2 □ Β. π. ἢ 600 □ Ἀττικῶν.

Ἄν τυχὸν αἱ γαῖαι αὗται δὲν ἐπικρέσουν διὰ τὸν οἰκισμόν ὅλων τῶν ἀποίκων, ἐμπορεῖ νὰ ἐκτανθῇ τὸ σχέδιον πρὸς δυσμὰς ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, διὰ προσθήκης νέων παραλληλογράμων ὁμοίων μετὰ τὰ σχεδιασθέντα ἤδη.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ παραχώρησις τῶν οἰκοπέδων τούτων θέλει γίνεαι εἰς τοὺς συνοικισθησομένους κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου τῆς Προικοδοτήσεως, μὴ λαμβανόμενου ὅμως ὑπ' ὄψιν τοῦ ἄρθρ. 10, διότι δὲν θέλει γίνεαι συναγωνισμός.

Ἄρθρ. 4

Δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν Βασ. πῆχυν θέλουν πληρώσει οἱ συνοικισθησόμενοι δραχμὴν μίαν ἢ διὰ τὰς ὁδοὺς ὁμοῦ καὶ πλατείας γῆ θέλει τῆς παραχωρηθῇ δωρεάν κατὰ τὴν ἔννοiam

τοῦ ἄρθρ. 27, στοιχ. Ζ, τοῦ περὶ προικοδοτήσεως Νόμου. Γὰρ συναχθησόμενα χρήματα ἐκ τῶν μοναστηριακῶν οἰκοπέδων θέλουν παραδοθῇ ἐπίσης εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

Ἄρθρ. 5

Ἡ παραχώρησις τῶν γηπέδων θέλει ἐνεργηθῇ διὰ κληρώσεως, ἕκαστος δὲ ἀποικὸς ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ τὸ γήπεδόν του κατὰ τὴν ταξιν τοῦ αὐξήσαντος ἀριθμοῦ τοῦ κλήρου του.

Ἄρθρ. 6.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς τινὰ νὰ ἐκποιήσῃ τὸ οἰκοπέδόν του πρὶν ἢ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτοῦ οἰκίαν ἢ ἀποθήκην. Συγχωρεῖται ὅμως ἡ ἀλλαγὴ μετὰ ἄλλο γήπεδον, ὅταν ἀμοιβαίως συμφωνήσουν μεταξὺ των οἱ συναλλαττόμενοι. Εἰς τὴν τελευταίαν ὁμοῦς ταύτην περίστασιν χρεωστοῦν νὰ προειδοποιούν τὸν Ἐπίτροπον τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας διὰ νὰ ὑποβῇ εἰς τὸ κτηματολόγιον τὴν ἀλλαγὴν ταύτην.

Ἄρθρ. 7.

ἕκαστος ἀποικὸς χρεωστεῖ ν' ἀρχίσῃ τὴν οἰκοδομήν του ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 γενησαμένης πληρώσεως, καὶ ἐντὸς ἑξ μηνῶν μετὰ τὴν ἑναρξιν νὰ τὴν τελειοποιήσῃ.

Παρατασίς τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν χορηγεῖται, εἰ μὴ κατὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἑσωτερικῶν κατὰ πρότασιν τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς.

Ἄρθρ. 8.

Ὅταν ἐκποιήσῃς γίνουιν ἐναντίον τῶν ὅρων τοῦ ἄρθρ. 6 εἰσιν ἄκυροι, καὶ τὸ γήπεδον δημεύεται. Ὅσα δὲ γήπεδα μείνουσιν ἀνοικοδόμητα μετὰ τὴν λήξιν τῆς δοθείσης ἀπὸ τοῦ ἄρθρ. 7 προθεσμίας, θέλουν μεταδίδεαι εἰς τοῦ δημοσίου τὴν κυριότητα, διὰ νὰ διαθέτωνται πρὸς ὄφελος ἄλλων ἀποίκων ἰκανωτέρων νὰ οἰκοδομήσουν.

Ἄρθρ. 9

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιρροτίζει τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος. Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 (31) Μαΐου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας
 Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

τηθῇ παρὰ τῶν κυρίων αὐτῶν, ἢ παρὰ τῶν τακτικῶς διορι-
σμένων ἐπιτρόπων των, ἢ παρὰ τῶν ἀμοιβαίων προξένων
ἐνεργούντων ἐντὸς τοῦ τμήματος ὅπου ἤθελε συμβῇ τὸ ναυά-
γιον, ἐὰν ἡ ζήτησις των γίνῃ ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ὀρι-
ζομένων παρὰ τῶν νόμων τῶν ἐν ἰσχύϊ εἰς τὰ κράτη τῶν ὑψη-
λῶν συνομολογούντων μερῶν, ὁ δὲ πρόξενος, ὁ ἰδιοκτήτης,
ἢ ὁ ἐπίτροπος αὐτοῦ δὲν θέλει υποβληθῇ εἰς ἄλλην πληρωμὴν
διὰ τὰς δαπάνας τὰς γενομένας πρὸς συντήρησιν τῆς ἰδιοκτη-
σίας ἢ ἕνεκα τῆς ναυαγικιρέσεως, εἰμὴ εἰς τὴν ἠθελὲν υποβληθῇ
εἰς παρομοίαν περίστασιν ἐν ἐθνικῶν πλοίων, τὰ δὲ διασωθέντα
τοῦ ναυαγίου ἀντικείμενα ταῦτα καὶ αἱπραγματεῖται δὲν θέλουν
καθυποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν δικκιωμάτων, εἰμὴ ἐὰν πρόκη-
ται νὰ καταναλωθῶσιν ἐντὸς τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Α. Βρετανικὴ Μεγα-
λειότης συνεφώνησαν, ὅτι ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συνομολο-
γούντων μερῶν θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ Γεν. Προ-
ξένους, Προξένους καὶ Ὑποπροξένους εἰς ὅλους τοὺς λιμένας
τῆς Ἐπικρατείας τοῦ ἑτέρου τῶν συνομολογούντων μερῶν,
ὅπου οἱ ὑπάλληλοι αὗτοι ἠθελον κριθῇ ἀναγκαῖοι, πρὸς ἀνά-
πτυξιν τῆς ἐμπορίας καὶ πρὸς υπεράσπισιν τῶν ἐμπορικῶν
συμφερόντων τοῦ ἑτέρου Κράτους. Συμφωνεῖται δὲ ῥητῶς,
ὅτι εἰς τοὺς Προξένους τούτους, ὅποιοςδήποτε τάξεως καὶ ἂν
ᾧσιν, θέλουν ἀπονέμεσθαι εἰς τὰ μέρη ὅπου διαμένουν, τὰ
ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου.

Ἄρθρ. 9

Ἡ Α. Βρετανικὴ Μεγαλειότης συγκαθίσταται νὰ παραχω-
ρήσῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος
τὰς ὠφελείας καὶ προνόμια, καθόσον ἀφορᾷ τὸ διὰ τῶν Ἑλλη-
νικῶν πλοίων γινόμενον ἐμπόριον μὲ τοὺς κατὰ τὰς ἀνατο-
λικὰς Ἰνδίας τόπους τοῦς ὑπαγομένους εἰς τὴν Α. Βρετανικὴν
Μεγαλειότητα, τὰ ὅποια ἀπολαύουσιν καὶ δύνανται ὁ ἀπο-
λαύουσιν δύναμει συνθήκης τινὸς, ἢ πράξεως τῆς Βουλῆς, οἱ ὑπὴ-
κοοι, ἢ πολῖται τοῦ ἔθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου. Ἐνοεῖται
ἐν τούτοις, ὅτι οἱ νόμοι, κανόνες, διατάξεις καὶ περιορισμοί,
οἵτινες ἐφαρμόζονται ἤδη, ἢ δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς
τὰ πλοῖα καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους παντὸς ἑτέρου ξένου κρά-
τους ἀπολαύοντες τὰς αὐτὰς ὠφελείας καὶ προνόμια διὰ τὸ
μετὰ τῶν εἰρημένων τόπων ἐμπόριόν του, θέλουν εἶσθαι ἐπίσης
ἐφαρμοστέαι καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως
τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ ὑπὴκοοι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος θέλουν
ἔχει εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειν τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειό-
τητος ἀπαραλλάκτως, ὡς οἱ ἐγγῶριοι, (ὁμοεθνεῖς) πλήρη ἐλευ-
θερίαν νὰ διευθύνουν αὐτοὶ μόνοι τὰς ἰδίους υποθέσεις των, ἢ
νὰ ἐμπιστεύωνται τὴν διεύθυνσίν των εἰς πάντα ἄλλον τὸν
ὅποιον ἠθελον εὐχαριστηθῇ νὰ διορίσωσιν ὡς μεσίτην, ἐπι-
τροπὸν ἢ διερμηνέα.

Οἱ ὑπὴκοοι τῆς Α. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος δὲν θέλουν
υποβληθῇ εἰς περιορισμὸν κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν υποκειμένων
τῶν μελλόντων νὰ ἐνεργήσωσιν κατὰ τὰς ῥηθείσας ιδιότητες,
καὶ δὲν θέλουν ὑποχρεωθῇ νὰ δώσωσι μισθὸν ἢ ἀντιμισθίαν
τινὰ εἰς ἄτομον, τὸ ὅποιον δὲν ἠθελον εὐαρεστηθῇ νὰ μετα-
χειρισθῶσι. Πλήρης ἐλευθερία θέλει ἐπίσης παραχωρηθῇ εἰς
πᾶσαν περίστασιν εἰς τὸν ἀγοραστήν καὶ εἰς τὸν πωλητὴν νὰ
κλείσωσιν συμφωνίαν καὶ νὰ προσδιορίσωσι ματαζύτων, ὡς ἡ-
θελον κρίνει κατάλληλον, τὴν τιμὴν πάσηςπραγματείας, ἢ
παντὸς ἀντικειμένου ἐμπορίας, εἰσγομένων εἰς τὸ Βασίλειον
τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας ἢ ἐξαγομένων ἐκ τοῦ

Βασιλείου τούτου, τηροῦντες ὅμως τοὺς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ κράτος
νόμους καὶ τὰ ἔθιμα.

Τὰ αὐτὰ προνόμια θέλουν παραχωρηθῇ κατὰ τὰ ὑπὸ τὴν
ἐξουσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος μέρη καὶ μὲ
τὰς αὐτὰς συμφωνίας εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Μεγαλειότητος
Βασιλείας τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας.

Ἄρθρ. 11

Εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατὰ τοὺς λιμένας ἀστυνομικὴν
εὐταξίαν, τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν πλοίων, τὴν ἀσφα-
λείαν τῶν ἐμπορικῶν εἰδῶν, ἄλλων ἀντικειμένων καὶ πραγμά-
των, οἱ ὑπὴκοοι ἑκάστης τῶν Ἐπικρατειῶν θέλουν ὑποκείσθαι
ἐπιχωρίως ἄνευ διαφορᾶς, ἢ διακρίσεως, εἰς τοὺς νόμους καὶ
τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις τῆς ἑτέρας, καὶ θέλουν ἀπολαύειν
καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἀμφοτέρων
τῶν συνομολογούντων μερῶν ὑπαγομένων τόπων δι' ἐαυτοὺς,
καὶ διὰ τῆς ἰδιοκτησίας των, πλήρη καὶ τελείαν ἐλευθερίαν,
θέλουν ἔχει ἐλευθερίαν καὶ εὐκόλον εἰσόδον εἰς τὰ δικαστή-
ρια πρὸς καταδίωξιν καὶ διὰ τὴν υπεράσπισιν τῶν δικαιο-
μάτων θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς
δικηγόρους, τοὺς πληρεξουσίου ἢ τοὺς ἐπιτρόπους ὅποιονδή-
ποτε ὅ,τι καὶ ἂν φέρουν οὗτοι, τοὺς ὁποίους ἠθελον κρίνει
καταλληλοτέρους εἰς τὸ νὰ διατηρήσωσι καὶ υπερασπισθῶσι
τὰ συμφέροντά των, συμμορφούμενοι ὅμως κατὰ ταῦτα μὲ τὰς
παρὰ τῶν ἐπιχωρίων νόμων ἐπιβαλλομένας εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς
ὕποχρεώσεις. Θέλουν ἀπολαύειν, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀπονομὴν
τῆς δικαιοσύνης, τὰ αὐτὰ προνόμια, δικαίωμα καὶ ἀτε-
λείαν, ὅποια καὶ οἱ ἰθαγενεῖς, καὶ δὲν θέλουν υποβάλλεσθαι
κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας εἰς κἄν ἐν ἄλλο δικαίωμα ἢ φό-
ρον, εἰμὴ εἰς ὅσα υποβάλλονται καὶ οἱ ἰθαγενεῖς. Θέλουν ἐξαί-
ρεσθαι ἀπὸ πᾶσαν ἀπογραφὴν διὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν
κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν. Οὐδὲν βίχιον δάνειον ἐπιβλη-
θήσεται αὐτοῖς, αἱ δὲ ἰδιοκτησίαι των δὲν θέλουν υποβάλλ-
εσθαι εἰς ἄλλα βάρη, ἀπαρτήσεις, ἢ φόρους, εἰμὴ εἰς ὅσα
καὶ αἱ ἰδιοκτησίαι τῶν ἰθαγενῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 12.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Μεγαλειοτάτη
Βασιλίς τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας
καὶ Ἰρλανδίας, συμφωνοῦν, ὅτι οἱ ὑπὴκοοι τῆς μιᾶς τῶν Ἐπι-
κρατειῶν θέλουν ἀπολαύειν ἀμοιβαίως εἰς τὴν ἄλλην, ὅλας
τὰς ὠφελείας ἐντελοῦς θρησκευτικῆς ἀνοχῆς καὶ τὴν υπερά-
σπισιν τὴν ὁποίαν οἱ ἤδη ὑπάρχοντες εἰς ἀμφοτέρω Κράτη
νόμοι χορηγοῦσιν εἰς τοὺς πρεσβεύοντας ὅποιονδήποτε θρη-
σκευτικὴν δοξασίαν.

Ἄρθρ. 13.

Οἱ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλ-
λάδος διαμένοντες ὑπὴκοοι τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος
καὶ οἱ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Μεγαλειότητος Βασιλείας
τῆς Μεγάλης Βρετανίας διαμένοντες ὑπὴκοοι τῆς Α. Ἑλ-
ληνικῆς Μεγαλειότητος θέλουν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ διαθέτουν
ἅπασας τὰς ἰδιοκτησίας των ὅπως δῆποτε καὶ ἂν ἠθελον αὐ-
ταὶ ἀποκαλεῖσθαι διὰ πράξεως τελευταίου ὁρισμοῦ, ἢ διαθήκης,
καθ' ὅν τρόπον ἠθελον τὸ νομίσει κατάλληλον. Καὶ ἂν ὑπὴ-
κοος Ἀγγλος ἀποβιώσῃ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τοῦ Βασιλείου
τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὑπὴκοός τις Ἑλλήν ἀποβιώσῃ εἰς τὴν Ἐπικρά-
τειαν τῆς Βασιλείας τῆς Μεγάλης Βρετανίας, χωρὶς νὰ ἔγ-
καταλείπῃ πρᾶξιν τινὰ τελευταίου ὁρισμοῦ, ἢ χωρὶς διαθήκης,
οἱ ἀμοιβαῖοι Πρόξενοι ἢ Ὑποπρόξενοι θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα
νὰ διευθετῶσι πρὸς ὄφελος τῶν νομίμων κληρονόμων καὶ δα-
νειστῶν, καθόσον τοῦτο ἐπιτρέπεται ἀπὸ τοὺς ἀμοιβαίους
ἐπιχωρίους νόμους, τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ὁμοεθνῶν των τῶν
ἀποβιούντων ἀδιαθέτων.

τειών, εφημερίδες, περιοδικά συγγράμματα και έντυπα παντός είδους ξένης παραγωγής και διαμετακομιζόμενα διὰ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀμοιβαίως, τὰ εἶδη τῆς αὐτῆς φύσεως Ἑλληνικῆς παραγωγῆς διὰ τὰ Κράτη, πρὸς τὰ ὅποια διὰ τὰ φθάσαι πρέπει νὰ διέλθωσι τὴν Γαλλικὴν Ἐπικράτειαν, θέλουν ἀμοιβαίως ἀντιπραδίδεσθαι παρὰ τῶν ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἐλεύθερα παντὸς ταχυδρομικοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρ. 22.

Αἱ δύο γενικαὶ διοικήσεις τῶν ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας δὲν θέλουν δέχεσθαι πρὸς ἀποστολὴν δι' ἑν μέρους τῶν δύο Ἐπικρατειῶν ἢ ἐκείνων τῶν τόπων, οἵτινες μεταχειρίζονται τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν, κἀνὲν γράμμα ἐπὶ συστάσει, ἐμπεριέχον εἴτε χρυσὰ ἢ ἀργυρὰ νομίσματα, εἴτε ἀδάμαντας καὶ λοιπὰ πολυτίμα εἶδη ὑποκείμενα εἰς τελωνιακὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 23.

Εἰς περίστασιν καθ' ἣν τι τῶν συστημένων ἀπωλεσθῇ, ἐκείνο τῶν δύο ταχυδρομείων, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐχάθη, θέλει πληρῶναι εἰς τὸ ἄλλο δι' ἀποζημίωσιν εἴτε τοῦ πρὸς ὃν διευθύνετο, εἴτε τοῦ ἀποστέλλοντος, κατὰ τὴν περίστασιν, μίαν ποσότητα ἐκ φράγκων 50, ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπαιτήσεως.

Αἱ ἀπαιτήσεις δὲν θέλουν εἶσθαι δεκταὶ εἰμὴ ἐντὸς ἑξ μηνῶν, ἀφ' ἧς ἐγένεν ἡ παρακαταθήκη ἢ ἡ ἀποστολὴ τοῦ συστηθέντος ἀντικειμένου· παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, τὰ δύο ταχυδρομεῖα δὲν ὑποχρεοῦνται, τὸ ἓν πρὸς τὸ ἄλλο, εἰς κάμμιαν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 24.

Τὰ κακῶς ἐπιγραφόμενα ἢ διευθυνόμενα γράμματα θέλουν ἐπιστρέφειν ἀνεὺ ἀναβολῆς εἰς ἓν τῶν γραφείων τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀποστέλλοντος ταχυδρομείου, καταλογιζόμενα εἰς βάρος τοῦ τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων μετὰ τὰ ὅποια εἰς χρεώσιν δι' αὐτὰ τὰ γράμματα τὸ ἄλλο ταχυδρομεῖον.

Καθόσον ἀφορᾷ τὰ ἐπιγραφόμενα γράμματα εἰς ἄτομα ἅτινα ἤλλαξαν διαμονὴν, καὶ ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ τὸ εἶσθαι ἢ παραγωγή τῶν γραμμάτων τούτων θέλουν ἀμοιβαίως ἐπιστρέφειν, ἐπιδορυμμένα μετὰ τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα ἅτινα ἔπρεπε νὰ πληρώσωσιν οἱ παραλαμβάνοντες, πρὸς τὸ ἀντεπιστέλλον ταχυδρομεῖον.

Ἄρθρ. 25.

Τὰ δι' ὁποιονδήποτε λόγον μείναντα ἄχρηστα γράμματα θέλουν ἐπιστρέφειν ἐκατέρωθεν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός, καὶ εἰ δυνατόν πρότερον· ὅσα δὲ ἐκ τῶν γραμμάτων τούτων κατελογίσθησαν εἰς βάρος τοῦ ἐτέρου μέρους, θέλουν παραδίδεσθαι κατὰ τὸ αὐτὸ βάρος καὶ πληρωμὴν, ὡς παρεδόθησαν κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὸ ἀποστέλλον ταχυδρομεῖον εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τῆς διευθύνσεως.

Ἄρθρ. 26.

Τὰ ταχυδρομεῖα Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας θέλουν καταστρέφειν κατὰ μῆνα τοὺς λογαριασμοὺς τοὺς προκύπτοντας ἀπὸ τὰς ἀμοιβαίας διαβιβάσεις τῶν ἀνταποκρίσεων, καὶ οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ ἐκ συμφώνου ἐκατέρωθεν παραδοχὴν, θέλουν ἐξοφλεῖσθαι εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας παρ' ἐκείνου τῶν δύο ταχυδρομικῶν γραφείων τὸ ὁποῖον θέλει ἀναδειχθῇ χρεώστης πρὸς τὸ ἄλλο.

Ἄρθρ. 27.

Ὁ τύπος καθ' ὃν θέλουν καταστρωθῇ οἱ λογαριασμοὶ οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον καὶ πᾶν ἄλλο μέτρον τακτοποιήσεως καὶ λεπτομερείας τὸ ὁποῖον ἐκ συμφώνου θέλει ληφθῇ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τῶν ἐνδιαλαμβαν-

de marchandises, journaux, ouvrages periodiques et imprimés de toute espèce d'origine étrangère et transitant par la France destinés pour la Grèce, et réciproquement les objets de même nature originaires, de la Grèce pour les pays qui doivent emprunter la territoire de la France, seront respectivement livrés par les offices de Grèce et de France exempts de tous prix de port.

Article 22.

Les deux offices des postes de Grèce et de France n'admettront à destination de l'un des deux pays ou des pays aux quels il servent respectivement d'intermédiaire, aucune lettre chargée qui contiendrait, soit de l'or ou de l'argent monnayé, soit des bijoux ou autres effets précieux ou tout objet passible des droits de douane.

Article 23.

Dans le cas où quelque chargement viendrait à être perdu, celui des deux offices sur le territoire du quel la perte aurait eu lieu, payera à l'autre office, à titre de dédommagement, soit pour le destinataire, soit pour l'expéditeur, suivant le cas, une somme de cinquante francs, dans le délai de trois mois à dater du jour de la réclamation.

Les réclamations ne seront admises que dans les six mois qui suivront la date du dépôt ou de l'envoi du chargement; passé ce terme, les deux offices ne seront tenus l'un envers l'autre à aucune indemnité.

Article 24.

Les lettres mal adressées ou mal dirigées, seront, sans aucun délai, renvoyées à l'un des bureaux d'échange de l'office expéditeur pour les poids et prix aux quels cet office aura livré ses lettres en compte à l'autre office. Quant aux lettres adressées à des destinataires ayant changé de résidence et quelle que soit l'origine de ces lettres, elles seront respectivement livrées, chargées du port qui aurait dû être payé par les destinataires à l'office réexpéditeur.

Article 25.

Les lettres tombées en rebut pour quelque cause que ce soit, seront renvoyées de part et d'autre à la fin de chaque mois et plus souvent si faire se peut. Celles de ces lettres qui auront été livrées en compte; seront remises pour les poids ou prix aux quels elles auront été originellement livrées par l'office expéditeur à l'office destinataire.

Article 26.

Les offices des postes de Grèce et de France dresseront chaque mois, les comptes résultants de la transmissions réciproque des correspondances, et ces comptes, après avoir été débattus et arrêtés contradictoirement par ces offices, seront soldés à la fin de chaque trimestre, par celui des deux offices qui sera reconnu débiteur envers l'autre.

Article 27.

La forme à donner aux comptes mentionnés dans l'article précédent, et toutes autres mesures de détail et d'ordre qui devront être arrêtés de concert pour assurer l'exécution des stipulations contenues dans la pré-

χορηγείσθαι εις τὰ εἰρημένα μέρη παρ' ἐκατέρων τῶν Κυβερνήσεων ἐντελῶς ἴσα καὶ ἀμοιβαίᾳ ἐμπορικὰ δικαιώματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα, καὶ καθόσον τὰ δικαιώματα καὶ τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ὑπόκεινται ἐκεῖ εἰς ὑποχρεώσεις (redevances) τινάς, αἱ κατὰ τόπον ἀρχαὶ θέλουν προσφέρεσθαι πρὸς αὐτοὺς ἀπραλλάκτως καθὼς καὶ πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς, καθόσον ἀφορᾷ τὰ δημόσια βάρη.

Ἄρθρ. 3.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἀντικείμενα τῆς περὶ τὰ πολεμφοδία λαθρεμπορίας καὶ τῆς ἀκτεμπορίας, συνιστάμενα εἰς ἐντόπια καὶ ξένα προϊόντα καὶ στελλόμενα ἀπὸ τινος εἰς ἄλλον τοῦ αὐτοῦ Κράτους λιμένα. Ἡ ἀκτεμπορία αὕτη δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰμὴ δι' ἐντοπίων πλοίων ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων μερῶν, δύνανται νὰ φορτώσουν τὰ πράγματα καὶ ἐμπορεύματα τῶν εἰς τὰ εἰρημένα πλοία, πληρόντες, ἐκάτεροι τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ πλοία τῶν ὑπηκόων ἐκατέρων τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Δυνάμεων θέλουν πληρόναι εἰς τοὺς λιμένας καὶ τοὺς ὅρμους τῆς ἐτέρας, μόνον τὰ ναυηγεία δικαιώματα (droits de pilotage) κ.τ.λ. εἰς τὰ ὅποια ὑπόκεινται ἢ θέλουν ὑποβληθῇ τὰ ἐπιχώρια πλοία.

Ἄρθρ. 5.

Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς πλοία Ἑλληνικὰ ἢ Σουηδικὰ καὶ Νορβηγικὰ ὅσα πλέουν καὶ διακκτέχονται κατὰ τὰς εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους ἰσχυοῦσας διατάξεις.

Ἄρθρ. 6.

Ὅλα τὰ ἐκ τῶν ἐπικριῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸ Κράτος τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Δυνάμεων προερχόμενα ἀκατέργαστα καὶ κατεργασμένα προϊόντα (bruts et manufacturés) ὅσων ἢ δι' ἐντοπίων πλοίων εἰς τοὺς λιμένας τῶν ἐπικριῶν τῶν Ὑψηλῶν συνομολογούντων Δυνάμεων εἰσάγῃ καὶ ἐξάγῃ κατὰ νόμους συγχεωρημένους ἢ θέλει συγχεωρῆναι τοῦ λοιποῦ, δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν ἢ ἐξαχθῶσιν ἐπίσης καὶ διὰ τῶν εἰς ὑπὸ τῆς ἐτέρας Δυνάμεως ἀνηκόντων πλοίων, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν πληρωμὴν μεγαλειτέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε παρ' ὅσα πληρόνονται ἢ θέλουν πληρόνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ προϊόντα, ὅταν εἰσάγωνται ἢ ἐξάγωνται δι' ἐπιχωρίων πλοίων.

Ἄρθρ. 7.

Ὅλα τὰ πράγματα ὅσα δὲν εἶναι κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ὑποκειμένων γαιῶν, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς Σουηδικούς καὶ Νορβηγικούς λιμένας, θέλουν ὑπόκεισθαι ὄντα ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων, εἰς μόνον τὰ δικαιώματα ὅσα ἤθελον πληρόνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ πράγματα ἐὰν εἰσέγοντο ἐπὶ Σουηδικῶν καὶ Νορβηγικῶν πλοίων. Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς θέλει γίνεσθαι καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνικούς λιμένας περὶ τῶν Σουηδικῶν καὶ Νορβηγικῶν πλοίων ὡς πρὸς τὰ πράγματα ὅσα δὲν εἶναι κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν εἰς τὸ Κράτος τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας ὑποκειμένων γαιῶν, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς Ἑλληνικούς λιμένας.

Ἄρθρ. 8.

Τὰ κατεργασμένα ἢ ἀκατέργαστα προϊόντα τῶν Ἐπικριῶν ἐκατέρων τῶν συνομολογούντων Βασιλέων, ὅσων ἢ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τοῦ ἐτέρου εἰσαγωγῇ εἶναι κατὰ νόμους συγχεωρημένη, δὲν θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς τὴν πληρωμὴν δικαιωμάτων μεγαλειτέρων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε παρ' ἐκεῖνα εἰς τὰ ὅποια ὑπόκεινται ἢ θέλουν ὑποβληθῇ τὰ τοῦ αὐτοῦ εἶδους προϊόντα ἄλλου τόπου, ἐκτὸς μόνον ὅταν εἰς τὴν Ἐπικράτειαν

sera accordé dans les dits endroit de la part des gouvernemens respectifs une parfaite égalité et réciprocité de droits et avantages commerciaux, et qu'en autant que ces droits et avantages commerciaux, y sont soumis à des redevances quelconques, ils seront traités absolument sur le même pied que les nationaux à l'égard des charges publiques.

Article 3.

Sont exceptés les articles de contrebande de guerre et de commerce côtier, consistant en produits indigènes ou étrangers expédiés d'un port national à l'autre lequel commerce ne pourra se faire qu'en embarcations nationales; cependant les sujets des Hautes Parties contractantes seront livres de charger leur effets et marchandises sur les dites embarcations, en payant les uns et les autres les mêmes droits.

Articles 4.

Les navires des sujets de chacune des Hautes Parties contractantes ne payeront dans les ports et mouillages d' l'autre que les droits de pilotage etc. auxquels sont ou seront assujettis les navires indigènes.

Article 5.

Seront considérés comme navires Grecs et Suédois ou Norvégiens ceux qui navigueront et seront possédés conformément aux réglemens en vigueur dans les pays respectifs

Article 6.

Tous les produits bruts et manufacturés provenant des territoires soumis à la domination des Hautes Parties contractantes, dont l'importation dans les ports respectifs, ou l'exportation de ces mêmes ports, est ou sera légalement permise dans les navires indigènes, pourront y être importés ou en être exportés également dans les navires appartenant aux sujet de l'autre des Hautes Parties contractantes, sans être assujettis à des droits plus élevés ou autres quels qu'ils soient, que le sont ou seront les mêmes produits importés ou exportés sur des navires indigènes.

Article 7.

Sous les articles qui sans être produits bruts ou manufacturés des territoires soumis à la domination de Sa Majesté le Roi de la Grèce, peuvent être légalement importés dans les ports Suédois ou Norvégiens, ne seront soumis dans les navires grecs qu'aux droits que payeraient ces mêmes articles s'ils étaient importés sur des navires Suédois ou Norvégiens, et une exacte réciprocité sera observée dans les ports grecs pour les navires Suédois et Norvégiens par rapport aux articles, qui sans être produits bruts ou manufacturés des territoires soumis à la domination de Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège peuvent être légalement importés dans les ports grecs.

Article 8.

Les produits bruts ou manufacturés des Etats de chacune des Hautes Parties contractantes, dont l'importation est légalement permise, dans les Etats de l'autre, ne seront pas assujettis à des droits plus élevés, ou autres, quel que soit leur dénomination, que ceux auxquels sont ou seront assujettis les produits du même genre, provenant d'un autre pays sauf le cas où, dans

φέρωσιν εἰς τοὺς λιμένας μιᾶς τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν ἢ εἰς τοὺς προσηκόντως διωρισμένους πληρεξουσίου τῶν, ἐὰν ἀποδείξουν τὴν ταυτότητα τῆς ἰδιοκτησίας. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη θέλει γίνεσθαι καὶ ἂν τὸ ζητούμενον πρᾶγμα εὕρισκεται εἰς τρίτου χειρὸς. Ἀπαιτεῖται δὲ μόνον ν' ἀποδειχθῇ, ὅτι ὁ ἀποκτῆσας αὐτὸ ἐγίνωσκεν ἢ ἠδύνατο νὰ γινώσκῃ, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα προήρχετο ἐκ πειρατείας.

Ἄρθρ. 13.

Ἐὰν τὸ ἓν Κράτος ἤθελεν ἔχει πόλεμον καθ' ὅποιονδήποτε Δυνάμει, καὶ ὁ ὅποιονδήποτε ἔθνος ἢ Κράτος, οἱ ὑπῆκοοι τοῦ ἄλλου δύνανται νὰ ἐξκολουθήσουν τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν μὲ τὰς ἐπικρατείας ταύτας ἐκτὸς τῶν κατὰ γῆν ἢ θάλασσαν ἀποκλεισμένων ἢ πολιορκουμένων πόλεων ἢ λιμένων, ἀλλὰ κατ' οὐδένα λόγον δὲν θέλει συγχωρεῖσθαι εἰς τοὺς ὑπηκόους ἐκτέρων νὰ ἐμπορεύωνται πρᾶγματα καθυπαγόμενα εἰς τὴν περὶ τὰ πολυμερόδικα λαθρεμπορίαν.

Ἐκαστέρα τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ Γεν. Προξένους, Προξένους, Ὑποπροξένους καὶ Πράκτορας εἰς ὅλους τοὺς λιμένας ἢ τὰς πόλεις τῆς ἄλλης, ὅπου εἶναι καὶ ἤθελεν κριθῇ ἀνγκαῖοι πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορίας καὶ διὰ τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων. Οἱ Προξένοι, ὅποιονδήποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖ, διορισθέντες προσηκόντως παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς τῶν, δὲν δύνανται ν' ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά τῶν ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ὁποίας ἢ θελὼν διορισθῇ. Θέλουν δὲ ἀπολαμβάνει εἰς ἀμφοτέρους τοὺς τόπους διὰ τε ἐκτοῦς καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἰσὰ δικαίωματα.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ παρούσα περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας συνθήκη θέλει εἰσῆλθαι ἐν ἰσχύϊ ὡσαύτως καὶ συνέχειαν καὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν επικυρώσεων, καὶ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα εἰσέτι μηνῶν, ἀπὸ τῆς μίαν τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων φανερώσῃ εἰς τὴν ἑτέραν τὴν περὶ πύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσίν της.

Ἄρθρ. 16.

Αἱ επικυρώσεις τῆς παρούσης συνθήκης θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐν Ἀθήναις ἐν διαστήματι πέντε μηνῶν, ἢ καὶ πρότερον, ἐὰν ᾔναι δυνατόν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς.

Πρὸς πίστωσιν τούτων ἀμφοτέροι οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράφαντες τὴν συνθήκην ταύτην ἐπέθεντο τὴν προχίρην τῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἑκτοῦ σωτηρίου ἔτους.

(Γ. Σ.)

ΙΑΚΩΒΟΣ ΡΙΖΟΣ.

(Τ. Σ)

ΚΑΡΟΛΟΣ ΕΙΔΕΝΣΤΑΜ.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΟΣΘΕΤΟΣ.

Διὰ νὰ προσδιορίσωσιν ἀκριβέστερον καὶ συμπληρώσωσιν ὅρους τινὰς τῆς κατὰ τὴν 22 Νοεμβρ. (4 Δεκεμ.) 1836 ὑπογραφείσης περὶ ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας Συνθήκης, οἱ πληρεξούσιοι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, δηλαδή: ἐκ μέρους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ὁ τῆς Ἐπικρατείας Γραμματεὺς Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῶν Ὑπουργῶν Αὐτοῦ Κύριος Ἰππότης Ἰγνάτιος Ρουδάρτ, διορισθεὶς παρὰ τῆς εἰρημένης Αὐτοῦ Μεγαλειότητος διὰ πληρεξουσίων ἐγγράφων γενομένων κατὰ τοὺς ἀπαιτούμερους τύπους, καὶ ἐκ μέρους τοῦ

tenant à des sujets des Hautes Parties contractantes que les pirates prendraient ou conduiraient dans les ports de l'une ou de l'autre, seront restitués à leurs propriétaires ou à leurs fondés de pouvoirs dûment autorisés, s'ils prouvent l'identité de la propriété; et restitution aura lieu même quand l'article réclamé serait entre les mains d'un tiers, pourvu qu'il soit prouvé que l'acquéreur savait ou pouvait savoir que le dit article provenait de piraterie.

Article 13.

S'il arrivait que l'une des Hautes Parties contractantes fût en guerre avec quelque Puissance, Nation ou Etat, les sujets de l'autre pourraient continuer leur commerce et navigation avec ces mêmes Etats excepté avec les villes ou ports qui seraient bloqués ou assiégés par terre ou par mer. Mais dans aucun cas ne sera permis le commerce des articles réputés contrebande de guerre.

Article 14.

Chacune des Hautes Parties contractantes aura le droit de nommer des consuls généraux, Consuls, Vice-consuls et Agens dans les ports et villes des domaines de l'autre, où ils sont ou seraient jugés nécessaires pour le développement du commerce et des intérêts commerciaux de leur sujets. Les consuls de quelque classe qu'ils soient, dûment nommés par leur gouvernements respectifs, ne pourront toute fois entrer en fonctions sans l'approbation préalable du gouvernement dans le territoire duquel ils seront employés. Ils jouiront dans l'un et l'autre pays, tant dans leurs personnes que pour l'exercice de leurs fonctions, de privilèges égaux.

Article 15.

Le présent Traité de commerce et de navigation sera en vigueur pendant dix ans à dater du jour de l'échange des ratifications, et au de là de ce terme jusqu'à l'expiration de douze mois après que l'une des Hautes Parties contractantes aura annoncé à l'autre son intention d'en faire cesser les effets.

Article 16.

Les ratifications du présent Traité seront échangées à Athènes dans l'espace du 5 mois ou plutôt si faire se peut, à compter du jour de la signature.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Athènes le 22 novembre (5 décembre) de l'an de grace mil huit cent trente six.

(L. S.)

J RIZO.

(L. S.)

CHARLES HEIDENSTAM.

ACTE ADDITIONNEL.

A fin de préciser et compléter quelques unes des disposition du traité de Commerce et de Navigation, signé, le 22 Novembre (4 Decembre) 1836, les Plénipotentiaires de S. M. le Roi de la Grèce, et de S. M. le Roi du Suède et de Norvège, savoir: pour S. M. Hellénique le sieur Chevalier Ignace de Rudhart, son Secrétaire d'Etat au département de sa maison Royale et des relations Extérieures, et Président de son Conseil des Ministres nommé par Sa dite Majesté par Pleines pouvoir en bonne et due forme, et pour S. M. Suédoise et Norvégienne le Sieur Charles Pierre de Heidenstam

τοιαύτην περίπτωσιν ὁ αἰτήσας τὴν ἀδείαν ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἴτησιν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπιδόθη πρὸς αὐτὸν ἡ ἀπόφασις ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως. Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐφέσεως θέλει γίνεσθαι εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, τὸ ὅποιον θέλει δικάζει ἐπίσης κατὰ τὸν ἀνω ῥηθέντα τρόπον, καὶ τοιοῦτου δικαστηρίου μὴ ὄντος ἡ ἀπόφασις μένει ἀνέκκλητος καὶ ὁριστική.

Αἴτησις ἀναίρεσεως δὲν ἐπιτρέπεται, οὔτε εἰς τὰς περὶ ἀδείας αἰτήσεις, οὔτε εἰς τὰς περὶ κακοδικείου δίκας.

Ἄρθρ. 4.

Ἐὰν ἡ αἴτησις κριθῇ ἀπαράδεκτος, ὁ ἀποτυχὼν διάδικος καταδικάζεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν, φυλαττομένου τοῦ δικαιώματος εἰς τοὺς ἔχοντας τοιοῦτον, νὰ ζητήσῃ καὶ ἀποζημιώσιν ἕνεκα τῶν ἐκ τούτου προσελθουσῶν ζημιῶν καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρ. 5.

Ἄν ἡ αἴτησις γενῇ δεκτὴ, καὶ δοθῇ ἡ πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς τοῦ κακοδικείου ἀγωγῆς ἀδεία, πρᾶττονται τὰ ἐν τῇ πολ. δικονομίᾳ (ἄρθ. 61—64) ὠρισμένα· ἀλλ' ὁ ἐνάγων ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔγεινε πρὸς αὐτὸν, ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως, ἡ ἐπίδοσις τῆς πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς ἀγωγῆς ἀδείας. Ἡ δὲ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην γενομένη ἀγωγὴ ἀπορρίπτεται κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, τῶν διαδίκων, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, ὁ δὲ ἐνάγων καταδικάζεται προσέτι εἰς πρόστιμον τὸ πολὺ διακοσίων δραχμῶν εἰς ἀποζημιώσιν καὶ πληρωμὴν ἐξόδων.

Ἄρθρ. 6.

Εἰς πᾶν ἐγγράφον ἀγωγῆς κακοδικείου πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται καὶ ἡ περὶ αὐτῆς ληρθεῖσα ἀδεία, ἄλλως ἡ ἀγωγὴ θεωρεῖται ἀποδικαίως ἄκυρος.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ πρὸς ἀγωγὴν κακοδικείου αἴτησις ἀδείας δὲν εἶναι λόγος ἐξαιρέσεως καὶ ἂν τοιαύτη ἐξαίρεσις προβλῇ δὲν ἀναβάλλει τὴν πρόδον τῆς δίκης, οὔτε τὰ ἔργα τῶν προσβαλλομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων περὶ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν.

Ἄρθρ. 8.

Ἄν ἡ πρὸς ἐπιχείρησιν ἀγωγῆς κακοδικείου γενομένη περὶ ἀδείας αἴτησις, ἢ ἂν μετὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀδείας ταύτης, ἡ ἀγωγὴ τοῦ κακοδικείου ἀπορρίπθῃ ὁριστικῶς, δὲν δύναται νὰ παραχθῇ ἐκ τούτου λόγος ἐξαιρέσεως καθ' ὅλοκλήρου τοῦ δικαστηρίου, ἢ κατὰ μελῶν τινῶν αὐτοῦ, καὶ νὰ ζητηθῇ ἕνεκα τούτου ἡ εἰς ἄλλο δικαστήριον παραπομπὴ τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρ. 9.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Ἰουλίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 30.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 26 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 40 τοῦ ἀπὸ 7 (19) Φεβρουαρίου 1835 περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων Νόμου, κατὰ τὸ ὅποιον οἱ ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταὶ εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι μετὰ τὸν ὀφειλέτην πρὸς τὸ δημόσιον, διὰ τὰ καθυστεροῦντα χρέη, καὶ θεωροῦντες ὅτι ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν οἱ αὗτοι ἤθελον πληρώσει διὰ τὸν ὀφειλέτην, δίκαιον εἶναι ἀπολαμβάνωσι τὰ αὐτὰ περὶ καταδιώξεως δικαιώματα κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου, ὅτι τὸ δημόσιον ἔχει κατὰ τῶν ἐγγυητῶν, ἀναλόγως μετὰ τὸ ἄρθρον 44 τοῦ ἀπὸ 14 (26) Ἰουνίου 1837 Νόμου.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια ἐνεργεῖ τὸ δημόσιον κατὰ τῶν ὀφειλετῶν του, διὰ τῶν περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων Νόμων, θέλουσι ἐνεργεῖσθαι καὶ ὑπὲρ πῶν ἐγγυητῶν κατὰ τῶν πρωτοτύπων ὀφειλετῶν, δι' ὅσα ἐκ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλομένων οἱ ἐγγυηταὶ ἐπλήρωσαν διὰ τοὺς πρωτοφειλέτας.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶς νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ἰουλίου (1 Αὐγούστου) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 31.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Αὐγούστου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ μηχανικοῦ.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας κατὰ συνέπειαν τοῦ διὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) τ. ε. ἀριθ. 2154 ἀποφαι-

Ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας

1. Παρισίων.
2. Μασσαλίας.
3. Κωνσταντινουπόλεως.
4. Σμύρνης.
5. Ἀλεξανδρείας.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ ἡμέραι καὶ αἱ ὥραι τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἀφίξεως τῶν Γαλλικῶν ἀτμοταχυπλῶν τῶν προσδιορισμένων διὰ τὴν μετακώμισιν τῶν ἀνταποκρίσεων τῶν δύο Ἐπικρατειῶν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ σημειομένου εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, θέλουν κανονισθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Γάλλων κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ κατὰ τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῶν ἀνταποκρίσεων τῶν δύο Ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ἐξόδα τοῦ ὀπλισμοῦ, πληρωμάτων, διατηρήσεως τῶν ἀτμοταχυπλῶν τῶν πρὸς διαβίβασιν τῶν ἀνταποκρίσεων μεταξύ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν καὶ ἐν γένει ὁποιοδήποτε ἐξόδον ἀφορῶν τὰ πλοῖα ταῦτα, θέλουν εἰσθαι εἰς βάρος τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 5.

Τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμενα ἀτμοταχύπλοα θέλουν θεωρεῖσθαι καὶ δέχεσθαι εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἰδίως εἰς τοὺς τῆς Σύρας καὶ Πειραιῶς, ὡς πολεμικὰ πλοῖα καὶ χαίρεσθαι πλήρη ἀτέλειαν τῶν ναυτιλιακῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν τῆς μετακώμισης ἐπὶ τῶν γαιανθράκων τῶν διωσιμένων πρὸς ἰδίαν χρῆσιν των, καθὼς καὶ ὅλας τὰς τιμὰς καὶ προνόμια ὅσα ἀπαιτοῦν τὰ συμφέροντα καὶ ἡ βαρύνει τῆς πρὸς αὐτὰ ἐμπιστευθείσης ὑπηρεσίας. Καμμία ὁποιαδήποτε ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ τὰ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὸν εἰδικὸν προορισμὸν τῶν ἡττοῦ ἀπὸ τῶν μετακώμισιν τῶν ἀνταποκρίσεων καὶ ἐπιβατῶν, ἀλλ' οὔτε ὑπόκεινται εἰς κατασχέσιν, παρεμπόδισιν, αὐτοψίαν (embargo) ἢ αὐθεντικὴν κράτησιν.

Ἄρθρ. 6.

Ἐὰν συμβῇ ἀπενκατὼν τι ἡ ναυσιβλάβειν εἰς τὰ ἀτμοταχύπλοα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων κατὰ τὴν διαρκείαν τοῦ διάπλου των, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει χορηγεῖ εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα πᾶσαν συνδρομὴν καὶ βοήθειαν τὴν ὁποίαν ἡ στάσις των ἤθελεν ἀπαιτήσῃ, καὶ θέλει διορίζει νὰ γίνωνται, χρεῖς τυχεύσης, εἰς τοὺς ναυστάθμους τῆς κατὰ τὰς ἐν αὐτοῖς διατιμήσεις, αἱ ἐπιδιορθώσεις τῶν ἀρμένων καὶ μηχανῶν, αἵτινες ἤθελεν εἰσθαι δυνατὸν νὰ γίνωσιν, ἢ καὶ νὰ χορηγῇ τὰ ἄρμενα αὐτὰ καὶ τὰς μηχανὰς ὅποταν ἤθελεν εἰσθαι δυνατὸν νὰ κατασκευασθῶσι προσηκόντως ἐν τοῖς εἰρημένους ναυστάθμοις.

Ἄρθρ. 7.

Ἐν περιστάσει καθ' ἣν ἤθελε κηρυχθῇ πόλεμος μεταξύ τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, τὰ Γαλλικὰ ἀτμοταχύπλοα θέλουν ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν των χωρὶς ἐμπόδιον ἢ ἐνόχλησιν ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μέχρι τῆς κοινοποιήσεως τῆς διακοπῆς τῶν ταχυδρομικῶν συγκοινωνιῶν γεννησομένης ἐκ τῆς μιᾶς τῶν δύο Κυβερνήσεων· ἀλλὰ καὶ τότε τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὸν διάπλου των ἀτμοταχύπλοα δύνανται νὰ ἐπιστρέψουν ἐλευθέρως καὶ ὑπὸ εἰδικὴν ὑπεράσπισιν εἰς τοὺς λιμένας τῆς Γαλλίας ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτην.

Ἄρθρ. 8.

Τὰ ρηθέντα ἀτμοταχύπλοα δύνανται νὰ ἐμβιβάζουσι καὶ ἀποβιβάζουσι εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος καὶ κυρίως εἰς τοὺς τῆς Σύρας καὶ Πειραιῶς, νομίσματα εἶδη χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ, (ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΕΤΟΣ 1838).

Du côté de la France,

1. Paris,
2. Marseille,
3. Constantinople.
4. Smyrne,
5. Alexandrie,

Article 3.

Les jours et heures d'arrivée et de départ des paquebots Français affectés au transport des correspondances des deux pays, dans les ports mentionnés à l'article précédent, seront réglés par le Gouvernement de S.M. le Roi des Français selon les besoins du service, et dans l'intérêt bien entendu des correspondances des deux pays.

Article 4.

Les frais d'armement d'équipement et d'entretien des paquebots à vapeur employés à la transmission des correspondances entre les deux pays et généralement toute dépense quelconque relative à ces bâtimens, seront à la charge du Gouvernement Français.

Article 5.

Les paquebots mentionnés dans l'article précédent seront considérés et reçus dans les ports de la Grèce, et notamment à Syra et au Pirée comme bâtimens de guerre, et ils y jouiront d'une immunité complète de tous droits de navigation, de transit sur les charbons destinés à leurs consommations, ainsi que de tous les honneurs et privilèges que réclament les intérêts et l'importance du service qui leur est confié. Ils ne pourront être détournés de leurs destinations spéciales, c'est à dire du transport des correspondances et des voyageurs, par quelque autorité que ce soit, ni être sujets à saisie-arrest, embargo ou arrêt de Prince.

Article 6.

En cas de sinistre ou d'avaries survenus aux Paquebots de S. M. le Roi de Français dans le cours de leurs navigation, le Gouvernement Grec donnera à ces bâtimens tous les secours et l'assistance que leurs position réclamera, et leur fera faire ou fournir au besoin par ses arsenaux, aux prix des tarifs de ses établissemens, les réparations d'agres et de machines, ainsi que les agrès et machines, qui pourront y être réparés ou construits convenablement.

Article 7.

En cas de guerre entre les deux Nations, les paquebots Français continueront leur navigation sans obstacles ni molestation de la part du Gouvernement Grec jusqu'à notification de la rupture des communications Postales faite par l'un des deux Gouvernemens; au quel cas, les paquebots pourront, s'ils se trouvent en route, retourner librement et sous protection spéciale dans les ports de France pendant un délai de trois mois après cette notification.

Article 8.

Les paquebots susmentionnés pourront embarquer ou débarquer dans les ports de la Grèce et notamment à Syra et au Pirée des espèces et matières d'or ou d'ar-

de l'industrie des Etats de Sa Majesté Britannique, et qui peuvent être légalement importés, dans les ports du Royaume de la Grèce, sur des bâtimens Anglais.

Art. IV.

Toutes les marchandises et objets de commerce dont l'entrée dans les Ports de l'un des deux Etat est légalement permise, seront admis au même taux de droits, qu'il soient importés par des bâtimens nationaux ou par des navires de l'autre Etat; et il sera accordé pour toutes les marchandises et objets de commerce dont la sortie des Ports des deux Etats est légalement permise, les mêmes primes, remboursemens de droits, et avantages, soit, que l'exportations s'en fasse par les navires de l'un ou par ceux de l'autre Etat.

Art. V.

Il ne sera donné ni directement, ni indirectement, ni par l'un des deux gouvernement, ni par aucune compagnie, corporation, ou agent agissant au nom ou sous l'autorité de l'un des deux gouvernemens, aucune préférence quelconque pour l'achat d'aucune production du sol ou de l'industrie de l'un des deux Etats, importées dans le territoire de l'autre à cause ou en considération de la nationalité du navire qui aurait transporté cette production; la vraie intention et volonté des hautes Parties contractantes, étant qu'aucune différence ou distinction quelconque n'ait lieu à cet égard.

Art. VI.

Afin d'éviter tout mal-entendu par rapport aux réglemens qui doivent déterminer les conditions qui constituent un bâtiment Grec, ou un bâtiment Anglais, ils est convenu que, seront considérés comme bâtimens grecs tous les batimens construits dans les territoires de la Grèce, ou qui auraient été pris sur l'ennemi par des bâtimens de guerre du gouvernement grec, ou par des sujets grecs munis de lettres de marque et qui auraient été régulièrement déclarés de bonne prise dans une cour de prises du Royaume de la Grèce et qui seraient la propriété entière d'un ou de plusieurs sujets de la Grèce, et dont le capitaine et trois quarts de l'équipage sont sujets de la Grèce. Seront également considérés comme bâtimens Anglais, tous les batimens construits dans les Etats de Sa Majesté Britannique et tous ceux qui, après avoir été pris sur l'ennemi par des batimens de guerre de Sa Majesté Britannique ou par des sujets de Sa dite Majesté, munis de lettres de marque de l'amirauté, auraient été régulièrement déclarés de bonne prise dans une cour de prises de Sa dite Majesté, de même que tous les bâtimens qui auraient été condamnés dans une cour compétente pour une contravention aux lois contre la traite des noirs et qui seraient possédés, navigués en enregistrés selon les lois de la grande Bretagne.

Art. VII.

S'il arrive que quelque navire de guerre ou de commerce de l'une des deux nations fasse naufrage sur les côtes de l'autre, tous les débris de ces navires de guerre ou de commerce, ou de leurs agrès et appareils et tous les objets et marchandises qui seraient sauvés, ou leur produit; de même que les papiers qui seraient trouvés sur le navire, seront soigneusement gardés jusqu'au moment où ils seraient réclamés par les propriétaires, ou par leurs agens dûment autorisés, ou par les consuls respectifs agissant pour le district où le naufrage aurait eu lieu, si la réclamation est faite dans les délais fixés par les lois en vigueur dans les Etats des hautes Parties contractantes; et tel consul, propriétaire, ou agent, n'aura à payer pour les dépenses encourues pour la conservation de la propriété, et pour le taux du sauvetage, que ce qui aurait été payé, en cas pareils, par un Navire National; et les dits objets et marchandises sauvés du naufrage, ne seront assujettis au payement de droits qu'en tant qu'on en disposerait pour être consommés dans le pays.

Art. VIII.

Sa Majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté Britannique sont convenues, que chacune des hautes Parties contractantes aura le droit de nommer des Consuls généraux, Consuls, et Vices Consuls, dans tous les ports des possessions de l'autre partie contractante, où ces fonctionnaires seraient jugés nécessaires pour le développement du commerce, et pour la protection des intérêts commerciaux des sujets de l'autre Etat; et il est expressément stipulé, que ces Consuls, quelque rang qu'ils aient, seront traités dans le pays où ils résident à l'égal de ceux de la nation la plus favorisée.

Art. IX.

Sa Majesté Britanique consent à accorder aux sujets de Sa Majesté le Roi de la Grèce les mêmes facilités et privilèges, quant au commerce à faire par les bâtimens grecs avec les possessions de Sa Majesté Britanique dans les Indes Orientales, dont jouissent ou pourront jouir en vertu de tout traité ou acte du parlement, les sujets ou citoyens de la nation la plus favorisée; bien entendu toutefois, que les lois, règles, réglemens et restrictions, qui sont ou qui pourront devenir applicables, aux vaisseaux et aux sujets de tout autre pays étranger, jouissant des mêmes facilités et privilèges, pour faire le commerce avec les dites possessions, seront également applicables aux sujets du Roi de la Grèce.

Art. X.

Les sujets de Sa Majesté Hellénique auront dans tous les territoires de Sa Majesté Britannique, à l'égal des Nationaux, une liberté entière de diriger eux mêmes leurs propres affaires, ou d'en confier la direction à tout autre individu qu'il leur plairait de nommer en qualité de courtier, facteur, agent, ou interprète. Les sujets de Sa Majesté Hellénique ne pourront être restreints dans le choix de personnes pour agir dans telle qualité, et ils ne seront contrains de payer aucun salaire, ou rémunération à tout individu qu'ils ne désireraient pas

μαία διὰ τὰς πρακτικὰς ἐξασκήσεις τῶν μαίων καὶ τὰς ἐγγύους καὶ ἐπιτόκους γυναῖκας, καὶ διὰ τὴν ἐπαγλήφιν τῶν διδασκομένων μαθημάτων θέλει εἶναι ὑποχρεωμένη, ὅχι μόνον νὰ ἐπισκέπτεται μὲ τὰς μαθήτριας τὰς εἰς τὸ κατὰστημα εὐρισκομένας, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκτὸς τούτου ἐνδεεῖς γυναῖκας.

δ') Κατ' ἔτος θέλουν γίνεσθαι δύο σειραὶ μαθημάτων, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη ἀρχίζει τὴν 1 Μαΐου, ἡ δὲ δευτέρα τὴν 1 Νοεμβρίου.

ε) Διὰ νὰ ᾔνοι τις δεκτὴ εἰς τὴν σχολὴν ταύτην, πρέπει νὰ ἔχῃ τὰς ἀπαιτούμενας δυνάμεις τοῦ νοῦ καὶ τοῦ σώματος, καὶ νὰ ἔχῃ καλὴν διαγωγὴν· ὅσον δὲ διὰ ἐκείνας τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦν οἱ δῆμοι νὰ στέλουν δι' ἐξόδων τῶν, χρειάζεται νὰ μὴ ὑπερβαίνουν τὴν ἡλικίαν τῶν 35 ἐτῶν, καὶ, ἂν δυνατόν νὰ ἡξέωρσι ν' ἀναγινώσκωσι, καὶ νὰ γράφωσι.

ς') Αἱ θέλουσι νὰ μαθητευθῶσι εἰς τὴν σχολὴν, διευθύνονται εἰς τὸν καθηγητὴν, ἐπισυνάπτουσαι ἀποδεικτικὰ τοῦ δήμου, ὅπου ἀνήκουν, περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν, αἱ δὲ παρὰ τῶν δῆμων στελλόμεναι πρέπει νὰ παρουσιάζωσι καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ διοικητικοῦ ἱατροῦ περὶ τῆς ἱκανότητός τῶν· ὁ καθηγητὴς ὅμως τὰς ἐξετάζει ὅλας, ἂν ἔχωσι τὰς ἀπαιτούμενας ιδιότητες, καὶ ἀποφασίζει ἂν ᾔνοι δεκταί, ἢ ὄχι.

ζ') Ἀμέλεια μεγάλη ἢ κακοήθεια τῶν μαθητευομένων δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν καθηγητὴν νὰ τὰς ἀποβάλλῃ ἀπὸ τὴν σχολὴν.

η) Ἀφοῦ τελειώσωσι τὴν σειρὰν τῶν τεσσάρων μηνῶν αἱ μαθήτριας ἐξετάζονται παρὰ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ ἱατροσυνεδρίου, καὶ αἱ μὲν ἱκαναὶ λαμβάνουν δίπλωμα μαίας, εἰς τὸ ὁποῖον σημειώνεται ὁ βαθμὸς τῆς ἱκανότητός τῶν· ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν εἰρημένων ἱατρῶν· πρὸς τοῦτο θέλει λάβει ἐκείνη ἢ ὁποία ἐφάνη ἱκανότερα ἐν ἰδιαιτέρον ἀγυροῦν νόμισμα· αἱ δὲ μὴ ἱκαναὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀκολουθώσιν καὶ δευτέραν σειρὰν, ἢ ἀποβάλλονται· εἰναι ὅμως δεκταὶ κατ' ἐξίρσιν εἰς τὴν ἐξέτασιν ταύτην, ὅσαι γυναῖκες παρουσιάσωσι ἀποδεικτικὰ, ὅτι ἐσπούδασαν τὴν μαγειρικὴν ἀπὸ ἐπιστήμονα ἱατρὸν, ἀναγνωρισμένον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

θ') Αἱ λαμβάνουσαι δίπλωμα μαίας, ἀπολαύουν δυνάμει αὐτοῦ τὰ δικαίωματα καὶ ἀναδέχονται τὰ χρέη, τὰ ὅποια διορίζουν τὰ περὶ τούτων διαταχθέντα.

ι) Ἡ σχολὴ αὕτη διὰ τὰς μαίας ὑπόκειται ἀμέσως εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείαν καὶ ἀνταποκρίνεται μὲ αὐτὰς διὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς, ὅστις εἶναι ὁ καθηγητὴς τῆς μαγειρικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

ια) Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Τριπόλει, τὴν 26 Φεβρουαρίου. (10 Μαρτίου) 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 10.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22. Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς συμβάσεως τῆς ἀφορώσης τὴν ὑπόθεσιν τῶν Θεῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΘΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γνωστοποιούμεν, ὅτι κλεισθείσης καὶ ὑπογραφείσης τὴν 3 (15) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1837 ἀφ' ἑνὸς μέρους μὲν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων εἰδικῶν ἐπιτρόπων Κ. Κ. Ἰακώβου Ρίζου Νερουλοῦ, ἡμετέρου Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τακτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ Γ. Λασσάνη, ἡμετέρου Γεν. ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, ἀφ' ἑτέρου δὲ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας Ἰσμαὴλ Κουδσῆ, ἀξιωματικοῦ τοῦ Διθανίου γ. τάξεως, τὴν εἰς τὴν παροῦσαν ἐπισυνημμένης συμβάσεως ἀφορώσης τὴν διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἀποπεράτωσιν τῶν συζητήσεων τῶν ὑπαρχουσῶν περὶ τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Θεῶν ἰδιουκτησιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα εἶχε παρουσιάσει ἐπιμόνους ἀπαιτήσεις πρὸς τὸν συμφέρον τῶν ὑπηκόων τῆς, καὶ τῆς εἰρημένης συμβάσεως ἐπικυρωθείσης παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ τῆς Α. Γ. τοῦ Σουλτάνου, διακηρύττομεν διὰ τῆς παρούσης, ὅτι, ὡς διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 (22) Σεπτεμβρίου 1837 καὶ ὑπ' ἀριθ. 24573 ἡμετέρας Βασιλικῆς ἀποφάσεως, εἴχαμεν ἐπιτρέψει εἰς τὸν τότε ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας Κύριον Ἰππότην Ἰγνατίου Ρουδάρτ, νὰ ἐγκρίνῃ καὶ ἐπικυρώσῃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ ὀνόματι τὴν σύμβασιν ταύτην, οὕτως ἀναθετομένην διὰ τῆς παρούσης ἡμετέρας Βασιλ. ἀποφάσεως τὴν φροντίδα ταύτην, καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Κύριον Κωνστ. Ζωγράφον τὸν νῦν ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐγκρίνῃ καὶ ἐπικυρώσῃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ ὀνόματι τὴν εἰρημένην σύμβασιν κλεισθείσαν καὶ ὑπογραφείσαν, ὡς προεῖρηται, ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὴν 3 (15) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 1837.

Ἐγένετο ἐν Κυπριασίᾳ τὴν 17 Φεβρουαρίου (1 Μαρτίου) 1838.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι, οἷτε ἐπίτροποι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ι. Ρίζος καὶ Γ. Λασσάνης, καὶ ὁ πληρεξούσιος τῆς Υ. Πόρτας Ἰσμαὴλ Κουδσῆ Ἐφέντης, συνελθόντες σήμερον ἀπαφάσισαν νὰ διαλύσωσιν ὁριστικῶς καὶ ἀμετατρέπτως τὰς ἐκ μέρους τῆς Υ. Ὀθωμανικῆς Πόρτας δι' ἐκυτὴν καὶ τοὺς ὑπηκόους τῆς ἀπαιτήσεις, διὰ τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θεῶν κτήματα ὡς ἔπεται·

Ἄρθρ. 1.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος κινουμένη ἀπὸ τὰ πρὸς τὴν Υ. Πόρταν φιλικὰ αἰσθήματά Της καὶ ἀπὸ τὴν ἐφρσιν τὴν ὁποίαν τρέφει εἰς τὸ νὰ διατηρηθῶσι αἱ μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων ὑπάρχουσαι φιλικαὶ καὶ γειτονικαὶ σχέσεις, συγκατατίθεται, ὅπως, περὶ ὧν τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Θεῶν

Άρθρ. 1.

Δυνάμει τῆς παρούσης διακηρύξεως τὰ δικαιώματα τὰ γνωστά, ὑπὸ τὸ ὄνομα δικαίωμα τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, φόρος μεταναστεύσεως (census émigrationis) καὶ ἄλλα τοιαῦτα, καταργοῦνται ἀμοιβαίως μεταξὺ τῶν Ἐπικρατειῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν. Ἐπομένως οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τῶν εἰρημένων δικαιωμάτων ἐν πάσῃ περιπτώσει κληρονομίαις ἢ κληροδοσίαις, ἢ ἡμετέρας παρουσιασθῇ ὑπὲρ αὐτῶν εἰς τὴν Ἐπικρατείαν τῆς ἄλλης.

Άρθρ. 2.

Τοιαύτη ἀτέλεια πᾶντὸς δικαιώματος τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (census émigrationis) καὶ ἄλλων τοιούτων, θέλει χαρίζεσθαι εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἤθελον ἀποκαταστήσῃ τὴν διαμονὴν τῶν εἰς τὸ Βασίλειον τῶν δύο Σικελιῶν καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν, οἵτινες ἤθελον ἀποκαταστήσῃ τὴν διαμονὴν τῶν εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τοὺς ὑπηκόους ἑκατέρας τῶν Ἐπικρατειῶν ἐντὶ τῆς ἄλλης ἀνήκοντα κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα.

Άρθρ. 3.

Ἡ ἀτέλεια αὕτη περιορίζεται εἰς μόνα τὰ δικαιώματα τὰ τοῦ κληρονομεῖν τοὺς ξένους, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὑπαρχόντων, τοῦ φόρου τῆς μεταναστεύσεως (census émigrationis) καὶ ἄλλων τοιούτων καὶ δὲν ἐπέκτείνεται εἰς τοὺς φόρους εἰς οὓς ὑποβάλλονται οἱ ὑπήκοοι τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, δυνάμει τῶν νόμων οἵτινες τοὺς διοικοῦσι καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἰδίως μάλιστα ὑπόκεινται οἱ ὑπήκοοι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν, ὡς εἰσὶ, λόγου χάριν, τὰ ἐπὶ τῶν κληρονομιάων καὶ ἄλλα τοιαῦτα δικαιώματα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 28 Μαρτίου (9 Ἀπριλ.) 1838.

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπιβεβαιουῦμεν καὶ ἐπικυρουῦμεν διὰ τῆς παρούσης ὁλοῦς τοὺς ὅρους τῆς ἀνωτέρω διακηρύξεως, ὑποσχομένοι ὅτι τοὺς φυλάττωμεν ἀκριβῶς χωρὶς να ἐπιτρέψωμεν ὅτι ἐπεξεχθῇ αὐτοῖς ἡ ἐλαχίστη προσβολή. Ὅθεν εἰς πίστωσην ὑπογράφαντες τὴν παρούσαν ἐπέθεμεθα τὴν τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου σφραγίδα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 (15) Ἀπριλίου, ἐν ἔτει μὲν Σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἕκτῳ.

Ο Θ Ω Ν.

Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ τῆς διευθύνσεως τοῦ κεντρικοῦ ὀπλοστασίου.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματειῶν, καὶ ἀκολουθοῦντες νὰ ἐνεργῶμεν τὰς ἐλαττώσεις τοῦ Ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται διὰ

Article 1.

En vertu de la présente Déclaration les droits d'aubaine et de détraction, l'impôt d'émigration (census émigrationis) et autres semblables, sont réciproquement supprimés entre les Etats de S. M. le Roi de la Grèce et ceux de S. M. le Roi des Deux Siciles. En conséquence les sujets de l'une des deux Puissances contractantes seront affranchis des droits sus-mentionnés, pour toutes successions et pour tous les legs qui pourraient leur échoir dans les Etats de l'autre.

Article 2.

Une pareille exemption de tous droits, d'aubaine, et de détraction, de l'impôt d'émigration (census émigrationis) et autres semblables sera accordée aux sujet de S. M. le Roi de la Grèce, qui établiront leur domicile dans le Royaume des Deux Siciles, et à ceux de S. M. le Roi des Deux Siciles qui établiront leur domicile dans le Royaume de la Grèce, par rapport aux biens meubles et immeubles qui appartiennent aux sujet de l'une des Puissances contractantes dans les Etats de l'autre.

Article 3.

Cette exemption est limitée aux seuls droits d'aubaine et de détraction, de l'impôt d'émigration (census émigrationis) et autres semblables et ne s'étendra point aux impositions auxquelles sont assujettis les sujets des deux Etats par suite des lois qui les regissent et auxquelles les sujets de S. M. le Roi des Deux Siciles sont particulièrement soumis, telles que droit sur les successions et autres semblables.

Athènes le 28 Mars (9 Avril) 1838.

C. ZOCRAPHO.

Nous avons agréable et approuvons et ratifions par les présentes toutes les dispositions de la déclaration ci dessus, promettant de les observer exactement sans permettre qu'il y soit porté la moindre atteinte.

En foi de quoi Nous avons signé les présentes et y avons fait apposer le sceau de Notre Royaume.

Athènes le 3 (15) Avril de l'an de grâce mil huit cent trent huit et de Notre Règne le sixième.

Ο Θ Ω Ν.

C. ZOCRAPHO.

νὰ ἰσορροπηθῶσι τὰ ἐξόδα τῆς Ἐπικρατείας μὲ τὰ ἔσοδα, ἡπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἐφεξῆς περὶ τοῦ μέλλοντος σχηματισμοῦ τῆς διευθύνσεως τοῦ κεντρικοῦ ὀπλοστασίου καὶ τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκόντων κλάδων.

Άρθρ. I.

Σχηματισμὸς τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν ὀπλοστασίων καὶ τῶν ἐφοριῶν τοῦ ὕλικου.

§. 1.

Τὸ προσωπικὸν τῆς κεντρικῆς διευθύνσεως τῶν ὀπλοστασίων καὶ τῶν ἐφοριῶν τοῦ ὕλικου, τῶν ὁποίων ἡ ἀρμοδιότης προσδιωρίσθη δι' Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου (10

μένης τῆς παρ' ἐκατέρων ἀμοιβαίως ἐπιφυλαχθείσης διὰ τοῦ ἀρθρ. 5 τῆς παρούσης συνθήκης.

Ἄρθρ. 8.

Δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, οὐδεμίαν ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν των, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Καὶ ἀμοιβαίως δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰς Ὁμοσπόνδους Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος, οὐδεμίαν ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν των, οὐδὲν δικαίωμα ὁποιοῦδήποτε εἶδους ἢ ὀνομασίας, εἰμὴ καθόσον αἱ ἀπαγορεύσεις, οἱ περιορισμοὶ καὶ τὰ δικαιώματα ταῦτα ἤθελον ἐπίσης προσδιορισθῇ διὰ τὰ ἐκ πάσης ἄλλης Ἐπικρατείας προερχόμενα τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα.

Ἄρθρ. 9.

Πᾶσα εὐκολία παρακαταθήκης (entrepôt), πᾶσα ἀμοιβὴ ἢ ἐπιστροφή δικαιωμάτων (primes et remboursement de droits) ἣτις ἤθελε χορηγηθῇ ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ ἐκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων περὶ τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἐξαγωγὴν ὁποιοῦδήποτε ἀντικειμένου, θέλει ἐπίσης χορηγεῖσθαι εἰς τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀντικείμενα προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῆς ἐτέρας συνομολογουσῆς Δυνάμεως, καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν πλοίων αὐτῆς εἰς γόμενα καὶ ἐξαγόμενα.

Ἄρθρ. 10.

Φθάνοντες οἱ ὑπήκοοι ἢ πολῖται ἐκατέρας τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἐξέρχιν ἀντικειμένων ἀκτῶν, μὴ προβέμενοι ν' ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίου των, θέλουσι εἶναι ἐλεύθεροι ν' ἀπερχώνται καὶ ἐξέλθωσιν τὸ ταξιδιὸν των, χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ ἐξέλιξις ὁποιοῦδήποτε εἴδους καὶ τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου παρὰ τὰ τῶν ναυαγιστῶν καὶ τὰ διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀκτῶν καὶ φάρων, ὅπου τὰ δικαιώματα ταῦτα ἐπιβάλλονται καὶ εἰς τὰ ἐγγύχωρα πλοῖα εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι θέλουσι συμμορφοῦσθαι πάντοτε καὶ μὲ τοὺς ἀφορῶντας τὴν ναυτιλίαν καὶ τὰ φρούρια ἢ τοὺς λιμένας, ἐνθα ἤθελον προσορμισθῇ, κκνομισμοὺς καὶ διατάγματα ἔχοντα ἢ μέλλοντα νὰ λαβῶσιν ἰσχὺν διὰ τὰ ἐγγύχωρα πλοῖα, καὶ ὅτι θέλει εἶσθαι ἐπιτετραμμένον εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν τελωνείων νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ πλοῖα ταῦτα, νὰ μένουν ἐντὸς αὐτῶν καὶ νὰ λαμβάνουν καὶ ἄλλας προφυλάξεις, ὅποια ἤθελον εἶσθαι ἀναγκαῖαι διὰ νὰ προληφθῇ πᾶσα παράνομος ἐμπορία, ἐφόσον μένουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἄρθρ. 11.

Συμφωνεῖται ὡσαύτως ὅτι τὰ πλοῖα ἐκατέρας τῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων ἐμβάντα εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἄλλης, δύναται νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ν' ἀποβιβάσωσιν ἐν μέρος μόνον τοῦ φορτίου των, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ἤθελον ἐπιθυμήσει, καὶ ν' ἀπερχώνται ἐλευθέρως μὲ τὸ λοιπὸν, χωρὶς νὰ ὑποβῶσιν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους καὶ ἐξέλιξις ὁποιοῦδήποτε, παρὰ τὰ διὰ τὸ εἰς τὴν γῆν ἀποβιβάσθαι μέρος, ὅπερ θέλει σημειοῦσθαι καὶ σθεννύεσθαι ἐν τῷ δηλωτικῷ τῷ περιέχοντι τὴν ἀπαρίθμησην τῶν εἰδῶν ἐξ ὧν ἦτο φορτωμένον τὸ πλοῖον, καὶ τὸ ὅποιον δηλωτικὸν πρέπει ὁλόκληρον νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸ τελωνεῖον τοῦ τόπου ἐνθα προσωρμίσθῃ τὸ πλοῖον. Δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι καμμία πληρωμὴ διὰ

celle qu'elles se sont respectivement réservée par l'article cinq du présent Traité.

Article VIII.

Il ne pourra pas être établi dans le Royaume de la Grèce, sur les productions du sol ou de l'industrie des Etats-Unis d'Amérique, aucune prohibition ou restriction d'importation, ou d'exportation, ni aucune droit de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions et ces droits seraient établis sur les objets de même nature provenant de toute autre contrée. Et réciproquement, il ne pourra pas être établi dans les Etats Unis d'Amérique sur les productions du sol ou de l'industrie de la Grèce aucune prohibition ou restriction d'importation ou d'exportation, ni aucuns droits de quelque espèce ou dénomination que ce soit, qu'autant que ces prohibitions, ces restrictions, et ces droits seraient également établis sur les objets de même nature, provenant de toute autres contrée.

Article IX.

Toute faculté d'entrepôt et toutes primes et remboursements de droits, qui seraient accordés dans les territoires d'une des hautes parties contractantes à l'importation ou à l'exportation de quelque objet que ce soit, seront également accordés aux objet de même nature produit du sol ou de l'industrie de l'autre partie contractantes, et aux importation et exportation faites dans ses batimens.

Article X.

Les sujets ou citoyens de l'une des hautes parties contractantes arrivant avec leur batimens à l'une des côtes appartenant à l'autre, mais ne voulant pas entrer dans les port, ou après y être entrés ne voulant décharger aucune partie de leur cargaison, auront la liberté de partir et de poursuivre leur voyage, sans payer d'autres droits, impôts ou charges quelconques, pour le bâtiment ou la cargaison, que les droits de pilotage, de quayage et d'entretien de famaux, quand ces droits sont perçus sur les batimens nationaux dans les mêmes cas.— Bien entendu, cependant, qu'ils se conformeront toujours aux réglemens et ordonnances concernant la navigation et les places ou ports dans les quels ils pourront aborder, qui son ou seront en vigueur pour les batimens nationaux; et qu'il sera permis aux officiers des douanes de les visiter, de rester à bord et de prendre telles précautions, qui pourraient être nécessaires pour prévenir tout commerce illicite, pendant que les batimens resteront dans l'enceinte de leur juridiction.

Article XI.

Il est aussi convenu que les batimens de l'une des hautes parties contractantes étant entrés dans les ports de l'autre, pourront se borner à ne décharger qu'une partie de leur cargaison, selon que le Capitaine ou propriétaire le désirera, et qu'ils pourront s'en aller librement avec le reste, sans payer de droits, impôts ou charges quelconques que pour la partie qui aura été mise à terre et qui sera marquée et biffée sur le manifeste qui contiendra l'énumération des effets dont le bâtiment était chargé, le quel manifeste devra être présenté en entier à la douane du lieu où le bâtiment aura abordé — Il ne sera rien payé pour la partie de la cargaison

Μαγχαλειστάτου Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας ὁ Κ. Κίρολος Πέτρος Εἰδενστάμ, κλειδοῦχος Αὐτοῦ καὶ ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις Αὐτοῦ παρὰ τῇ Βασιλικῇ Ἑλληνικῇ Αὐλῇ, συνεφώνησαν νὰ προσθέσωσιν εἰς τὴν εἰρημένην συνθήκην τὴν κλεισθεῖσαν καὶ ὑπογραφείσαν τὴν 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1836 ὑπὸ τοῦ Κ. Ρίζου Νερούλου τότε Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ πληρεξουσίου Αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Καρόλου Πέτρος Εἰδενστάμ ἐπιτετραμμένου τὰς ὑποθέσεις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηδίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πληρεξουσίου Αὐτοῦ, τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

Ἄρθρ. 1.

Ὅλαι αἱπραγματεῖται καὶ ἀντικείμενα τοῦ ἐμπορίου, εἴτε ὧσι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ὧσιν ὁποιοῦδήποτε ἄλλου τόπου, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας ἐπὶ Σουηδικῶν καὶ Νορβηγικῶν πλοίων, θέλουν ἐπίσης ἐννόμως εἰσάγεσθαι καὶ ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων προερχομένων ἐξ ὁποιοῦδήποτε μέρους, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς πληρωμὴν μεγαλητέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν τὰ αὐτὰ ἐμπορεύματα καὶ προϊόντα νὰ εἰσῆγοντο ἐπὶ Σουηδικῶν καὶ Νορβηγικῶν πλοίων. Ἀμοιβαίως ὅλαι αἱπραγματεῖται καὶ εἶδη τοῦ ἐμπορίου, εἴτε ὧσι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, εἴτε ὧσιν ὁποιοῦδήποτε ἄλλου τόπου, ἐπιτρέπεται δὲ νὰ εἰσάγωνται εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων, θέλουν ὡσαύτως εἰσάγεσθαι καὶ ἐπὶ Σουηδικῶν καὶ Νορβηγικῶν πλοίων προερχομένων ἐξ ὁποιοῦδήποτε λιμένος, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς πληρωμὴν μεγαλητέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν τὰ αὐτὰ ἐμπορεύματα ἢ προϊόντα νὰ εἰσῆγοντο ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 2.

Ὅλαι αἱπραγματεῖται καὶ εἶδη τοῦ ἐμπορίου εἴτε ὧσι προϊόντα τῆς γῆς, ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, εἴτε ὧσιν ὁποιοῦδήποτε ἄλλου τόπου, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ ἐξαχθῶσιν τῶν λιμένων τοῦ εἰρημένου Βασιλείου ἐπὶ ἐπιχωρίων πλοίων δι' ὁποιοῦδήποτε Ἐπικράτειαν, θέλουν ἐπίσης ἐξαχθεῖν τῶν λιμένων τούτων ἐπὶ Σουηδικῶν καὶ Νορβηγικῶν πλοίων, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς πληρωμὴν μεγαλητέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν νὰ εἶχον ἐξαχθῆ ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων. Ἀκριβὲς ἀμοιβαίως θέλει φυλάττεσθαι εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, ὥστε ὅλαι αἱπραγματεῖται καὶ εἶδη τοῦ ἐμπορίου, εἴτε ὧσι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, εἴτε ὧσιν ἄλλου τόπου, ἐπιτρέπεται δὲ ἐννόμως νὰ ἐξαχθῶσιν ἐκ τῶν λιμένων τοῦ εἰρημένου Βασιλείου ἐπὶ ἐπιχωρίων πλοίων δι' ὁποιοῦδήποτε Ἐπικράτειαν, θέλουν ἐπίσης ἐξαχθεῖν τῶν λιμένων τούτων ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς πληρωμὴν μεγαλητέρων δικαιωμάτων ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε, εἰμὴ ὡς ἂν εἶχον ἐξαχθῆ ἐπὶ Σουηδικῶν καὶ Νορβηγικῶν πλοίων.

Ἄρθρ. 3.

Φθάνοντες οἱ ὑπήκοοι τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων μὲ τὰ πλοῖά των εἰς μίαν τῶν εἰς τὴν ἐτέραν ἀνηκουστῶν ἀκτῶν, μὴ προθέμενοι δὲ νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν λιμένα, ἢ εἰσελθόντες μὴ προθέμενοι νὰ ἀποβιβάσωσιν οὐδὲν μέρος τοῦ φορτίων των, θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι ν' ἀπέρχωνται καὶ ἐξακολουθῶσι τὸ ταξιδιὸν των, χωρὶς νὰ ὑποβληθῶν εἰς ἄλλα δικαιώματα, φόρους ἢ βάρη ὁποιαδήποτε ἐνεκὰ τοῦ σκάφους ἢ τοῦ φορτίου παρὰ τὰ τῶν ναυηγεσίων καὶ τὰ διὰ τὴν δικτῆ-

son Ghabellam et Chargé d'affaires à la Gour Royale de Grèce, sont convenus d'ajouter au susdit Traité conclu et signé le 22 Novembre (4 Decembre) 1836 par le Sieur Rizo Néroulos alors Secrétaire d'Etat au Département de la maison Royale et des Relations Extérieures de S. M. Hellénique et Son Plénipotentiaire, et par le Sieur Charles Pierre de Heidenstam les articles suivants:

Article 1.

Tous les marchandises et objets de Commerce, soit productions du sol ou de l'industrie du Royaume de la Grèce, soit de tout autre Pays, dont l'importation dans les ports du Royaume de Suède et de Norvège est légalement permise dans les bâtimens Suédois et Norvégiens pourront légalement y être importés sur des bâtimens grecs de quelque lieu qu'ils viennent sans être assujetis à des droits plus forts ou autres de quelle dénomination que ce soit, que si les mêmes marchandises ou productions auraient été importées dans de bâtimens Suédois et Norvégiens, et reciproquement toutes les marchandises et objets de commerce, soit productions du sol ou de l'industrie du Royaume de Suède et de Norvège, soit de tout autre Pays, dont l'importation dans le Royaume de la Grèce est permise dans les batimens grecs pourront également y être importés sur des bâtimens Suédois et Norvégiens, venant d'import quelconque sans être assujetis à des droits plus forts ou autres, de quelle dénomination que ce soit, que si ces mêmes marchandises ou productions avaient été importées sur des batimens grecs.

Article 2.

Toutes les marchandises et objets de Commerce, soit productions du sol ou de l'industrie du Royaume de la Grèce, soit de tout autre pays dont l'exportation des ports du dit Royaume pour un pays quelconque dans ses propres batimens, est légalement permise, pourront de même être exportés des dits ports sur des batiment Suédois et Norvegiens sans être assujetis à des droits plus forts ou autres de quelle dénomination que ce soit, que si l'exportation avait été faites en des batimens grec Une exacte reciprocité sera observée dans les ports du Royaume de Suède et de Norvège, de sorte que toutes les marchandises objets de commerce soit productions du sol ou de l'industrie du Royaume de Suède et de Norvège soit de tout autre pays, dont l'exportation des ports du dit Royaume pour un pays quelconque dans ses propre bâtimens est légalement permise, pourront de même être exportés des dits port sur des batiment grecs sans être assujetis à des droits plus forts, ou autres de quelle dénomination qui ce soit, que si l'exportation avait été faite en des batimens Suedois et Norvégiens.

Article 3.

Les sujets des hautes parties contractantes arrivant avec leurs bâtimens à l'une des côtes appartenant à l'autre mais ne voulant pas entrer dans le port, ou, après y être entrés, ne voulant decharger aucune partie de leur cargaison, auront la liberté de partir et de poursuivre leur voyage sans payer d'autres droits, impôts, ou charges quelconques pour le batiment ou la cargaison, que les droits de pilotage, de quayage et d'entre-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4. Μαρτίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τροπολογήσεως τοῦ ἄρθρου 490 ἐδαφίου 1 καὶ §. 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματέως, θέλοντες νὰ ἐξομαλύνωμεν κατὰ τὸ δυνατόν τὰς ἐκ τῆς ποσότητος καὶ λόγῳ τῆς ιδιότητος τῶν ἀντικειμένων τῆς στενῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν προσερχομένας δυσκολίας. Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 490 §. 1 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τὸ ἄρθρον 490 ἐδαφ. 1 καὶ §. 1 τῆς Πολ. Δικονομίας τροπολογεῖται ὡς ἑφεξῆς:

» Εἰς ἀμφισβητούμενας ὑποθέσεις, μὴ ἐξαίρουμένων μηδὲ τῶν ἐμπορικῶν, οἱ εἰρηνοδίκαι θέλουν δικάζει ἀνεκκλήτως: » μὲν μέχρι τεσσαράκοντα δραχμῶν, ἐκκλητῶς δὲ ὅλας τὰς » προσωπικὰς καὶ τὰς ἀφορώσας τὰ κινητὰ κτήματα ἢ τὴν » ἐμπορίαν ἀγωγὰς, τῶν ὁποίων τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερ- » βᾷναι τὰς τριακοσίας δραχμάς. »
Τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ ἄρθρου τοῦτου μένου ἀμειωμένα.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἐπιδαύρῳ Λιμηρᾷ, τὴν 4 (13) Φεβρουαρίου 1838.

Ο Θ Ω Ν

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῆς περὶ τῶν διοικητῶν ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων δικαστῶν ὅπου δὲν ἐσυστήθησαν εἰσέτι τὰ ἐπαρχικὰ συμβούλια.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἐπειδὴ ὁ σχηματισμὸς τῶν ἐπαρχικῶν συμβουλίων τὰ ὁποῖα, κατὰ τὸν ἀπὸ 12 (24) Ὀκτωβρίου 1836 περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων, νόμον, λαμβάνουσι μετοχὴν εἰς τὴν ὀριστικὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων, δὲν ἐτελείωσεν εἰσέτι ἡ δὲ ὀριστικὴ σύνταξις τῶν διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος καταλόγων τῶν ἐνόρκων δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ περαιτέρω, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Α. Τὰ εἰκοσιν ὀνόματα τῶν διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος ἐνόρκων τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν ἀπὸ 12 (24) Ὀκτωβρίου 1836 Νόμον, ἔπρεπεν ἐπὶ τῶν ἤδη σχηματισθέντων καταλόγων νὰ ἐκλε-

χθῶσι κατὰ διοίκησιν ἐξ ἡμισείας παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων καὶ παρὰ τῶν διοικητῶν, θέλουν ἐκλεχθῇ ἅπαντα παρὰ τῶν διοικητῶν, ὅπου δὲν ἐσυστήθησαν εἰσέτι τὰ ἐπαρχικὰ συμβούλια.

Β'. Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας, ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 (14) Μαρτίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτιμήσεως καὶ ἀποζημιώσεως τῶν λαμβανομένων ἀπὸ τὸ σχέδιον τῆς Σύρου ἰδιοκτησιῶν κ.τ.λ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου (12 Φεβρουαρίου) τ. ε. προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, ἐγκρίνομεν ὥστε τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ἀπὸ 12 (24) Νοεμβρίου 1836 ὑπ' ἀρ. 16347 ἡμετέρου Διατάγματος περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν νὰ ἔχῃ ἰσχὺν καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἀποζημιώσεως τῶν λαμβανομένων ἀπὸ τὸ σχέδιον τῆς Σύρου ἰδιοκτησιῶν καὶ ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ὁμοίαν φύσεως περίπτωσιν ἀναγνωστέαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων τῶν λοιπῶν πόλεων τοῦ Βασιλείου μας.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν θέλει ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 10 (22) Φεβρουαρίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 16 Μαρτίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως σχολῆς διὰ τὰς μαίικας.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν:

α) Εἰς τὴν πρωτεύουσιν θέλει συσταθῇ σχολὴ διὰ τὰς μαίικας.

β) Αἱ μαθητευόμεναι τὴν μαγειρικὴν θέλουν διδαχθῇ εἰς τὴν σχολὴν ταύτην θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς τὰ τῆς μαγειρικῆς.

γ) Ἡ διδασκαλία αὕτη, ἥτις θέλει διδασθῇ δωρεὰ, θέλει γίνεσθαι ἐν διαστήματι τεσσάρων μηνῶν παρὰ τοῦ καθηγητοῦ τῆς μαγειρικῆς, ὅστις εἶναι ἐπιφορτισμένος ἐν γένει καὶ μετὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς σχολῆς. Θέλει δὲ διορισθῇ καὶ ἑμπειρος

Ἡ κοινοποίησις τῆς ἀποφάσεως γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων διὰ τινος δικαστικοῦ κλητῆρος, ἐπιδιδόμενου εἰς τὸν ἀντίδικον ἐπισήμου ἀντιγράφου αὐτῆς.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ ἐφέσεως.

Ἄρθρ. 24.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, ὡς αἱ ἀφορῶσιν αἰτήσεις ἀνωτέρας τῶν διακοσίων δραχμῶν, συγχωρεῖται ἐντὺς δεκαπενθημέρου προθεσμίας λογισμένης ἀπὸ τῆς γενομένης ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρ. 25.

Ἡ ἐφεσις, ἥτις πρέπει νὰ περιέχῃ ἐκτὸς τῶν προσόντων τῆς ἀγωγῆς, σημειώσιν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως καὶ τοῦ λόγου ἕνεκα τῶν ὁποίων γίνεται, πρέπει ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως, νὰ παραδίδηται, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 αρμοδίου ἐφετείου, ἐντὺς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένων προθεσμιῶν· ἀναστέλλει δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

Ἄν ὑπάρχουν πολλοὶ ἐφεσίβλητοι, ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν τῆς ἐφέσεως ἐγγραφὴν, ὅσα καὶ περὶ ἀγωγῆς (ἄρθ. 7 ἐδαφ. 2) διατάχθησαν.

Ἄρθρ. 26.

Ὁ πρόεδρος παραλαβὼν αὐτὴν σημειώνει ἐπ' αὐτῆς τὴν ἡμέραν τῆς παραλαβῆς καὶ υπογράφει τὴν σημείωσιν ταύτην ὡς πρὸς δὲ τὴν λοιπὴν διαδικασίαν, πράττονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5=20 ὠρισμένα.

Ἄρθρ. 27.

Κατὰ τῶν ἐρήμην ἐκδεδωμένων ἀποφάσεων τῶν τε πρωτοκλήτων καὶ ἐκκλητῶν διοικητικῶν δικαστηρίων δὲν συγχωρεῖται ἀνακοπή.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Περὶ ἀναίρεσις.

Ἄρθρ. 28.

Κατ' ἀνεκλήτων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται ἀναίρεσις, ἀλλὰ μόνον ἕνεκα τῆς λόγῳ τῶν ἀντικειμένων ἀναρμοδιότητος ὡς αἱ δὲ δὴλ. τὰ διοικητικὰ ταῦτα δικαστήρια ἐδίκασαν περὶ ἀντικειμένων μὴ ὑπαγομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 1 εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των.

Ἄρθρ. 29.

Ἡ πρὸς ἀναίρεσιν προθεσμία εἶναι δεκαπενθήμερος λογισμένη ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως· κατὰ τὰ λοιπὰ πράττονται τὰ ἐν τῇ πολιτ. δικονομίᾳ ὠρισμένα, ἐξαιρουμένης τῆς προκαταβολῆς τοῦ προστίμου, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπαλλάττονται οἱ αἰτοῦντες τὴν ἀναίρεσιν.

Ἄρθρ. 30.

Ἡ αἴτησις ἀναιρέσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν ἀναίρεθῆσθαι δὲ τῆς ἀποφάσεως, ἡ ὑπόθεσις ἀνήκει ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, καθ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀντικειμένου ὑπαγομένου εἰς τὴν τακτικὴν δικαιοδοσίαν.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρ. 31.

Αἱ ἀνεκλήτως ἐκδοθεῖσαι, ἢ ἀνεκλήτοι καταστᾶσθαι ἀποφάσεις θέλουν ἐκτελεῖσθαι ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας διοικητικὰς ἀρχὰς κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων, καὶ κατὰ τοὺς ἰσχύοντας περὶ ἐκτελέσεως διοικητικῶν ἀντικειμένων τύπους.

Ἄρθρ. 32.

Εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν φορολογουμένων ὠρισμένας δίκας πρὸς τὴν τὸν δημόσιον ὁ

οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τοῦ ὁποίου ἀνεφύη ἡ διαφορά, καὶ πρὸς τοῦτον γίνονται ὅλαι αἱ ἐπιδόσεις.

Ἄρθρ. 33.

Εἰς τὰ ἐγγραφα τῆς διαδικασίας, τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ἐφαρμόζεται ὁ παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις ἐν χρήσει ἐρυθρὸς ἐνσημος χάρτης. Ἐκ τοῦ προϊόντος δὲ τοῦ χαρτοσήμου τούτου, τοῦ ἐξοδευομένου παρὰ τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, κατὰ τὸ ὑπὸ χρονολογίαν 17 (29) Αὐγούστου 1836 Βασιλικὸν διάταγμα, τὸ ἥμισυ ἀνήκει εἰς τὸν δημόσιον ταμεῖον, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν γραμματέα δι' ἐξόδα τοῦ γραφείου καὶ μισθὸν του.

Ἄρθρ. 34.

Τὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ὑπόκεινται εἰς ἀγωγὴν κακοδικείου περὶ τῶν ὧν κατὰ τὸ ἄρθρον 56 τῆς πολιτ. δικονομίας ἐπροξένησαν εἰς τοὺς διαδίκους ζημιῶν· ἀλλὰ πρὶν κινήσῃ κατ' αὐτῶν ἡ περὶ κακοδικείου ἀγωγή, πρέπει νὰ ληφθῇ προηγουμένως ἡ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς ἔδεια.

Ἄρθρ. 35.

Ἡ περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς μέλους τινὸς τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου ἔδεια ζητεῖται παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται τὸ διοικητικὸν δικαστήριον, καὶ ἀποφασίζεται ἐν τῷ συμβουλίῳ κατὰ τὰ ἄρθρ. 3 καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 8 (20) Ἰουλίου Νόμου περὶ ἀγωγῆς κακοδικείου.

Ἄρθρ. 36.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς κατὰ τὴν ἐκδοσὴν τοῦ παρόντος Νόμου ὠρίμους ἐνώπιον τῶν ἤδη ὑπαρχόντων δικαστηρίων τοιοῦτου εἶδους διαφοράς· ὡς ὠριμοὶ δὲ λογίζονται αἱ δίκαι, ὅταν ἡ περὶ τῆς οὐσίας προφορικὴ συζήτησις ἐτελέσῃ, καὶ δὲν λείπεται εἰμὴ ἡ διάσκεψις καὶ ἀπόφασις αἱ δὲ ταῦτα ἀποφάσεις δύνανται νὰ ἐκκαλεσθῶσι πρὸς τὴν διαδικασίαν, ἂν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὠρισμένα εἶναι ἐφεσίμοι.

Ἄρθρ. 37.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὴν ἡμετέραν δημοσίευσιν καὶ ἐκτελέσεις τοῦ παρόντος νόμου, καθ' ὅσον ἀνάγεται εἰς ἕκαστον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 (21) Ἰουλίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΝΟΜΟΣ.

Περὶ ἐξαιρέσεως δικαστῶν ἢ ὁλοκλήρων δικαστηρίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ὅσακις εἴτε δι' ἐξαιρέσεως κατὰ μέρος δικαστῶν, εἴτε διὰ τὴν ἐξαιρέσιν ὁλοκλήρων τῶν δικαστηρίων, εἴτε δι' ὁποιοῦνδήποτε ἄλλον λόγον, ὅλα τὰ ὑπάρχοντα ἐφετεῖα κωλύονται νὰ δικάσωσι δίκην τινὰ, ὁ ἄρειος πάγος, ἀνλαμβάνων τὰ καθή-

λαβόντα τὸν ἀνώτερον ἀριθμὸν ἀπὸ τὸν τελευταῖον τῆς ἀναλογίας τοῦ δήμου.

Ἄρθρ. 40. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς διανομῆς, οἱ νεοσύλλεκτοι ὀρκίζονται τὸν ὅρκον τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου καὶ παραδίδονται μετὰ ταῦτα εἰς τὰ ἀποσπάσματα τῶν σωμάτων ἐκείνων, εἰς τὰ ὅποια ἐδιωρίσθησαν. Οἱ διοικηταὶ τῶν ἀποσπασμάτων χρεωστοῦν νὰ τροφοδοτῶσι τοὺς νεοσυλλέκτους, ἕως οὗ φθάσουν εἰς τὴν φρουράν.

ΜΕΡΟΣ Ε΄.

Περὶ ἀντικαταστάσεως.

Ἄρθρ. 41. Ἡ ἀντικατάστασις ἐνεργεῖται διὰ συμφωνητικοῦ διομολογουμένου μεταξὺ τοῦ ἀντικατασταίνοντος καὶ τοῦ ἀντικατασταίνοντος.

Τὸ συμφωνητικὸν γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος συμβολαιογράφου, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ συμφωνητικά.

Ἄρθρ. 42. Ὁ ἀντικατασταίνων πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ μέγεθος, καὶ ὅλας τὰς λοιπὰς ιδιότητες, τὰς ὁποίας τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου προσδιορίζει διὰ τοῦς ἀπογεγραμμένους.

Ἄρθρ. 43. Ἡ παραδοχὴ τοῦ ἀντικατασταίνοντος, πρὶν ἀναχωρήσωσιν οἱ στρατιῶται ἀπὸ τὸν δῆμον, γίνεται ἀπὸ τὸν δήμαρχον, ὅστις κἀμνει ἐκθεσιν ἐπὶ τούτῳ καὶ λαμβάνει συγχρόνως σημείωσιν ὅλων τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 44. Ἄμα γίνῃ δεκτὸς ὁ ἀντικατασταίνων, παρὰ τῶν εἰς τὴν ἐξέτασιν προσδιωρισμένων ἐπιτροπῶν, ὁ ἀντικατασταίνόμενος δὲν ὑπόκειται πλέον εἰς καμμίαν εὐθύνην ἕνεκα τούτου, ἐκτὸς μόνον ἂν ᾔθελε λειποτακτῆσαι ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀφ' ἧς ἡμέρας ἔδωκε τὸν ὅρκον.

Ἄρθρ. 45. Ὁ διοικητὴς εἰδοποιεῖ τὸν ἀντικατασταθέντα περὶ τῆς λειποταξίας ταύτης καὶ τὸν προσκαλεῖ νὰ ἀπέλθῃ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ ἀνήκον στρατιωτικὸν σῶμα διὰ νὰ λάβῃ τὸν τόπον του.

Ἄρθρ. 46. Ἄν ὁ ἀντικατασταθεὶς ζητήσῃ προθεσμίαν, πρὸς εὐρεσιν ἄλλου ἀντικατασταίνοντος, ὁ διοικητὴς θέλει χορηγήσῃ αὐτὴν, ἀλλ' ἡ προθεσμία αὕτη δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὑπερβαίῃ τὰς τριάκοντα ἡμέρας.

Ἄρθρ. 47. Ὁ διοικητὴς θέλει εἰδοποιήσῃ τὸ ἀνήκον στρατιωτικὸν σῶμα περὶ τῆς δοθείσης προθεσμίας πρὸς γνῶσιν του.

Ἀκροτελεύτιον ἄρθρον.

Ἐπειδὴ τὸ Ἡμέτερον Ναυτικὸν δὲν ἔχει ἀνάγκην ναυτῶν, κατὰ τὴν παρούσαν πρώτην στρατολογίαν, θέλομεν ἐκδώσει ὡς πρὸς τοῦτο ἐγκαίρως τοὺς ἀναγκαιοῦντας ἰδιαιτέρους ὁρισμούς.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Εν Ἀθήναις, τὴν 18 (30) Ἰανουαρίου 1838.

Ο Θ Ω Ν

ΣΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 3.—4. (παρελείφθησαν).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 5.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 5. Φεβρουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων τοῦ 1838

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ εἰσέτι δὲν ἔχουσιν ἐν γένει οἱ Δῆμοι προσόδους ἐκ περιουσίας Δημοτικῆς, τὰ δὲ πταισματικά πρόστιμα, τὰ ἐπὶ τοῦ Στατῆρος καὶ κοιλοῦ δικαίωματα, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων δασμοί, καὶ τὰ παραχωρηθέντα μερίδια τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, τῶν ἐπιτηδευμάτων, καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν διαβατηρίων τέλη, τὰ μὲν παρέχουσι μικρότατον εἰσόδημα, τὰ δὲ εἰς ὀλίγους τῶν Δήμων ἐφαρμόζονται, καὶ τοιουτοτρόπως δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀναποφεύκτους ἐτησίους αὐτῶν δαπάνας.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Περὶ ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1.

Ἀφ' οὗ ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἐκ τῶν δημοτικῶν κτημάτων προσόδος, τὰ πρόστιμα, τὰ μετρικὰ δικαίωματα, οἱ ἐκ τῶν πανηγύρεων δασμοί, καὶ τὰ παραχωρηθέντα μερίδια τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκιῶν, τῶν ἐπιτηδευμάτων, καὶ τῶν Ἑσωτερικῶν διαβατηρίων τέλους δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς κατεπιγούσας καὶ ἐπιμελεῖς τοῦ Δήμου, γρεῖας, τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ἑμμέσον φόρον ἐπὶ τῶν ἐξωθεν τοῦ δήμου, καὶ πρὸς ἑσωτερικὴν αὐτοῦ ἐξόδωσιν εἰσκομιζομένων ἀναλωσίμων ὀνίων, ἐκλεγομένων βαθμηδὸν ἐκείνων τῶν εἰδῶν, τῶν ὁποίων ἡ φορολογία εἶναι ὀλιγώτερον ὀχληρά.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τὸν αὐτὸν φόρον ὑποβάλλονται τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα ὄνια, ὅταν ᾖναι προϊόντα τοῦ δήμου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πωλῶνται, καὶ δὲν εἰσεπράχθῃ δι' αὐτὰ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἕτερος δημοτικὸς φόρος.

Ἄρθρ. 3.

Ὡς ἀναλώσιμα ὄνια κυρίως θεωροῦνται τὰ ἐδώδιμα, τὰ πνευματώδη ποτὰ καὶ τὰ λοιπὰ, εἰς καθημερινὴν καὶ ἄμεσον κατανάλωσιν προωρισμένα εἶδη.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἑμμέσος οὗτος φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ δύο τοῖς εκατὸν 20|0, ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν, οὔτε νὰ ἐπεκτείνεται εἰς ἄλλα εἶδη ἄνευ τῆς Ἡμετέρας ἐγκρίσεως.

Ἄρθρ. 5.

Τὸ ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ἐμμέσου φόρου, καὶ τοῦ προσδιορισμένου τῶν εἰδῶν τὰ ὅποια θέλουν ὑποβάλλεσθαι εἰς αὐτὸν, δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ εἰμὴ μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ διοικητοῦ.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲ τοῦ διοικητοῦ γίνεται ἐκκλησις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματεῖαν.

Περὶ ἀμέσων εἰσφορῶν.

Ἄρθρ. 6.

Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἐμμέσου φόρου ἀποδειχθῇ, ὅτι αἱ πρόσοδοι τοῦ δήμου δὲν δύνανται πάλιν νὰ ἐπαρκέσωσιν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 43.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 14 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί τῆς ὀριστικῆς συντάξεως τῶν καταλόγων τῶν ἐνόρκων

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖος τῆς Ἐπικρατείας, ἐπειδὴ ἡ ἐποχὴ τῆς ὀριστικῆς συντάξεως τῶν διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος καταλόγων τῶν ἐνόρκων ἐγγίζει, καὶ δὲν ἡμποροῦν νὰ συνελθῶσιν ἐγκαιρῶς ὅλα τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια, διὰ νὰ λαβῶσι μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐνόρκων, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Α'. Ὁ ἀπὸ 2 (14) Μαρτίου 1838 περὶ ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων Νόμος θέλει ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος, εἰς ὅσα μέρη δὲν θέλουν εἶσθαι συναθροισμένα τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια.

Β'. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (16) Δεκεμβρίου 1838

ΟΘΩΝ.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ,
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 44.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 22 Δεκεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περί τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων φόρου διὰ τὸ 1838 ἔτος.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 4.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος διὰ τὸ ἔτος 1838 προσδιορίζεται, ὡς ἀκολούθως·

α. Διὰ τὰ μικρὰ ζῶα (αἰγας καὶ πρόβατα) τριάκοντα πέντε λεπτὰ κατὰ κεφαλὴν·

β. Διὰ τοὺς χοίρους δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν·

γ. Διὰ τοὺς ὄλους δραχμὴν μίαν·

δ. Διὰ τὰ λοιπὰ μεγάλα δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν·

Ἐξαιροῦνται παντὸς φόρου·

α. Ὅλα τὰ θηλάζοντα τῶν μικρῶν ζώων (αἰγῶν καὶ προβάτων) καὶ οἱ πῶλοι τῶν ὄνων καὶ ἵππων, καὶ οἱ μόσχοι τῶν βοῶν·

β. Οἱ ἀροτῆρες βόες·

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος, ὡς κανονίζεται ἀνωτέρω, θέλει ἐνοικισθῇ κατ' ἐπαρχίας, ἐπὶ δημοπρασίας, καὶ παραχωρηθῇ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοπρασίας τῶν ἐγκτητικῶν φόρων Νόμου τοῦ 1838 ἔτους.

Ἄρθρ. 4.

Τὰ ὄρια τῶν ἐπαρχιῶν θέλουν προσδιορισθῇ ὁριτῶς εἰς τὰς προκηρύξεις. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ζητήσωσι, πρὶν τελειώσωσιν αἱ δημοπρασίαι, διασαφῆσαι περὶ ὁποιασδήποτε θέσεως, ἢ ἐν γένει περὶ ὁρίων, ἐὰν ἔχωσιν ἀμφιβολίας.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ ἐνοικιασταὶ θέλουν ἐνεργῆσαι τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων ζώων εὐθὺς μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς δημοπρασίας, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1839.

Ἄρθρ. 6.

Τὸν φόρον θέλουν εἰσπράττει, τῶν μὲν χοίρων καὶ μεγάλων καὶ ἀγωγιατικῶν ζώων εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν, τῶν δὲ ποιμνίων ἐντὸς τοῦ Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1839.

Ἄρθρ. 7.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρωθῇ εἰς δύο δόσεις, τὴν 1 καὶ 15 Μαΐου 1839.

Ἄρθρ. 8.

Ὁ φόρος ἐκάστου ποιμνίου, καὶ τῶν μεγάλων ζώων, θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν ὁποίαν παρεγγράφη καὶ ἐγέννησαν τὰ ποίμνια, τῶν δὲ ἀγωγιατικῶν ζώων ὁ φόρος θέλει πληρωθῇ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς ἐπαρχίας ὅπου οἱ κτίριοι αὐτῶν ἔχουν τὸ κέντρον τῆς βιομηχανίας καὶ ἂν ὀφείλουν αὐτοὶ νὰ ἐκπληρώσῃ μετὰ ἀποδεικτικὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ὅτι ἐπλήρωσαν εἰς αὐτὸν τὸν φόρον, διὰ νὰ μεταβῇ ἀπὸ αὐτοὺς τὸ λοιπὸν, ὅπου ἄλλοι μεταβῶσιν.

Ἄρθρ. 9.

Αἱ ζῶα πωληθῶσιν ἢ σφαγῶσι, διὰ μὲν τοὺς χοίρους ποιεῖται ἐκτελεσθῇ ὁ παρὼν Νόμος, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ζῶα πρὶν μετὰ τὴν ἀπαρίθμησιν αὐτῶν, ὁ ἐνοικιαστὴς τῆς ἐπαρχίας, ἐκ τῆς ὁποίας ἐλείψαν, δὲν δύνανται νὰ ζητήσῃ φόρον.

Ἄρθρ. 10.

Εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς θέλουν δοθῇ διπλότυπα βιβλία, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν διενέξεων μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν φορολογουμένων, περὶ ἀπαριθμήσεως τῶν ζώων καὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου. Τὴν χρῆσιν τῶν βιβλίων θέλει κανονίσει δι' ὁδηγιῶν τῆς ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρ. 11.

Ὅλαι αἱ μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπεννοικιαστῶν, μεταξὺ ἐνοικιαστῶν, ὑπεννοικιαστῶν, συννοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν πρὸς ἀλλήλους, ὡς καὶ πᾶσα περὶ ὁρίων μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιαστῶν ἢ ὑπεννοικιαστῶν διαφοραὶ, θέλουν δικάζεσθαι κατὰ τὸν ἀπὸ 9 (21) Ἰουλ. 1838 περὶ συστάσεως διοικητικῶν δικαστηρίων Νόμον, ἀπὸ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ἐκείνης τῆς διοικήσεως, ἢ ὑποδιοικήσεως, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ ἐπαρχία.

Ἄρθρ. 12.

Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Δεκεμ. 1838 (1 Ἰανουαρ.) 1839.

ΟΘΩΝ.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ,
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ματα φορολογίαν, υποχρεούνται να παραδίδωσι τούς φόρους των εις προϊόντα εις τὴν πρώτην πρόσκλησιν τοῦ δημοσίου, μεταφέροντες ἐντὸς δεκα ὥρων μακρὰν τοῦ τόπου δι' ἐξόδων των, καὶ παραδίδοντες αὐτοὺς εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν παραλαβὴν των, λαμβάνοντες ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν, εἰς καρπούς καθαροὺς, καὶ ὅχι δολίως μεμιγμένους με χῶμα, πέτρας, ἢ γεννήματα κατωτέρας ποιότητος ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀλύνισαν, ἢ ἑτερογενῆ προϊόντα, ὅταν τοῦτο δὲν ἐπιδέχεται ἡ φύσις τοῦ γεννήματος. Ὁ δὲ ἀνακαλυπτόμενος ὅτι μετέρχεται δόλον, υποχρεοῦται εἰς τὴν διὰ χρημάτων πληρωμὴν ὡσαύτως υποχρεοῦται εἰς τὴν διὰ χρημάτων πληρωμὴν ὅστις εἰδοποιηθεὶς ἀπαξ ἐντὸς ἐπτὰ ἡμερῶν, δὲν ἤθελε μετακομίσει, ἢ παραδώσει τούς φόρους του εἰς προϊόντα, ὡς ἀνωτέρω διατάσσεται.

Ἄρθρ. 50.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων θελήσει νὰ πληρώσῃ εἰς χρήματα τούς φόρους του κατὰ τὸ ἄρθρον 47., χρεωστῇ νὰ φανερώσῃ τοῦτο ἐνώπιον τοῦ δημάρχου, ἅμα τελειώσῃ τὸ ἀλύνισμα, ὅστις κρατεῖ ἐπὶ τούτῳ σημείωσιν, υπογεγραμμένην παρὰ τοῦ φορολογουμένου, ἢ ἀν οὗτος ἦναι ἀγράμματος, παρὰ τοῦ ἱερέως. Ἡ σημείωσις δὲ αὕτη παραδίδεται ἐπιστήμῳ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπιτροπὸν παρὰ τοῦ δημάρχου διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν κατάστρωσιν τοῦ πίνακος κατὰ τὸ ἄρθρ. 48. Ὁ φανερώσας δὲ ἀπαξ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν, θεωρεῖται ὡς χρεώστης χρημάτων, καὶ ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ἐντὸς τῶν ὀρισμένων προθεσμιῶν τὸ χρέος του ἄλλως ἀν παρέλθουν 15 ἡμέραι μετὰ τὴν προθεσμίαν, καὶ αὐτὸς δὲν ἤθελε πληρώσῃ τὸ χρέος του, ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐκποίησιν τόσου μέρους τῆς περιουσίας του, ὅσον ἐξαρκεῖ διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ χρέος του.

Ἄρθρ. 51.

Α. Τῶν ὀσπρίων, λαχανικῶν, ὀπωρικῶν, ἀμπελίων, βαμβακίων, ἀρσάκων, γλυκανίσκων, ῥιζαρίων, ἀραβοσίτου, καλαμθοκίου, καπνῶν, καὶ λοιπῶν προϊόντων, ὅσα δὲν συσσωρεύονται εἰς θημονίας, ἀμέσως ἀλυνίζομενων, ἡ φορολογία γίνεται κατ' ἐκτίμησιν.

Β. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται παρὰ τοῦ διωρισμένου ἐπὶ τούτῳ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου. καὶ ἐνός παρὰ τῶν φορολογουμένων καὶ ἐν περιπτώσει δυστροπίας αὐτῶν παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. Εἰς περίστασιν δὲ διαφωνίας, διορίζεται παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τρίτος, ὅστις ὀρκίζεται ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ γνώμη εἶναι ὑποχρεωτικὴ (δρὰ ἀρθ. 34 τοῦ αὐτοῦ νόμου).

Γ. Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται εἰς εἶδη, πληρόνονται δὲ εἰς χρήματα οἱ φόροι, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῶν τιμῶν ὡς διατάσσεται διὰ τοῦ ἀρθ. 47.

Δ. Διὰ τὴν φορολογίαν τῶν τοιούτων προϊόντων σχηματίζονται πίνακες κατὰ τὸς ὁποίους θέλει δώσῃ ὁδηγίας ἡ Γραμματεία τῶν οἰκονομικῶν, εἰς τοὺς ὁποίους υπογράφονται οἱ φορολογούμενοι, ἢ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ὅποιοι ἐπικυρόνται παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρ. 52.

Ὅλαι αἱ ἐκ τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς προκύπτουσαι διενέξεις μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν, ἢ ὑπεννοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων, ἢ μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν, ὑπεννοικιαστῶν, συνενοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, δικάζονται παρὰ τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν Δικαστηρίων κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ ἐκδοθησομένου περὶ τούτου νόμου.

Ἄρθρ. 53.

Διατάσσεται ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειᾶς

νὰ φροντίσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπριλ. (3 Μαΐου) 1838.

Ο Θ Ω Ν

ΣΜΑΛΤΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄριθ. 15.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 27. Ἀπριλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ δημοσιεύσεως τῶν ἀναφερομένων πράξεων εἰς τὴν πώλησιν τῶν ὀθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων Γραμματειῶν τῆς ἐπικρατείας, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐγκρίνομεν νὰ δημοσιευθῶν διὰ τῆς Ἡμερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Α. Ἡ ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1835 διακήρυξις τῆς κατὰ τὴν Εὐβοίαν καὶ Ἀττικὴν Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν ὀθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Β. Ἡ κατὰ τὴν 28 Μαρτίου 1835 κλεισθεῖσα ἐνταῦθα συλλογὴ μετὰ τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Υ. Πόδας καὶ τῆς τότε ἐπὶ τῶν ὀθωμανικῶν κτημάτων Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς.

Γ. Τὸ ἀπὸ 4 (16) Ἀπριλίου 1835 Ἡμετέρου Βασ. Διατάγματος, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καθ' ὁλοκληρίαν τὰ 5 ἄρθρα τῆς συμβολάσεως ταύτης.

Δ. Ἡμετέροι ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαι τῆς ἐπικρατείας ἐπιφορτίζονται, καθ' ὅσον ἀνήκει εἰς ἐκάστην, τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ διὰ τῆς Ἡμερίδος τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας
Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τῆς κατὰ τὴν Εὐβοίαν καὶ Ἀττικὴν Ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν ὀθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 555 ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς ἐπέτρεψε, κατὰ ζήτησιν τῶν Ἀντιπρόσβειων, τὴν ἀγορὰν τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ Εὐβοίᾳ ὀθωμανικῶν ἰδιοκτησιῶν, ὅσαι ἤθελον γένῃ νομίμως καὶ συμφώνως μετὰ τὰς διαθέσεις τὰς αποφασισθείσας εἰς τὰς συμφωνίας τῶν ἐν Αθ. δίνῃ συνδιαλέξεων. Κατὰ συνέπειαν τούτου δὲν ἐπαυσεν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῶν προλαβουσῶν προκηρύξεων τῆς νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἀγοραστὰς νὰ γίνωνται προσεκτικοὶ εἰς τὰς ἀγοράς των, διὰ νὰ μὴν ἐμπερδευθῶσιν ἀγοράζοντες ἐξ ἀπροσεξίας βακούφια, μαχλούλια, ἢ ἄλλου τοιούτου εἶδους κτήματα, τὰ ὅποια ἀναφανέντα τοιαῦτα εἰς τὴν ἐξέτασιν, ἡ μὲν Κυβέρνησις ἔχει

ἔχει παρὼν ὁρεῖται νὰ ἀναγγεῖται πρὸς τὸ συμβῆναι εἰς τοὺς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους (ὁρ. ἄρθ. 17 ποιν. δικον.) τοὺς παρὰ τῷ δήμῳ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπράχθη ἡ φθορά. Οὗτοι ὅπως δὴποτε πληροφορηθέντες περὶ τοῦ πράγματος, χρεωστοῦν ἁμέσως, οὐδέποτε ὅμως βραδύτερον τῶν 24 ὡρῶν, νὰ βεβαιώσωσι διὰ περιληπτικῆς ἐκθέσεως τὸ γεγονός, καὶ νὰ στείλωσι τὴν ἐκθεσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέα.

Γ'. Δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν γενομένην πρᾶξιν, ὁ ζημιωθεὶς ἢ πᾶς ἄλλος ἔχων δικαίωμα, δύναται νὰ κινήσῃ περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγὴν κατὰ τοῦ δήμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐπράχθη ἡ φθορά, κατὰ τοὺς ἐν γένει περὶ βλάβης δένδρων καὶ κτημάτων ὁρισμοὺς τῆς πολ. δικονομίας, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς περαιτέρω ποινικῆς καταδιώξεως καὶ τοῦ αὐτοσυργοῦ, κατὰ τὰ ἐν γένει περὶ τοιαύτης φθορᾶς παρὰ τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὠρισμένα. Αἱ δὲ τοιαῦται δίκαι θέλουν προτιμᾶσθαι καὶ ἀπὸ τῶν συνοπτικῶν δίκων. Αἰτήσις δὲ ἀναιρέσεως δὲν ἐπιτρέπεται.

Δ'. Ἡ προσδιορίζουσα τὰς ἀποζημιώσεις τελεσίδικος ἀπόφασις στέλλεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ζημιωθέντος διαδίκου εἰς τὸν ἀνήκοντα διοικητὴν, ὅστις τὴν ἀποστέλλει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τοῦ καταδικασθέντος δήμου.

Ε'. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ χρεωστεῖ νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον τὸ κεφάλαιον τῶν ἀποζημιώσεων ἐντὸς 50 ἡμερῶν λογιζομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἐνεκὰ τούτου ὑποβάλλει εἰς ἔρανον ὅλους τοὺς φορολογουμένους δημότας κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ὅλης τῆς ἀμέσου φορολογίας τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὡσπύτως δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντες βροχοῦς, ξενοδόχους κ. τ. λ. κατὰ τὸ ἄρθρον Α' καὶ Β'.

Ο' διοικητὴς ὁρεῖται πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον νὰ παρέχῃ ἔνοπλον δύναμιν, ὡς καὶ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ τὴν αἰτῆσει.

Ζ'. Κανεὶς τῶν φορολογουμένων δὲν δύναται ν' ἀποποιήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβάλλοντος μέρους λόγῳ ἀδίκου διανομῆς δύναται ὅμως ἀφοῦ πληρώσῃ, νὰ παρκαπνευθῇ εἰς τὴν διοικητὴν, ὅστις ἀποφασίζει περὶ τῆς πρὸς ἐλάττωσιν αἰτήσεως, ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεως.

Ζ'. Ἄν ἡ πληρωμὴ δὲν γείνη ἐντὸς 50 ἡμερῶν, στέλλεται κατὰ διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ ἔνοπλος δύναμις ἀποχωρῶσα, καὶ ἐπιτροπος διὰ νὰ ἐκβιάσῃ τὴν πληρωμὴν.

Η'. Τὰ ἔξοδα τῆς τε ἀποστολῆς καὶ τῆς διατριβῆς τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῆς ἐνόπλου δυνάμεως προστίθενται εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἀποφασισθέντων ἐράνων, καὶ πληρόνεται παρὰ τῶν ἀπειθησάντων εἰς τὴν πληρωμὴν δημοτῶν.

Θ'. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸ διοικητικὸν ταμεῖον παραδόσεως τῶν χρημάτων, ὁ ταμίας ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ διοικητοῦ παραδίδει εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα, τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθὲν ποσὸν ἀποζημιώσεως.

Ι'. Ἐὰν ἡ φθορὰ ἐπράχθη εἰς φυτείας δένδρων, ἀμπελώνων σταφυδιὰμπελώνων, ἢ εἰς ἄλλας πολυετεῖς φυτείας, ἐπὶ τῶν ὁρίων δύο ἢ καὶ πλείονων δήμων κειμένας, ὑποχρεοῦνται ὅλοι οἱ δήμοι, ἐπὶ τῶν ὁρίων τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ φθαρέντα, εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων κατ' ἀναλογίαν τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν κειμένου φθαρέντος μέρους.

Περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τόπου, ἐνθα ἐπράχθη ἡ φθορὰ, ἀποφασίζει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

Ἐν περιπτώσει ἀμφισβολίας, εἰς τινὰ δήμον ἀνήκει ὁ οὕτω προσδιορισθεὶς τόπος, ἀποφασίζει ἡ ἀρμόδια διοικητικὴ ἀρχή.

ΙΑ'. Πᾶς δήμος ὑποβληθεὶς εἰς πληρωμὴν ἀποζημιώσεως

ἔνεκὰ φθορᾶς φυτειῶν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ τὴν πλήρη ἀποζημιώσιν.

Α'. Ἀπὸ τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῶν ἐνόχων τῆς παραχθείσης φθορᾶς ἀλληλεγγύως κατὰ τὰ ἄρθρα 30 καὶ 32 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, καὶ

Β'. Ἀπὸ τοῦ ἐγγυητὰς αὐτῶν κατὰ τὸ ἐφεξῆς ἄρθρον.

ΙΒ. Τὰ μέλη τοῦ δήμου εἰς τῶν ὁποίων τὴν καλὴν διαγωγὴν δὲν ἔχει πεποιθήσιν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὁρεῖται κατὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ νὰ δίδουν ἐγγυητὴν.

Ὁ ἐγγυητὴς οὗτος θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ τὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀποδόσεις, τὰ ἔξοδα καὶ χρηματικὰς ποινάς, εἰς ἃς ἤθελε πράξῃ φθορὰν δένδροφυτειῶν, καὶ δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἱκανὸς πρὸς ἐκτίσιν αὐτῶν. Ὁ ἐγγυητὴς πρέπει νὰ ᾔσῃ μέλος τοῦ δήμου καὶ νὰ ἔχῃ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦλάχιστον 200 δραχμῶν.

Διὰ τοὺς ὑπόπτους διαγωγῆς πριμένας, ὅσοι δὲν εἶναι εἰσέτι συνοικισμένοι εἰς κανένα δήμον, δίδουν ἐγγυητὴν οἱ ἀρχιπομεινέες ὑπὸ τοὺς ὁποίους διατελοῦν, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐργολάβους οἱ ἀρχηγοὶ τῶν.

Οἱ μὴ δίδοντες ἐγγυητὴν ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν τοῦ δήμου εἰς ἃν διαμένουν κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ ποιν. Νόμου.

Διὰ νὰ ἔχῃ κύρος ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀπαιτοῦνται τὰ 3/4, τῶν ψήφων τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ.

Ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως ταύτης δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις εἰς τὸν διοικητὴν, μέχρι δὲ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ εἰσάγεται ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις, καθόσον δὲν δίδεται προσωρινὴ ἐγγυητὴς.

ΙΓ. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837), περὶ διορισμοῦ τῶν ἀγροφυλάκων Νόμου, μένουν ἐν ἰσχύϊ, καθόσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα.

ΙΔ. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορίζεται διὰ πάντεσσιν ἐτη, καὶ μετὰ τὴν πενταετίαν θέλει ἐξακολουθεῖ, ἂν ῥητὸς Νόμος δὲν τὸν ἀκυρώσῃ.

ΙΕ. Οἱ ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖς ἐπιφορτίζονται τὴν ἐνέργειαν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ἰουλίου 1838.

ΟΘΩΝ.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 28.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 15 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας,

ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙΣ

καὶ φυλάκισιν τῶν δραπέτων πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων τῆς Ἑπικρατείας τῶν. Θέλουν δὲ ἀπευθύνεσθαι ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ δικαστήρια, τοὺς δικαστὰς ἢ ἄλλους ἀρμοδίους ὑπὸ κλήλους καὶ θέλουν ζητεῖ ἐγγράφως τοὺς εἰρημένους δραπέτας, ἀποδεικνύοντες διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν βιβλίων τῶν πλοίων ἢ τῶν ναυτολογίων (rôles de l'équipage) ἢ δι' ἰδιαιτέρων ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι τὰ δεῖνα ἄτομα ἀπετέλεσαν μέρος τῶν δεῖνα πληρωμάτων τῆς δὲ αἰτήσεως οὕτως ἀποδεικνυμένης, δὲν θέλει ἀρνεῖσθαι ἢ ἀπόδοσις. Συλλαμβανόμενοι οἱ τοιοῦτοι δραπέται, θέλουν τίθεσθαι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν περὶ τὸν ὁ λόγος Προξένων, Ὑποπροξένων ἢ Πρακτόρων, δύνανται δὲ καὶ νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὰς δημοσίους φυλάκας ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ καὶ δαπάναις τῶν αἰτούντων αὐτοὺς διὰ νὰ πεμφθῶσιν εἰς τὰ πλοία εἰς τὰ ὅποια ἀνήκουν ἢ εἰς ἄλλα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους· ἀλλ' ἂν δὲν ἀποπεμφθῶσιν εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρατήσεώς τῶν, θέλουν ἀπολύεσθαι καὶ δὲν θέλουν συλλαμβάνεσθαι πλέον ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ. Ἐννοεῖται μολαταῦτα ὅτι, ἂν ὁ δραπέτης τυγχάνῃ πράξας ἤδη κακούργημα ἢ πλημμέλημα μετὰ τὴν ἀποβίβασίν του, ἢ μὴ ποιεῖ ν' ἀναβληθῇ ἢ ἀπόδοσις του μέχρι τοῦ τοῦ ἐπιληφθέντος τῆς ὑποθέσεως ταύτης δικαστήριον ἢ θέλῃ ἐκδώσει τὴν ἀπόφασίν του καὶ ἢ θέλῃ αὐτὴ ἐκτελεσθῇ.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας συγκατατίθεται, ὥστε τὰ συμφωνηθέντα διὰ τῆς Συνθήκης τῆς 22 Νοεμβρίου (4 Δεκεμβρίου) 1836 καὶ τὰ διὰ τῆς παρούσης Προσθέτου Πράξεως νὰ ᾖναι πληρέστατα ἐφαρμοστέα εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πλοία ὅσα ἤθελον μεταβῇ με φορτίον ἢ ἄνευ φορτίου εἰς τὴν κατὰ τὰς Δυτικὰς Ἰνδίας Νῆσον τοῦ ἀγίου Βαρθελεμῆ καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν μέρη, ἀποικίαν τῆς Σουηδικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, εἴτε ἤθελον τὰ πλοία ταῦτα ἀποβιβάζειν ἐκ τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας, εἴτε ἐκ παντὸς ὁποιοῦνδήποτε ἑτέρου μέρους ἢ ἤθελον ἐξέλθαι ἐκ τῆς ἄνω εἰρημένης ἀποικίας με φορτίον ἢ ἄνευ φορτίου πλέοντα διὰ τὴν Σουηδικὴν ἢ Νορβηγίαν, ἢ δι' ὁποιοῦνδήποτε ἄλλο μέρος.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἐπὶ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα θέλουν ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν καὶ ἰσχὺν ὡς ἂν ἤθελον εἶσθαι αὐτολεξεί καταχωρημένα εἰς τὴν κυρίαν Συνθήκην.

Οἱ πληρεξούσιοι συνεφώνησαν ἐπίσης νὰ παρατείνωσι τὴν διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων τῆς κυρίας συνθήκης προσδιορισθεῖσαν προθεσμίαν, ὥστε ἡ περὶ τῆς ὁ λόγος ἀνταλλαγὴ νὰ γίνῃ καὶ διὰ τὴν συνθήκην ἐκείνην καὶ διὰ τὴν παροῦσαν Πρόσθετον Πράξιν μετὰ παρέλευσιν τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς τελευταίας ταύτης.

Εἰς πίστῳ τούτων ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν καὶ ἐπέθεσαν τὴν σφραγίδά των.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὴν εἰκοστὴν ἑκτὴν Ἰουλίου (7 Αὐγούστου) ἐν ἑταί χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ ἐβδόμῳ.

(Τ. Σ.)

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΡΟΥΔΑΡΤ.

(Τ. Σ.)

ΚΑΡΟΛΟΣ ΕΪΔΕΝΣΤΑΜ.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην μετὰ τῆς Προσθέτου Πράξεως κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχομένοι δι' ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς χωρὶς νὰ τὴν προσβάλωμεν τὸ παρῃ μικρὸν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὴν ἢ ἐλαχίστην προσβολή.

l'emprisonnement des déserteurs de navires de guerre et marchands de leur pays et ils adresseront pour cet objet aux Tribunaux, juges ou autres officiers compétents et réclameront par écrit les déserteurs susmentionnés en prouvant par la communication des registres des navires ou rôles de l'équipage, ou par d'autres documents officiels, que de tels individus ont fait partie des dits équipages, et cette réclamation ainsi prouvée l'extradition ne sera point refusée.

De tels déserteurs lorsqu'ils seront arrêtés seront mis à la disposition des dits Consuls, Vice consuls ou agents et pourront être enfermés dans les prisons publiques à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament, pour être envoyés aux navires aux quels ils appartiennent ou à d'autre de la même Nation. Mais s'il ne sont pas renvoyés dans l'espace de trois mois à compter du jour de leur arrestation ils seront mis en liberté, et ne seront plus arrêtés pour la même cause.

Ils est entendu toutefois que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, ou délit, depuis son débarquement, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le Tribunal nanti de l'affaire, aura rendu sa sentence et celle ci ait été exécutée.

Article 7.

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège consent à ce que les stipulations du Traité du 22 Novembre (4 Décembre) 1836 et du présent Acte Additionnel soient applicables dans toute leur plénitude aux bâtimens grecs qui se rendront, chargés ou non, dans la Colonie de Sa Majesté Suédoise l'île de St. Barthélémy et dependances aux Indes occidentales, soit des ports de Royaume de Suède et de Norvège, soit de tout autre lieu quelconque, ou qui sortiront de la dite Colonie chargés, ou non chargés, pour se rendre, soit en Suède ou en Norvège, soit en tout autre lieu quelconque.

Article. 8.

Les sept articles ci dessus auront la même force et vigueur que s'ils étaient insérés mot à mot dans le Traité principal.

Les Phénipotentiaires sont également convenus de prolonger le terme fixé pour l'échange des ratifications du Traité principal de manière à ce qu'il aura lieu tant pour celui ci que pour le présent acte, quatre mois après la signature de ce dernier.

En foi de quoi ils ont signé le présent acte et y ont apposé le cachet de leur armes.

Fait à Athènes le vingt six Juillet (7 Aout) mil-huit cent trente sept.

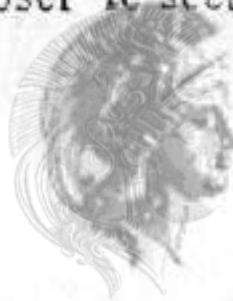
(L. S.)

IGNACE DE RUDHART.

(L. S.)

CHARLES DE HEIDENSTAM.

Nous avons agréable, ratifions et confirmons le susdit Traité avec son acte additionnel en tous les points et articles qu'il contient; promettons pour nous et nos héritiers et successeurs de l'observer fidèlement sans y donner ni permettre qu'il y soit donné la moindre atteinte. En foi de quoi Nous avons signé le présent acte de ratification et y avons fait apposer le sceau de notre Royaume.

Άρθρ. 15.

Τὸ δημόσιον τῶν δύο Ἐπικρατειῶν δύνανται νὰ πέμπῃ ἐκ τοῦ ἐνὸς τόπου εἰς τὸν ἄλλον γράμματα ὀνομαζόμενα συστημένα· τὸ δικαίωμα τούτων τῶν γραμμάτων θέλει προσδιορισθῇ καὶ λαμβάνεσθαι σύμφωνα μετὰ τὰς συνδιασμένας διατιμήσεις τῶν ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, προπληρονομήνον πάντοτε μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεώς των.

Άρθρ. 16.

Ἀμφοτέραι αἱ διοικήσεις τῶν Ταχυδρομείων θέλουν κρατεῖ ἀμοιβαίως λογαριασμὸν τοῦ δικαιώματος τῶν συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων καὶ τῶν δειγμάτων τῶν πραγματειῶν τῶν προπληρωμένων μέχρι τοῦ τόπου τῆς διευθύνσεως· μὲν τῶν δύο Ἐπικρατειῶν κατὰ τὰς ἐν χρήσει διατιμήσεις ἐκείνου τῶν δύο ἐθνῶν, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἡ προπληρωμὴ αὕτη χρεώσται νὰ γίνῃ.

Άρθρ. 17.

Αἱ ἐφημερίδες περιοδικὰ συγγράμματα, βιβλία ἄδετα, φυλλάδια, χρονιά μουσικῆς, κατάλογοι, προκηρύξεις, εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι διάφοροι τυπωμένα, λιθογραφημένα, ἢ χειρόγραφα, ὅποταν στέλλωνται ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἢ ἀπὸ τοῦς τόπους, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, διὰ τὴν Ἑλλάδα, καθὼς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τοῦς τόπους, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, δὲν θέλουν παραδίδεσθαι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἰμὴ προπληρωμένα ἕως εἰς τὰ ὁροθέσια τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστης τῶν δύο διευθύνσεων Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς.

Ἐν τούτοις αἱ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα δὲν θέλουν γίνεσθαι δεκτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἰμὴ καθόσον ἤθελον ἐκπληρωθῇ ἤδη πρὸς τοῦτο οἱ νόμοι, ἀποφάσεις καὶ διατάξεις αἱ προσδιορίζουσιν τοὺς ὅρους τῆς δημοσίευσίως των καὶ τῆς εἰς ἀμφοτέρω τὰ Κράτη κυκλοφορίας των.

Άρθρ. 18.

Τὰ συνήθη καὶ ἀπλήρωτα γράμματα προερχόμενα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἢ ἀπὸ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν ὑεῖν τῆς ἀρκτῶς Ἀφρικῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὰ Ἑλ. Ταχυδρομεῖα ἐπὶ τιμῇ φράγκων 5 δι' ἑκάστον τριακονταγραμμῶν καθαρὸν βάρος ἐκ τῶν ὁποίων φράγκα 3 θέλουν λογίζεσθαι διὰ τὸ διὰ θαλάσσης κόμιστρον.

Τὰ τῆς αὐτῆς φύσεως εἶδη τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ ταχυδρομικὰ καταστήματα, καὶ διευθυνόμενα διὰ τὴν Ἑλλάδα, θέλουν παραδίδεσθαι ἐπίσης ἐπὶ τιμῇ ἐνὸς φράγκου δι' ἑκάστον τριακονταγραμμῶν καθαρὸν βάρος.

Άρθρ. 19.

Καὶ ἀμοιβαίως τὰ συνήθη καὶ μὴ προπληρωμένα γράμματα προερχόμενα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ διευθυνόμενα εἰς τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς ἀρκτῶς Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου διατηρεῖ ἡ Γαλλία ταχυδρομικὰ καταστήματα, θέλουν παραδίδεσθαι εἰς τὰ Γαλλικὰ ταχυδρομεῖα ἐπὶ τιμῇ 60 ἑκατοστῶν τοῦ φράγκου δι' ἑκάστον καθαρὸν βάρος τριακονταγραμμῶν.

Άρθρ. 20.

Τὰ δείγματα πραγματειῶν τὰ προερχόμενα ἀπὸ τὰ μέρη τῆς παρχγωγῆς καὶ πεμπόμενα εἰς τὰ μέρη τῆς διευθύνσεως τὰ σημειωθέντα εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα 18 καὶ 19 θέλουν ἀμοιβαίως ἀντιπαραδίδεσθαι ἀπὸ τὰς δύο ταχυδρομικὰς διευθύνσεις Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἐπὶ τῷ τρίτῳ τῆς διὰ τῶν εἰρημένων ἄρθρων συμφωνηθείσης τιμῆς.

Άρθρ. 21.

Τὰ συνήθη ἢ συστημένα γράμματα, τὰ δείγματα πραγμα-

Article 15.

Le public des deux pays pourra envoyer d'un pays pour l'autre des lettres dites *chargées*. Le port de ces lettres sera établi et perçu d'après les tarifs combinés des offices de Grèce et de France. Il devra toujours être acquitté d'avance et jusqu'à destination.

Article 16.

Les deux offices se tiendront reciproquement compte du port des lettres ordinaires ou chargées et des échantillons de marchandises affranchis jusqu'à destination dans un des pays pour l'autre, d'après les tarifs en usage dans celui des deux pays en faveur duquel ce remboursement devra avoir été fait.

Article 17.

Les journaux, gazettes, ouvrages périodiques, livres brochés, brochures, papier de musique, catalogues, prospectus, annonces et avis divers imprimés, lithographiés, qui seront envoyés sus bandes de France, ou des pays où la France entretient des bureaux de Poste pour la Grèce, ainsi que de la Grèce pour la France et les pays où la France entretient des bureaux de Poste, ne pourront être livrés de part et d'autre, qu'affranchis jusqu'aux limites de l'exploitation respective de chacun des deux offices Grec et Français.

Toutefois, les journaux et ouvrages périodiques ne seront admis de part et d'autre, qu'autant qu'il aura été satisfait, à leur égard, aux lois, arrêtés et règlements qui fixent les conditions de leur publication et de leur circulation dans les deux pays.

Article 18.

Les lettres ordinaires et non affranchies, originaires de France ou des possessions Françaises dans le nord de l'Afrique, pour la Grèce, seront livrées à l'office des Postes Grecques au prix moyen de cinq francs par trente grammes poids net, dont trois francs seront applicables au port de voie de mer.

Les objets de même nature, originaires des stations du Levant où la France entretient des établissements de Poste, destinés pour la Grèce, seront livrés au prix moyen de un franc aussi par trente grammes, poids net.

Article 19.

Réciproquement, les lettres ordinaires et non affranchies, originaires de la Grèce, destinées pour la France et les possessions Françaises dans le nord de l'Afrique, ainsi que pour les différentes stations du Levant où la France entretient des établissements de Poste, seront livrées à l'office de Postes de France au prix de soixante centimes par trente grammes, poids net.

Article 20.

Les échantillons de marchandises provenant des origines et pour les destinations mentionnées dans les articles 18 et 19 précédents seront réciproquement livrés par les deux offices des Postes de Grèce et de France au tiers des prix respectivement fixés par les dits articles.

Article 21.

Les lettres ordinaires ou chargées, les échantillons

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Αριθ. 19.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 22. Μαΐου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐξελέγξεως παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῶν συνταχθέντων πρωτοκόλλων πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν Νεοφύτων.

ΘΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836 ἡμετέρου διατάγματος περὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν νεοφύτων, κατὰ τὸ ὅποιον τὰ παρὰ τῶν Διοικητικῶν, Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων καὶ Δημάρχων συντασσόμενα πρωτόκολλα, διὰ παραχώρησιν ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς Νεοφύτους καθυποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν Μας ἀπὸ τὰς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείαις τῆς Ἐπικρατείας μετὰ γνωμοδοτήσεως.

Πληροφορηθέντες ὅτι πολλὰ κατὰχρήσεις παρεισέφρησαν εἰς τὰς πληροφορίες ἐπὶ τῶν ὁποίων, κατὰ τὸ 7 ἄρθρον τοῦ ρηθέντος Διατάγματος, ἐστηρίχθησαν τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, τόσον ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα τῶν προσώπων, καὶ τὸ πρὸς τῶν παλαιῶν κτημάτων τοῦ Νεοφύτου, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν παραχωρουμένων εἰς ἀποζημιώσιν κτημάτων.

Καὶ θεωροῦντες ὅτι ὁ ἐναρμότιστος εἰς τὰς ἡμετέρας Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἔλεγχος, δύνανται νὰ θεωρηθῇ καλλίτερον καὶ ἀσφαλέστερον παρὰ τοῦ ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὅποιον ὡς ἐκ τῆς αὐτοῦ τῶν καθηκόντων του, ἔχει πλεονέκτημα εὐκολίας εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐξελέγξεως.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

1.

Ὅλα τὰ κατὰ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836 διατάγματος συνταχθέντα πρωτόκολλα δι' ἀποζημιώσιν Νεοφύτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐξεδόθησαν εἰσέτι παρὰ τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τὰ παραχωρήτρια θέλουν καθυποβληθῇ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2.

Τὸ ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θέλει ἐξετάζει διὰ τῶν ἀνηκόντων μέσων, ἂν εἰς τὴν προβεβλημένην παραχώρησιν, διετηρήθησαν οἱ ὅροι τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836 διατάγματος, καὶ ἰδίως τῶν ἄρθρ. 2, 4 καὶ 7, ἀφορῶντες τὴν ταυτότητα τοῦ προσώπου τοῦ Νεοφύτου, τὰ κληρονομικά τούτου δικαιώματα, ἐπὶ τῶν παλαιῶν του κτημάτων, τὸ ποσὸν καὶ τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων τούτων, τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται ὡς πρὸς τὸ δημόσιον, καὶ τὴν ἀξίαν καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν παραχωρουμένων εἰς ἀποζημίωσιν κτημάτων.

3.

Ἄν, διὰ τῆς ἐξετάσεως τοῦ Συνεδρίου ἀποδειχθῇ ἡ διατήρησις τῶν ρηθέντων ὅρων, καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν βάσεων τοῦ πρωτοκόλλου, ἡ παραχώρησις θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἡ-

μετέραν ἐγκρίσιν διὰ τῶν ἡμετέρων Γραμματειῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἀφαιρεῖται μολταῦτα τὸ δικαίωμα τῆς γνωμοδοτήσεως.

4.

Ἄν τὸ Συνέδριον λάβῃ αἰτίαν νὰ ὑποπτεύσῃ, ὅτι οἱ ρηθέντες ὅροι δὲν διετηρήθησαν, ἢ ὅτι αἱ τεθείσαι βάσεις δὲν εἶναι ἀληθεῖς, τὸ πρωτόκολλον θέλει θεωρηθῇ δι' ὅλα, ἢ δι' ἕνα-στον τῶν μερῶν του, ὡς μὴ γενόμενον, καὶ θέλει διαταχθῇ διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν ἡ σύνταξις νέου πρωτοκόλλου, κατὰ τὰς βάσεις, τὰς ὁποίας θέλει θέσει τὸ Συνέδριον καὶ τὰς ἀπρόσβλητους δοθησομένας ὁδηγίας, καὶ τὸ ὅποιον ἐκ νέου θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν του.

5.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποζημιώσεις, περὶ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν ἤδη κατ' ἐγκρίσιν Μας τὰ παραχωρητήρια παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836 διατάγματος δι' ἀποζημιώσιν Νεοφύτων, θέλομεν ὥστε τὸ ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, νὰ ἐξετάσῃ καὶ περὶ τούτων ἀκριβῶς, ἂν αἱ παραχωρήσεις αὗται ἔγιναν συμφώνως κατ' ὅλα μὲ τὸ ρηθὲν διάταγμα. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, τὸ ἐξαχόμενον τῶν γενησομένων ἐξετάσεων θέλει μᾶς καθυποβληθῇ πρὸς πληροφориάν, καὶ διὰ τὴν ἀποφασίσωμεν τὰ ἀνήκοντα χωρὶς βλάβην ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 6.

Εἰς τὴν ἀκεραιότητα, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν φρόνησιν τοῦ ἡμετέρου Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐμπιστευόμεθα τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀποζημιώσεων, τὰ ὁποία δυνάμει τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου (10 Μαΐου) 1836 διατάγματος, οἱ Νεοφύτοι δύνανται ν' ἀπαιτήσῃ, διὰ νὰ γνωρισθῇ πασιφανῶς ὅτι, ἂν εὐχρεστήθημεν νὰ περιβλήωμεν ἀναλόγως τῆς ἀπωλεσθείσης περιουσίας τῶν, τοῦ διατηρήσαντος Νεοφύτου, δὲν ἐννοήσαμεν ποτὲ διὰ τούτου νὰ δώσωμεν αἰτίαν καὶ ν' ἀνοίξωμεν δρόμον εἰς καταχρήσεις πολυεταίρας, μὲ ζημίαν τοῦ Δημοσίου καὶ με σκάνδαλον τῶν ἀγαθῶν ἡμῶν ὑπκόων.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Αθήναις τὴν 7(19) Μαΐου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῶν τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως γενικοῦ ἐπιμελητηρίου τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως κτλ.

ΘΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες ν' ἀναπτύξωμεν ἐπὶ τὸ κρεῖττον τὸ οἰκονομικὸν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σύστημα, νὰ φέρωμεν εἰς πλεονέκτημα τὴν οἰκονομικὴν διοίκησιν τοῦ Νόμου καὶ Διατάγματος, καὶ νὰ εἰσάξωμεν ταχύτεραν ἐπαγρύπνησιν εἰς τὴν διατήρησιν αὐτῶν, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

4.

Συσταίνεται πρὸς καιρὸν Γενικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καθόσον ἀφορᾷ τὸ θεωρητικὸν καὶ κανονιστικὸν αὐτῆς μέρος καὶ τὸ τῆς γενικῆς ἐπιτηδεύσεως.

Ὅθεν εἰς πίστωσιν ὑπογράψαντες τὴν παροῦσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως ἐπέθεμεθα τὴν τοῦ Βασιλείου Ἡρῶν σφραγίδα.
 Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Αὐγούστου (7 Σεπτεμβρίου) ἐν ἑνὶ μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακοσιῳστῷ τριακοστῷ ἐβδόμῳ, τῆς δὲ Ἡμετέρας Βασιλείας, τῇ πέμπτῃ.
 Ο Θ Ω Ν.

IGNATIUS POTIART.

Donné à Athènes le 26 Août (7 Septembre) de l'an de grâce mil-huit cent trente sept et de Notre Regne le cinquème.

OTHON

IGNACE DE RUDHART.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἄρθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 8 Ἰουνίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ταχυδρομικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 21 Δεκεμβρ. 1837 (2 Ἰαννουαρ. 1838) Ταχυδρομικὴν Σύμβασιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως, ἀπεφασίσμεν καὶ διαταττομεν ὡς ἑπείτα.

Ἄρθρ. 1.

Ἀπὸ τὴν 20 Μαΐου (1 Ἰουν.) τρέχ. ἔτους, πᾶς τις θέλων νὰ διευθύνῃ γράμματα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰ ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐξουσίαν μέρη τῆς Βόρειου Ἀφρικῆς, καθὼς καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, δύναται κατ' ἐκλογὴν ἢ ἀρίστην ἀποκρίσιν τὸ Ταχυδρομικὸν δικαίωμα εἰς βῆρος τοῦ λαμβάνοντος ἢ νὰ πληρώσῃ τὸ Ταχυδρομικὸν δικαίωμα μέχρι τοῦ τόπου τοῦ προσδιορισμοῦ, καὶ τοῦτο κατ' ἀποδείξει τῆς χωροφύλακῆς ἰδίᾳ εὐκολίας εἰς τοὺς κατοικοῦς τῆς Γαλλίας, καὶ τῶν ἄλλων εἰρημένων μερῶν, διὰ τ' ἀποστελλόμενα παρ' ἐκείνων γράμματα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον προσδιορισθεὶς ἐλεύθερος, ἢ κατὰ θέλησιν τρόπος τῆς πληρωμῆς διὰ τὰ συνήθη γράμματα ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ γράμματα καὶ τοὺς Φακέλλους περιέχοντες δείγματα πρᾶγματικῶν.

Ἄρθρον 3.

Τὰ γράμματα καὶ οἱ μὲ δείγματα πρᾶγματικῶν φακέλλοι ἀποστελλόμενοι προπληρωμένοι ἢ μὴ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καθὼς καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, καὶ τ' ἀναπαλιν τα τοῦ αὐτοῦ εἶδους ἀντικείμενα ἀποστελλόμενα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἢ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, θέλουν ἀπολαμβάνει τὰς ἐλαττώσεις τῶν δικιωμάτων, αἱ ὁποῖαι παρὰ χωροῦνται κατὰ τοῦτο ἀπὸ τοὺς Νόμους καὶ Διατάξεις τῶν δύο ἐπικρατειῶν Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας.

Ἄρθρ. 4.

Δύνανται νὰ πέμπωσι γράμματα Συστημένα. Τὸ δικαίωμα τῶν γραμμάτων τούτων θέλει λαμβάνεσθαι σύμφωνα μὲ τὰς συνδυασμένας διατιμήσεις τῶν Ταχυδρομείων Ἑλλάδος καὶ

Γαλλίας προπληρωνόμενον πάντοτε μέχρι τοῦ τόπου τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν.

Τὸ διὰ θαλάσσης δικαίωμα διὰ τὰ προερχόμενα γράμματα ἐκ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Γαλλίαν, καὶ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καθὼς καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα καὶ τ' ἀναπαλιν τὸ αὐτὸ διὰ θαλάσσης δικαίωμα, ἐφαρμόζομενον εἰς τὰ προερχόμενα γράμματα ἐκ τῆς Γαλλίας καὶ τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα διὰ τὴν Ἑλλάδα, προσδιορίζεται δι' ἕκαστον γράμμα ζυγίζον ὀλιγώτερον τῶν 7 1/2 γραμμῶν ἀναλόγως τῆς θαλασσοπορείας τοῦ κατὰ τὴν ἀπ' εὐθείας γραμμῆς ἀπόστασιν, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ λιμένος τοῦ ἐπιβιβασμοῦ, καὶ τοῦ λιμένος τοῦ ἀποβιβασμοῦ, καὶ συμφώνως μὲ τὴν ἀκόλουθον διατίμησιν.

ἕως 50	λευγῆς Γαλλικᾶς ἐμπεριληπτικῶς λεπ.	50
ἀπὸ 51	ἕως 100	60.
ἀπὸ 101	ἕως 150	70.
ἀπὸ 151	ἕως 200	80.
ἀπὸ 201	ἕως 300	90.
ἀπὸ 301	ἕως 400	100.
ἀπὸ 401	καὶ περισσότερον	110.

Ἡ διαβάθμις τοῦ δικιωματος ἐκείνων τῶν γραμμάτων τῶν ἑνωμένων μερῶν, τῶν ὁποίων τὸ βῆρος εἶναι ἕως πλεον τῶν 7 1/2 γραμμῶν, θέλει εἶσθαι ὡς ἡ προσδιορισθεὶς παρὰ τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρ. (2 Δεκεμ.) 1836 Διατάγματος.

Ἄρθρ. 6.

Τὸ Δικαίωμα ἐπὶ τῶν πεμπομένων γραμμάτων ἀπὸ τὴν Γαλλίαν διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν κατὰ τὸν ὁρισμὸν εἰς τὸ Δημόσιον διὰ τὰς ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας διατρεχομένας διαστάσεις, προσδιορίζεται συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἀπὸ 20 Νοεμβρ. 1836 καὶ 28 Αὐγούστου 1837 νόμων.

Ἄρθρ. 7.

Ὅταν τυχὸν παρουσιασθῇ περίστασις νὰ ἐνωθῇ εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ δικαίωμα τὰ προσδιορισθέντα διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος, τὸ ἀνήκον δικαίωμα εἰς τὴν Ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Γαλλίας, τὸ δικαίωμα τοῦτο θέλει λαμβάνεσθαι παρὰ τῶν ἀποστελλόντων, ἢ παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν διευθύνονται τὰ γράμματα, συμφώνως μὲ τὴν ἐν χρήσει διατίμησιν εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Γαλλίας.

Ἄρθρ. 8.

Αἱ ἐφημερίδες, περιοδικὰ συγγράμματα, βιβλία ἄδεια, φυλλάδια, χαρτὰ μουσικῆς, κατάλογοι, προκρύξεις, εἰδοποιήσεις ἀγγελίαι διάφοροι τυπωμένοι, λιθογραφημένα, ἢ χειρόγραφα, ὅταν στέλλωνται ὑπὸ ταινίαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν Γαλλίαν, τὰς Γαλλικὰς ἐγκτήσεις κατὰ τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν, καὶ διὰ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου ἡ Γαλλία διατηρεῖ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, καθὼς καὶ τὰ διαμετακινούμενα διὰ τῆς Γαλλίας εἰς ξένα κράτη, θέλουν προπληρώνεσθαι μέχρι τοῦ λι-

τάς υπάρχουσας διατιμήσεις. Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν θέλει ἐκδώσει τὰς περὶ τούτου λογιστικὰς ὁδηγίας.

14.

Ὁ διευθυντὴς εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς ιδιώτας, διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν μεταξὺ αὐτῶν συμφωνιῶν διὰ λιθογραφικὰς ἐργασίας.

15.

Μεταξὺ διαφόρων ιδιωτικῶν λιθογραφικῶν ἐργασιῶν, ἀνατιθεῖσων εἰς τὸ κατάστημα προτιμᾶται ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάρχει παλαιότερα συμφωνία.

16.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ θέλουν κανονισθῇ προσεχῶς δι' ἰδιαίτερας διατάξεις.

17.

Ὁ οἰκονόμος τοῦ ὑλικοῦ εἶναι ὑπόχρεως, ὡς τοιοῦτος, νὰ προσφέρῃ τὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῶν 24 Αὐγούστου (5 Σεπτεμβρίου) 1836 ἀπαιτουμένην ἐγγύησιν.

18.

Τὸν Διευθυντὴν, τοὺς δύο ἐργοστασιάρχας, καὶ τὸν οἰκονόμον τοῦ ὑλικοῦ καὶ γραμματέα τοῦ καταστήματος, θέλομεν διορίσει ἡμεῖς, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Γραμματέως τῶν Οἰκονομικῶν· οὗτος δὲ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ, θέλει διορίσει τὸ προσωπικὸν τῶν ἐργατῶν καὶ τὸν ὑπηρέτην.

19.

Ἡ μισθοδοσία τῶν ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς.

Μισθὸς τοῦ Διευθυντοῦ κατὰ μῆνα Δρ.	300
» τοῦ Λιθογράφου »	200
» τοῦ ἐργοστασιάρχου τῆς Τυπογραφίας »	130
» τῆς Λιθογραφίας »	120
» τοῦ οἰκονόμου τοῦ ὑλικοῦ καὶ γραμμ. τοῦ καταστήματος »	150
Ἀντιμισθία τοῦ διορθωτοῦ »	30
Μισθὸς ἑνὸς ὑπηρετοῦ καὶ διανομέως τῶν ἐφημερίδων »	65

Α'. Τυπογραφία.

Μισθὸς τοῦ στοιχειοθέτου α'. τάξεως κατὰ μῆνα »	90
» » β'. » » »	75
» » γ'. » » »	50
» τοῦ τυπωτοῦ α'. » » »	90
» » β'. » » »	65
» » γ'. » » »	40

Β'. Λιθογραφία.

» τοῦ τυπωτοῦ α'. τάξεως κατὰ μῆνα Δρ.	80
» » β'. » » »	70
» τοῦ βοηθοῦ α'. » » »	60
» » β'. » » »	50
» τοῦ πρώτου στοιχειοχότου » » »	200
» τῶν ἐτέων » » »	65
» τοῦ βοηθοῦ » » »	40

20.

Ὁ Λιθογράφος τοῦ καταστήματος θέλει λάβει ὡς ἰδιαίτεραν ἀντιμισθίαν διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐργασθέντα σχέδια τὸ ἡμισυ τῆς ὀλικῆς τιμῆς τῆς ἐργασίας.

21.

Διὰ τὸ ὑλικὸν τοῦ καταστήματος προσδιορίζομεν ὡς μέγιστον ὅρον·

α. Διὰ τὸν χρειάζομενον χάρτην τῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας κατ' ἔτος δραχμὰς 42,000 (ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ. ΕΤΟΣ 1838).

β'. Διὰ τὸ ὑλικὸν, τὸ ὁποῖον χρειάζεται καθ' ἡμέραν, κατ' ἔτος δραχμὰς 3,500

γ'. Δι' ἐργαλεῖα τῆς Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας καὶ τοῦ χυτηρίου δραχμὰς 4,000

Διὰ γραφικὰ ἐξόδα, προσδιοριζόμενα κατ' ἔτος δραχμὰς 360

Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Ταχυδρόμου κατ' ἔτος δραχμὰς 6.600

Δι' ἐξόδα τῆς διορθώσεως τοῦ καταστήματος κατ' ἔτος δραχμὰς 500

Αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι ἐν τῷ καταστήματι βιβλιοδετικαὶ ἐργασίαι παύουσιν εἰς τὸ ἐξῆς.

22.

Ὅλοι οἱ εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα ἀντιβαίνοντες ἐν ἰσχύϊ μέχρι τοῦδε ὅρισμοι, καὶ ῥητῶς τὸ Ἡμέτερον Διάταγμα τῶν 17 (29) Μαΐου 1835 ἀκυροῦνται.

23.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Αὐγούστ. (7 Σεπτεμβρ.) 1838.

ΟΘΩΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἰουλ. 37.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Σεπτεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τροπολογήσεως τοῦ 10 ἄρθ. τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες νὰ εὐκολύνωμεν, ὅσον ἐνεστίν, εἰς τοὺς ὅσοι ἔπαθον οἰανδῆποτε ἐκ ληστείας τινὸς ζημίαν, τὰ μέσα τοῦ νὰ τύχωσιν ἀποζημιώσεως προχείρου καὶ εὐχεροῦς, τὴν ὁποίαν ἄλλως ἢ πείρα ἀπέδειξεν ὅτι περιφρονοῦσι διὰ τε τὸ βαρὺ τῶν ἐξόδων καὶ τὴν ἐκ τοῦ τόπου τῶν μακρὰν τοῦ πρωτοδικείου ἀπόστασιν, ἐκ τούτου δὲ δὲν ἐπιτυγχάνει ὁ σκοπὸς τοῦ ἀπὸ 10 (22) Νοεμβρίου 1836 περὶ εὐθύνης τῶν δήμων Νόμου, ἀπεφασίσαμεν νὰ τροπολογήσωμεν τὸ ἄρθρον 10 αὐτοῦ ἀκούσαντες δὲ καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Αἱ κατὰ δήμου τινὸς, ἐνεκα ληστείας πραχθείσης ἐντὸς τῆς περιφερείας του, περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγαί, ὅσας αὐταὶ δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων δραχμῶν, θέλουν φέρεσθαι ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ ἐναγόμενος δήμος, καὶ δικάζεσθαι κατὰ τοὺς ἐν γένει περὶ ἐκκλητῆς καὶ ἀνεκκλητοῦ δικαιοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν ὁρισμούς.

Ἄρθρ. 2.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιο-

κείου, εις τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου καίται τὸ μέλλον νὰ ἐκποιήθῃ κτῆμα, καὶ ἐπισυνάπτων τὸ δημόσιον ἔγγραφον, ἐκ τοῦ ὁποίου πηγαζει τὸ χρέος τοῦ ὀφειλέτου, καὶ τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρ. γενόμενον κατάλογον τῶν ἀκινήτων κτημάτων, παρκαλεῖ αὐτὸν, νὰ διορίσῃ κλητῆρα, διὰ νὰ ἐπιχρίσῃ τὴν κατάσχεσιν τοῦ ῥηθέντος κτήματος.

Ὁ ταμίας προσδιορίζει ἂν ἐκ τοῦ τὸν εἰρηνοδίκη, ἢ συμβολαιογράφον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλει γενεῖ ὁ πλειστηριασμός κατὰ τὸ ἄρθρ. 965 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 3.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης τοῦ ταμίου, ὁ πρόεδρος ἐκδίδει ἄνευ ἀναβολῆς πρᾶξιν διὰ τῆς ὁποίας διορίζει ἓνα τῶν κλητῶν, διὰ τὴν κατάσχεσιν τοῦ προκειμένου κτήματος.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ κλητὴρ ἀμέσως ἀφοῦ λάβῃ τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἄρθρα 957 καὶ ἐπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας, χωρὶς παρατήρησιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 862—866 ὠρισμένων.

Ἄρθρ. 5.

Ὡς προθεσμία μεταξὺ τῆς κατάσχεσεως, καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ διορίζεται:

1. Ἐπὶ μὲν ἀκινήτων τιμῆς μικροτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, δύο ἐβδομάδες τοῦλάχιστον.

2. Ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἀνωτέρας τιμῆς, τοῦλάχιστον τέσσαρες ἐβδομάδες.

Ἄρθρ. 6.

Ἡ ἡμέρα, ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς καὶ ὁ ὑπάλληλος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γείνη, θέλουν κοινοποιεῖσθαι διὰ τοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς ἐξῆς διακρίσεις:

1. Ἐπὶ μὲν ἀκινήτων τιμῆς μικροτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, ἡ κοινοποίησις γίνεται κατὰ τὰ ἄρθρα 965 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

2. Ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἀνωτέρας τιμῆς, ἡ κοινοποίησις γίνεται ὡς αὐτῶς κατὰ τὸ ἄρθρ. 968 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ δι' ἅπαξ γενομένης δημοσιεύσεως, διὰ τινος ἐπὶ τοῦ ὠρισμένου φύλλου· προσδιορίζεται δὲ ὡς ἡμέρα πλειστηριασμοῦ ἡ τριακοστὴ μετὰ τὴν ἐν τῷ δημοσίῳ φύλλῳ δημοσίευσιν αὐτῆς κοινοποιήσεως, ἡ δὲ δημοσίευσίς αὕτη ἐνεργεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ κλητῆρος καὶ τοῦ διοικητικοῦ ταμίου· μετὰ δὲ τὴν ἐν τῷ δημοσίῳ φύλλῳ δημοσίευσιν γίνεται ἐπιτοπίως καὶ ἑτέρα κοινοποίησις, προσδιοριζομένης ῥητῶς τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ εἰς τὸ ἄρθρ. 971 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀριζομένη ἐπίδοσις τοῦ ἀντιτύπου τοιχοκολλητοῦ γραμματίου πρὸς τοὺς ἐνυποθήκους ἐγγεγραμμένους δανειστάς, θέλει γίνεσθαι κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος Νόμου ὠρισμένας προθεσμίας.

Ἄρθρ. 8.

Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ § 3 τοῦ ἄρθρ. 954 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, δὲν ἔχουν ἰσχὺν πρὸς τὸ δημόσιον.

Ἄρθρ. 9.

Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων κτημάτων, ἐφαρμόζονται αἱ ἐν ἰσχύει διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας (μὴ παραβλεπομένων τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου (3 Οκτωβρίου) 1836 Νόμου, κατόπιν ὠρισμένων), καθόσον αὗται αἱ διατάξεις δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὰς τῶν ἄρθρ. 5—8 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρ. 10.

Αἱ ἡμέτεραι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Γραμματεῖαι τῆς Ἐπικρατείας, νὰ ἐνεργήσωσι καὶ δημοσιεύσωσι τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουνίου (3 Ἰουλίου) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. ΠΑΙΚΟΣ, Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 26. (Παρελείφθη).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 27.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Ἰουλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῶν γενομένων εἰς τὰ δένδρα καὶ ἄλλας φυτείας φθορῶν.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες, ὅτι εἰς τινὰ μέρη τοῦ Βασιλείου γίνεται φθορὰ δένδρων καὶ ἄλλων φυτειῶν, ἐνεργουμένη κρυφίως καὶ διὰ τοῦτο καθιστάσα δύσκολον τὴν ἀνακάλυψιν τῶν αὐτουργῶν.

Θεωροῦντες, ὅτι ἡ φθορὰ τῶν δένδρων καὶ φυτειῶν προσεμπεδύνηται ἐν τῇ ἀντιλήψει τοῦ ἐξ ἰδιότητος αὐτῶν καὶ εἰς τὸ δημόσιον, καὶ παρεμποδίζει τὴν πρόοδον τῶν φυτειῶν· Ἐπιθυμοῦντες νὰ παύσουν τὰ φθοροποιὰ τῶν τοιούτων πράξεων ἀποτελέσματα, καὶ θεωροῦντες, ὡς μέσον κατάλληλον πρὸς κατάπαυσιν αὐτῶν, τὴν ματαίωσιν τοῦ σκοποῦ δι' αὐτὰ ἐνεργουμένην.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῶν, καὶ ἀκούσαντες τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάττομεν ὡς ἐφεξῆς:

Α'. Πᾶς δῆμος εἶναι ὑπεύθυνος ὡς πρὸς τὰς πολιτικάς ἀποζημιώσεις ἐνεκκ πάσης φθορᾶς δένδρων, σταφιδῶνων, ἀμπελώνων, καὶ ἄλλων πυλуетῶν (μὴ ἐπατειῶν) φυτειῶν, ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ πραττομένης, δι' ἐκκοπῆς, ἀποφλοιώσεως, βλάβης τοῦ ἐνοφθαλμισμού τῶν δένδρων, ἢ ἄλλως πως, ἐξαιρουμένων τῶν ὑπὸ τῶν ζῶων προξενουμένων ζημιῶν, περὶ τῶν ὁποίων προνοεῖ ὁ περὶ τῆς προξενουμένης εἰς τοὺς ἀγροὺς βλάβης ἐκ τῆς βοσκῆς τῶν ζῶων Νόμος.

Συνυπεύθυνοι λογίζονται κατὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐν τῇ περιφέρειᾳ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς παραθείσης φθορᾶς διατελοῦντες μὴ δημόται ἀγροφύλακες, οἱ φυλάττοντες τὰ μέρη ὅπου ἐπράχθη ἡ φθορὰ, ἢ τὰ παρακείμενα μέρη τὰ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ δήμου, βοσκοὶ ποιμνίων, ἢ ἄλλων ζῶων, τῶν ἐν καιρῷ τῆς γενομένης φθορᾶς ἕως ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας εὐρισκομένων καὶ ὅσοι ἔχουσι ξενοδοχεῖα.

Β'. Μεχριστότου προσδιορισθῶσιν ὀριστικῶς τὰ ὅρια τῶν δήμων, αἱ περιφέρειαι αὐτῶν ἐννοεῦνται κατὰ τὰ παλαιὰ ὅρια τῶν χωρίων τῶν ἀποτελούντων τὸν δῆμον. Ὁ ζημιωθείς, ἂν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἀριθ. 35.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Σεπτεμβρίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς.

ΘΕΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες ὅτι οὐδ' ἡ παρὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου χορηγηθεῖσα προθεσμία εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ τοὺς ἔχοντας, δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1832 ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκης δικαίωμα μεταναστεύσεως Ὀθωμανοῦς, οὐδ' ἡ περὶ τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπεκταθείσης διὰ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12 (24) Ἰανουαρίου 1837 Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Διατάγματος, μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, δὲν ἐξήρκεσαν, ὥστε ἅπαντες οἱ ἔχοντες περὶ ἀκινήτων κτημάτων πραγματικὰς, ἢ ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν προερχομένας προσωπικὰς ἀγωγὰς, νὰ εἰσάξωσιν αὐτάς εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν.

Θεωροῦντες, ὅτι ἕνεκα τῆς ὅλης ἐξαιρετικῆς στάσεως τῶν εἰσέτι μέχρι τοῦδε διχμενόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα Ὀθωμανῶν, ἕνεκα τῆς μεγάλης διαφορᾶς τῆς διακρινούσης τὴν ἑλ. ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίαν ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ ἔθιμα τὰ ἐν χρῆσει, καθ' ἣν ἐποχὴν ἔλαβον γένεσιν καὶ δικαίωμα καὶ αἱ ἐνόχαι ἐξ ἀπαιτήσεως αἱ μεταξὺ κατοίκων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ Ὀθωμανῶν διαφοραὶ, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως μέσων ἀσφαλῶν καὶ ἀναντιρρήτων διὰ νὰ κατασταθῇ ἡ τότε ἰσχύουσα νομοθεσία γνωστὴ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ἕνεκα τελευταίου τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τοῦ ἀπαιτοῦντος τὴν ταχείαν καὶ ὀριστικὴν ἀποπεράτωσιν ὅλων τῶν μεταξὺ αὐτῶν ὑπαρχουσῶν διαφορῶν ἀπαιτεῖται ἐπομένως διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἀρμοδιότης τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς καὶ διευκολυνθῇ ἡ ταχυτάτη ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεών της, ἀπομακρυνομένων τῶν ἐκ τῶν διαφορῶν τύπων παρεμβαλλομένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐμποδίων.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τοῦ Ἡμετέρου Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσκαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρον 1.

Δίδεται νέα προθεσμία 3 μηνῶν εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ τοὺς ἔχοντας, δυνάμει τῆς ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1832 ἐν Κωνσταντινουπόλει συνθήκης, τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως Ὀθωμανοῦς, διὰ νὰ εἰσάξωσιν εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν ὅλας τὰς μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰς τὰς ὑποχρεωμένας εἰς τὴν ἀρμοδιότητά της, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 Νόμου ἡ ἀνατιθεμένης σήμερον διὰ τοῦ παρόντος εἰς αὐτήν. Ἡ προθεσμία αὕτη ἄρχεται μετὰ παρέλευσιν εἴκοσιν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁ παρὼν Νόμος.

Ἄρθρ. 2.

Ἡ μικτὴ ἐπιτροπὴ θέλει δικάζει τὰς ἀκολούθους διαφορὰς, καθόσον ἤθελον εἰσαχθῇ ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας, καὶ

ὅλας τὰς μεταξὺ τῶν Ὀθωμανῶν ἐκείνων τῶν ἐπαρχιῶν, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας ἀνεγνωρίσθη τὸ δικαίωμα τῆς μεταναστεύσεως κατὰ τὴν ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1832 συνθήκην, καὶ τῶν αὐτόθι κατοίκων τοῦ Βασιλείου πραγματικὰς, προσωπικὰς τε καὶ μικτὰς ἀγωγὰς, β' πᾶσαν περὶ ἀκινήτων κτημάτων πωληθέντων ἀπὸ Ὀθωμανοῦς μεταξὺ κατοίκων τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου διαφορὰν, ὡς αἱ ἀντικείμενον αὐτῆς εἶναι, τὸ ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου κτήματος οἰονδήποτε δικαίωμα τοῦ πωλήσαντος Ὀθωμανοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Ὅσαι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προσωπικῶν, πραγματικῶν καὶ μικτῶν διαφορῶν εἶναι ἤδη ἐκκρεμαῖς ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικῶν, ἐμποροδικῶν, πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, μεταδίδονται ὡσαύτως εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνεκκλήτως δεδικασμένων, αἵτινες τότε μόνον ὑπάγονται εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν, ὅταν, γενομένης ἐν καιρῷ χρήσεως τοῦ ἐνδίκου τῆς ἀναίρεσεως μέσου, κατασταθῶσιν ἐκ νέου ἐκκρεμαῖς διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρείου πάγου διαταχθείσης πρὸς ἀναδίκασιν παραπομπῆς εἰς ἐν τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ὀφείλει νὰ κηρύττῃ αὐτὴν ἐκτελεστέαν ἄνευ ἀναβολῆς κατ' αἰτήσιν τῶν διαδίκων· περιφθέντος δὲ τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως, ἡ ἐκτέλεσις γίνεται, ἐπιμελεία τῶν διαδίκων, διὰ τινος κλητῆρος.

Ἄρθρ. 5.

Ἄν ὁ ὀφειλέτης προσκληθεὶς νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν, ἢ ἐκτελεσθῇ τι συμβολαίων, δὲν τὰ ἐκτελῇ ἐντὸς 8 ἡμερῶν, ἐνεργῆται διὰ τοῦ κλητῆρος, κατ' ἐκλογὴν τοῦ πιστωτοῦ, ἢ κατ' ἀρχὴν τῆς κινήσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας του, ἢ ἀπὸ ἀποστολῆς ποινητοῦ, καὶ ὅταν διὰ τῶν τοιούτων μέσων δὲν κατεβῇ ἡ ἐκτέλεσις, ἡ προσωπικὴ κράτησις. Ἡ προσωπικὴ κράτησις καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ ποινητοῦ δὲν δύναται νὰ γενῇ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, ὅστις τὴν ἐκδίδει, λημβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν διαθέσιν καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ ὀφειλέτου. Ἡ περὶ προσωπικῆς κράτησεως διαταγὴ εἶναι καθ' ὅλον τὸ κράτος ἐκτελεστέα.

Ἄρθρ. 6.

Ἀρμοδίᾳ διοικητικῇ ἀρχῇ εἶναι κατὰ μὲν τὰς περὶ πραγματικῶν καὶ μικτῶν ἀγωγῶν ἐκτελέσεις, ἢ τοῦ τόπου, ἐνθα εὐρίσκεται τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐκτελέσεως, κατὰ δὲ τὰς προσωπικὰς, ἢ τοῦ τόπου, ἐνθα ἔχει τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτης.

Ἄρθρ. 7.

Ὅλαι αἱ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμβολαίων ἐκτελεστέων, ἢ ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν παρὰ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς ἢ παρὰ τῶν δικαστηρίων, ἀναφυόμεναι ἐνστάσεις ἢ ἄλλαι δυσκολίαι, μεταξὺ κατοίκου τινὸς τοῦ Ἡμετέρου Βασιλείου καὶ Ὀθωμανῶν ἐχόντων τῆς μεταναστεύσεως τὸ δικαίωμα, ἀφαιρῶνται τῆς δικαιοδοσίας τῶν τακτικῶν δικαστηρίων καὶ ἀνατίθενται εἰς τοὺς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἀρμοδίους διοικητὰς ἢ ὑποδιοικητὰς.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, ἢ τῶν ἐκτελεστέων συμβολαίων, διεξάγοντες τὰς κατασχέσεις καὶ ἐκποιήσεις τῆς κινήσεως ἢ ἀκινήτου περιουσίας τῶν ὀφειλετῶν θέλουν συμμορφῶσθαι μετὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ διατάξεις, καθόσον ἀφορᾷ τὰς κοινοποιήσεις τῶν πλειστηριασ-

τὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματείαν, διὰ νὰ λάβωσι καὶ περὶ τῆς ποσότητος ταύτης τὸ ἀνήκον γραμματίον τῆς πιστώσεως.

Ἄρθρ. 6.

Οἱ φαλαγγίται δύνανται νὰ δανεισθῶσι τὴν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον χρηματικὴν ποσότητα μὲ τὴν ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως· ὁ τρόπος δὲ τῆς ἐγγυήσεως ταύτης θέλει προσδιορισθῇ ἰδίως δ' Ἡμετέρου Διαταγματος ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματείας.

Ἄρθρ. 7.

Ὅσοι φαλαγγίται ἀγοράσωσιν ἐπὶ δημοπρασίας ἀκαλλιέργητον, ἀλλὰ καλλιεργεῖς ἐπιδεκτικὴν γῆν, ἀπαλλάττονται, ὡς πρὸς ταύτας τὰς γαίας, διὰ τρεῖς ἔτη, ἀφ' ἧς γίνη εἰς αὐτοὺς ἡ κατακύρωσις, τοῦ φόρου τοῦ δεκάτου.

Ἄρθρ. 8.

Ὅσοι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου καταταχθῶσι παρ' Ἡμῶν εἰς τὴν φάλαγγα καὶ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἐνδεεῖς, θέλουν λάβει, κατὰ τοὺς εἰς τὸ 4. ἄρθρον ἐμπεριεχομένους ὁρισμούς, ἐν μέρος ἐθνικῆς γῆς, ἢ ἄλλο κτῆμα φθαρτὸν ἀνάλογον μὲ τὴν εἰς τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των ἀνήκουσαν χρηματικὴν ποσότητα· δὲν θέλουν ὑπόκεινται πρὸς τοῦτοις διὰ τρεῖς ἔτη εἰς τὸν φόρον τοῦ δεκάτου ἂν λάβωσι γῆν, κατὰ τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμενα· θέλουν δὲ λάβει τὴν εἰς τὸ ἄρθρ. 5 ὁρισμένην χρηματικὴν ποσότητα κατὰ τοὺς ἐκεῖ τεθέντας ὅρους.

Ἐπίσης ἐπεκτείνονται εἰς αὐτοὺς καὶ οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρ. 6. δὲν λαμβάνουν δὲ τὸ περιπλέον τοῦ εἰς τὸ ἄρθρ. 4 ὁρισμένου ἀνωτάτου ὅρου οὔτε εἰς χρήματα, οὔτε εἰς κτήματα.

Ἄρθρ. 9.

Ὅσοι τῶν ἤδη κατατεταγμένων φαλαγγιτῶν ἐπιθυμοῦν νὰ διατηρήσωσι τὴν θέσιν των εἰς τὴν φάλαγγα, χωρὶς νὰ λάβωσι γῆν, ἢ ἄλλο κτῆμα ἀντ' αὐτῆς, θέλουν συγκεντρωθῇ εἰς ὁλίγον πλῆθος, τέσσαρες δι' ἰσχυιτέρων Βασιλ. Διατάγματος, τὰς εἰς ποίας ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διαθέσωμεν κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας. Ἀπόκειται ὁμως εἰς Ἡμᾶς νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς ἀδείας ἀπουσίας, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 18 καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Σεπτεμβρίου 1835 διατάγματος περὶ ὁργανισμοῦ τῆς φάλαγγος, ἢ νὰ τοὺς θέσωμεν εἰς κατάστασιν ἀπουσίας μὲ τὴν κανονικὴν ἐλάττωσιν τοῦ μισθοῦ, ἢ κατὰ τὰ ἄρθρα 23 καὶ 25 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος, νὰ τοὺς μεταθέσωμεν εἰς τοὺς πρεσβύτες τοὺς μὴ ἱκανοὺς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρ. 10.

Εἰς τοὺς φαλαγγίτας ὅσοι ἀποζημιώθησαν ἤδη μὲ γαίας, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 18 Μαρτίου 1830 διατάγματος, καὶ τὰς ἐλαβόν εἰς τὴν κατοχὴν των, ἡ ἀξία τῶν γαιῶν τούτων θέλει ἐκπεσθῇ ἐκ τῆς εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως, ἢ ἐκ τοῦ μισθοῦ των, ἂν δὲν λάβωσι τοιαύτην ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρ. 11.

Ὅσοι ἀξιωματικοί, κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος διατάγματος, λάβωσι γαίας ἢ ἄλλα κτήματα, θέλουν διατηρήσει, τιμῆς χάριν, τὸν βαθμὸν των, καὶ δύνανται καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των.

Πρὸς τοῦτοις δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἀξιωματικοί τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἢ τῆς ἐθνοστρατείας, ὡς ἀκίς ἢ Κυβερνήσις κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ τὴν σχηματίσῃ.

Ἄρθρ. 12.

Ὅσοι φαλαγγίται ἀπολαύσουσι τὰς ὠφελείας τοῦ παρόντος νόμου, δὲν ἔχουν κανὲν δικαίωμα εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου (1 Ιουνίου) 1834 Βασιλ. διατάγματος περὶ παραχωρήσεως γῆς εἰς τοὺς μὴ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικούς, στρατιώτας καὶ ναύτας.

Ἄρθρ. 13.

Εἰς τοὺς πρὸς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διορισθέντας φαλαγγίτας διδεται προθεσμία δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, διὰ νὰ δηλώσωσιν ἂν θέλουν νὰ μεθεῶσι τῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὁποῖα ὁ νόμος οὗτος χορηγεῖ.

Αἱ Ἡμέτεραι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας συνεννοούμεναι ἐπιφορτίζονται τὴν ἀνυπέρβητον δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 4 (13) Ἰανουαρίου 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ. Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ,
Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. 2.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Ἰανουαρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) Νόμου, περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 28 Νοεμβρίου (10 Δεκεμβρίου) νόμου περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ, καὶ ἀποσπαστέρας τῆς γνώμης τῶν Ἡμετέρων Γραμματεῶν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Ἐσωτερικῶν καὶ Ναυτικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑφεξῆς·

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἄρθρ. 1. Οἱ Ἐπαρχιακοὶ Σύμβουλοι ἐν συνόδῳ, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 44 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμου τῶν 18 (30) Δεκεμβρίου 1836, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ διοικητοῦ, θέλουν κάμνει τὸν ἀναλογισμὸν εἰς δῆμους τῶν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ ἀναγκαίων στρατιωτῶν, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς, καθὼς καὶ ὁ ἀναλογισμὸς εἰς τὰς διοικήσεις, θέλουν προσδιορίζεσθαι δι' ἐγκυκλίου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας.

Ὁ ἀναλογισμὸς εἰς τοὺς δῆμους θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν πληθυσμὸν των. Ἐπὶ τούτῳ οἱ διοικηταὶ θέλουν ὑποβάλλει πάντοτε εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια ἀντίγραφον τῶν ἀπογραφικῶν πινάκων ἐκάστου δήμου.

Ὅπου εἰσέτι τὰ ἐπαρχιακὰ συμβούλια δὲν ἐσυγκροτήθησαν, οἱ διοικηταὶ θέλουν κάμει ἀντ' αὐτῶν τὸν ἀναλογισμὸν τῶν στρατιωτῶν εἰς τοὺς δῆμους.

Ἄρθρ. 2. Οἱ δῆμαρχοι ὀφείλουν νὰ ἐμψυχόνωσι μὲ πάντα τρόπον τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐθελοντῶν· διὰ τοῦτο, ἅμα μὲ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐγκυκλίου τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς προσδιορίζουσας τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν εἰς τὰς διοικήσεις ἀναλογισμὸν τῶν στρατιωτῶν, καὶ πρὶν ἀρχίσει ἡ στρατολογία θέλουν δημοσιεύσει προκηρύξεις προτρεπτικὰς καὶ ἐθελούσιον ἀπογραφὴν, εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνεται ρητῶς τὸ δεύτερον ἔδαφος τοῦ ἄρθρ. 5. τοῦ περὶ ἀπογραφῆς καὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου.

Αἱ προκηρύξεις αὗται θέλουν ἀναγινώσκεσθαι κατὰ 3 συνεχεῖς ἑορτὰς ἐπ' ἐκκλησίας καὶ θέλουν τοιχοκολλᾶσθαι εἰς τὰ δημαρχεῖα καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν παρέδρων τῶν χωρίων.

Άρθρ. 3. Οι επιθυμούντες ν' απογραφῶσιν ὡς ἐθελονταὶ θέλουν παρουσιάζεσθαι εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ δήμου τῶν διὰ νὰ δηλώσωσι τὴν ἐπιθυμίαν τῶν.

Άρθρ. 4. Οἱ δήμαρχοι κρατοῦν ἰδιαίτερα βιβλία, ὅπου καταγράφουν τὰς ἐθελουσίους ἀπογραφάς, μετὰ τὴν σημείωσιν τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, τῆς ἡλικίας, τοῦ ἐπαγγέλματος, μεγέθους, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως καὶ διαμονῆς καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ἀπογραφομένου ἐθελοντοῦ.

Άρθρ. 5. Ὁ δήμαρχος καταστρώνει τὴν πρᾶξιν τῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐθελοντῶν κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον εἰς τὸ παρὸν Διάταγμα τύπον ὑπὸ στοιχ. Α.

Άρθρ. 6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπογραφομένων καὶ δεκτῶν γενομένων ἐθελοντῶν θέλει ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ τὸ ἀνάλογον μερίδιον τοῦ Δήμου.

ΜΕΡΟΣ Β.

Περὶ συντάξεως, δημοσιεύσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν Στρατολογικῶν πινάκων.

Άρθρ. 7. Οἱ Δήμαρχοι ὀφείλουν νὰ συντάττωσι τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας μετὰ ὅλην τὴν προσοχὴν καὶ ἀκρίβειαν.

Ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν θέλουν ἔχει ὡς ὁδηγὸν τοὺς ἀπογραφικοὺς πίνακας τοῦ Δήμου, τὰς ἐκθέσεις τῶν γονέων περὶ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεως, τὰς πληροφορίες ἀξιόπιστων δημοτῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν γέννησιν καὶ τὸ βάπτισμα ἱερέων, καὶ πρὸς τοῦτοις τὴν δημόσιον φήμην.

Άρθρ. 8. Ὁ στρατολογικὸς πίναξ θέλει περιέχει·

α. τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν ὑπὸ τὸν ὅποιον εἶναι τεταγμένος ἕκαστος.

β. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ·

γ. Τὴν ἡλικίαν·

δ. Ἄν ᾖ ἐγγαμὸς ἢ χρεῦντες πατέρες οἰκογενειῶν, ἢ δὲν ὑπανδρεύσαν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου.

ε. Ἐκ ποίας ἐποχῆς ἔχει τὴν σταθερὰν διαμονὴν τοῦ εἰς τὸν Δῆμον.

ς. Τὸ ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμα τοῦ.

Άρθρ. 9. Τὰ ὀνόματα τῶν στρατευσίμων θέλουν ἐγγράφεσθαι εἰς τὸν πίνακα κατ' ἀριθμητικὴν τάξιν.

Άρθρ. 10. Ἄμα ὁ Δήμαρχος συντάξῃ τὸν πίνακα, ὀφείλει νὰ τὸν δημοσιεύσῃ εἰς ὅλους τοὺς Δημότας διὰ τοιχοκολλήσεως τόσον εἰς τὸ Δημαρχεῖον, καθὼς καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν παρέδρων τῶν χωρίων, ὅπου μένει ἐκθεμένος ὡτὼ ὀλοκλήρους ἡμέρας.

Άρθρ. 11. Συγχρόνως μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν στρατολογικῶν πινάκων, οἱ δήμαρχοι θέλουν δημοσιεύσει πρόγραμμα, εἰς τὸ ὅποιον θέλει προσδιορίζεσθαι ὁ τόπος, ἡ ἡμέρα καὶ ὥρα, καθ' ἣν θέλει γίνεαι ἡ ἐξέτασις τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας. Ἡ ἡμέρα αὕτη θέλει εἶσθαι ἡ 9, ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη ὁ στρατολογικὸς πίναξ.

Άρθρ. 12. Τόπος τῆς ἐξετάσεως προσδιορίζεται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Δήμου, καὶ ὁ Δήμαρχος προσδιορίζει τὴν τάξιν τῶν χωρίων, κατὰ τὴν ὁποίαν θέλει γίνεαι ἡ ἐξέτασις.

Άρθρ. 13. Ὁ Δήμαρχος ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως εἰς τὸν προσδιωρισμένον τῆς συναθροίσεως τόπον τὸν στρατολογικὸν πίνακα τοῦ Δήμου, καὶ ἐρωτᾷ τοὺς παρευρισκομένους, ἂν γινώρῃσι νέους ἱκανοὺς παραλειφθέντας, ἢ ἂν αὐτοὶ ἔχουν νὰ κάμωσι παράπονα κατὰ τῆς ἐγγραφῆς τῶν: δηλ. ἂν νομίζουν, ὅτι δὲν ἔχουν, ἢ ὑπερέβησαν τὴν σημειωθείσαν δι' αὐτοὺς ἡλικίαν, ἢ ὅτι ὑπάγονται εἰς τινὰ τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ νόμου.

Άρθρ. 14. Ὅσοι ἔχουν νὰ κάμωσιν ἐνστάσεις ἢ παράπονα,

ὀφείλουν νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς προτάσεις τῶν μετὰ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.

Άρθρ. 15. Ὁ Δήμαρχος ἀκούων τὴν γνώμην τριμελοῦς ἐπιτροπῆς διοριζομένης παρὰ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου ἐντὸς τῶν μελῶν τοῦ, ἀποφασίζει αἰτιολογημένως περὶ τῶν γενομένων ἐνστάσεων ἢ παραπόνων καὶ διορθώνει τοὺς καταλόγους.

Άρθρ. 16. Αἱ τυχὸν ἐκκλήσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δημάρχου πρέπει νὰ γίνωνται ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς τῆς ἐπιούσης· παραδίδονται δὲ ἀμέσως εἰς τὸν Δήμαρχον, ὅστις τὰς διευθύνει, ἄνευ ἀναβολῆς, εἰς τὸν Διοικητὴν, ὁμοῦ μετὰ τὸ πρωτόκολλον τῶν ἀποφάσεων τοῦ. Οὗτος χρεώσται νὰ ἐκδώσῃ ἐντὸς 3 ἡμερῶν τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν του, ἥτις ἐπίσης πρέπει νὰ ᾖ αἰτιολογημένη.

Άρθρ. 17. Ἄμα λάβῃ ὁ δήμαρχος τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητοῦ, γνωστοποιεῖ αὐτάς εἰς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἀφορῶσι καὶ συγχρόνως ἐπιδιορθώνει κατ' αὐτάς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας.

Μετὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν πινάκων δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ πλέον προσθήκη εἰς αὐτοὺς, ἀλλ' οἱ τυχὸν παραλειφθέντες στρατεύσιμοι, ἐγγράφονται κατὰ τὴν τάξιν εἰς τοὺς στρατολογικοὺς πίνακας τοῦ ἀμέσως ἐπομένου ἔτους.

Άρθρ. 18. Οἱ ἔχοντες νὰ κάμωσιν ἐνστάσεις ἢ παράπονα κατὰ τῆς συντάξεως ἢ ἐπιδιορθώσεως τῶν πινάκων δύνανται νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, ἥτις ἀποφασίζει ὁριστικῶς. Ἀλλ' ἡ προσφυγὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ.

Άρθρ. 19. Ἄν ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἀποφασίσῃ ὑπὲρ τινος τῶν προσφυγόντων καὶ προσδιορισθῇ οὗτος διὰ τοῦ κλήρου εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, τότε ἀπαλλάσσεται καὶ ἐμβαίνει εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ὁ λαβὼν μετ' αὐτοῦ τὸν ἀμέσως ἀνώτερον ἀριθμὸν.

ΜΕΡΟΣ Γ. *Περὶ κληρώσεως.*

Άρθρ. 20. Τὴν 18 ἡμέραν, ἀφ' ἧς δημοσιευθῇ ὁ στρατολογικὸς πίναξ, ἀρχίζουν αἱ ἐργασίαι τῆς κληρώσεως.

Άρθρ. 21. Ὁ Δήμαρχος ἔχει προητοιμασμένον τὸν πίνακα τῆς κληρώσεως τοῦ δήμου, ὅστις συντάσσεται κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον ἐνταῦθα τύπον ὑπὸ στοιχ. Β.

Άρθρ. 22. Ἡ κληρῶσις γίνεται διὰ ψηφοδελτίων ὁμοιομόρφων, ἐντύπων ἢ γραπτῶν, ἕκαστον τῶν ὁποίων φέρει ἀνὰ ἓνα ἀριθμὸν. Συστρέφονται δὲ κιλυνδροειδῶς.

Άρθρ. 23. Ἐκαστον ψηφοδέλτιον φέρει διάφορον ἀριθμὸν, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὅλον τῶν ψηφοδελτίων νὰ σχηματίζῃ συνεχῇ σειρὰν ἀριθμῶν ἴσων μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὅσοι ἔχουν νὰ λάβωσι κλῆρον.

Άρθρ. 24. Ὁ Δήμαρχος ἀφοῦ βεβαιωθῇ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων εἶναι ἴσος μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν κληροθετημένων, θέλει τὰ μονογράψαι τ' ἀνακατώσει καὶ τὰ ρίψαι εἰς κάλπην πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν προητοιμασμένην.

Άρθρ. 25. Οἱ στρατεύσιμοι τοῦ δήμου προσκαλοῦνται εἰς κληρῶσιν κατὰ τὴν τάξιν, μετὰ τὴν ὁποίαν εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸν στρατολογικὸν πίνακα.

Άρθρ. 26. Ἐκαστος νέος προσερχόμενος εἰς τὴν κάλπην θεμένην εἰς τράπεζαν λαμβάνει ἀνὰ ἓν ψηφοδέλτιον.

Οἱ γονεῖς τῶν ἀπόντων, ἢ εἰς ἑλλειψίν των ὁ Δήμαρχος λαμβάνουν τὰ ψηφοδέλτια ἀν' αὐτῶν.

Άρθρ. 27. Ἐκαστος τῶν στρατευσίμων νέων λαμβάνων τὸ ψηφοδέλτιόν του, ἀνοίγει αὐτὸ καὶ τὸ παραδίδει εἰς τὸν δήμαρχον ἢ εἰς τὸν γραμματέα τῆς δημαρχίας, ὅστις ἐγγράφει τὸν ἐμπεριεχόμενον ἀριθμὸν εἰς τὸν κληρωτικὸν πίνακα θεμένον ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ἀντικρὺς αὐτοῦ, τὸ ὄνομα καὶ τὸ